

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 191

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

66. évfolyam

2023. július 28.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1542 rendelete (2023. július 12.) az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1543 rendelete (2023. július 12.) a büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárást követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról 118

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1544 irányelve (2023. július 12.) a büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából a kijelölt telephelyek kijelöléséről és a jogi képviselők kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról 181

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/1542 RENDELETE

(2023. július 12.)

az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére, valamint – e rendelet 54–76. cikkéhez kapcsolódóan – 192. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Bizottság 2019. december 11-i, „Az európai zöld megállapodás” című közleménye (a továbbiakban: az európai zöld megállapodás) tartalmazza Európa növekedési stratégiáját, amelynek célja, hogy az Uniót egy modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező, méltányos és virágzó társadalommá alakítsa át, ahol 2050-ben nincs nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, és ahol a gazdasági növekedés elválik az erőforrás-felhasználástól. A fosszilis tüzelőanyagok járművekben való alkalmazásától az elektromobilitás felé történő elmozdulás az egyik előfeltétele a 2050-re teljesítendő uniós klímasemlegességi célkitűzés elérésének. Annak érdekében, hogy az Unió termékpolitikái hozzájáruljanak a szén-dioxid-kibocsátás globális szintű csökkentéséhez, biztosítani kell, hogy az Unióban forgalmazott és értékesített termékek beszerzésére és gyártására fenntartható módon kerüljön sor.
- (2) Az elemek, illetve akkumulátorok fontos energiaforrást jelentenek, és kulcsfontosságú támogató eszközök a fenntartható fejlődés, a zöld mobilitás, a tiszta energia és a klímasemlegesség terén. Az elemek, illetve akkumulátorok iránti kereslet várhatóan gyors ütemben növekedni fog az elkövetkező években, különösen a meghajtásra akkumulátorokat használó elektromos közúti járművek és könnyű szállítóeszközök tekintetében, aminek következtében az elemek, illetve akkumulátorok piaca stratégiai szempontból egyre fontosabbá válik globális szinten. Az elem-, illetve akkumulátortechnológia terén folytatódni fog a jelentős tudományos és műszaki fejlődés. Tekintettel az elemek, illetve akkumulátorok stratégiai fontosságára, a jogbiztonság minden részt vevő gazdasági szereplő számára történő megteremtése céljából, valamint a megkülönböztetés, a kereskedelem akadályai és az elemek, illetve akkumulátorok piacán bekövetkező torzulások elkerülése érdekében szabályok meghatározására van szükség az elemek, illetve akkumulátorok fenntarthatóságára, teljesítményére, biztonságára, gyűjtésére, újrafeldolgozására és másodszori felhasználására vonatkozóan, valamint a végfelhasználóknak és a gazdasági szereplőknek az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos tájékoztatására vonatkozóan. Szükség van az Unió piacán forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok teljes életciklusával foglalkozó harmonizált szabályozási keret létrehozására.

⁽¹⁾ HL C 220., 2021.6.9., 128. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2023. június 14-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. június 28-i határozata.

- (3) Továbbá szükséges naprakésszé tenni a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésére vonatkozó uniós jogszabályokat, valamint olyan intézkedéseket hozni, amelyek védik a környezetet és az emberi egészséget azáltal, hogy megelőzik vagy csökkentik a hulladékok keletkezéséből és kezeléséből eredő káros hatásokat, csökkentik az erőforrás-felhasználás hatásait és javítják az erőforrás-hatékonyságot. Az ilyen intézkedések döntő fontosságúak a körforgásos és klímasemleges gazdaságra és a toxikus anyagoktól mentes környezetre való áttérés, valamint az Unió hosszú távú versenyképessége és stratégiai autonómiája szempontjából. Fontos gazdasági lehetőségeket teremthetnek, növelve a körforgásos gazdaság és az energia-, az éghajlat-, a közlekedési, az ipar- és a kutatás-politika közötti szinergiákat, valamint védelmezve a környezetet és csökkentve az üvegházhatásúgáz-kibocsátást.
- (4) A 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ javulást eredményezett az elemek, illetve akkumulátorok környezeti teljesítménye tekintetében, valamint néhány egységes szabályt és kötelezettséget állapított meg a gazdasági szereplőkre vonatkozóan, különösen az elemek, illetve akkumulátorok nehézfém-tartalmára és az elemek, illetve akkumulátorok címkézésére vonatkozó harmonizált szabályok, valamint valamennyi hulladékelem, illetve -akkumulátor kezelésére vonatkozó szabályok és célkitűzések révén, a kiterjesztett gyártói felelősség alapján.
- (5) A Bizottságnak a 2006/66/EK irányelv végrehajtásáról, hatásáról és értékeléséről szóló, 2019-ben benyújtott jelentései nem csupán az elért eredményeket emelték ki, hanem az irányelv korlátait is, különösen az elemek, illetve akkumulátorok stratégiai fontosságával és megnövekedett használatával jellemezhető, alapvetően megváltozott környezettel összefüggésben.
- (6) A Bizottság 2018. május 17-i, „Európa mozgásban – Fenntartható mobilitás Európában: biztonságos, összekapcsolt és tiszta közlekedés” című közleménye magában foglalja az akkumulátorokról szóló stratégiai cselekvési tervet. Az említett cselekvési terv intézkedéseket határoz meg az európai akkumulátor-értéklánc kiépítését célzó törekvések támogatására, és kiterjed a nyersanyagok kitermelésére, fenntartható beszerzésére és feldolgozására, az akkumulátorokban felhasznált fenntartható anyagokra, a cellagyártásra, valamint az akkumulátorok újrahasználatára és újrafeldolgozására.
- (7) Az európai zöld megállapodásban a Bizottság megerősítette az akkumulátorokra vonatkozó stratégiai cselekvési terv végrehajtása iránti elkötelezettségét, és kijelentette, hogy jogszabályjavaslatot nyújt be az akkumulátorok biztonságos, körforgásos és fenntartható értékláncának biztosítása érdekében minden akkumulátor tekintetében, többek között az elektromos járművek növekvő piaca ellátásának céljából is.
- (8) A Tanács „Még inkább körforgásos jelleg – Fenntartható társadalomra való áttérés” című, 2019. október 4-i következtetéseiben többek között egységes politikákat szorgalmazott, amelyek támogatják az akkumulátorok fenntarthatóságát és körforgásos jellegét javító technológiák fejlesztését az elektromobilitásra való áttérés elősegítése érdekében. Továbbá a Tanács felszólított a 2006/66/EK irányelv sürgős felülvizsgálatára, amelynek ki kell terjednie valamennyi releváns elem-, illetve akkumulátoranyagra, és amelynek során fontolóra kell venni különösen a lítiumra és a kobaltira vonatkozó különleges követelmények megállapítását, továbbá egy olyan mechanizmus bevezetését, amely lehetővé teszi az irányelvnek az elem-, illetve akkumulátortechnológiák területén bekövetkező jövőbeni változásokhoz való hozzáigazítását.
- (9) A Bizottság a 2020. március 11-i, „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című közleményében kijelenti, hogy az akkumulátorok új szabályozási keretére irányuló javaslatban mérlegelni fogja az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó szabályok, valamint a begyűjtési és újrafeldolgozási arányok javítását célzó intézkedések bevezetését minden akkumulátor vonatkozásában, annak érdekében, hogy biztosítsa az értékes anyagok hasznosítását és iránymutatást nyújtson a fogyasztók számára, valamint foglalkozni fog a nem újratölthető elemek fokozatos kivezetésével ott, ahol rendelkezésre állnak alternatívák. Továbbá kijelenti, hogy sor fog kerülni a fenntarthatóságra és az átláthatóságra vonatkozó követelmények mérlegelésére, figyelembe véve az akkumulátorgyártás karbonlábnyomát, az etikus nyersanyagbeszerzést és az ellátás biztonságát az akkumulátorok újrahasználatának, újrapozicionálásának és újrafeldolgozásának a megkönnyítése érdekében.
- (10) Az uniós piacon forgalomba hozott valamennyi elem, illetve akkumulátor teljes életciklusának a kezeléséhez szükség van harmonizált termék- és forgalmazási követelmények – ideértve a megfelelőségértékelési eljárásokat –, valamint az elemek, illetve akkumulátorok életciklusvégi szakaszának teljeskörű kezelését szolgáló követelmények meghatározására. Életciklusvégi szakaszra vonatkozó követelményekre van szükség az elemek, illetve akkumulátorok környezeti hatásainak kezeléséhez és különösen az elemek, illetve akkumulátorok újrafeldolgozási piaci és a hulladékelemekből, illetve hulladékkakkumulátorokból származó másodnyersanyagok piaci létrehozásának támogatásához. Azon tervezett célkitűzések elérése érdekében, hogy egyetlen jogi aktusban foglalkozzanak az elemek, illetve akkumulátorok teljes életciklusával – ugyanakkor elkerülve a kereskedelmi akadályokat és a verseny torzulását, és megőrizve a belső piac integritását –, az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó követelményeket meghatározó szabályokat egységesen kell alkalmazni valamennyi gazdasági szereplőre Unió-szerte, és azok nem engedhetnek teret a tagállamok általi eltérő végrehajtásnak. Ezért a 2006/66/EK irányelvet rendelettel kell felváltani.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve (2006. szeptember 6.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1. o.).

- (11) Ezt a rendeletet az Unión belül forgalomba hozott vagy üzembe helyezett valamennyi elem-, illetve akkumulátorkategóriára alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy azokat az Unióban állították-e elő, vagy importálták. Ezt a rendeletet kell alkalmazni függetlenül attól, hogy egy elem, illetve akkumulátor be van-e építve készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe, vagy egyéb módon van-e hozzáadva termékekhez, vagy attól, hogy egy elemet, illetve akkumulátort az Unión belül önállóan hoznak-e forgalomba, vagy helyeznek üzembe. Ezt a rendeletet kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy egy elemet, illetve akkumulátort kifejezetten valamely termékhez terveztek-e, vagy általános felhasználású-e, valamint attól, hogy az be van-e építve valamely termékbe, vagy azon termékkel együtt vagy attól külön kerül-e értékesítésre, amelyben azt felhasználásra szánják. A forgalomba hozatal akkor valósul meg, amikor az elemet, illetve akkumulátort első alkalommal forgalmazza az uniós piacon, azáltal, hogy azt az előállító vagy az importőr kereskedelmi tevékenység keretében értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára – akár ellenérték fejében, akár ellenérték nélkül – rendelkezésre bocsátja. Így az Unióban a forgalmazók – többek között a kiskereskedők, a nagykereskedők, illetve az előállítók értékesítési részlegei – által az e rendelet releváns követelményei alkalmazásának kezdőnapja előtt készletbe helyezett elemeknek, illetve akkumulátoroknak nem szükséges megfelelniük az említett követelményeknek.
- (12) E rendeletnek meg kell előznie és csökkentenie kell az elemek, illetve akkumulátorok környezetre gyakorolt káros hatásait, és valamennyi elem, illetve akkumulátor esetében biztonságos és fenntartható elem-, illetve akkumulátorértékláncot kell biztosítani, figyelembe véve például az elem-, illetve akkumulátorgyártás karbonlábnyomát, az etikus nyersanyagbeszerzést és az ellátás biztonságát, valamint megkönnyítve az újrafelhasználót, az újrapozicionálást és az újrafeldolgozást. A rendeletnek törekednie kell arra, hogy javítsa az elemek, illetve akkumulátorok környezeti teljesítményét, valamint az elemek, illetve akkumulátorok életciklusában közreműködő valamennyi szereplő – így például a gyártók, forgalmazók és végfelhasználók és különösen a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésében és újrafeldolgozásában közvetlenül részt vevő szereplők – tevékenységeinek a környezeti teljesítményét. Az ilyen intézkedések segíteni fogják biztosítani a körforgásos gazdaságra való átállást és az Unió hosszú távú versenyképességét, valamint hozzá kell járulniuk a belső piac hatékony működéséhez, figyelembe véve ugyanakkor a környezet magas szintű védelmét. E rendeletnek továbbá törekednie kell arra, hogy megakadályozza és csökkentse a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok keletkezésének és kezelésének az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt káros hatásait, valamint törekednie kell az erőforrások felhasználásának csökkentésére és a hulladékhierarchia gyakorlati alkalmazásának előnyben részesítésére. Tehát az elemek, illetve akkumulátorok szabad forgalmát akadályozó eltérések megelőzése érdekében – azáltal, hogy egységes kötelezettségeket és követelményeket állapítanak meg az egész belső piacon – az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke e rendelet megfelelő jogalapja. Amennyiben ez a rendelet a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésére vonatkozó különös szabályokat tartalmaz, az említett különös szabályok tekintetében az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése e rendelet megfelelő jogalapja.
- (13) Azon elem-, illetve akkumulátorcsomagként forgalomba hozott termékeknek, amelyek olyan elemek, illetve akkumulátorok vagy cellacsoportok, amelyeket összekapcsolnak vagy külső borítással látnak el annak érdekében, hogy végfelhasználók általi vagy alkalmazásokon belüli használatra kész, oszthatatlan egységet alkossanak úgy, hogy a végfelhasználó azt ne bonthassa szét és ne nyithassa fel, és amelyek megfelelnek az elemek, illetve akkumulátorok fogalommeghatározásának, vagy az elemek, illetve akkumulátorok fogalommeghatározásának megfelelő elem-, illetve akkumulátorcellaként forgalomba hozott termékeknek az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó követelmények hatálya alá kell tartozniuk.
- (14) E rendelet alkalmazásában elemnek, illetve akkumulátornak kell tekinteni az olyan elemeket, illetve akkumulátorokat, amelyeket a végfelhasználó egy „Csináld magad!” készlet használatával, általánosan rendelkezésre álló szerszámokkal használatra kész állapotba tud hozni. Az ilyen készleteket forgalomba hozó gazdasági szereplőnek e rendelet hatálya alá kell tartoznia.
- (15) E rendelet tág hatályán belül helyénvaló megkülönböztetni az elemek, illetve akkumulátorok különböző kategóriáit azok kialakításának és használatának megfelelően, függetlenül azok kémiai jellemzőitől. A 2006/66/EK irányelv alapján egyfelől a hordozható elemek, illetve akkumulátorok kategóriájába, és másfelől az ipari elemek, illetve akkumulátorok és gépjárműelemek, illetve – akkumulátorok kategóriájába történő besorolást tovább kell fejleszteni, hogy az jobban tükrözze az új fejleményeket az elemek, illetve akkumulátorok felhasználása terén. Az elektromos járművekben meghajtásra használt elemek, illetve akkumulátorok, amelyek a 2006/66/EK irányelv alapján az ipari elemek, illetve akkumulátorok kategóriájába tartoznak, a piac nagy és egyre növekvő részét képezik az elektromos közúti járművek gyors terjedésének köszönhetően. Ezért helyénvaló a közúti járművekben meghajtásra használt elemeket, illetve akkumulátorokat az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok új, külön kategóriájába besorolni. A könnyű szállítóeszközökben, így például az e-kerékpárokon és e-robotgépeken meghajtásra használt elemeket, illetve akkumulátorokat a 2006/66/EK irányelv keretében nem sorolták külön elem-, illetve akkumulátorkategóriába. Az ilyen elemek, illetve akkumulátorok azonban a piac jelentős részét teszik ki a városi fenntartható mobilitás terén való növekvő használatuk miatt. Ezért helyénvaló az említett elemeket, illetve akkumulátorokat az elemek, illetve akkumulátorok új, külön kategóriájába – nevezetesen a könnyűszállítóeszköz-elemek, illetve -akkumulátorok (LMT-elemek, illetve -akkumulátorok) közé – besorolni. Az egyéb szállítójárművekben – többek között vasúti, vízi és légi közlekedési vagy terepjáró gépekben – meghajtásra használt elemek, illetve akkumulátorok e rendelet alapján továbbra is az ipari elemek, illetve akkumulátorok kategóriájába tartoznak. Az ipari elemek, illetve akkumulátorok kategóriája az ipari tevékenységekhez, kommunikációs infrastruktúrához, mezőgazdasági tevékenységekhez vagy villamos energia termeléséhez és elosztásához való használatra szánt elemek, illetve akkumulátorok széles csoportját foglalja magában. E rendelet értelmében

ipari elemnek, illetve akkumulátornak kell tekinteni azon elemeket, illetve akkumulátorokat, amelyeket, miután újrapozicionálásra való előkészítés vagy újrapozicionálás tárgyát képezték, ipari célokra használnak fel, bár eredetileg más felhasználásra tervezték azokat. A példák ezen nem kimerítő jellegű felsorolásán túlmenően ipari elemnek, illetve akkumulátornak kell tekinteni minden olyan, több mint 5 kg tömegű elemet, illetve akkumulátort, amely az e rendelet szerinti egyéb kategóriák egyikébe sem tartozik. E rendelet alkalmazásában a magáncélú vagy háztartási környezetben energiatárolásra használt elemek, illetve akkumulátorok ipari elemeknek, illetve akkumulátoroknak tekintendők. A 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ értelmében vett játéknak minősülő kerek járművekben meghajtásra használt elemek, illetve akkumulátorok e rendelet alkalmazásában nem tekinthetők LMT-elemnek, illetve akkumulátornak, hanem hordozható elemnek, illetve akkumulátornak.

- (16) Az elemek, illetve akkumulátorok – az Unióban első alkalommal történő forgalomba hozatal vagy üzembe helyezést követően – újrahazsnálat, újrapozicionálás, újragyártás, újrahazsnálatra való előkészítés vagy újrapozicionálásra való előkészítés tárgyát képezhetik. E rendelet alkalmazásában, a termékek szabályozására vonatkozó uniós kerettel összhangban a használt elemet, illetve akkumulátort – azaz az újrahazsnálat tárgyát képező elemet, illetve akkumulátort – úgy kell tekinteni, hogy azt a felhasználás vagy értékesítés céljára első alkalommal történő forgalmazáskor már forgalomba hozták. Ezzel szemben az újrahazsnálatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képező elemeket, illetve akkumulátorokat úgy kell tekinteni, hogy azokat újonnan hozzák forgalomba, és ezért azoknak meg kell felelniük e rendeletnek. Ezen túlmenően, a termékszabályozásra vonatkozó uniós kerettel összhangban a harmadik országokból behozott használt elemet, illetve akkumulátort úgy kell tekinteni, hogy akkor hozzák forgalomba, amikor első alkalommal lép be az Unió területére. Ezért az újrahazsnálat, újrapozicionálás, újragyártás, újrahazsnálatra való előkészítés vagy újrapozicionálásra való előkészítés tárgyát képező és harmadik országból behozott elemnek, illetve akkumulátornak meg kell felelnie e rendeletnek.
- (17) Az újragyártás olyan technikai műveletek széles körét fedi le, amelyek elemeken, illetve akkumulátorokon vagy hulladékelemeken, illetve -akkumulátorokon végezhető el. Hulladékelemek, illetve -akkumulátorok esetében az újragyártás újrahazsnálatra való előkészítésnek vagy újrapozicionálásra való előkészítésnek tekinthető. Ezen okból kifolyólag e rendeletben nem szükséges a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok újragyártására vonatkozó, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok újrahazsnálatra való előkészítésére vagy újrapozicionálásra való előkészítésére vonatkozó rendszertől eltérő külön rendszerről rendelkezni. Használt elemek, illetve akkumulátorok esetében az újragyártás célja az elem, illetve akkumulátor eredeti teljesítményének a visszaállítása. Ebben az értelemben az újragyártás az újrahazsnálat szélsőséges esetének tekinthető, amely magában foglalja az elem, illetve akkumulátor celláinak és moduljainak a szétszerelését és értékelését, valamint e cellák és modulok bizonyos mennyiségének a cseréjét. Annak érdekében, hogy az újragyártást meg lehessen különböztetni az egyszerű újrahazsnálatától, az elem-, illetve akkumulátorkapacitásnak az eredeti névleges elem-, illetve akkumulátorkapacitás legalább 90 %-ára történő helyreállítása újragyártásnak tekintendő, és ez külön rendszer alkalmazását teszi szükségessé.
- (18) Amennyiben a végfelhasználó fogyasztó, és az elem, illetve akkumulátor újrahazsnálatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezte, erre az elemre, illetve akkumulátorra az (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽⁵⁾ megfelelő adásvételi szerződésnek kell vonatkoznia. Az említett irányelv követelményei különösen a következőket foglalják magukban: a termék megfelelősége, az eladó felelőssége – ideértve a rövidebb helytállási időszak, illetve elévülési idő lehetőségét is –, bizonyítási teher, hibás teljesítés esetén rendelkezésre álló jogorvoslatok, az áru javítása vagy cseréje, valamint a kereskedelmi jótállás.
- (19) Az elemeket, illetve akkumulátorokat úgy kell tervezni és gyártani, hogy optimális legyen a teljesítményük, tartósságuk és biztonságosságuk, és a lehető legkisebb legyen a környezeti lábnyomuk. Helyénvaló konkrét fenntarthatósági követelményeket meghatározni a 2 kWh feletti kapacitású, újratölthető ipari akkumulátorok, az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok vonatkozásában, mivel az ilyen elemek, illetve akkumulátorok a piac azon szegmensét alkotják, amely az elkövetkező években várhatóan a legnagyobb mértékben fog növekedni.
- (20) Az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok és az indításhoz, világításhoz és gyújtáshoz használt elemek, illetve akkumulátorok (a továbbiakban: SLI-elemek, illetve -akkumulátorok) biztonságossága érdekében az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁶⁾ megfelelő M, N és O kategóriájú járművek EU-típusjóváhagyásának folyamatos érvényességéhez szükséges az, hogy bármely javított vagy cserélt elem, illetve akkumulátor továbbra is megfeleljen az alkalmazandó biztonsági követelményeknek. Amennyiben a biztonsági adatok megváltoztak, a meglévő EU-típusjóváhagyás alapjául szolgáló követelményeknek való folyamatos megfelelés ellenőrzése érdekében további ellenőrzésekre vagy vizsgálatokra van szükség.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/48/EK irányelve (2009. június 18.) a játékok biztonságáról (HL L 170., 2009.6.30., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.).

- (21) A Bizottság 2021. május 12-i, „Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára – Uniós cselekvési terv: »Út a szennyező anyag-mentes levegő, víz és talaj felé«” című közleményével összhangban az uniós szakpolitikáknak azon az elven kell alapulniuk, hogy a megelőző intézkedéseket a forrásnál kell fogantatosítani. A Bizottság a 2020. október 14-i, „A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia a toxikus anyagoktól mentes környezetért” című közleményében (a továbbiakban: a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia) hangsúlyozza, hogy az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁷⁾ és az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁸⁾ – mint a vegyi anyagok Unión belüli szabályozásának uniós sarokköveit – meg kell erősíteni, valamint hogy azokat ki kell egészíteni a vegyi anyagok értékelésére és kezelésére vonatkozó koherens megközelítésekkel a hatályos ágazati jogszabályokban. Az emberi egészség és a környezet védelme érdekében, valamint a veszélyes anyagok hulladékokban való jelenlétének kezelése céljából következésképpen elsősorban a forrásnál kell korlátozni az ilyen anyagok elemekben, illetve akkumulátorokban történő felhasználását. Ennek a rendeletnek ki kell egészítenie az 1907/2006/EK rendeletet és az 1272/2008/EK rendeletet, valamint lehetővé kell tennie az említett anyagokhoz kapcsolódó kockázatkezelési intézkedések elfogadását a hulladékfázisra is kiterjedően.
- (22) Az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében meghatározott korlátozásokon túlmenően helyénvaló a higany, a kadmium, valamint az ólom jelenlétére vonatkozó korlátozások meghatározása bizonyos elem-, illetve akkumulátorkategóriák tekintetében. A 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ II. melléklete alapján mentességet élvező járművekben használt akkumulátorokat ki kell zárni a kadmiumtartalomra vonatkozó tilalom hatálya alól. Az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő vagy a gyártásuk során felhasznált anyagokra vonatkozó további korlátozások érdekében, valamint az 1907/2006/EK rendelet alapján létrehozott Európai Vegyi anyag-ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) honlapján közzétett, a REACH értékelésére vonatkozó közös cselekvési tervben eltervezett anyagértékeléssel összefüggésben helyénvaló feltérképezni az aggodalomra okot adó anyagokat, amelyeket a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia az emberi egészségre vagy a környezetre krónikus hatást gyakorló anyagokként határoz meg, így például az 1907/2006/EK rendelet XIV. mellékletébe és az 1272/2008/EK rendelet VI. mellékletébe felvenni javasolt anyagok jelöltlistáján szereplő anyagokat, de azokat is, amelyek akadályozzák a biztonságos és kiváló minőségű másodnyersanyagok kinyerése céljából végzett újrafeldolgozást.
- (23) Annak biztosítása érdekében, hogy megfelelően lehessen kezelni az elemekben, illetve akkumulátorokban történő felhasználás vagy a hulladékelemekben, illetve -akkumulátorokban való jelenlét esetén az emberi egészségre vagy a környezetre nézve elfogadhatatlan kockázatot jelentő anyagokat, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az elemekben, illetve akkumulátorokban található anyagokra vonatkozó korlátozások módosítása tekintetében.
- (24) Az elemekben, illetve akkumulátorokban és a hulladékelemekben, illetve -akkumulátorokban található anyagokra vonatkozó új korlátozások elfogadására és a meglévő korlátozások módosítására irányuló értékelési eljárást teljes mértékben össze kell hangolni az 1907/2006/EK rendelettel. A hatékony döntéshozatal, valamint e rendelet kapcsolódó műszaki, tudományos és adminisztratív vonatkozásainak koordinálása és kezelése érdekében az Ügynökségnek el kell végeznie az elemek, illetve akkumulátorok gyártása és felhasználása során, valamint adott esetben az életciklusuk végét követően felmerülő, az anyagokból eredő kockázatok értékelésére vonatkozó meghatározott feladatokat, továbbá a társadalmi-gazdasági elemek értékeléséhez és az alternatívák elemzéséhez kapcsolódó feladatokat, az Ügynökség vonatkozó iránymutatásával összhangban. Következésképpen az e rendelettel az Ügynökségre ruházott feladatok némelyikének elvégzését az Ügynökségen belül létrehozott kockázat-értékelési bizottságnak és társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságnak kell elősegítenie.
- (25) Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet összhangban legyen az 1907/2006/EK rendelet bármely jövőbeli módosításával, illetve a veszélyes anyagok és vegyi anyagok fenntarthatósági kritériumaira vonatkozó egyéb jövőbeli uniós jogszabályokkal, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy szükség van-e e rendelet 6., 86., 87. és 88. cikkének módosítására. A Bizottságnak adott esetben módosításokat kell javasolnia e rendelethez az 1907/2006/EK rendeletet módosító jövőbeli rendeletben vagy a veszélyes anyagok és vegyi anyagok fenntarthatósági kritériumaira vonatkozó, egyéb jövőbeli uniós jogszabályokban.
- (26) A fenntartható európai gazdasági modell előmozdítása érdekében a Bizottságnak adott esetben módosításokat kell javasolnia e rendeletnek az elemekben, illetve akkumulátorokban és a hulladékelemekben, illetve -akkumulátorokban található anyagokra vonatkozó korlátozásokat szabályozó rendelkezéseire, ideértve az említett korlátozásoknak meg nem felelő elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó kiviteli tilalom bevezetését is.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyi anyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).

- (27) Az elemek, illetve akkumulátorok használata várhatóan széles körű elterjedésének az olyan ágazatokban, mint a mobilitás és az energiatárolás, csökkentenie kell a szén-dioxid-kibocsátásokat. Azonban az említett potenciál maximalizálása érdekében szükséges, hogy az elemek, illetve akkumulátorok teljes életciklusának alacsony karbonlábnyma legyen. A mobil alkalmazásokhoz használt, nagy fajlagos energiájú, újratölthető akkumulátorokkal kapcsolatban a termékek környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályok szerint az ásványi anyagok és fémek bányászata és felhasználása után az éghajlatváltozás jelenti a kapcsolódó hatások második legmagasabb kategóriáját az elemek, illetve akkumulátorok tekintetében. Az uniós piacon forgalomba hozott, 2 kWh feletti kapacitású újratölthető ipari akkumulátorokhoz, az LMT-elemekhez, illetve -akkumulátorokhoz, valamint az elektromosjármű-elemekhez, illetve -akkumulátorokhoz ezért karbonlábnym-nyilatkozatot kell mellékelni. Az uniós piacon forgalomba hozott, 2 kWh feletti kapacitású újratölthető ipari akkumulátorok, az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, valamint az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok karbonlábnymának kiszámítására vonatkozó műszaki szabályok összehangolása előfeltétele a karbonlábnym-nyilatkozatra vonatkozó követelmény bevezetésének, valamint ezt követően olyan karbonlábnym-teljesítménysztyályok létrehozásának, amelyek lehetővé fogják tenni az összességében alacsonyabb karbonlábnymmal rendelkező elemek, illetve akkumulátorok azonosítását. Az elemek, illetve akkumulátorok karbonlábnymára vonatkozó tájékoztatási és egyértelmű címkézési követelmények önmagukban várhatóan nem vezetnek olyan magatartásbeli változáshoz, amelyre szükség lenne annak biztosításához, hogy az Unió elérje a mobilitási és az energiatárolási ágazat dekarbonizációjára irányuló célkitűzéseit, a nemzetközileg elfogadott éghajlatváltozási célkitűzésekkel összhangban. Ezért maximális szén-dioxid-küszöbértékeket kell bevezetni az említett értékek meghatározására irányuló célzott hatásvizsgálat nyomán. A maximális karbonlábnym-küszöbérték szintjére irányuló javaslatlétel során a Bizottságnak figyelembe kell vennie többek között a piacon elérhető elemek, illetve akkumulátorok karbonlábnym-értékeinek relatív eloszlását, az uniós piacon forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok karbonlábnymának csökkentése terén elért előrehaladás mértékét, valamint ennek az intézkedésnek a fenntartható mobilitásra, valamint a klímasegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésére vonatkozó uniós célkitűzéshez való tényleges és potenciális hozzájárulását. Az elemek, illetve akkumulátorok karbonlábnymával kapcsolatos átláthatóság megteremtése, valamint az uniós piac alacsonyabb karbonlábnymú elemek, illetve akkumulátorok irányába történő elmozdítása érdekében – tekintet nélkül az előállítás helyére – indokolt a karbonlábnym-követelmények fokozatos és kumulatív szigorítása. Az említett követelmények eredményeként az elemek, illetve akkumulátorok életciklusa során elkerült szén-dioxid-kibocsátások hozzájárulnak az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseéhez, különösen a klímasegesség legkésőbb 2050-re történő elérésének célkitűzéséhez. Ez hozzá tudna járulni az egyéb uniós és nemzeti szintű politikákhoz – például ösztönzők és zöld közbeszerzési kritériumok révén –, előmozdítva a környezetre mérsékelt hatást gyakorló elemek, illetve akkumulátorok előállítását.
- (28) Az életciklus-karbonlábnymra vonatkozó maximális küszöbértékeknek időtállóknak kell lenniük. Ezért az életciklus-karbonlábnymra vonatkozó maximális küszöbértéket meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az elérhető legjobb gyártási és előállítási folyamatokat, és biztosítania kell, hogy az általa kiválasztott műszaki kritériumok összhangban legyenek e rendelet azon célkitűzésével, hogy az uniós piacon forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok garantálják az emberi egészség, a személyek biztonsága, valamint a vagyontárgyak és a környezet magas szintű védelmét.
- (29) Az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő bizonyos olyan anyagokat – mint például a kobalt, ólom, lítium vagy nikkelt – szűkös erőforrásokból szerzik be, amelyekhez az Unióban nem könnyű hozzáférni, és egyes ilyen anyagokat a Bizottság kritikus fontosságú nyersanyagoknak tekint. A Bizottság 2021. május 5-i „A 2020. évi új iparstratégia frissítése: Erősebb egységes piac kiépítése Európa fellendülése érdekében” című közleményével összhangban az Uniónak fokoznia kell stratégiai autonómiáját és növelnie kell rezilienciáját az egészségügyi vagy más válságok során jelentkező esetleges ellátási zavarokra való felkészülés érdekében. A körforgásos jelleg és az erőforrás-hatékonyság fokozása az ilyen nyersanyagok újrafeldolgozásának és hasznosításának növelése révén hozzá fog járulni az említett cél eléréséhez.
- (30) A hasznosított nyersanyagok fokozott használata támogatná a körforgásos gazdaság fejlődését és lehetővé tenné a nyersanyagok erőforrás-hatékonyságos felhasználását, csökkentve ugyanakkor az Unió függőségét a harmadik országokból származó nyersanyagoktól. Az elemek, illetve akkumulátorok vonatkozásában ennek különösen a kobalt, az ólom, a lítium és a nikkelt esetében van jelentősége. Ezért elő kell segíteni az ilyen anyagok hulladékokból való hasznosítását az aktív anyagban kobaltot, ólmot, lítiumot és nikkelt használó elemekben, illetve akkumulátorokban lévő újrafeldolgozott tartalom szintjére vonatkozó követelmény megállapításával. E rendeletnek ezért a kobalt, az ólom, a lítium és a nikkelt tekintetében kötelező célértékeket kell meghatároznia az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozóan, amelyeket 2031-ig kell elérni. A kobalt, a lítium és a nikkelt tekintetében megemelt célértékeket kell megállapítani 2036-ig. Valamennyi célértéknek figyelembe kell vennie az olyan hulladékok rendelkezésre állását, amelyekből ilyen anyagok hasznosíthatók, az érintett hasznosítási és gyártási eljárások műszaki megvalósíthatóságát, valamint azt, hogy a gazdasági szereplőknek mennyi időre van szükségük ellátási és gyártási folyamataik kiigazításához. Ezért mielőtt az ilyen kötelező célértékek alkalmazandóvá válnak, az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó követelményt az újrafeldolgozott tartalommal kapcsolatos adatszolgáltatásra kell korlátozni. Az elem-, illetve akkumulátorgyártási hulladék – az elem-, illetve akkumulátor-előállítás növekedése miatt – valószínűleg az elem-, illetve akkumulátorgyártás másodnyersanyagainak fő forrása, és arra ugyanazon újrafeldolgozási folyamatokat kell alkalmazni, mint a fogyasztói hulladékokra. Ezért – a szükséges újrafeldolgozási infrastruktúra fejlesztésének felgyorsítása céljából – az elem-, illetve akkumulátorgyártási hulladékot bele kell számítani az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékekbe. Azonban az elem-, illetve akkumulátorgyártásnak az előállítási folyamat során újrahaznált melléktermékei – így például a gyártási hulladék – nem képeznek hulladékot, és ezért nem számíthatók bele az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékekbe.

- (31) A kobalt, az ólom, a lítium és a nikkell ellátási hiánya kockázatának figyelembevétele, valamint e nyersanyagok rendelkezésre állásának az értékelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az elemek, illetve akkumulátorok aktív anyagaiban jelen lévő újráfeldolgozott kobalt, ólom, lítium vagy nikkell minimális arányára vonatkozó célértékek módosítását illetően.
- (32) Az elem-, illetve akkumulátortechnológiákban bekövetkező, a hasznosítható anyagok típusát befolyásoló változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azáltal történő kiegészítése céljából, hogy további nyersanyagokat és azokhoz kapcsolódó célértékeket vesz fel az elemek, illetve akkumulátorok aktív anyagaiban jelen lévő újráfeldolgozott tartalom minimális arányainak listájára.
- (33) Annak biztosítása érdekében, hogy a hasznosított kobalt, ólom, lítium vagy nikkell százalékos arányának kiszámítása és ellenőrzése pontos és megbízható legyen, valamint a nagyobb jogbiztonság biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azáltal történő kiegészítése céljából, hogy megállapítja az aktív anyagokban jelen lévő és az elem-, illetve akkumulátorgyártási hulladékból vagy a fogyasztói hulladékból hasznosított kobalt, lítium vagy nikkell százalékos arányának, valamint az elemekben illetve akkumulátorokban jelen lévő és a hulladékból hasznosított ólom százalékos arányának kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertant, továbbá az említett százalékos arányokra vonatkozó műszaki dokumentáció formátumát, elem-, illetve akkumulátormodellelként, évente és gyártóüzemenként. Ki kell zárni az említett módszertanból az olyan anyagok – mint például az elem-, illetve akkumulátorgyártási folyamat során keletkezett újra megmunkált, újraőrölt vagy hulladékanyagok – újrafelhasználását, amelyeket vissza lehet nyerni ugyanazon folyamaton belül, amely az anyagot keletkeztette.
- (34) Az uniós piacon forgalomba hozott elemeknek, illetve akkumulátoroknak tartósnak és nagy teljesítményűnek kell lenniük. Szükség van ezért az általános felhasználású hordozható elemek, illetve akkumulátorok, valamint az újratölthető ipari akkumulátorok, az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok teljesítményére és tartósságára vonatkozó paraméterek meghatározására. Az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok tekintetében az ENSZ-EGB elektromos járművekkel és a környezettel foglalkozó informális munkacsoportja járműfedélzeti tartóssági követelményeket dolgozott ki, amelyeket alkalmazni kell az Unióban a gépjárművek és motorok, valamint az ilyen járművek számára szánt rendszerek, alkotóelemek és önálló műszaki egységek kibocsátásuk és akkumulátortartósságuk tekintetében történő típusjóváhagyásáról (Euro 7) szóló jövőbeli rendelet (a továbbiakban: Euro 7 rendelet) révén. Ezért e rendeletnek kizárólag tájékoztatási követelményeket kell meghatározni az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok teljesítményére és tartósságára vonatkozóan. Másfelől az energiatárolásra szolgáló elemek, illetve akkumulátorok területén az elemek, illetve akkumulátorok teljesítményének és tartósságának ellenőrzésére szolgáló meglévő mérési módszerek nem tekinthetők elég pontosnak és reprezentatívnak ahhoz, hogy lehetővé tegyék minimumkövetelmények bevezetését. Az ilyen elemek, illetve akkumulátorok teljesítményére és tartósságára vonatkozó minimumkövetelmények bevezetését a rendelkezésre álló megfelelő harmonizált szabványoknak vagy egységes előírásoknak kell kísérniük.
- (35) Az elemek, illetve akkumulátorok életciklusa során gyakorolt környezeti hatások csökkentése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az általános felhasználású hordozható elemek, illetve akkumulátorok és az újratölthető ipari akkumulátorok teljesítmény- és tartóssági paramétereinek módosítása, valamint e paraméterek minimumértékeinek meghatározása tekintetében. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban azt is meg kell határozni, hogy az említett minimumértékek hogyan alkalmazandók olyan elemekre, illetve akkumulátorokra, amelyek újragyártás tárgyát képezték.
- (36) Annak biztosítása érdekében, hogy az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok elektrokémiai teljesítményére és tartósságára vonatkozó uniós szabályok összhangban legyenek az ENSZ-EGB elektromos járművekkel és a környezettel foglalkozó informális munkacsoportjának műszaki előírásaival, valamint tekintettel a műszaki és tudományos haladásra, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok teljesítményére és tartósságára vonatkozó paraméterek módosítására vonatkozóan. A gépjárművekbe beépített elektromosjármű-elemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó ezen paraméterek minimális értékei tekintetében helyénvaló minimális teljesítménykövetelményeket meghatározni a jövőbeli Euro 7 rendelet révén, az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) 22. számú, az elektromos járművek fedélzeti akkumulátorának tartósságára vonatkozó globális műszaki előírásában meghatározott minimális teljesítménykövetelmények alapján.
- (37) Bizonyos általános felhasználású, nem újratölthető elemek az erőforrás- és energiafelhasználást tekintve lehet, hogy nem hatékonyak. Az ilyen elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozóan objektív követelményeket kell megállapítani annak biztosítása érdekében, hogy kevesebb nem újratölthető, alacsony szinten teljesítő általános felhasználású hordozható elem kerüljön forgalomba, különösen ott, ahol az életciklus értékelése alapján az újratölthető elemek, illetve akkumulátorok alternatív alkalmazása általános környezeti előnyökkel járna. A mobiltelefonokba és táblagépekbe beépített elemek, illetve akkumulátorok esetében helyénvaló az említett elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozóan teljesítmény- és tartóssági követelményeket meghatározni egy, a telefonok és táblagépek környezettudatos tervezéséről szóló jövőbeli rendelet révén, valamint aktualizálni a számítógépekről és a kiszolgáló számítógépekről szóló 617/2013/EU bizottsági rendeletet⁽¹⁰⁾. Az egyéb készülékekbe – így például

⁽¹⁰⁾ A Bizottság 617/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a számítógépek és a kiszolgáló számítógépek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 175., 2013.6.27., 13. o.).

kertészeti szerszámokba vagy árammal működő vezeték nélküli eszközökbe – beépített hordozható elemek, illetve akkumulátorok esetében a releváns termék-jogiaktusokban, így például a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban, vagy egyéb uniós jogi aktusokban kell foglalkozni a minimális teljesítmény- és tartóssági követelmények meghatározásának lehetőségével.

- (38) Annak biztosítása érdekében, hogy a készülékekbe beépített hordozható elemek, illetve akkumulátorok az említett készülékek hulladékká válását követően elkülönített gyűjtés, kezelés és magas színvonalú újrafeldolgozás tárgyát képezzék, szükség van olyan rendelkezésekre, amelyek biztosítják az elemek, illetve akkumulátorok eltávolíthatóságát és cserélhetőségét ilyen készülékekben. A hordozható elemek, illetve akkumulátorok valamely készülékből történő eltávolítása, illetve ezek cseréje során az uniós jogszabályokkal és különösen az uniós biztonsági normákkal összhangban biztosítani kell a fogyasztói biztonságot. Egy hordozható elemet, illetve akkumulátort akkor kell a végfelhasználó által eltávolíthatónak tekinteni, ha kereskedelmi forgalomban kapható szerszámok használatával eltávolítható, és anélkül, hogy a szétszereléséhez speciális szerszámok – kivéve, ha ingyen biztosítják –, vagy saját fejlesztésű szerszámok, hőenergia vagy oldószerek használatára volna szükség. A kereskedelmi forgalomban kapható szerszámok olyan szerszámoknak tekintendők, amelyek valamennyi végfelhasználó számára elérhetők a piacon anélkül, hogy a végfelhasználóknak bizonyítékot kellene szolgáltatniuk a tulajdonjogokra vonatkozóan, és amelyek korlátozás nélkül használhatók, kivéve az egészségügyi és a biztonsággal kapcsolatos korlátozásokat. E rendelet általános rendelkezéseit az (EU) 2017/745 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹²⁾ a professzionális orvosi képző és radioterápiás eszközökre vonatkozóan meghatározott biztonsági és karbantartási követelmények, valamint az (EU) 2017/746 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹³⁾ az in vitro diagnosztikai orvostechikai eszközökre vonatkozóan meghatározott biztonsági és karbantartási követelmények sérelme nélkül kell alkalmazni, és azok kiegészíthetők az elemmel, illetve akkumulátorral működő egyes konkrét termékekre vonatkozóan a 2009/125/EK irányelv alapján hozott végrehajtási jogi aktusokban megállapított követelményekkel. Amennyiben egyéb uniós jogszabály biztonsági okokból egyedi követelményeket határoz meg elemek, illetve akkumulátorok olyan termékekből, mint például a játékokból való eltávolítására vonatkozóan, az említett egyedi szabályokat kell alkalmazni.
- (39) A végfelhasználók biztonságának biztosítása érdekében e rendeletnek a hordozható elemek, illetve akkumulátorok tekintetében korlátozott eltérést kell előírnia a hordozható elemek, illetve akkumulátorok számára meghatározott eltávolíthatósági és cserélhetőségi követelményektől olyan készülékek vonatkozásában, amelyekbe hordozható elemek, illetve akkumulátorok vannak beépítve, és amelyeket kifejezetten arra terveztek, hogy aktív üzemidejük nagyobb részében rendszeresen fröccsenő víznek, vízáramnak vagy vízbemerítésnek kitett környezetben használjanak, és amelyeket moshatónak vagy öblíthetőnek szántak. Ezen eltérés kizárólag akkor alkalmazandó, ha a készülék újratervezése által nem lehet biztosítani a végfelhasználó biztonságát és a készülék további biztonságos használatát, miután a végfelhasználó megfelelően követte az elem, illetve akkumulátor eltávolítására és cseréjére vonatkozó utasításokat. Amennyiben alkalmazandó az eltérés, a terméket úgy kell megtervezni, hogy csak független szakemberek tudják eltávolítani és cserélni az elemet, illetve akkumulátort, és végfelhasználók ne.
- (40) A javított elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok és SLI-elemek, illetve -akkumulátorok esetében az M, N és O kategóriájú, típusjóváhagyással rendelkező járművekre, valamint az ilyen járművekhez tervezett és gyártott elemekre, illetve akkumulátorokra az (EU) 2019/2144 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁴⁾ foglalt biztonsági követelmények alkalmazandók. Fontos, hogy az ilyen elemek, illetve akkumulátorok – amennyiben megjavították azokat – biztonságosságát az azokhoz igazított roncsolásmentes vizsgálatok alapján értékelni lehessen. A javított LMT-elemek, illetve -akkumulátorok tekintetében a Bizottság – a biztonsági követelményekkel kapcsolatos nemzeti és helyi szintű tapasztalatokra építve – szabályokat fog kidolgozni a mikromobilitási eszközök biztonságosságára vonatkozóan, amint azt a Bizottság a 2021. december 14-i, „A városi mobilitás új uniós keretrendszere” című közleményében bejelentette. A fogyasztóknak szánt vagy valószínűleg általuk használt egyéb javított elemekre, illetve akkumulátorokra a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ követelményei alkalmazandók.

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és a 93/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az in vitro diagnosztikai orvostechikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2144 rendelete (2019. november 27.) a gépjárműveknek és pótkocsijaiknak, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek az általános biztonság, továbbá az utasok és a veszélyeztetett úthasználók védelme tekintetében történő típusjóváhagyásáról, az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 78/2009/EK, a 79/2009/EK és a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 631/2009/EK, a 406/2010/EU, a 672/2010/EU, az 1003/2010/EU, az 1005/2010/EU, az 1008/2010/EU, az 1009/2010/EU, a 19/2011/EU, a 109/2011/EU, a 458/2011/EU, a 65/2012/EU, a 130/2012/EU, a 347/2012/EU, a 351/2012/EU, az 1230/2012/EU és az (EU) 2015/166 bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 325., 2019.12.16., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/95/EK irányelve (2001. december 3.) az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.).

- (41) A töltők interoperabilitása egyes elem-, illetve akkumulátorkategóriák esetében a fogyasztók és egyéb végfelhasználók javára csökkentheti a szükségtelen hulladék mennyiségét és a költségeket. Ezért lehetővé kell tenni az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, valamint az elektromos és elektronikai berendezések egyes kategóriáiba beépített újratölthető elemek, illetve akkumulátorok újratöltését az egyes elem-, illetve akkumulátorkategóriákon belüli interoperabilitást lehetővé tévő egységes töltők használatával. E rendeletben ezért elő kell írni a Bizottság számára, hogy értékelje, miként lehet harmonizált szabványokat bevezetni az ilyen elem-, illetve akkumulátorkategóriákhoz való egységes töltőkre vonatkozóan, kivéve a 2014/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁶⁾ szerinti rádióberendezés-kategóriák és -csoportok töltőeszközeit.
- (42) A gépjárművekbe beépített SLI-elemeknek, illetve -akkumulátoroknak és elektromosjármű-elemeknek, illetve -akkumulátoroknak független szakemberek által eltávolíthatónak és cserélhetőnek kell lenniük. Helyénvaló fontolóra venni a 2000/53/EK irányelv felülvizsgálatát annak biztosítására, hogy az említett elemek, illetve akkumulátorok eltávolíthatók, cserélhetők és szétszerelhetők legyenek, többek között az illesztési, rögzítési és tömítőelemek tekintetében. Az SLI-elemek, illetve -akkumulátorok és az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok tervezése, gyártása és javítása céljából az előállítóknak megkülönböztetéstől mentes alapon meg kell adniuk az (EU) 2018/858 rendeletben foglaltak szerinti M, N és O kategóriájú járművek berendezéseinek bármely érdekelt előállítója, beszerelője vagy javítója számára a vonatkozó járműfedélzeti diagnosztikairendszer-információkat, valamint járműjavítási és -karbantartási információkat. Továbbá a Bizottságnak ösztönöznie kell olyan tervezési és összeszerelési eljárásokra vonatkozó szabványok kidolgozását, amelyek megkönnyítik az elemek, illetve akkumulátorok és az elem-, illetve akkumulátorcsomagok a karbantartását, javítását és újrapozicionálását.
- (43) A megbízható elemek, illetve akkumulátorok alapvető fontosságúak számos termék, készülék és szolgáltatás működése és biztonsága szempontjából. Ezért az elemeket, illetve akkumulátorokat úgy kell tervezni és gyártani, hogy ne jelentsenek kockázatot az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára, a vagyona vagy a környezetre nézve. Ez különösen fontos a helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerek tekintetében, amelyek jelenleg nem tartoznak egyéb uniós jogszabályok hatálya alá. Az említett elemek, illetve akkumulátorok vonatkozásában meg kell ezért határozni a biztonsági vizsgálatok során figyelembe veendő paramétereket, és azokat ki kell egészíteni az európai szabványügyi szervezetek alkalmazandó szabványaiával.
- (44) A végfelhasználók számára az elemekkel, illetve akkumulátorokkal, valamint a hulladékelemekkel, illetve -akkumulátorokkal kapcsolatos átlátható, megbízható és egyértelmű információk nyújtása érdekében az elemeket, illetve akkumulátorokat címkével kell ellátni. Az említett információk lehetővé tennék a végfelhasználók számára, hogy tájékozottan hozhassák meg döntéseiket az elemek, illetve akkumulátorok vásárlása és az azoktól való megváltás során, továbbá hogy a hulladékgazdálkodási üzemeltetők megfelelően kezelhessék a hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat. Az elemeket, illetve akkumulátorokat a fő jellemzőikre – többek között a kapacitásukra és bizonyos veszélyes anyagok tekintetében a jelen lévő veszélyes anyagok mennyiségére – vonatkozó valamennyi szükséges információt feltüntető címkével kell ellátni. Annak érdekében, hogy az idő múlásával is biztosítva legyen az információk rendelkezésre állása, az említett információkat olyan QR-kódok révén is rendelkezésre kell bocsátani, amelyeket az elemekre, illetve akkumulátorokra rányomtatnak vagy rávésnek, vagy a csomagoláson és az elemet, illetve akkumulátort kísérő dokumentumokon helyeznek el, és amelyeknek tiszteletben kell tartaniuk az ISO/IEC 18004:2015 szabvány iránymutatásait. A QR-kódnak hozzáférést kell biztosítania az elem, illetve akkumulátor termékútlevelehez. A címkéknek és a QR-kódoknak az (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁷⁾ összhangban akadálymentesen hozzáférhetőnek kell lenniük a fogyatékossgal élő személyek számára.
- (45) Az elemek, illetve akkumulátorok teljesítményére vonatkozó információknak az elem, illetve akkumulátor címkéjén való feltüntetése alapvető fontosságú annak biztosításához, hogy a végfelhasználók – különösen a fogyasztók – a vásárlásuk megtételét megelőzően megfelelő tájékoztatást kapjanak és különösen, hogy közös alappal rendelkezzenek a különböző elemek, illetve akkumulátorok összehasonlításához. Ezért a nem újratölthető hordozható elemeket olyan címkével kell megjelölni, amely jelzi „nem újratölthető” voltukat, és amely tartalmazza a minimális átlagos üzemeltetési idővel kapcsolatos információkat konkrét alkalmazásokban történő használat esetén. Ezenfelül fontos útmutatást nyújtani a végfelhasználók számára arra vonatkozóan, hogyan váljanak meg megfelelő módon a hulladékelemektől, illetve -akkumulátoroktól.
- (46) Az elem-, illetve akkumulátorfelügyeleti rendszert alkalmazó helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerek, LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében lehetővé kell tenni a végfelhasználó vagy az említett végfelhasználó nevében eljáró bármely harmadik személy számára, hogy az elem-, illetve akkumulátorfelügyeleti rendszeren tárolt adatokból mindenkor meghatározhassa az elemek, illetve akkumulátorok állapotát és várható élettartamát. Egy elem, illetve akkumulátor újrapozicionálása vagy újragyártása érdekében az elemet, illetve akkumulátort megvásárló személy vagy az e személy nevében eljáró bármely harmadik fél számára mindenkor kizárólag olvasási jogosultsággal járó hozzáférést kell biztosítani az említett adatokhoz az elem, illetve akkumulátor maradványértékének értékelése, az elem, illetve akkumulátor újrahasználatra való előkészítésének, újrapozicionálásra való előkészítésének, újrapozicionálásának vagy újragyártásának az elősegítése céljából, vagy az elemnek, illetve akkumulátornak a

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/53/EU irányelve (2014. április 16.) a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 153., 2014.5.22., 62. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/882 irányelve (2019. április 17.) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről (HL L 151., 2019.6.7., 70. o.).

villamosenergia-hálózatokban virtuális erőműveket üzemeltető, az (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁸⁾ meghatározott független aggregátorok számára történő rendelkezésre bocsátása érdekében. Ezért az adatoknak naprakésznek kell lenniük. Azokat frissíteni kell legalább naponta és – amennyiben ez egy konkrét cél érdekében szükséges – annál gyakrabban. Az ENSZ-EGB elektromos járművekkel és a környezettel foglalkozó informális munkacsoportja által az elektromos járművekben az adatokhoz való hozzáféréssel kapcsolatban végzett munkából származó műszaki előírásokat az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok állapotára és várható élettartamára vonatkozó referenciaértéknek kell tekinteni. E követelmények a járművek típusjóváhagyására vonatkozó uniós jogszabályokon túlmenően alkalmazandóak, amelyek a megfelelő jogi keretet képezik többek között az olyan intelligens töltési funkciók kezelése tekintetében, mint például a járműből hálózatba, járműből elektromos fogyasztóra, járműből járműbe, járműből külső akkumulátorra és járműből épületbe való töltés.

- (47) Az ebben a rendeletben meghatározott több termékspecifikus követelményt is – ideértve a teljesítményre, tartóságra, újrapozicionálásra és biztonságra vonatkozó követelményeket – mérni kell olyan megbízható, pontos és megismételhető módszerek alkalmazásával, amelyek figyelembe veszik az általánosan elfogadott legkorszerűbb mérési módszereket, szabványokat és számítási módszereket. Annak biztosítása érdekében, hogy ne legyenek kereskedelmi korlátok a belső piacon, uniós szinten harmonizált szabványokra van szükség. Az említett módszereket és szabványokat úgy kell kialakítani, hogy azok a lehető legteljesebb mértékben figyelembe vegyék az elemek, illetve akkumulátorok használatának valós körülményeit, tükrözzék az átlagos fogyasztói magatartást, és kellően megalapozottak legyenek ahhoz, hogy megakadályozhassák a szándékos és nem szándékos módon történő kijátszásukat. Amint egy ilyen szabványra való hivatkozást közléstesznek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁹⁾ összhangban, vélelmezni kell, hogy az említett szabványnak megfelelő elemek, illetve akkumulátorok megfelelnek az e rendelet szerinti említett termékspecifikus követelményeknek, feltéve, hogy teljesülnek az említett termékspecifikus követelmények tekintetében megállapított minimumértékek. Egyrészt a műszaki előírások megkettőzésének elkerülése érdekében, másrészt a hatékonyság maximalizálása, valamint a legmagasabb szintű szakértelem és a legkorszerűbb ismeretek figyelembevétele érdekében, a Bizottságnak törekednie kell arra, hogy felkérjen egy vagy több európai szabványügyi szervezetet szabvány kidolgozására, amennyiben nem létezik szabvány. Amennyiben a termékspecifikus követelmények alkalmazásának kezdő időpontjában nem állnak rendelkezésre közzétett szabványok, vagy ha az érintett európai szabványügyi szervezet nem adott kielégítő választ, a Bizottságnak kivételes és indokolt esetekben, valamint az érintett érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően végrehajtási jogi aktusok útján egységes előírásokat kell elfogadnia. Az ilyen előírásoknak való megfelelés szintén megalapozza a megfelelés vélelmét. Azokban az esetekben, amikor egy későbbi szakaszban kiderül, hogy az egységes előírások hiányosságokkal rendelkeznek, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján módosítja vagy hatályon kívül helyezi a szóban forgó egységes előírásokat. A harmonizált szabványok hivatkozásainak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététele után hatályon kívül kell helyezni minden egységes előírást, olyan észszerű időszakon belül, amely lehetővé teszi az előállítók számára, hogy figyelembe vegyék a változásokat.
- (48) A nemzetközi szabványügyi bizottságok munkájában való aktív részvétel fontos stratégiai előfeltétele annak, hogy jövőbeli elem-, illetve akkumulátortechnológiákat forgalomba hozzanak. Az említett bizottságok némelyikében az európai részvétel kevésbé volt hatékony, mint amennyire lehetett volna. Javítani kell az európai részvételt, hogy erősödjön az Unió hangja a globális szabványosítás terén, az uniós vállalatok versenyképességének fokozása, az Unió függőségeinek csökkentése, valamint az Unió érdekeinek, szakpolitikai célkitűzéseinek és értékeinek védelme céljából is. Ezért a Bizottságnak és a tagállamoknak nyomon kell követniük és koordinálniuk kell a nemzetközi szabványosításra vonatkozó európai megközelítést. Az e rendelet végrehajtását kiegészítő harmonizált szabványokban figyelembe kell venni a – különösen az IEC és az ISO szintjén – meglévő nemzetközi szabványokat.
- (49) A Bizottságnak biztosítania kell a következetességet az e rendelet szerinti harmonizált szabványok és egységes előírások között, többek között az 1025/2012/EU rendelet felülvizsgálata során.
- (50) Az információkhoz piacfelügyeleti célokból történő hatékony hozzáférés biztosítása, az új technológiákhoz való alkalmazkodás, valamint az olyan globális válságok – mint például a Covid19-világjárvány – esetén a reziliencia biztosítása érdekében lehetővé kell tenni, hogy az elemekre, illetve akkumulátorokra alkalmazandó valamennyi uniós jogi aktusnak való megfelelésre vonatkozó tájékoztatásra online, egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozat formájában kerüljön sor.
- (51) A 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁰⁾ előírja a megfelelőségértékelő szervezetek akkreditálásának szabályait, megteremti a harmadik országokból érkező termékek piacfelügyeletének és ellenőrzésének keretét, valamint meghatározza a CE-jelölés általános elveit. Az említett rendeletnek alkalmazandónak kell lennie

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

az e rendelet hatálya alá tartozó elemekre, illetve akkumulátorokra annak biztosítása érdekében, hogy azon termékek, amelyek az Unión belül szabadon mozoghatnak, teljesítsék a közérdekek – így például az emberi egészség, a személyek biztonsága és a környezet – magas szintű védelmét biztosító követelményeket.

- (52) Annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők igazolni és az illetékes hatóságok ellenőrizni tudják, hogy a piacon forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok megfelelnek e rendeletnek, megfelelőségértékelési eljárásokról kell rendelkezni. A 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽²¹⁾ a megfelelőségértékelési eljárásokhoz modulokat határoz meg, amelyek – a felmerülő kockázatok és a szükséges biztonsági szint függvényében – a legkevésbé szigorútól a legszigorúbbig terjednek. Az említett határozattal összhangban, amennyiben megfelelőségértékelésre van szükség, az adott értékeléshez alkalmazandó eljárásokat e modulok közül kell kiválasztani. Megbízható megfelelőségértékelési eljárásokra van szükség annak biztosításra, hogy az elemek, illetve akkumulátorok megfeleljenek az e rendeletben meghatározott, a karbonlábnymomra és az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó újszerű és összetett követelményeknek, valamint kellő gondossági kötelezettségeknek.
- (53) Az elemek, illetve akkumulátoron feltüntetett CE-jelölés jelzi, hogy az említett elem, illetve akkumulátor megfelel ennek a rendeletnek. A CE-jelölésre irányadó általános elveket és a CE-jelölés és más jelölések közötti kapcsolatot a 765/2008/EK rendelet határozza meg. Az említett elvek alkalmazandók az elemeken, illetve akkumulátorokon feltüntetett CE-jelölésre. Annak biztosítása érdekében, hogy az elemek, illetve akkumulátorok tárolására, használatára és az azoktól való megválásra az emberi egészség és a környezet védelmére nézve biztonságos módon kerüljön sor, különös szabályokat kell meghatározni a CE-jelölés elemek, illetve akkumulátorok tekintetében történő elhelyezésére vonatkozóan.
- (54) Az ebben a rendeletben meghatározott megfelelőségértékelési eljárások megfelelőségértékelő szervezetek közreműködését igénylik. Az ebben a rendeletben foglalt rendelkezések egységes végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállami hatóságoknak be kell jelenteniük ezeket a szervezeteket a Bizottságnak.
- (55) Az elemekre, illetve akkumulátorokra e rendelet értelmében vonatkozó fenntarthatósági, teljesítmény-, biztonsági, címkézési és tájékoztatási követelmények újszerűsége és összetettsége miatt, valamint az elemek, illetve akkumulátorok megfelelőségértékelése egységes minőségi színvonalának biztosítása érdekében, követelményeket kell meghatározni a Bizottságnak bejelentett megfelelőségértékelő szervezetek – amelyek ezáltal bejelentett szervekké válnak – értékelésében, bejelentésében és figyelemmel kísérésében részt vevő bejelentő hatóságok számára. Így különösen biztosítani kell azt, hogy a bejelentő hatóság tárgyilagosan és elfogulatlanul végezze a tevékenységeit, és a feladatai ellátásához kellő létszámú, technikailag felkészült személyzettel rendelkezzen. Továbbá a bejelentő hatóságoknak meg kell őrizniük a kapott információk bizalmas jellegét, mindazonáltal képesnek kell lenniük arra, hogy – a megfelelőségértékelés során a következetesség biztosítása érdekében – a bejelentett szervezetekre vonatkozó információkat cseréljenek a nemzeti hatóságokkal, más tagállamok bejelentő hatóságaival és a Bizottsággal.
- (56) Alapvetően fontos, hogy valamennyi bejelentett szervezet azonos színvonalon, valamint a tisztességes verseny és autonómia feltételei mellett lássa el feladatait. E rendeletnek ezért követelményeket kell megállapítania azon megfelelőségértékelő szervezetekre vonatkozóan, amelyek megfelelőségértékelési tevékenységek végzése céljából bejelentett szervezetekké kívánnak válni. Az említett követelményeket továbbra is alkalmazni kell a bejelentett szervezet szakmai alkalmassága naprakészen tartásának előfeltételeként. Autonómiájának biztosítása érdekében a bejelentett szervezet és az általa alkalmazott személyzet számára elő kell írni, hogy maradjon független az elemek, illetve akkumulátorok értékláncának gazdasági szereplőitől és más vállalatoktól, ideértve a vállalkozói szövetségeket, valamint az anya- és leányvállalatokat is. A bejelentett szervezet számára elő kell írni, hogy okirattal igazolja a függetlenségét, és az említett dokumentációt bemutassa a bejelentő hatóságnak. A bejelentett szervezeteknek biztosítaniuk kell a különböző megfelelőségértékelési feladatokat végző személyzet rotációját.
- (57) Ha egy megfelelőségértékelő szervezet igazolja, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel a harmonizált szabványokban rögzített kritériumoknak, vélelmezni kell, hogy megfelel az e rendeletben megállapított vonatkozó követelményeknek is.
- (58) A megfelelőségértékelő szervezetek gyakran alvállalkozásba adják a megfelelőségértékeléshez kapcsolódó tevékenységeik bizonyos részeit, vagy e célból leányvállalatot vesznek igénybe. Az elemek, illetve akkumulátorok megfelelőségértékelését és a bejelentett szervezet más belső tevékenységeit illetően azonban bizonyos tevékenységeket és döntéshozatali folyamatokat – a függetlensége és autonómiája biztosítása érdekében – kizárólag maga a bejelentett szervezet végezhet el. Továbbá az uniós piacon forgalomba hozandó elemek, illetve akkumulátorok tekintetében előírt védelmi szint megőrzése céljából az e rendelet szerinti megfelelőségértékelési feladatok ellátását illetően a megfelelőségértékelő alvállalkozóknak és leányvállalatoknak ugyanazon követelményeket kell teljesíteniük, mint a bejelentett szervezeteknek.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

- (59) mivel a bejelentett szervezetek által adott tagállamban kínált szolgáltatások bármely, Unió-szerte forgalmazott elemre, illetve akkumulátorra vonatkozhatnak, helyénvaló lehetőséget biztosítani a többi tagállamnak és a Bizottságnak arra, hogy adott bejelentett szervezettel szemben kifogást emeljenek. Vizsgálatai során a Bizottság tanácsot kérhet az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²²⁾ összhangban kijelölt bármely uniós vizsgálóhelytől. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni abból a célból, hogy felszólíthassa a bejelentő hatóságot korrekciós intézkedések megtételére, amennyiben egy bejelentett szervezet nem vagy már nem tesz eleget az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek.
- (60) A megfelelőségértékelési eljárás, a tanúsítás és végső soron a piacra jutás megkönnyítése és felgyorsítása érdekében, valamint tekintettel az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozóan e rendeletben előírt fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási követelmények újszerűségére és összetettségére, elengedhetetlenül fontos, hogy a bejelentett szervezetek folyamatos hozzáféréssel rendelkezzenek valamennyi szükséges vizsgálóberendezéshez és vizsgálóhelyhez, és anélkül alkalmazzák az eljárásokat, hogy szükségtelen terheket teremtenének a gazdasági szereplők számára. Ugyanezen okokból, valamint a gazdasági szereplőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében szükség van arra, hogy a bejelentett szervezetek következetesen alkalmazzák a megfelelőségértékelési eljárásokat.
- (61) Az arra vonatkozó végső döntés előtt, hogy az elem, illetve akkumulátor kaphat-e megfelelőségi tanúsítványt, azon gazdasági szereplő számára, amelynek szándékában áll elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozni a piacon, lehetővé kell tenni, hogy egy alkalommal az elemre, illetve akkumulátorra vonatkozó kiegészítő dokumentációt nyújtson be.
- (62) A Bizottságnak lehetővé kell tennie a bejelentett szervezetek közötti megfelelő koordinációt és együttműködést.
- (63) Helyénvaló megállapítani a gazdasági szereplőkre az elemek, illetve akkumulátorok forgalomba hozatalával vagy üzembe helyezésével kapcsolatban vonatkozó kötelezettségeket. E rendelet alkalmazásában a „gazdasági szereplő” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja a következőket: az előállító, a meghatalmazott képviselő, az importőr, a forgalmazó, a logisztikai szolgáltató vagy bármely egyéb természetes vagy jogi személy, akit vagy amelyet az elemek gyártásával, piaci forgalmazásával vagy forgalomba hozatalával vagy üzembe helyezésével kapcsolatban kötelezettségek terhelnek. E rendelet alkalmazásában az elemek, illetve akkumulátorok fogalmába beleértendők az újrahasználatra való előkészítés, újrapozícionálásra való előkészítés, újrapozícionálás vagy újragyártás tárgyát képező elemek, illetve akkumulátorok is.
- (64) Helyénvaló biztosítani, hogy az üzembe helyezett, de ezt megelőzően forgalomba nem hozott elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó követelmények azonosak legyenek az üzembe helyezés előtt forgalomba hozott elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó követelményekkel. Ez például azon elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozik, amelyeket az előállító saját céljaira használ, vagy azon elemekre, illetve akkumulátorokra, amelyeket a jellemzőik miatt kizárólag a végső rendeltetési helyükön lehet összeszerelni és tesztelni. Azonban annak elkerülése érdekében, hogy ugyanazon termék esetében kétszer kelljen igazolni a megfelelést, a forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok az üzembe helyezésükkor nem képezhetik ugyanazon követelmények tárgyát.
- (65) A gazdasági szereplőknek az ellátási láncban betöltött szerepüktől függően felelősséget kell viselniük az elemek, illetve akkumulátorok e rendelet követelményeinek való megfelelőségéért, a közérdekek – így például az emberi egészség, a személyek biztonsága, a vagyontárgyak és a környezet védelme – magas szintű védelmének biztosítása érdekében.
- (66) Az ellátási és értékesítési láncban tevékenykedő valamennyi gazdasági szereplőnek meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy csak olyan elemeket, illetve akkumulátorokat forgalmazzanak, amelyek megfelelnek ennek a rendeletnek. Az egyes gazdasági szereplőkhöz az ellátási és az értékesítési láncban betöltött szerepük alapján rendelt kötelezettségeket egyértelműen és arányosan kell elosztani.
- (67) mivel az előállító részletes ismeretekkel rendelkezik a tervezési és gyártási folyamatról, az ő helyzete a legmegfelelőbb ahhoz, hogy a megfelelőségértékelési eljárást elvégezze. A megfelelőségértékelésnek ezért kizárólagosan az előállító kötelezettségének kell maradnia.
- (68) Az előállítónak kellően részletes információkat kell rendelkezésre bocsátania az elem, illetve akkumulátor rendeltetésszerű használatáról ahhoz, hogy lehetővé váljon annak helyes és biztonságos forgalomba hozatala, üzembe helyezése, használata és az azzal kapcsolatos hulladékgazdálkodás, ideértve a lehetséges újrapozícionálást is.

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

- (69) A gazdasági szereplők, a piacfelügyeleti hatóságok és a végfelhasználók közötti kommunikáció elősegítése érdekében a gazdasági szereplőknek az elérhetőségi adataik között a postai, és – ha rendelkezésre áll – az e-mail- és honlapcímet is meg kell jelölniük.
- (70) Az egységes piacnak valamennyi gazdasági szereplő számára egyenlő versenyfeltételeket és a tisztességtelen versennyel szembeni védelmet kell biztosítania. Ennek érdekében szükséges az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályok végrehajtásának megerősítése. A gazdasági szereplők és a piacfelügyeleti hatóságok közötti jó együttműködés kulcsfontosságú elemét képezi az említett megerősített végrehajtásnak, mivel lehetővé teszi az azonnali beavatkozások és korrekciós intézkedések megtételét. Fontos, hogy legyen olyan gazdasági szereplő, aki az Unióban letelepedett, és akihez a piacfelügyeleti hatóságok kéréseket tudnak intézni, ideértve egy elem, illetve akkumulátor uniós harmonizációs jogszabályoknak való megfelelésére vonatkozó információkért, és aki együtt tud működni a piacfelügyeleti hatóságokkal annak biztosítása érdekében, hogy azonnali korrekciós intézkedést hozzanak a meg nem felelés eseteinek orvoslása céljából. A gazdasági szereplők, amelyeknek az említett feladatokat el kell végezniük, az előállító, vagy – ha az előállító nem letelepedett az Unióban – az importőr, vagy az előállító által e célból megbízott képviselő, vagy az általa kezelt elemek, illetve akkumulátorok tekintetében az Unióban letelepedett logisztikai szolgáltató, ha nincs másik, az Unióban letelepedett gazdasági szereplő.
- (71) Biztosítani szükséges, hogy a harmadik országokból az uniós piacra lépő elemek, illetve akkumulátorok megfeleljenek e rendelet követelményeinek és az egyéb alkalmazandó uniós jogszabályoknak, akár önmagukban, akár termékekbe beépítve vagy termékekhez hozzáadva kerülnek behozatalra, valamint különösen azt, hogy ezen elemek, illetve akkumulátorok tekintetében az előállítók elvégezték a megfelelő megfelelőségértékelési eljárásokat. Ezért az importőrökre nézve olyan rendelkezéseket kell hozni, amelyekkel biztosítható, hogy azon elemek, illetve akkumulátorok, amelyeket forgalomba hoznak vagy üzembe helyeznek, megfeleljenek az e rendeletben foglalt követelményeknek, valamint hogy az elemeken, illetve akkumulátorokon feltüntetett CE-jelölés és az előállítók által elkészített dokumentáció vizsgálat céljából hozzáférhető legyen a nemzeti hatóságok számára, függetlenül attól, hogy új vagy használt elemekként, illetve akkumulátorokként lettek-e importálva, vagy olyan elemekként, illetve akkumulátorokként, amelyek újrahasználatra való előkészítés, újrapozícionálásra való előkészítés, újrapozícionálás vagy újragyártás tárgyát képezték.
- (72) Elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése során minden importőrnek fel kell tüntetnie az elem, illetve akkumulátoron az importőr nevét, a bejegyzett kereskedelmi nevét vagy a bejegyzett védjegyét, valamint a postai, és – ha rendelkezésre áll – az e-mail- és honlapcímet is. Kivételekről kell rendelkezni azon esetekre, ahol az elem, illetve akkumulátor mérete túl kicsi ahhoz, hogy az említett információkat el lehessen helyezni azon, vagy ahol az importőrnek meg kellene bontania a csomagolást ahhoz, hogy az importőr nevét, a bejegyzett kereskedelmi nevét vagy a bejegyzett védjegyét, és az egyéb elérhetőségi adatait elhelyezhesse. Az említett kivételes esetekben az importőrnek az információkat az elem, illetve akkumulátort kísérő dokumentumban vagy más, közvetlenül hozzáférhető módon kell biztosítania. Ahol van csomagolás, az importőrnek ezen a csomagoláson kell feltüntetnie az információkat.
- (73) Amennyiben a forgalmazó valamely elemet, illetve akkumulátort forgalmaz, miután azt az előállító vagy az importőr forgalomba hozta vagy üzembe helyezte, a forgalmazónak megfelelő gondossággal kell eljárnia annak biztosítására, hogy az elem, illetve akkumulátor kezelése ne érintse hátrányosan az e rendelet követelményeinek való megfelelését.
- (74) Minden olyan importőrt vagy forgalmazót, amely a saját neve vagy védjegye alatt elemet, illetve akkumulátort hoz forgalomba vagy helyez üzembe, vagy amely egy elemet, illetve akkumulátort úgy módosít, hogy az érintheti az e rendeletben előírt követelményeknek való megfelelést, vagy a már forgalomba hozott elem, illetve akkumulátor rendeltetését módosítja, előállítónak kell tekinteni, és vállalnia kell az e rendeletben előírt előállítói kötelezettségeket.
- (75) A forgalmazókat, importőröket és logisztikai szolgáltatókat – mivel piacközei funkciót töltenek be – be kell vonni a nemzeti hatóságok által ellátott piacfelügyeleti feladatokba, és készen kell állniuk az aktív részvételre azáltal, hogy az említett hatóságok rendelkezésére bocsátanak az érintett elemre, illetve akkumulátorra vonatkozó minden szükséges információt.
- (76) Az elem, illetve akkumulátor teljes ellátási láncban való nyomonkövethetőségének biztosításával egyszerűbbé és hatékonyabbá tehető a piacfelügyelet, továbbá biztosítható az átláthatóság a fogyasztók számára. A hatékony nyomonkövethetőségi rendszer megkönnyíti a piacfelügyeleti hatóságoknak a nem megfelelő elemek, illetve akkumulátorok forgalomba hozataláért, forgalmazásáért vagy üzembe helyezéséért felelős gazdasági szereplők felkutatására vonatkozó feladatát. A gazdasági szereplőknek ezért bizonyos ideig – többek között elektronikus formátumban – meg kell őrizniük az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos ügyleteikre vonatkozó adatokat.

- (77) A természetes ásványkincskészletek kitermelése, feldolgozása és kereskedelme alapvető fontossággal bír az elemek, illetve akkumulátorok előállításához szükséges nyersanyagok biztosítása szempontjából. Az elem-, illetve akkumulátor-előállítók – tekintet nélkül a helyzetükre vagy a beszállítók feletti befolyásukra, valamint a földrajzi helyükre – akaratlanul hozzájárulhatnak az ásványok ellátási láncában jelentkező káros hatásokhoz. Bizonyos nyersanyagok esetében a globális termelés több mint felét elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos alkalmazásokban való felhasználásra szánják. Például a globális kobaltkereslet több mint 50 %-át és a világ lítiumának több mint 60 %-át elem-, illetve akkumulátor-előállításához használják fel. A természetes grafit globális termelésének mintegy 8 %-a és a globális nikkeltermelés 6 %-a az elem-, illetve akkumulátorgyártásban kerül felhasználásra.
- (78) Az elem-, illetve akkumulátorgyártásban használt anyagokat csak néhány ország szállítja, és bizonyos esetekben a kormányzás alacsony színvonala az említett országokban súlyosbíthatja a környezeti és társadalmi problémákat. A kobalt és a nikkel bányászata és finomítása egyaránt társadalmi és környezetvédelmi problémák széles körével áll összefüggésben. Miközben a természetes grafit társadalmi és környezeti hatásai kevésbé súlyosak, a természetes grafit bányászata súlyos egészségi és környezeti hatásokkal járhat, mivel azt főleg kisipari és kisüzemi tevékenységek keretében végzik, többnyire informális környezetben. Ez – a rendszeresen frissített bányabezárási tervek és a rehabilitáció hiányával együtt – az ökoszisztémák és a talajok pusztulását eredményezheti. A lítiumnak az elem-, illetve akkumulátorgyártás során várható fokozott felhasználása valószínűleg további nyomás alá helyezi a kitermelési és finomítási műveleteket. Helyénvaló ezért, hogy a lítiumot bevonják az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségek hatálya alá. Az elemek, illetve akkumulátorok iránti kereslet várhatóan jelentős mértékű unióbeli növekedésének nem szabad hozzájárulnia az ilyen környezeti és társadalmi kockázatok növeléséhez.
- (79) Az elem-, illetve akkumulátorgyártásban használt nyersanyagok közül néhány – így például a kobalt, a lítium és a természetes grafit – kritikus fontosságú nyersanyagoknak minősül az Unió számára, amint azt a Bizottság a 2020. szeptember 3-i, „Reziliencia a kritikus fontosságú nyersanyagok terén: a nagyobb biztonsághoz és fenntarthatósághoz vezető út feltérképezése” című közleményében jelezte, és az uniós elem-, illetve akkumulátor-ökoszisztéma megfelelő működéséhez szükség van ezek fenntartható beszerzésére.
- (80) Az elemek, illetve akkumulátorok ellátási láncának szereplői részéről már több önkéntes erőfeszítés is megvalósult a fenntartható beszerzési gyakorlatok követésének ösztönzése érdekében; ezek között említhető a felelősségteljes bányászat biztosítására vonatkozó kezdeményezés (Initiative for Responsible Mining Assurance), a felelős módon szerzett ásványokra vonatkozó kezdeményezés (Responsible Minerals Initiative) és a kobaltipar felelős értékelési keretrendszere (Cobalt Industry Responsible Assessment Framework). Nem biztos azonban, hogy a kellő gondosságra vonatkozó rendszerek létrehozására irányuló önkéntes erőfeszítések biztosítani fogják azt, hogy az uniós piacon elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozó valamennyi gazdasági szereplő ugyanazon minimumszabályokhoz tartsa magát.
- (81) Az Unióban a kellő gondosságra vonatkozó általános követelményeket bizonyos ásványokkal és fémekkel összefüggésben az (EU) 2017/821 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²³⁾ vezette be. Az említett rendelet azonban nem foglalkozik az elem-, illetve akkumulátor-előállítás során használt ásványokkal és anyagokkal.
- (82) Ezért, tekintettel az elemek, illetve akkumulátorok iránti unióbeli kereslet várható exponenciális növekedésére, az uniós piacon elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozó gazdasági szereplőnek ki kell dolgoznia az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó politikát. Ezért e rendeletben követelményeket kell meghatározni az elem-, illetve akkumulátorgyártás céljából használt bizonyos nyersanyagok és másodnyersanyagok kitermelésével, feldolgozásával és kereskedelmével járó társadalmi és környezeti kockázatok kezelése érdekében. Az ilyen politikának ki kell terjednie az ellátási láncban lévő valamennyi szereplőre, valamint azok leányvállalataira és alvállalkozóira, amelyek bizonyos nyersanyagokat és másodnyersanyagokat kitermelnek, feldolgoznak és azokkal kereskednek.
- (83) Az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó, kockázatalapú politika bevezetésekor a gazdasági szereplőnek azt olyan nemzetközileg elismert kellő gondossági normákra és elvekre kell alapoznia, mint például amelyek a következőkben szerepelnek: az üzleti és emberi jogokra vonatkozó ENSZ irányadó alapelvek, az ENSZ Globális Megállapodásában foglalt tíz alapelv, az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) iránymutatásai a termékek társadalmi életciklusának értékeléséhez, az ILO háromoldalú nyilatkozata a multinacionális vállalatokra és a szociálpolitikára vonatkozó elvekről, az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelvei, valamint az OECD útmutatása a felelős üzleti magatartáshoz szükséges kellő gondosságról. Az említett normák és elvek, amelyeket az egyes gazdasági szereplőknek a sajátos helyzetükhöz és körülményeikhez kell igazítaniuk, a kormányok és az érdekelt felek közötti egyetértést tükrözik. Az elem-, illetve akkumulátor-előállításához használt természetes ásványkincskészletek kitermelésével, feldolgozásával és kereskedelmével összefüggésben a konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról szóló OECD-útmutatás a súlyos emberi jogi jogsértések konkrét kockázatainak kezeléséről szóló nemzetközileg elismert normát jelent, valamint a kormányoknak és az érdekelt feleknek az e területen fennálló bevált gyakorlatok megállapítására irányuló régóta tartó erőfeszítését képezi.

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/821 rendelete (2017. május 17.) a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany uniós importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségek megállapításáról (HL L 130., 2017.5.19., 1. o.).

- (84) Az ENSZ, az ILO és az OECD normái és elvei szerint a kellő gondosság egy állandó, egyszerre proaktív és reaktív folyamat, amelynek révén a vállalatok biztosíthatják, hogy tiszteletben tartsák az emberi jogokat és a környezetet, valamint azt, hogy ne járuljanak hozzá a konfliktusokhoz. A „kockázatalapú kellő gondosság” kifejezés azokra a lépésekre utal, amelyeket a vállalatoknak meg kell tenniük ahhoz, hogy azonosítsák, megelőzzék, enyhítsék és egyéb módon kezeljék a tevékenységeikkel vagy beszerzési döntéseikkel összefüggő káros hatásokat. A gazdasági szereplőknek megalapozott, hatékony és érdemi konzultációkat kell tartaniuk az érintett közösségekkel. A vállalat értékelheti a tevékenységei és a kapcsolatai által okozott kockázatokat, és – a nemzeti és nemzetközi jogszabályokban előírt vonatkozó normákkal, a nemzetközi szervezetek felelős üzleti magatartásra vonatkozó ajánlásaival, a kormány által támogatott eszközökkel, a magánszektor önkéntes kezdeményezéseivel, valamint a vállalat belső politikáival és rendszereivel összhangban – olyan kockázatenyhítő intézkedéseket fogadhat el, amelyek magukban foglalhatják további információk bekérését, a helyzet rendezését célzó tárgyalások folytatását, vagy a beszállítókkal fenntartott kapcsolatok felfüggesztését vagy megszüntetését. Ez a megközelítés továbbá segít a kellő gondosság alkalmazásának gyakorlatát a vállalat tevékenységeihez vagy az ellátási láncban lévő kapcsolataihoz képest arányosan méretezni.
- (85) Bár az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó magánszektorbeli rendszerek segíthetik a gazdasági szereplőket az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeik teljesítésében – összhangban az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelveivel, valamint az üzleti és emberi jogokra vonatkozó ENSZ irányadó alapelvekkel –, a gazdasági szereplőknek egyénileg kell felelniük azért, hogy eleget tegyenek az e rendeletben megállapított, kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeknek.
- (86) Kötelező, az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó politikákat kell elfogadni vagy módosítani, és azoknak foglalkozniuk kell legalább a leginkább jellemző társadalmi és környezeti kockázati kategóriákkal. Egy ilyen politikának ki kell terjednie az egyfelől a társadalmi kérdésekre – így különösen az emberi jogokra, az emberi egészségre és a személyek biztonságára, a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra és a munkavállalói jogokra –, és másfelől a környezetre – így különösen a vízhasználatra, a talajvédelemre, a légszennyezésre, az éghajlatváltozásra és a biológiai sokféleségre –, valamint a közösségi élet védelmére gyakorolt jelenlegi és előre látható hatásokra.
- (87) A társadalmi kockázati kategóriákat illetően az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó politikáknak – az emberi jogok nemzetközi jogával összhangban – foglalkozniuk kell az emberi jogok védelmével kapcsolatban felmerülő kockázatokkal, ideértve az emberi egészséget, a közösségi életet (ideértve az őslakos népeket is), a gyermekek védelmét és a nemek közötti egyenlőséget érintő kockázatokat is. Az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó politikáknak információkat kell tartalmazniuk arra vonatkozóan, hogy a gazdasági szereplő hogyan járult hozzá az emberi jogi jogsértések megelőzéséhez, valamint arra vonatkozóan, hogy a gazdasági szereplő üzleti struktúráján belül milyen eszközök állnak rendelkezésre a korrupció és a vesztegetés elleni küzdelemhez. Az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó politikáknak biztosítaniuk kell továbbá a multinacionális vállalatokra és a szociálpolitikára vonatkozó elvekről szóló ILO háromoldalú nyilatkozat I. mellékletében felsorolt, az ILO alapvető egyezményeiben foglalt szabályok megfelelő végrehajtását.
- (88) Az erőforrásokban gazdag, konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekben gyakoriak az emberi jogi jogsértések. Ezért az ilyen térségek külön figyelmet érdemelnek a gazdasági szereplők elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikájában. Az (EU) 2017/821 rendeletben található a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségek tájékoztató, nem kimerítő jellegű, rendszeresen frissített jegyzékére vonatkozó rendelkezések. Ez a jegyzék az e rendeletben foglalt, az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó rendelkezések végrehajtása szempontjából is releváns.
- (89) A környezeti kockázati kategóriákat illetően az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó politikáknak foglalkozniuk kell a természetes környezet védelmére és a biológiai sokféleségre vonatkozó kockázatokkal, a Biológiai Sokféleség Egyezményrel összhangban, amely magában foglalja a helyi közösségek figyelembevételét, valamint az ilyen közösségek védelmét és fejlesztését. Az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó politikákban az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal is foglalkozni kell, összhangban a 2015. december 12-én, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében elfogadott Párizsi Megállapodással ⁽²⁴⁾ (a továbbiakban: az ENSZ Párizsi Megállapodása), továbbá foglalkozni kell az egyéb nemzetközi környezetvédelmi egyezmények hatálya alá tartozó környezeti kockázatokkal is.
- (90) Az elem-, illetve akkumulátorgyártásban használt nyersanyagokkal kapcsolatos társadalmi és környezeti kockázatok azonosítására és enyhítésére irányuló, az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeknek hozzá kell járulniuk az UNEP ásványkincsekkel való gazdálkodással kapcsolatban hozott 4/19. számú határozatának végrehajtásához, amely elismeri, hogy a bányászati ágazat jelentős mértékben hozzájárul a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend és a fenntartható fejlődési célok teljesítéséhez.

⁽²⁴⁾ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

- (91) Az ellátási láncsal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó követelményeket meghatározó egyéb uniós jogi aktusok annyiban alkalmazandók az elemekre, illetve akkumulátorokra, amennyiben ez a rendelet nem tartalmaz azonos célkitűzésű, jellegű vagy hatályú különös rendelkezéseket, amelyek a jövőbeli jogszabályi módosítások fényében kiigazíthatók. Az ilyen jogi aktusok szabályozhatják a vállalatok polgári jogi felelősségét a kellő gondosságra vonatkozó követelményeknek való nem-megfelelésük miatt bekövetkező károkért. Amennyiben az ilyen jogi aktusok nem vagy nem teljeskörűen szabályozzák az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségek polgári jogi felelősségi következményeit, lehetővé kell tenni, hogy azokat nemzeti szabályok szabályozzák.
- (92) Az elemek, illetve akkumulátorok értékláncán belül mutatkozó fejleményekhez – így az adott környezeti és társadalmi kockázatok terjedelmében és jellegében bekövetkező változásokhoz –, valamint az elemek, illetve akkumulátorok és azok kémiai jellemzői terén elért műszaki és tudományos haladáshoz való alkalmazkodás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a nyersanyagok és a kockázati kategóriák jegyzékének, a nemzetközi jogi eszközök jegyzékének és az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeknek a módosítása tekintetében.
- (93) A kormányok, iparszövetségek és az érdekelt szervezetek csoportosulásai által kialakított, kellő gondosságra vonatkozó rendszerek egyenértékűségének megállapítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni.
- (94) Az kellő gondosságra vonatkozó rendszerek megfelelő, alapos és következetes értékelésének lehetővé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az olyan kritériumok és módszertan meghatározása révén történő kiegészítése érdekében, amelyek meghatározzák, hogy a kellő gondosságra vonatkozó rendszerek lehetővé teszik-e a gazdasági szereplők számára, hogy megfeleljenek e rendelet kellő gondosságra vonatkozó követelményeinek.
- (95) A hulladékgazdálkodásra vonatkozó harmonizált szabályokra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a gyártókra és más gazdasági szereplőkre minden tagállamban ugyanazok a szabályok vonatkozzanak az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősség megvalósítása során, valamint hogy Unió-szerte biztosítsák az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét. A kiterjesztett gyártói felelősség hozzájárulhat az általános erőforrás-felhasználás csökkentéséhez, különösen a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok keletkezésének és a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezeléséhez kötődő káros hatásoknak a csökkentésén keresztül. A magas szintű anyagában történő hasznosítás eléréséhez szükséges a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtésének maximalizálása, valamint annak biztosítása, hogy a gyűjtött hulladékelemek, illetve -akkumulátorok újrafeldolgozására olyan eljárásokkal kerüljön sor, amelyek megfelelnek az egységes minimális újrafeldolgozási hatékonysági mutatóknak. A Bizottság a 2006/66/EK irányelv értékelése során megállapította, hogy az említett irányelv egyik hiányossága az, hogy a rendelkezései nem voltak kellően részletezettek, ami egyenetlen végrehajtáshoz, valamint az újrafeldolgozási piacok működésének jelentős akadályozásához és az optimálistól elmaradó szintű újrafeldolgozáshoz vezet. Következésképpen részletesebb és harmonizált szabályok révén elkerülhető lenne a torzulás a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésének, kezelésének és újrafeldolgozásának piacán, valamint az ilyen szabályok biztosítanák a követelmények Unió-szerte egységes végrehajtását. Ez a gazdasági szereplők által nyújtott hulladékgazdálkodási szolgáltatások minőségének további harmonizálását is eredményezné, valamint előmozdítaná a másodnyersanyagok piacának működését.
- (96) Az e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítésének biztosítása, valamint a gyártók és a gyártói felelősségi szervezetek e rendeletnek való megfelelésének figyelemmel kísérése és ellenőrzése érdekében a tagállamoknak ki kell jelölniük egy vagy több illetékes hatóságot.
- (97) Ez a rendelet a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁵⁾ meghatározott hulladékgazdálkodási szabályokra és általános elvekre épül, amelyeket úgy kell kiigazítani, hogy tükrözzék a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok sajátos jellegét. A hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésének a lehető leghatékonyabb módon történő megszervezése érdekében fontos, hogy arra mind a végfelhasználóhoz, mind ahhoz a helyhez közel kerüljön sor, ahol az elemeket, illetve akkumulátorokat értékesítik. A hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat más hulladékaarmoktól, így például a fémektől, papírtól és kartontól, üvegtől, műanyagtól, fától, textíliáktól és biohulladékoktól elkülönítve kell gyűjteni. Továbbá lehetővé kell tenni a hulladékelemeknek, illetve -akkumulátoroknak az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival és a hulladékká vált járművekkel együtt történő gyűjtését is, a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁶⁾, valamint a 2000/53/EK irányelv alapján létrehozott nemzeti gyűjtési rendszerek révén. Míg a 2006/66/EK irányelv egyedi szabályokat határoz meg az elemek, illetve akkumulátorok vonatkozásában, szükség van egy, a meglévő hulladékgazdálkodási struktúrára épülő és azokat tovább összehangoló, koherens és kiegészítő jellegű megközelítésre. Következésképpen, valamint a hulladékgazdálkodáshoz kapcsolódó kiterjesztett gyártói felelősség hatékony végrehajtása érdekében, kötelezettségeket kell meghatározni azzal a tagállammal szemben, amelynek piacán az elemeket, illetve akkumulátorokat első alkalommal forgalmazzák.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaairól (e-hulladék) (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

- (98) Annak figyelemmel kíséréséhez, hogy a gyártók teljesítik-e a valamely tagállam területén első alkalommal forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok hulladékkezelésére vonatkozó kötelezettségeiket, szükséges, hogy minden egyes tagállamban nyilvántartást hozzon létre és kezeljen az illetékes hatóság. A nyilvántartásban szereplő információkat hozzáférhetővé kell tenni azon szervezetek számára, amelyek szerepet játszanak a kiterjesztett gyártói felelősség betartásának és érvényesítésének figyelemmel kísérésében. Lehetővé kell tenni, hogy ez a nyilvántartás akár azonos legyen a 2006/66/EK irányelv alapján létrehozott nemzeti nyilvántartással. A gyártókat kötelezni kell arra, hogy nyilvántartásba vetessék magukat, és rendelkezésre bocsássák a szükséges információkat ahhoz, hogy az illetékes hatóság figyelemmel kísérhesse, a gyártók teljesítik-e kötelezettségeiket. A nyilvántartásba vételi követelményeket az egész Unióban egyszerűsíteni kell.
- (99) Az állam által működtetett gyártói felelősségi szervezetek esetében, mivel nincs képviselt gyártó általi megbízás, az ilyen megbízásokra vonatkozó, e rendeletben előírt követelmények nem alkalmazandók.
- (100) Tekintettel „a szennyező fizet” elvre, helyénvaló meghatározni a gyártók kötelezettségeit a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésével kapcsolatban. Ezzel összefüggésben a gyártó fogalmába bele kell érteni minden előállítót, importőrt vagy forgalmazót, aki az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – többek között a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁷⁾ 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződések révén – első alkalommal bocsát rendelkezésre egy elemet, illetve akkumulátort – kereskedelmi alapon – valamely tagállam területén értékesítés vagy használat céljára, ideértve azt is, amikor az elem, illetve akkumulátor készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe van beépítve.
- (101) A gyártóknak kiterjesztett gyártói felelősséget kell vállalniuk az elemek, illetve akkumulátoraik kezelése tekintetében az életciklusvégi szakaszban. Ennek megfelelően finanszírozniuk kell a következőkkel kapcsolatos költségeket: valamennyi összegyűjtött elem, illetve akkumulátor gyűjtése, kezelése és újrafeldolgozása, a gyűjtött vegyes települési hulladék összetételére vonatkozó vizsgálatok elvégzése, az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemről, illetve -akkumulátorokról szóló jelentéstétel, továbbá tájékoztatás nyújtása a végfelhasználóknak és a hulladékgazdálkodási üzemeltetőknek az elemekkel, illetve akkumulátorokkal, valamint a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok megfelelő újrahazsnálatával és kezelésével kapcsolatban. Az e rendelet szerinti kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó új szabályok célja a környezet és az egészség magas szintű védelmének biztosítása az Unióban azáltal, hogy maximalizálják a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtését, továbbá biztosítják, hogy sor kerüljön az összegyűjtött elemek, illetve -akkumulátorok olyan eljárásokkal történő újrafeldolgozására, amelyek – a műszaki és tudományos haladás fényében – magas arányú újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat és anyagában történő hasznosítást érnek el. A kiterjesztett gyártói felelősséggel kapcsolatos kötelezettségeket valamennyi ellátási formára alkalmazni kell, ideértve a távértékesítést. A gyártóknak képeseknek kell lenniük arra, hogy az említett kötelezettségeket közösen teljesítsék, a nevükben felelősséget vállaló gyártói felelősségi szervezetek révén. A gyártóknak vagy a gyártói felelősségi szervezeteknek engedélyt kell szerezniük, és igazolniuk kell, hogy rendelkeznek a kiterjesztett gyártói felelősséggel járó költségek fedezéséhez szükséges pénzügyi eszközökkel. Az egyéni megfelelés tekintetében a gyártók engedélyezésére és a kollektív megfelelés tekintetében a gyártói felelősségi szervezetek engedélyezésére vonatkozó adminisztratív és eljárási szabályok megállapításakor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy különböző eljárásokat alakítsanak ki az egyes gyártókra és a gyártói felelősségi szervezetekre vonatkozóan azzal a céllal, hogy korlátozzák az egyes gyártókra háruló adminisztratív teher mértékét. Ezzel összefüggésben lehetővé kell tenni, hogy a 2008/98/EK irányelvvel összhangban kiállított engedélyeket e rendelet alkalmazásában engedélynek tekintsék. Szükség esetén, a belső piaci torzulás elkerülése, valamint a gyártók által a gyártói felelősségi szervezeteknek fizetett pénzügyi hozzájárulások szabályozására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Az e rendeletnek megfelelően gyűjtést és kezelést végző hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőket a 2008/98/EK irányelvvel összhangban a releváns elemek, illetve akkumulátorok gyártói általi vagy a nevükben eljáró gyártói felelősségi szervezetek általi kiválasztási eljárásnak kell alávetni. Amennyiben a hulladékgazdálkodási műveletekre nem abban a tagállamban kerül sor, mint amelyben az elemet, illetve akkumulátort első alkalommal forgalmazták, a gyártóknak fedezniük kell a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek a hulladékgazdálkodási műveletek helye szerinti tagállamban felmerült költségeit. A hulladékká vált járművekre, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaira vonatkozó uniós jogalkotási aktusokra irányuló lehetséges javaslatokról folyó megbeszélések során fontolóra kell venni a releváns szereplők közötti, a hulladékelemekre, illetve -akkumulátorokra – ideértve a járművekbe vagy készülékekbe beépített elemeket, illetve akkumulátorokat is – vonatkozó, határokon átnyúló kiterjesztett gyártói felelősségi mechanizmus létrehozását. Továbbá fontolóra kell venni egyéb intézkedések – így például információkezelési és ellenőrzési eszközök – elfogadását, ideértve adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőket, a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőket, a gyártói felelősségi szervezeteket, a digitális terméktárléveleket és a gyártók nyilvántartásait, valamint az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében a nemzeti járműnyilvántartási rendszereket is.

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EKG tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EKG tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

- (102) A kiterjesztett gyártói felelősséget az olyan elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozó gazdasági szereplőkre is alkalmazni kell, amely elemek, illetve akkumulátorok újrahazsnálat-előkészítési, újrapozicionálás-előkészítési, újrapozicionálási vagy újragyártási műveletek eredményeként jöttek létre. Ezért az elemet, illetve akkumulátort eredetileg forgalomba hozó gazdasági szereplőnek nem kell viselnie azon további költségeket, amelyek az elem, illetve akkumulátor későbbi felhasználása nyomán bekövetkező hulladékgazdálkodásból adódhatnak. A kiterjesztett gyártói felelősség hatálya alá tartozó gazdasági szereplők számára lehetővé kell tenni, hogy a tényleges hulladékgazdálkodási költségek elosztásán alapuló költségmegosztási mechanizmust hozzanak létre.
- (103) Ez a rendelet a 2008/98/EK irányelvhez képest lex specialis-nak minősül a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében a következők vonatkozásában: gyűjtési és újrafeldolgozási célértékek, forgalmazó általi visszavétel és másodszori felhasználás. A tagállamok számára elő kell írni, hogy – a 2008/98/EK irányelvvel és az említett irányelvet átültető nemzeti joggal összhangban – meghatározzák az e rendeletben előírt kiterjesztett gyártói felelősséget. Ezen felül, amennyiben e rendelet a VIII. fejezetben nem ír elő teljeskörű harmonizációt, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az említett konkrét témákra vonatkozóan további intézkedésekről rendelkezzenek, feltéve, hogy az ilyen további szabályozás megfelel a 2008/98/EK irányelvnek, valamint összhangban van mind az említett irányelvet átültető nemzeti joggal, mind e rendelettel.
- (104) E rendeletben meg kell határozni, hogy a kereskedőknek az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁸⁾ megállapított kötelezettségeinek nyomonkövethetősége miként alkalmazandó az olyan online platformokra, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek elemeket, illetve akkumulátorokat – többek között készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépített elemeket, illetve akkumulátorokat – kínáló gyártókkal, valamint az Unióban tartózkodó fogyasztókra a gyártók e rendelet alapján létrehozott nyilvántartásaival kapcsolatban. E rendelet alkalmazásában az (EU) 2022/2065 rendeletben meghatározott kereskedőnek kell tekinteni minden olyan gyártót, amely távollevők között kötött szerződések útján elemeket, illetve akkumulátorokat – többek között készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépített elemeket, illetve akkumulátorokat – kínál közvetlenül a tagállamokban tartózkodó fogyasztók részére, függetlenül attól, hogy valamely tagállamban vagy harmadik országban van-e letelepedve. Az említett rendelet értelmében az annak III. fejezete 4. szakaszának hatálya alá tartozó online platformok üzemeltetőinek, akik lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek a gyártókkal, be kell szerezniük az említett gyártóktól a következőket: információ a gyártók azon nyilvántartásáról, amelybe be vannak jegyezve, valamint az azonosítási számuk és azon saját kiállítású tanúsítványuk, amelyben vállalják, hogy eleget tesznek a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozóan e rendeletben meghatározott követelményeknek. Az elemek, illetve akkumulátorok online értékesítése tekintetében a kereskedők nyomonkövethetőségére vonatkozó szabályok végrehajtása az (EU) 2022/2065 rendeletben meghatározott végrehajtási szabályok hatálya alá tartozik.
- (105) Az elemek, illetve akkumulátorok ellátási láncán belül a magas színvonalú újrafeldolgozás biztosítása, a minőségi másodnyersanyagok felhasználásának fokozása és a környezet védelme érdekében a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésének és újrafeldolgozásának magas arányát kell elérni. A hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtése alapvetően fontos lépés az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő értékes anyagok újrafeldolgozásuk révén történő hasznosítása, valamint az elemek, illetve akkumulátorok ellátási láncának az Unióban tartása terén, megerősítve az Unió stratégiai autonómiáját ezen ágazatban. Az ilyen újrafeldolgozás tehát meg is könnyíti a hozzáférést azon hasznosított anyagokhoz, amelyek felhasználhatók új termékek gyártásához.
- (106) A gyártóknak felelniük kell a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtésének finanszírozásáért és megszervezéséért. Ennek érdekében létre kell hozniuk egy visszavételi és gyűjtési hálózatot és kapcsolódó tájékoztató kampányokat, amelyek kiterjednek az egyes tagállamok egész területére. Az ilyen hálózatoknak közel kell lenniük a végfelhasználóhoz, és nem csak olyan területekre és elemekre, illetve akkumulátorokra kell irányulniuk, amelyek esetében a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtése nyereséges. A gyűjtési hálózatnak ki kell terjednie a forgalmazókra, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, valamint hulladékká vált járműveket kezelő, engedéllyel rendelkező kezelő létesítményekre és lakossági hulladéklerakó helyekre, valamint önkéntes alapon egyéb szereplőkre is, így például közigazgatási szervekre és iskolákra. A gyűjtési hálózat és a kapcsolódó tájékoztató kampányok hatékonyságának ellenőrzése és javítása érdekében rendszeres összetétel-felméréseket kell végezni legalább NUTS 2-szinten, amelyet a 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁹⁾ ír elő, az abból a célból gyűjtött vegyes települési hulladékkal, valamint elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatban, hogy meghatározzák az azokban lévő, hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok mennyiségét.
- (107) Lehetővé kell tenni, hogy a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjthetők legyenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival együtt, a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján létrehozott nemzeti gyűjtési rendszerek révén, valamint a hulladékká vált járművekkel együtt is, a 2000/53/EK irányelvvel összhangban. Ezen esetekben – kötelező minimális kezelési követelményként – az elemeket, illetve akkumulátorokat el kell távolítani az összegyűjtött, hulladékká vált készülékekből és járművekből. Az összegyűjtött, hulladékká vált készülékekből és hulladékká vált járművekből való eltávolításukat követően az elemekre, illetve

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete (2003. május 26.) a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o.).

akkumulátorokra az ebben a rendeletben foglalt követelményeket kell alkalmazni. Így különösen, az ilyen hullandékelemeket, illetve hulladékkumulátorokat bele kell számítani az említett elem-, illetve akkumulátorkategóriára vonatkozó gyűjtési célkitűzés elérésébe, valamint alkalmazni kell rájuk az ebben a rendeletben meghatározott kezelési és újrafeldolgozási követelményeket.

- (108) Tekintettel a nem elkülönítetten gyűjtött és következésképpen környezetvédelmi szempontból nem megfelelően kezelt hulladékelemek, illetve -akkumulátorok által okozott környezeti hatásra és anyagvesztésre, továbbra is alkalmazni kell, illetve fokozatosan növelni kell a 2006/66/EK irányelvben megállapított, a hulladékká vált hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó gyűjtési célkitűzést. Tekintettel az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok értékesítésének jelenlegi növekedésére és arra a tényre, hogy hosszabb élettartammal rendelkeznek, mint a hordozható elemek, illetve akkumulátorok, a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok tekintetében helyénvaló külön gyűjtési célkitűzést meghatározni, elkülönítve a hulladékká vált hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra alkalmazandó gyűjtési célkitűzéstől. Az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és a hordozható elemek, illetve akkumulátorok piacának várható fejlődése, valamint a várható élettartamuk növekedése miatt a gyűjtési célkitűzések kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertant felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy jobban meg lehessen állapítani a gyűjtés céljára rendelkezésre álló, hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok tényleges mennyiségét. Ezért a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ilyen módszertan módosítása és a gyűjtési célkitűzések ennek megfelelően történő módosítása tekintetében. Alapvető fontosságú, hogy az új „gyűjtés céljára rendelkezésre álló” módszertan – a meglévő módszertanhoz képest – fenntartsa vagy növelje a környezetvédelmi ambíció szintjét a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyűjtése tekintetében. A Közös Kutatóközpontnak a hulladékká vált hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra és a hulladékká vált, könnyű szállítóeszközökben használt elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó alternatív gyűjtési célkitűzésekről szóló tanulmánya alapján a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -elemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó, 2028. december 31-ig elérendő 51 %-os és 2031. december 31-ig elérendő 61 %-os, a tagállamok piacán forgalmazott LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége alapján kiszámított gyűjtési célkitűzés a becslések szerint a hulladékká vált LMT-elemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó, 2028. december 31-ig elérendő 79 %-os és 2031. december 31-ig elérendő 85 %-os, a tagállamokban gyűjtés céljára rendelkezésre álló LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége alapján kiszámított gyűjtési célkitűzésnek fog megfelelni. A hulladékká vált hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra és a hulladékká vált LMT-elemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó gyűjtési célkitűzéseket felül kell vizsgálni. Az ilyen felülvizsgálat számára lehetővé kell tenni, hogy megvizsgálja annak lehetőségét is, hogy a hordozható elemek, illetve akkumulátorok tekintetében két alkategóriát vezessenek be: újratölthető és nem újratölthető, külön gyűjtési arányokkal. A Bizottságnak jelentést kell készítenie, hogy mellékelje az említett felülvizsgálatokhoz.
- (109) A gyűjtés maximalizálása és a biztonsági kockázatok csökkentése érdekében a Bizottságnak értékelnie kell egy, az elemekre, illetve akkumulátorokra – különösen az általános felhasználású hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra – vonatkozó betétdíjas rendszer létrehozásának megvalósíthatóságát és lehetséges előnyeit. Az említett értékelés keretében figyelembe kell venni a nemzeti és a harmonizált uniós betétdíjas rendszereket.
- (110) A hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyűjtési arányát továbbra is az előző évek éves értékesítési átlaga alapján kell kiszámítani annak érdekében, hogy az adott tagállam a nemzeti elem-, illetve akkumulátorfelhasználással arányos célértékekkel rendelkezzen. Az abban bekövetkező változások, ami a hordozható elemek, illetve akkumulátorok kategóriájába értendő, valamint az elemek, illetve akkumulátorok élettartamában és fogyasztási mintázataiban bekövetkezett változások megfelelő tükrözése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok, valamint a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtési arányának kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertan módosítása céljából.
- (111) A tagállamokra vonatkozó azon kötelezettség, hogy intézkedéseket fogadjanak el a hulladékká vált hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra és a hulladékká vált LMT-elemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó gyűjtési célkitűzéseknek a gyártók és – amennyiben kijelöltek ilyeneket – a gyártói felelősségi szervezetek általi teljesítésére vonatkozóan, azon általános elvet tükrözi, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell az uniós jog hatékonyságát.
- (112) Minden hulladékká vált SLI-elemet, illetve -akkumulátort, hulladékká vált ipari elemet, illetve akkumulátort és hulladékká vált elektromosjármű-elemet, illetve -akkumulátort be kell gyűjteni. E célból az SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, ipari elemek és elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok gyártói számára elő kell írni, hogy fogadjanak el és ingyenesen vegyenek vissza a végfelhasználóktól valamennyi, a vonatkozó kategóriájukba tartozó hulladékelemet, illetve hulladékkumulátort. Részletes jelentéstételi kötelezettségeket kell meghatározni a hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésében részt vevő valamennyi gyártó, hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplő és hulladékbirtokos számára.
- (113) Tekintettel a 2008/98/EK irányelvben megállapított hulladékhierarchiára, amely prioritizálja a megelőzést, az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást, valamint a 2008/98/EK irányelvvel és az 1999/31/EK tanácsi irányelvvel⁽³⁰⁾ összhangban az összegyűjtött hulladékelemeket, illetve hulladékkumulátorokat nem szabad ártalmatlanítani vagy energetikai hasznosítási műveletnek alávetni.

⁽³⁰⁾ A Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

- (114) Minden engedéllyel rendelkező, elemek, illetve akkumulátorok kezelését végző létesítménynek meg kell felelnie bizonyos minimumkövetelményeknek a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatások megelőzése, valamint az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő anyagok magas szintű hasznosításának a lehetővé tétele érdekében. A 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³¹⁾ több, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésének részét képező ipari tevékenységet szabályoz, amelyek tekintetében az elérhető legjobb technikákat tükröző egyedi engedélyezési követelményeket és ellenőrzéseket ír elő. Amennyiben a 2010/75/EU irányelv hatálya nem terjed ki az elemek, illetve akkumulátorok kezeléséhez és újrafeldolgozásához kapcsolódó ipari tevékenységekre, a szereplőket akkor is kötelezni kell az említett irányelv 3. cikkének 10. pontjában meghatározott elérhető legjobb technikák, valamint az ebben a rendeletben meghatározott különös követelmények alkalmazására. Az elemek, illetve akkumulátorok kezelésére és újrafeldolgozására vonatkozó, e rendeletben foglalt követelményeket a Bizottságnak adott esetben ki kell igazítania a tudományos és műszaki fejlődés, valamint a hulladékgazdálkodás terén megjelenő új technológiák tükrében. Ezért a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett követelmények módosítása tekintetében.
- (115) Az újrafeldolgozási eljárások hatékonyságára és az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékeket kell megállapítani a kiváló minőségű anyagában történő hasznosításnak az elem-, illetve akkumulátorágazat számára való biztosítása érdekében, ugyanakkor egyértelmű és egységes szabályokat kell biztosítani az újrafeldolgozók számára, és ki kell küszöbölni a verseny torzulását, illetve a hulladékelemekből, illetve -akkumulátorokból származó másodnyersanyagok belső piacának zavartalan működését akadályozó egyéb tényezőket. Az újrafeldolgozott anyagok teljes mennyiségét jelző újrafeldolgozási hatékonysági mutatókra vonatkozó célértékeket kell megállapítani a savas ólomakkumulátorok, a nikkel-kadmium akkumulátorok, a lítiumalapú elemek és egyéb elemek, illetve akkumulátorok vonatkozásában. Az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékeket is meg kell határozni a kobalt, az ólomra, a lítiumra és a nikkelle vonatkozóan annak érdekében, hogy magas arányú anyagában történő hasznosítást érjenek el az egész Unióban. Továbbra is alkalmazandók a 493/2012/EU bizottsági rendeletben⁽³²⁾ meghatározott, az újrafeldolgozási hatékonysági mutató kiszámítására és az újrafeldolgozás hatékonyságának jelentésére vonatkozó szabályok. Annak biztosítása érdekében, hogy az újrafeldolgozási hatékonysági mutató és az anyagában történő hasznosítás arányainak kiszámítása és ellenőrzése pontos és megbízható legyen, valamint a nagyobb jogbiztonság biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet oly módon történő kiegészítése érdekében, hogy megállapítja az elemek, illetve akkumulátorok újrafeldolgozására irányuló eljárások során az újrafeldolgozási hatékonysági mutató és az anyagában történő hasznosítás arányainak kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertant, és a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok tekintetében az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra és az anyagában történő hasznosításra, valamint a végső kimenő frakciók rendeltetésére és hozamára vonatkozó dokumentáció formátumát, a XII. melléklet A. részével összhangban. A Bizottságnak felül kell vizsgálnia a 493/2012/EU rendeletet is az ipari hasznosítási folyamatok terén bekövetkező technológiai fejlemények és változások megfelelő figyelembevétele, azok alkalmazási körének a meglévő és új célértékekre történő kiterjesztése, és a közties termékek jellemzését szolgáló eszközök biztosítása érdekében. A kezelő létesítményeket arra kell ösztönözni, hogy vezessenek be tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszereket az 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³³⁾ összhangban.
- (116) A hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésének a hulladék gyűjtésének helye szerinti tagállamon kívüli vagy az Unión kívüli elvégzésére csak akkor kerülhet sor, amennyiben a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok szállítása megfelel az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁴⁾ és az 1418/2007/EK bizottsági rendeletnek⁽³⁵⁾, és amennyiben a kezelés megfelel az ilyen típusú – a 2000/532/EK bizottsági határozatban⁽³⁶⁾ foglalt besorolás szerinti – hulladékokra alkalmazandó követelményeknek. Az említett határozatot felül kell vizsgálni, hogy az az elemek, illetve akkumulátorok valamennyi kémiai jellemzőjét tükrözze, különösen a hulladékká vált lítiumalapú elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó kódokat, az ilyen hulladékelemek, illetve -akkumulátorok megfelelő válogatásának és a rájuk vonatkozó jelentéstételnek a lehetővé tétele érdekében. Ez a rendelet

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

⁽³²⁾ A Bizottság 493/2012/EU rendelete (2012. június 11.) a hulladékelemek és -akkumulátorok újrafeldolgozási eljárásaihoz tartozó, a 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti újrafeldolgozási hatékonysági mutatók számítása részletes szabályainak megállapításáról (HL L 151., 2012.6.12., 9. o.).

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1221/2009/EK rendelete (2009. november 25.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályaon kívül helyezéséről (HL L 342., 2009.12.22., 1. o.).

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

⁽³⁵⁾ A Bizottság 1418/2007/EK rendelete (2007. november 29.) az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. vagy IIIA. mellékletében felsorolt egyes hulladékoknak a hulladékok határokat átlépő szállításának felügyeletéről szóló OECD-határozat hatálya alá nem tartozó egyes országokba történő hasznosítási célú kivételéről (HL L 316., 2007.12.4., 6. o.).

⁽³⁶⁾ A Bizottság 2000/532/EK határozata (2000. május 3.) a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EKG tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról (HL L 226., 2000.9.6., 3. o.).

nem érinti a hulladékelemeknek, illetve -akkumulátoroknak a 2008/98/EK irányelv szerinti veszélyes hulladékként való lehetséges besorolását. Amennyiben az ilyen kezelésre az Unión kívül kerül sor, annak érdekében, hogy az beleszámítson az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókba és célértékekbe, azon hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőt, akinek a nevében ezt végzik, kötelezni kell, hogy az említett kezeléssel bejelentést tegyen azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben az említett hulladékelemeket, illetve akkumulátorokat gyűjtötték, és igazolja azt, hogy a kezelésre az e rendelet alapján előírtakkal egyenértékű feltételek mellett, valamint az emberi egészség és a környezet védelmére vonatkozó egyéb uniós jogszabályokkal összhangban került sor. Annak meghatározása érdekében, hogy az ilyen kezelésre vonatkozóan mely követelmények tekintendők egyenértékűnek, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az egyenértékű feltételek értékelésére vonatkozó kritériumokat tartalmazó részletes szabályok megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

- (117) Abban az esetben, ha a hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat újrahaználásra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés vagy újrafeldolgozás céljából exportálják az Unióból, a tagállamok illetékes hatóságainak ténylegesen élniük kell az 1013/2006/EK rendeletben meghatározott hatáskörrel, és igazoló dokumentumokat kell megkövetelniük az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelés ellenőrzése céljából.
- (118) Lehetővé kell tenni, hogy azon ipari elemek, illetve akkumulátorok és elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok, amelyek már nem alkalmasak az eredeti rendeltetésükre, amelyre gyártották azokat, felhasználhatók legyenek más rendeltetésre helyhez kötött energiátárolásra szolgáló akkumulátorokként. Kialakulóban van a használt ipari elemek, illetve akkumulátorok és használt elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok piaca, és ezért a hulladékhierarchia gyakorlati alkalmazásának támogatása érdekében különös szabályokat kell megállapítani a használt elemek, illetve akkumulátorok felelősségteljes újrapozicionálásának a lehetővé tételéhez, az elővigyázatosság elvének figyelembevétele mellett, továbbá biztosítva a biztonságos használatot a végfelhasználók számára. Minden ilyen használt elemnek, illetve akkumulátornak át kell esnie az állapotának és a rendelkezésre álló kapacitásának értékelésén, hogy meg lehessen állapítani az eredeti rendeltetésétől eltérő rendeltetésre való alkalmasságát. Ideális esetben újra kell pozicionálni azon elemeket, illetve akkumulátorokat, amelyekről megállapítást nyer, hogy az eredeti rendeltetésüktől eltérő rendeltetésre is alkalmasak. A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni azon követelmények végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, amelyeket a hulladékelemeknek, illetve -akkumulátoroknak, a hulladékká vált LMT-elemeknek, illetve -akkumulátoroknak, illetve a hulladékká vált elektromosjármű-elemeknek, illetve -akkumulátoroknak teljesíteniük kell ahhoz, hogy megszűnjenek hulladék lenni.
- (119) A gyártóknak és a forgalmazóknak tevékenyen részt kell venniük a végfelhasználóknak szóló, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kötelező elkülönített gyűjtésére és a rendelkezésre álló gyűjtési rendszerekre vonatkozó tájékoztatásban. Emellett arról is tájékoztatniuk kell a végfelhasználókat, hogy azok fontos szerepet töltenek be a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok környezetvédelmi szempontból optimális kezelésének a biztosításában. A valamennyi végfelhasználó számára történő információközlés és az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó jelentéstétel céljából a gyártóknak és a forgalmazóknak naprakész információs technológiákat kell alkalmazniuk. A tájékoztatást vagy klasszikus eszközök révén – így például kültéri hirdetéssel, poszterekkel, a közösségi médiában folytatott kampányokkal –, vagy innovatívabb eszközök révén – így például a honlapokhoz való elektronikus hozzáférés elemén, illetve akkumulátoron elhelyezett QR-kódokkal történő biztosításával – kell nyújtani. Az ilyen tájékoztatásnak az (EU) 2019/882 irányelvvel összhangban hozzáférhetőnek kell lennie a fogyatékossgal élő személyek számára.
- (120) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésére és kezelésére vonatkozó kötelezettségek teljesítésének és hatékonyságának ellenőrzése, szükséges, hogy a szereplők jelentést tegyenek az illetékes hatóságoknak. A hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak és a hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat gyűjtő, egyéb hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek minden naptári év vonatkozásában jelentést kell tenniük – adott esetben – az értékesített elemekre, illetve akkumulátorokra, valamint az összegyűjtött hulladékelemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó adatokról. Ami a kezelést illeti, jelentéstételi kötelezettségeket kell előírni a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők, illetve az újrafeldolgozók számára.
- (121) Minden egyes naptári év vonatkozásában a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a területükön értékesített elemek, illetve akkumulátorok mennyiségéről és a összegyűjtött hulladékelemek, illetve -akkumulátorok mennyiségéről, kategória és kémiai jellemzők szerinti bontásban. A hulladékká vált hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat és a hulladékká vált LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat illetően külön kell adatokat szolgáltatni, lehetővé téve a vonatkozó gyűjtési célkitűzések kiigazítását, figyelembe véve az ilyen elemek, illetve akkumulátorok piaci részesedését, valamint sajátos rendeltetését és jellemzőit. Az ilyen adatokat elektronikus úton kell megadni, minőség-ellenőrzési jelentés kíséretében. Az említett adatoknak és információknak a Bizottság felé történő bejelentésére és az ellenőrzési módszerekre vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni.
- (122) Minden egyes naptári év vonatkozásában a tagállamoknak jelentést kell tenniük a Bizottság felé az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra és az anyagában történő hasznosításra vonatkozóan elért arányokról, figyelembe véve az újrafeldolgozási folyamat minden egyes lépését és a kimenő frakciókat.

- (123) Annak érdekében, hogy az ellátási láncok és az értékláncok mentén valamennyi érdekelt fél számára nagyobb átláthatóságot lehessen biztosítani, rendelkezni kell egy olyan elem-, illetve akkumulátor-útlevel bevezetéséről, amely maximalizálja az információcserét, lehetővé teszi az elemek, illetve akkumulátorok figyelemmel kísérését és nyomon követését, továbbá tájékoztatást nyújt az elemek, illetve akkumulátorok gyártási folyamatainak karbonintenzitásáról és a felhasznált anyagok származásáról, valamint arról, hogy megújuló anyagot – így például a grafit helyettesítésére ligninből előállított anyagot – használnak-e, az elemek, illetve akkumulátorok összetételéről, ideértve a nyersanyagokat és a veszélyes vegyi anyagokat, a javítási, az újrapozicionálási és a bontási vagy szétszerelési műveletekről és lehetőségekről, valamint azon kezelési, újrafeldolgozási és hasznosítási folyamatokról, amelyek az elemekre, illetve akkumulátorokra alkalmazhatók az élettartamuk végén. Az elem-, illetve akkumulátor-útlevelnek tájékoztatást kell nyújtania a nyilvánosság számára a forgalomba hozott elemekről, illetve akkumulátorokról, valamint az azokra vonatkozó fenntarthatósági követelményekről. Naprakész információkkal kell szolgálnia az újraelőállítók, a másodszori felhasználást végző üzemeltetők és az újrafeldolgozók számára az elemek, illetve akkumulátorok kezelésére vonatkozóan, valamint testre szabott információkat kell biztosítania bizonyos konkrét szereplők részére, így például az elemek állapotát illetően. Lehetővé kell tenni, hogy az elem-, illetve akkumulátor-útlevel segíthesse a piacfelügyeleti hatóságokat az e rendelet szerinti feladataik ellátásában, de az nem helyettesítheti vagy módosíthatja a piacfelügyeleti hatóságok felelősségi körét, amelyeknek – az (EU) 2019/1020 rendelettel összhangban – ellenőrizniük kell az elem-, illetve akkumulátor-útlevelekben megadott információkat.
- (124) Az elem-, illetve akkumulátor-útlevelben szereplő bizonyos információk nem lehetnek nyilvánosak, így például az olyan bizalmas üzleti információk, amelyekhez csak korlátozott számú, jogos érdeklő személynek kellene hozzáféréssel rendelkeznie. Ez vonatkozik a szétszerelésre vonatkozó információkra – ideértve a biztonságra vonatkozó információkat is –, valamint az elem, illetve akkumulátor összetételére vonatkozó részletes információkra, amelyek alapvető fontosságúak a javítók, az újraelőállítók, a másodszori felhasználást végző üzemeltetők és az újrafeldolgozók számára. Ez vonatkozik az egyes elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó információkra is, amelyek alapvető fontosságúak az elemet, illetve akkumulátort megvásárlók vagy a nevükben eljáró felek számára abból a célból, hogy az elemet, illetve akkumulátort független aggregátorok vagy energiapiaci szereplők számára rendelkezésre bocsássák, értékeljék az elem, illetve akkumulátor maradványértékét vagy hátralévő élettartamát a további használat céljából, valamint elősegítsék az elem, illetve akkumulátor újrahasználatra való előkészítését, újrapozicionálásra való előkészítését, újrapozicionálását vagy újragyártását. A vizsgálati jelentések eredményei csak a bejelentett szervezetek, a piacfelügyeleti hatóságok és a Bizottság számára lehetnek hozzáférhetőek hozzá.
- (125) Az elem-, illetve akkumulátor-útlevelnek lehetővé kell tennie a gazdasági szereplők számára az egyes forgalomba hozott elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó információk és adatok hatékonyabb módon történő gyűjtését és újrahasználatát, valamint azt, hogy megalapozottabb döntéseket hozzanak a tervezési tevékenységeik során. Amint az elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozták, bizonyos esetekben praktikusabb lehet az, ha az útlevelben szereplő információkat egy másik jogi személy, így például a járműelőállító frissíti. Az elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozó gazdasági szereplő számára ezért lehetővé kell tenni, hogy írásbeli felhatalmazást adjon bármely más gazdasági szereplőnek arra, hogy a nevében eljárjon. Az elem-, illetve akkumulátor-útlevelre vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelés felelőssége az elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozó gazdasági szereplőt kell, hogy terhelje. Az elem-, illetve akkumulátor-útlevel megvalósítására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni.
- (126) Annak biztosítása érdekében, hogy az elem-, illetve akkumulátor-útlevel rugalmas, dinamikus és piacvezérelt legyen, valamint az üzleti modellekkel, a piacokkal és az innovációval összhangban fejlődjön, a gazdasági szereplők által létrehozott és fenntartott decentralizált adatrendszeren kell alapulnia. Az elem-, illetve akkumulátor-útlevel hatékony bevezetésének biztosítása érdekében az elem-, illetve akkumulátor-útlevel műszaki kialakításának, adatkövetelményeinek és működésének meg kell felelnie bizonyos alapvető műszaki követelményeknek. Ezeket a követelményeket a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó egyéb uniós jogszabályok által megkövetelt digitális terméktútlevelekre vonatkozó követelményekkel együtt kell kidolgozni. Az említett alapvető követelmények hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében műszaki előírásokat kell meghatározni, amelyekhez az Európai Bizottság Európai Hálózatfinanszírozási Eszközének az eDelivery hálózatra vonatkozó elveit kell alapul venni, és amelyeket vagy olyan harmonizált szabványok formájában, amelyekre vonatkozó hivatkozásokat az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteszik, vagy – tartalék lehetőségként – a Bizottság által elfogadott egységes előírások formájában kell megállapítani. A műszaki kialakításnak biztosítania kell, hogy az elem-, illetve akkumulátor-útlevel olyan biztonságos módon hordozza az adatokat, amely tiszteltben tartja az adatvédelmi szabályokat.
- (127) Az (EU) 2019/1020 rendelet megállapítja a piacfelügyeletre és az uniós piacon forgalomba hozott vagy az uniós piacra harmadik országokból belépő termékek ellenőrzésére vonatkozó általános szabályokat. Annak biztosítása érdekében, hogy az áruk szabad mozgásának előnyeit élvező elemek, illetve akkumulátorok megfeleljenek a közérdekek – így például az emberi egészség, a személyek biztonsága, a vagyontárgyak és a környezet védelme – magas szintű védelmét biztosító követelményeknek, továbbá biztosítandó a különösen az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó, e rendelet szerinti politikákkal kapcsolatos kötelezettségek maradéktalan érvényesíthetőségét, az (EU) 2019/1020 rendeletet az e rendelet hatálya alá tartozó elemekre, illetve akkumulátorokra és gazdasági szereplőkre is alkalmazni kell. Az (EU) 2019/1020 rendelet I. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell.

- (128) Az (EU) 2019/1020 rendelet megköveteli a piacfelügyeleti hatóságoktól, hogy megfelelő módon és mértékben ellenőrizzék a termékek jellemzőit. Felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az ellenőrzések egységes feltételeinek, az ellenőrzések gyakoriságának meghatározására vonatkozó kritériumoknak és a bizonyos termékekkel vagy termékkategóriákkal kapcsolatban ellenőrizendő minták mennyiségének meghatározása céljából. Az említett felhatalmazás az e rendelet hatálya alá tartozó elemekre, illetve akkumulátorokra is alkalmazandó, amennyiben teljesülnek az (EU) 2019/1020 rendeletben meghatározott feltételek.
- (129) Az (EU) 2019/1020 rendelet az elemek, illetve akkumulátorok szempontjából is releváns új eszközöket vezetett be a megfelelés és a piacfelügyelet javítása érdekében. Az említett rendelet kimondja, hogy a Bizottság uniós vizsgálóhelyként jelölheti ki egy tagállam nyilvános vizsgálóhelyét termékek meghatározott kategóriái vagy termékek adott kategóriájához kapcsolódó meghatározott kockázatok tekintetében. A Bizottságnak az e rendelet hatálya alá tartozó elemeket, illetve akkumulátorokat bele kell foglalnia az uniós vizsgálóhelyeknek az (EU) 2022/1267 bizottsági végrehajtási rendelet⁽³⁷⁾ szerinti kijelölésére vonatkozó, a részvételi szándék kifejezésére való következő felhívásába. Az (EU) 2019/1020 rendelet továbbá úgy rendelkezik, hogy a piacfelügyeleti hatóságok közös tevékenységeket folytathatnak gazdasági szereplőket vagy végfelhasználókat képviselő szervezetekkel azzal a céllal, hogy a bizonyos termékkategóriákat illetően előmozdítsák a megfelelést, azonosítsák a meg nem felelést, növeljék a tájékozottságot és iránymutatást nyújtsanak. Az említett lehetőséget biztosítani kell e rendelet követelményeivel kapcsolatban is. Ezzel összefüggésben a tagállamok vagy a piacfelügyeleti hatóságok fontolóra vehetik elemekkel, illetve akkumulátorokkal foglalkozó kompetenciaközpontok létrehozását.
- (130) Az elemek, illetve akkumulátorok csak abban az esetben hozhatók forgalomba, ha tárolás és rendeltetésszerű használat során, valamint észszerűen előre látható használati feltételek mellett – azaz, ha az ilyen használati feltételek törvényes és kiszámítható emberi viselkedés eredményeként állhatnak elő – nem jelentenek kockázatot az emberi egészségre, a személyek biztonságára, a vagyontárgyakra vagy a környezetre nézve.
- (131) Léteznie kell egy olyan eljárásnak, amelynek keretében az érdekelt felek tájékoztatást kapnak az olyan elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatban tervezett intézkedésekről, amelyek kockázatot jelentenek az emberi egészségre, a személyek biztonságára, a vagyontárgyakra vagy a környezetre nézve. Az ilyen eljárásnak lehetővé kell tennie továbbá a tagállami piacfelügyeleti hatóságok számára, hogy a megfelelő gazdasági szereplőkkel együttműködve az ilyen elemeket, illetve akkumulátorokat illetően már korai szakaszban fellejjenek. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak meghatározása érdekében, hogy a nem megfelelő elemek, illetve akkumulátorok tekintetében hozott nemzeti intézkedések indokoltak-e vagy sem.
- (132) Lehetővé kell tenni a piacfelügyeleti hatóságok számára, hogy megköveteljék a gazdasági szereplőktől korrekciós intézkedések megtételét, ha megállapítják, akár azt, hogy egy elem, illetve akkumulátor nem felel meg e rendelet követelményeinek, akár azt, hogy egy gazdasági szereplő megsértette az elemek, illetve akkumulátorok forgalomba hozatalára vagy forgalmazására, vagy a fenntarthatóságra, a biztonságra, a címkézésre és a tájékoztatásra, vagy az ellátási láncsal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó szabályokat.
- (133) A közbeszerzés fontos ágazatnak számít az emberi tevékenységek környezetre gyakorolt hatásainak csökkentése, valamint a fenntarthatóbb termékek irányába mutató piaci átalakulás ösztönzése tekintetében. A 2014/24/EU⁽³⁸⁾ és a 2014/25/EU⁽³⁹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott ajánlatkérő szervezeteknek, valamint a 2014/25/EU irányelvben meghatározott közszolgáltató ajánlatkérőknek az elemek, illetve akkumulátorok vagy elemeket, illetve akkumulátorokat tartalmazó termékek beszerzése során figyelembe kell venniük a környezeti hatásokat, valamint biztosítaniuk kell, hogy a gazdasági szereplők ténylegesen teljesítsék a szociális és a környezetvédelmi követelményeket, annak érdekében, hogy előmozdítsák és ösztönözzék a tiszta és energiahatékony mobilitás és energiatárolás piacát, és ezáltal hozzájáruljanak az Unió környezetvédelmi, éghajlat-politikai és energiapolitikai célkitűzéseéhez.
- (134) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok e rendelet szerinti elfogadásakor különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽⁴⁰⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kap minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽³⁷⁾ A Bizottság (EU) 2022/1267 végrehajtási rendelete (2022. július 20.) az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően a piacfelügyeletet és a termékmegfelelőség ellenőrzését szolgáló uniós vizsgálóhelyek kijelölésére vonatkozó eljárások meghatározásáról (HL L 192., 2022.7.21., 21. o.).

⁽³⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

⁽⁴⁰⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (135) Az e rendelettel a Bizottságra ruházott azon végrehajtási hatásköröket, amelyek nem annak megállapítására vonatkoznak, hogy a tagállamok által a nem megfelelő elemek, illetve akkumulátorok tekintetében hozott intézkedések indokoltak-e vagy sem, a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁴¹⁾ összhangban kell gyakorolni.
- (136) Tanácsadó-bizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktust kell elfogadni olyan helyzetekben, amikor a Bizottság megállapítja, hogy egy bejelentett szervezet nem tesz eleget a bejelentése alapjául szolgáló követelményeknek, és fel kell szólítani a bejelentő hatóságot a szükséges korrekciós intézkedések megtételére, ideértve szükség esetén a bejelentés visszavonását is.
- (137) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia annak meghatározására vonatkozóan, hogy a kockázatot jelentő, e rendelet követelményeinek megfelelő elemmel, illetve akkumulátorral kapcsolatban meghozott nemzeti intézkedés indokolt-e vagy sem, amennyiben ez – az emberi egészség védelmével vagy a személyek biztonságával, vagy a vagyontárgyak vagy a környezet védelmével kapcsolatos kellően indokolt esetekben – rendkívül sürgős okból szükséges.
- (138) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell e szabályok végrehajtását. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A szankciók kiszabásakor fontos, hogy kellő figyelmet fordítsanak a jogsértés jellegére, súlyosságára, terjedelmére, szándékos jellegére és ismétlődésére, valamint a jogsértésért felelősnek tartott természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal folytatott együttműködésének szintjére. A szankciók kiszabása során meg kell felelni az uniós és a nemzeti jognak, többek között az alkalmazandó eljárási biztosítékoknak és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt elveknek.
- (139) Tekintettel arra, hogy magas szintű környezetvédelmet kell biztosítani, valamint figyelembe kell venni a tudományos tényeken alapuló új fejleményeket, a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról, valamint a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról. A Bizottság jelentésének tartalmaznia kell a fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási kritériumokra vonatkozó rendelkezések, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésére vonatkozó intézkedések, valamint az ellátási láncsal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó követelmények értékelését. A jelentéshez adott esetben mellékelni kell az e rendelet releváns rendelkezéseinek a módosítására irányuló javaslatot.
- (140) Elegendő időt kell biztosítani a gazdasági szereplők számára ahhoz, hogy teljesítsék az e rendelet szerinti kötelezettségeiket, valamint a tagállamoknak az e rendelet alkalmazásához szükséges közigazgatási infrastruktúra létrehozásához. E rendelet alkalmazását ezért el kell halasztani addig az időpontig, ameddig ezek az előkészületek várhatóan befejeződnek.
- (141) Annak érdekében, hogy a tagállamok kiigazíthassák a 2006/66/EK irányelv alapján létrehozott gyártók nyilvántartását, és meghozhassák a szükséges adminisztratív intézkedéseket az engedélyezési eljárások illetékes hatóságok általi megszervezése tekintetében, fenntartva mindeközben a gazdasági szereplők számára biztosított folytonosságot, a 2006/66/EK irányelvet 2025. augusztus 18-án kell hatályon kívül helyezni. Annak érdekében, hogy biztosítva legyen a folyamatosság mindaddig, amíg a Bizottság e rendelet alapján el nem fogadja az új számítási szabályokat és jelentéstételi formátumokat, az említett irányelvben a hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyűjtési arányának figyelemmel kíséréssel és jelentésével kapcsolatban meghatározott kötelezettségeknek 2023. december 31-ig, az ehhez kapcsolódó, az adatok Bizottságnak történő továbbítására vonatkozó kötelezettségeknek 2025. június 30-ig, az említett irányelvben az újrafeldolgozási eljárások újrafeldolgozási hatékonysági mutatóinak figyelemmel kíséréssel és jelentésével kapcsolatban meghatározott kötelezettségeknek 2025. december 31-ig, és az ehhez kapcsolódó, az adatok Bizottságnak történő továbbítására vonatkozó kötelezettségeknek 2027. június 30-ig hatályban kell maradniuk.
- (142) Fontos, hogy e rendelet végrehajtása során tekintetbe vegyék a környezeti, társadalmi és gazdasági hatásokat. Ezenkívül, az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében fontos, hogy e rendelet végrehajtása során minden rendelkezésre álló releváns technológiát egyformán figyelembe vegyenek, feltéve, hogy az említett technológiák lehetővé teszik az elemek, illetve akkumulátorok teljes mértékű megfelelését az e rendeletben meghatározott minden releváns követelménynek. Továbbá nem szabad túlzott adminisztratív terhet róni a gazdasági szereplőkre, különösen a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k).
- (143) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen azt, hogy hozzájáruljon a belső piac működéséhez, valamint megelőzze és csökkentse az elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok káros hatásait, így biztosítva az emberi egészség, a személyek biztonsága, a vagyontárgyak és a környezet magas szintű védelmét – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a harmonizáció szükségessége miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet a fenntarthatóságra, a biztonságra, a címkézésre, a jelölésre és a tájékoztatásra vonatkozó követelményeket állapít meg, hogy lehetővé tegye az elemek, illetve akkumulátorok forgalomba hozatalát vagy üzembe helyezését az Unión belül. A kiterjesztett gyártói felelősségre, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésére és kezelésére, valamint a jelentéstételre vonatkozó minimumkövetelményeket is megállapít.

(2) Ez a rendelet az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeket ír elő az elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozó vagy üzembe helyező gazdasági szereplők számára. E rendelet az elemek, illetve akkumulátorok vagy az olyan termékek közbeszerzése során alkalmazandó, a zöld közbeszerzésre vonatkozó követelményeket is megállapít, amelyekbe elem, illetve akkumulátor van beépítve.

(3) Ez a rendelet valamennyi elem-, illetve akkumulátorkategóriára alkalmazandó – nevezetesen a hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra, az indításhoz, világításhoz és gyújtáshoz használt elemekre, illetve akkumulátorokra (SLI-elemek, illetve -akkumulátorok), a könnyűszállítóeszköz-elemekre, illetve -akkumulátorokra (LMT-elemek, illetve -akkumulátorok), az elektromosjármű-elemekre, illetve -akkumulátorokra és az ipari elemekre, illetve akkumulátorokra – függetlenül a formájuktól, méretüktől, tömegüktől, kialakításuktól, anyagösszetételüktől, kémiai jellemzőiktől, felhasználásuktól vagy rendeltetésüktől. A rendelet a termékekbe beépített vagy termékekhez hozzáadott, vagy a kifejezetten termékekbe való beépítésre vagy termékekhez való hozzáadásra tervezett elemekre, illetve akkumulátorokra is alkalmazandó.

A II. fejezet alkalmazásában, amennyiben a forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok több kategóriába is tartozónak tekinthetők, abba a kategóriába tartozónak kell tekinteni azokat, amelyre a legszigorúbb követelmények alkalmazandók.

(4) Azokban az esetekben, amikor az elem-, illetve akkumulátorcellákat vagy elem-, illetve akkumulátormodulokat – nagyobb elem-, illetve akkumulátorcsomagokba vagy nagyobb elemekbe, illetve akkumulátorokba történő további beépítés vagy nagyobb elem-, illetve akkumulátorcsomagokká vagy nagyobb elemekké, illetve akkumulátorokká történő összeszerelés nélkül – forgalmazzák végfelhasználás céljából, úgy kell tekinteni, hogy azokat e rendelet alkalmazásában elemként, illetve akkumulátorként hozták forgalomba, és a leginkább hasonló elem-, illetve akkumulátor-kategóriára vonatkozó követelményeket kell alkalmazni. Azokban az esetekben, amikor úgy tekinthető, hogy az ilyen elem-, illetve akkumulátorcellák vagy elem-, illetve akkumulátormodulok egynél több elem-, illetve akkumulátor-kategóriába tartoznak, abba a kategóriába tartozónak kell tekinteni azokat, amelyre a legszigorúbb követelmények alkalmazandók.

(5) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkbe beépített vagy a kifejezetten a következőkbe való beépítésre tervezett elemekre, illetve akkumulátorokra:

a) olyan berendezések, amelyek a tagállamok alapvető biztonsági érdekeinek védelmével kapcsolatosak, fegyverek, lőszer és hadianyagok, kivéve a nem kifejezetten katonai célokra szánt termékeket; és

b) a világűrbe küldésre tervezett berendezések.

(6) E rendelet III. és VIII. fejezete nem alkalmazandó a kifejezetten a 2009/71/Euratom tanácsi irányelv⁽⁴²⁾ 3. cikkében meghatározott nukleáris létesítmények biztonságának céljából tervezett berendezésekre.

2. cikk

Célkitűzések

E rendelet célkitűzései hozzájárulni a belső piac hatékony működéséhez – megelőzve és csökkentve ugyanakkor az elemek, illetve akkumulátorok környezetre gyakorolt káros hatásait –, valamint védeni a környezetet és az emberi egészséget a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok keletkezésével és kezelésével járó káros hatások megelőzése és csökkentése által.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. „elem, illetve akkumulátor”: bármely olyan, kémiai energia közvetlen átalakítása útján előállított elektromos energiát szolgáltató eszköz, amely belső vagy külső tárolóval rendelkezik, és egy vagy több nem újratölthető vagy újratölthető elem-, illetve akkumulátorcellából, elem-, illetve akkumulátormodulból vagy elem-, illetve akkumulátorcsomagból áll, és tartalmaz egy olyan elemet, illetve akkumulátort is, amely újrahazsnálatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezte;

⁽⁴²⁾ A Tanács 2009/71/Euratom irányelve (2009. június 25.) a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerének létrehozásáról (HL L 172., 2009.7.2., 18. o.).

2. „elem-, illetve akkumulátorcsomag”: olyan elem-, illetve akkumulátorcellák vagy elem-, illetve akkumulátormodulok csoportja, amelyeket egymással összekapcsolnak, vagy külső borítással összefognak, hogy egy oszthatatlan egységet alkossanak, amelyet a végfelhasználó nem bonthat szét vagy nyithat fel;
3. „elem-, illetve akkumulátormodul”: egymással összekapcsolt vagy a cellák külső behatással szembeni védelmét szolgáló külső borítással összefogott elem-, illetve akkumulátorcellák csoportja, amelyet önállóan vagy más modulokkal kombinálva lehet felhasználni;
4. „elem-, illetve akkumulátorcella”: az elem, illetve akkumulátor alapvető funkcionális egysége, amely elektródákból, elektrolitból, tartályból, érintkezőkből és – adott esetben – elválasztókból áll, és tartalmazza azon aktív anyagokat, amelyek reakciója elektromos energiát keletkeztet;
5. „aktív anyag”: olyan anyag, amely kémiai úton reagál, hogy villamos energiát termeljen az elem-, illetve akkumulátorcella kisülésekor, vagy, hogy villamos energiát tároljon az elem, illetve akkumulátor töltésekor;
6. „nem újratölthető elem”: olyan elem, amelyet nem arra terveztek, hogy elektromosan újratöltsék;
7. „újratölthető elem, illetve akkumulátor”: olyan elem, illetve akkumulátor, amelyet arra terveztek, hogy elektromosan újratöltsék;
8. „külső tárolóval rendelkező elem, illetve akkumulátor”: olyan elem, illetve akkumulátor, amelyet kifejezetten arra terveztek, hogy kizárólag egy vagy több csatlakoztatott külső eszközben tárolja az energiáját;
9. „hordozható elem, illetve akkumulátor”: olyan elem, illetve akkumulátor, amely burkolt, legfeljebb 5 kg tömegű, amelyet nem kifejezetten ipari felhasználásra terveztek, és amely nem elektromosjármű-elem, illetve -akkumulátor, nem LMT-elem, illetve -akkumulátor, sem SLI-elem, illetve -akkumulátor;
10. „általános felhasználású hordozható elem, illetve akkumulátor”: olyan akár újratölthető, akár nem újratölthető hordozható elem, illetve akkumulátor, amelyet kifejezetten arra terveztek, hogy interoperábilis legyen, és amely a következő közös formátumok egyikével rendelkezik: 4,5 voltos (3R12), gombelem, D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 voltos (PP3);
11. „könnyűszállítóeszköz-elem, illetve -akkumulátor” vagy „LMT-elem, illetve -akkumulátor”: olyan elem, illetve akkumulátor, amely burkolt, legfeljebb 25 kg tömegű, és amelyet kifejezetten olyan kerek járművek meghajtásához szükséges elektromos áram biztosítására terveztek, amelyek működtethetők csak villanymotorral, vagy motor és emberi erő kombinációjával – ideértve a típusjóváhagyással rendelkező, a 168/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴³⁾ értelmében vett L kategóriájú járműveket is –, és amely nem elektromosjármű-elem, illetve -akkumulátor;
12. „indításhoz, világításhoz és gyújtáshoz használt elem, illetve akkumulátor” vagy „SLI-elem, illetve -akkumulátor”: olyan elem, illetve akkumulátor, amelyet kifejezetten az indításhoz, világításhoz vagy gyújtáshoz szükséges elektromos árammal való ellátásra terveztek, és amelyet járművekben, egyéb közlekedési eszközökben vagy gépekben kiegészítő vagy tartalék célokból is használhatnak;
13. „ipari elem, illetve akkumulátor”: olyan elem, illetve akkumulátor, amelyet kifejezetten ipari felhasználásra terveztek, amelyet ipari felhasználásra szántak, miután újrapozícionálásra való előkészítés vagy újrapozícionálás tárgyát képezte, vagy bármely egyéb olyan elem, illetve akkumulátor, amely több mint 5 kg tömegű, és amely sem elektromosjármű-elem, illetve -akkumulátor, sem LMT-elem, illetve akkumulátor, sem SLI-elem, illetve -akkumulátor;
14. „elektromosjármű-elem, illetve -akkumulátor”: olyan, több mint 25 kg tömegű elem, illetve akkumulátor, amelyet kifejezetten a 168/2013/EU rendeletben foglaltak szerinti L kategóriájú, hibrid vagy elektromos járművekben a meghajtáshoz szükséges elektromos áram biztosítására terveztek, vagy olyan elem, illetve akkumulátor, amelyet kifejezetten az (EU) 2018/858 rendeletben foglaltak szerinti M, N vagy O kategóriájú, hibrid vagy elektromos járművekben a meghajtáshoz szükséges elektromos áram biztosítására terveztek;
15. „helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszer”: olyan, belső tárolóval rendelkező ipari elem, illetve akkumulátor, amelyet kifejezetten arra terveztek, hogy villamos energiát a hálózathoz tároljon és a hálózathoz továbbítsa, vagy villamos energiát végfelhasználók részére tároljon és továbbítsa, tekintet nélkül arra, hogy az elemet, illetve akkumulátort hol és kik használják;
16. „forgalomba hozatal”: az elem, illetve akkumulátor első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
17. „forgalmazás”: az uniós piacon valamely elem, illetve akkumulátor kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása értékesítés vagy használat céljára, ellenérték fejében vagy ingyenesen;
18. „üzembe helyezés”: az elem, illetve akkumulátor első rendeltetésszerű használata az Unióban anélkül, hogy azt előzőleg forgalomba hozták volna;

⁽⁴³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 168/2013/EU rendelete (2013. január 15.) a két- vagy háromkerekű járművek, valamint a négykerekű motorkerékpárok jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről (HL L 60., 2013.3.2., 52. o.).

19. „elem-, illetve akkumulátormodell”: az elem, illetve akkumulátor olyan verziója, amelynek valamennyi egysége azonos, e rendelet fenntarthatóságra, biztonságra, címkézésre, jelölésre és tájékoztatásra vonatkozó követelményei szempontjából releváns műszaki jellemzőkkel, továbbá azonos modellazonosítóval rendelkezik;
20. „kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor”: olyan elem, illetve akkumulátor, amely az elem, illetve akkumulátor szándékolt rendeltetésével kapcsolatban vagy az érintett elem, illetve akkumulátor szokásos vagy észszerűen előre látható használati feltételei mellett – ideértve a használati időtartamot is –, valamint adott esetben a üzembe-helyezési, beszerelési és karbantartási követelményeivel kapcsolatban az észszerűnek és elfogadhatónak ítélt mértéket meghaladó mértékben káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára, a vagyontárgyakra vagy a környezetre;
21. „karbonlábnyom”: egy termékrendszerben az üvegházhatású gázok kibocsátásának és az üvegházhatású gázok elnyelésének összege, szén-dioxid-egyenértékben kifejezve és az egységes éghajlatváltozási hatáskategóriát alkalmazó, a termék környezeti lábnyomára (PEF) vonatkozó vizsgálat alapján;
22. „gazdasági szereplő”: azon előállító, meghatalmazott képviselő, importőr, forgalmazó vagy logisztikai szolgáltató, vagy bármely más természetes vagy jogi személy, aki vagy amely e rendelettel összhangban kötelezettségekkel rendelkezik az elemek, illetve akkumulátorok gyártása, újrahasználatra való előkészítése, újrapozicionálásra való előkészítése, újrapozicionálása vagy újragyártása, az elemek, illetve akkumulátorok forgalmazása vagy forgalomba hozatala – ideértve online is – vagy üzembe helyezése tekintetében;
23. „független gazdasági szereplő”: természetes vagy jogi személy, aki vagy amely független az előállítótól és a gyártótól, és az elemek, illetve akkumulátorok javításában, karbantartásában vagy újrapozicionálásában közvetlenül vagy közvetve részt vesz, ideértve a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőket, a javítókat, a javító berendezések, szerszámok vagy pótalkatrészek előállítóit vagy forgalmazóit, valamint a műszaki tájékoztatók megjelentetőit, az ellenőrzési és vizsgálati szolgáltatásokat kínáló gazdasági szereplőket, az alternatív üzemanyaggal működő járművek berendezéseit beszerelők, előállítók és javítók számára képzést nyújtó gazdasági szereplőket;
24. „QR-kód”: géppel olvasható, mátrix típusú kód, amely az e rendelet által előírt információkra mutat;
25. „elem, illetve -akkumulátorfelügyeleti rendszer”: elektronikus eszköz, amely vezérli vagy irányítja az elem, illetve akkumulátor elektromos és termikus funkcióit az elem, illetve akkumulátor biztonságosságának, teljesítményének és élettartamának biztosítása érdekében, kezeli és tárolja az elemek, illetve akkumulátorok állapotának és várható élettartamának meghatározásához szükséges, a VII. mellékletben foglalt paraméterekre vonatkozó adatokat, és kommunikál azon járművel, könnyű szállítóeszközzel vagy készülékkel, amelybe az elemet, illetve akkumulátort beépítették, vagy egy köz- vagy magántulajdonban lévő töltőinfrastruktúrával;
26. „készülék”: bármely olyan, a 2012/19/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott elektromos vagy elektronikus berendezés, amelyet részben vagy egészben elem, illetve akkumulátor lát el árammal, vagy amely alkalmas erre;
27. „töltöttségi szint”: az elemben, illetve akkumulátorban rendelkezésre álló energia, az előállító által megadott névleges teljesítményének százalékában kifejezve;
28. „állapot”: egy újratölthető akkumulátor általános állapotának szintje és a meghatározott teljesítmény biztosítására való képessége az eredeti állapothoz képest;
29. „újrahasználatra való előkészítés”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 16. pontjában meghatározott újrahasználatra való előkészítés;
30. „újrapozicionálásra való előkészítés”: bármely olyan művelet, amelynek révén egy hulladékelemet, illetve -akkumulátort – vagy annak részeit – előkészítenek arra, hogy az eredetileg tervezettől eltérő rendeltetésre vagy alkalmazásra lehessen felhasználni;
31. „újrapozicionálás”: bármely olyan művelet, amely egy hulladékelemnek, illetve -akkumulátornak nem minősülő elemnek, illetve akkumulátornak – vagy annak részeinek – az elem, illetve akkumulátor eredetileg tervezettől eltérő rendeltetésre vagy alkalmazásra történő felhasználását eredményezi;
32. „újragyártás”: használt elem, illetve akkumulátoron végzett bármely olyan műszaki művelet, amely magában foglalja valamennyi elem-, illetve akkumulátorcellájának és -moduljának szétszerelését és értékelését, valamint bizonyos számú új, használt vagy hulladékból hasznosított elem-, illetve akkumulátorcella és -modul vagy egyéb elem-, illetve akkumulátor-összetevő felhasználását azzal a céllal, hogy az elem, illetve akkumulátor kapacitását helyreállítsák az eredeti névleges kapacitás legalább 90 %-ára, és ahol valamennyi egyedi elem-, illetve akkumulátorcella állapota a cellák között legfeljebb 3 %-ban különbözik, továbbá eredményeként az elemet, illetve akkumulátort ugyanazon rendeltetésre vagy alkalmazásra használják fel, mint amelyre az elemet, illetve akkumulátort eredetileg tervezték;

33. „előállító”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely elemet, illetve akkumulátort gyárt, vagy elemet, illetve akkumulátort tervezet vagy gyártat, és az említett elemet, illetve akkumulátort a saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza, vagy saját célra üzembe helyezi;
34. „műszaki előírás”: valamely termék, folyamat vagy szolgáltatás által teljesítendő műszaki követelményeket előíró dokumentum;
35. „harmonizált szabvány”: az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. pontjának c) alpontjában meghatározott szabvány;
36. „CE-jelölés”: olyan jelölés, amellyel az előállító jelzi, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel a jelölés elhelyezéséről rendelkező uniós harmonizációs jogszabályokban meghatározott alkalmazandó követelményeknek;
37. „akkreditálás”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott akkreditálás;
38. „nemzeti akkreditáló testület”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 11. pontjában meghatározott nemzeti akkreditáló testület;
39. „megfelelőségértékelés”: azon eljárás, amely kimutatja, hogy teljesítették-e ezen rendelet fenntarthatósági, biztonsági, címkézési, tájékoztatási és a kellő gondosságra vonatkozó követelményeit;
40. „megfelelőségértékelő szervezet”: a kalibrálásra, a vizsgálatra, a tanúsításra és az ellenőrzésre kiterjedő megfelelőségértékelési tevékenységeket végző szervezet;
41. „bejelentett szervezet”: az V. fejezettel összhangban bejelentett megfelelőségértékelő szervezet;
42. „az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosság”: a gazdasági szereplőnek az irányítási rendszerével, a kockázatkezeléssel, a bejelentett szervezetek által végzett, harmadik fél általi ellenőrzésekkel és felügyelettel, valamint az információk nyilvánossá tételével kapcsolatos kötelezettségei annak céljából, hogy azonosítsa, megelőzze és kezelje az elem-, illetve akkumulátorgyártáshoz szükséges nyersanyagoknak és másodnyersanyagoknak – többek között a láncban lévő beszállítók és azok leányvállalatai vagy alvállalkozói általi – beszerzéséhez, feldolgozásához és kereskedelméhez kapcsolódó, tényleges és potenciális társadalmi és környezeti kockázatokat;
43. „leányvállalat”: jogi személy, amelyen keresztül végzik a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁴⁾ 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett ellenőrzött vállalkozás tevékenységét;
44. „anyavállalat”: olyan vállalat, amely egy vagy több leányvállalatot ellenőriz;
45. „konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségek”: az (EU) 2017/821 rendelet 2. cikkének f) pontjában meghatározott, konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségek;
46. „távollevők között kötött szerződés”: a 2011/83/EU irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződés;
47. „gyártó”: bármely olyan előállító, importőr vagy forgalmazó, vagy más természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül, ideértve a távollevők között kötött szerződéseket is, vagy:
- a) valamely tagállamban letelepedett, és az említett tagállam területén elemet, illetve akkumulátort a saját neve vagy védjegye alatt gyárt, vagy elemet, illetve akkumulátort tervezet vagy gyártat, és azokat a saját neve vagy védjegye alatt első alkalommal bocsátja rendelkezésre, ideértve a készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépített elemeket, illetve akkumulátorokat is;
 - b) valamely tagállamban letelepedett, és az említett tagállam területén saját neve vagy védjegye alatt továbbértékesít mások által gyártott olyan elemeket, illetve akkumulátorokat – ideértve a készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépítetteket is –, amelyekben nem jelenik meg az említett más előállító neve vagy márkanéve;
 - c) valamely tagállamban letelepedett, és az említett tagállamban üzletszerűen, első alkalommal bocsát rendelkezésre egy másik tagállamból vagy egy harmadik országból származó elemeket, illetve akkumulátorokat, ideértve a készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépítetteket is; vagy

⁽⁴⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

- d) valamely tagállamban, távollevők között kötött szerződések útján értékesít elemeket, illetve akkumulátorokat – ideértve a készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépítetteket is – közvetlenül a végfelhasználók számára, függetlenül attól, hogy azok magánháztartások-e, és egy másik tagállamban vagy harmadik országban letelepedett;
48. „a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselő”: természetes vagy jogi személy, aki vagy amely olyan tagállamban letelepedett, amelyben a gyártó elemeket, illetve akkumulátorokat hoz forgalomba, és amely különbözik a gyártó letelepedési helye szerinti tagállamtól, és akit vagy amelyet a gyártó a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban kijelöl az említett gyártónak e rendelet VIII. fejezete szerinti kötelezettségeinek teljesítésére;
49. „gyártói felelősségi szervezet”: olyan jogi személy, amely pénzügyi vagy pénzügyi és működési szempontból több gyártó nevében megszervezi a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek teljesítését;
50. „hulladékelem, illetve -akkumulátor”: minden olyan elem, illetve akkumulátor, amely a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladék;
51. „elem-, illetve akkumulátorgyártási hulladék”: az elemek, illetve akkumulátorok gyártási folyamata során visszamaradó olyan anyagok vagy tárgyak, amelyek nem újrahasználatuk ugyanazon folyamat szerves részeként, és amelyeket újra fel kell dolgozni;
52. „veszélyes anyag”: az 1272/2008/EK rendelet 3. cikke alapján veszélyesként besorolt anyag;
53. „kezelés”: minden olyan művelet, amelyet hulladékelemek, illetve -akkumulátorokon végeznek azt követően, hogy átadták azokat egy létesítménynek válogatás, újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrafeldolgozásra való előkészítés vagy újrafeldolgozás céljából;
54. „újrafeldolgozásra való előkészítés”: a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok bármely újrafeldolgozási folyamatot megelőző kezelése, ideértve, többek között az elem-, illetve akkumulátorcsomagok tárolását, kezelését és szétszerelését, vagy a magának az elemnek, illetve akkumulátornak részét nem képező frakciók különválasztását;
55. „önkéntes gyűjtőhely”: bármely olyan nonprofit, kereskedelmi vagy egyéb gazdasági vállalkozás vagy közjogi szerv, amely saját kezdeményezésére részt vesz a nála vagy más végfelhasználóknál keletkezett, hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtésében, mielőtt az említett hulladékká vált elemeket, illetve akkumulátorokat további kezelés céljából átadják gyártóknak, gyártói felelősségi szervezeteknek vagy hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek;
56. „hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplő”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely üzletszerűen foglalkozik hulladékelemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtésével vagy kezelésével;
57. „engedélyezett létesítmény”: olyan létesítmény vagy vállalkozás, amely számára a 2008/98/EK irányelvvel összhangban engedélyezett a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelése;
58. „újrafeldolgozó”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely engedélyezett létesítményben újrafeldolgozást végez;
59. „az elem, illetve akkumulátor élettartama”: az elem, illetve akkumulátor gyártásával kezdődő és az elem, illetve akkumulátor hulladékká válásával végződő időtartam;
60. „újrafeldolgozási hatékonysági mutató”: az újrafeldolgozási folyamattal kapcsolatban az újrafeldolgozottként figyelembe vett kimenő frakciók tömegének és a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok bemenő frakciója tömegének hányadosaként meghatározott, százalékban kifejezett arányszám;
61. „uniós harmonizációs jogszabály”: minden olyan uniós jogszabály, amely harmonizálja a termékforgalmazásra vonatkozó feltételeket;
62. „nemzeti hatóság”: jóváhagyó hatóság vagy bármely egyéb hatóság, amely valamely tagállamban részt vesz az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos piacfelügyeletben, és azért felelős;
63. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy előállítótól írásbeli meghatalmazást kapott arra, hogy – az e rendelet IV. és VI. fejezete szerinti előállítói kötelezettségek tekintetében meghatározott feladatokkal kapcsolatban – a nevében eljárjon;
64. „importőr”: az Unión belül letelepedett bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik országból származó elemet, illetve akkumulátort hoz forgalomba;
65. „forgalmazó”: az előállítótól vagy az importőrtől eltérő, bármely olyan természetes vagy jogi személy az ellátási láncban, aki vagy amely elemeket, illetve akkumulátorokat forgalmaz;

66. „egyedi azonosító”: az elemek, illetve akkumulátorok azonosítására szolgáló egyedi karakterlánc, amely lehetővé teszi az elem-, illetve akkumulátor-útlevelekre mutató internetes hivatkozást is;
67. „online platform”: az (EU) 2022/2065 rendelet 3. cikkének i) pontjában meghatározott online platform.
68. „piaci szereplő”: az (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁵⁾ 2. cikkének 25. pontjában meghatározott piaci szereplő.
- (2) Az (1) bekezdésben említett fogalommeghatározások mellett a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:
- a) a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében megállapított „hulladék”, „hulladékbirtokos”, „hulladékgazdálkodás”, „megelőzés”, „gyűjtés”, „elkülönített gyűjtés”, „kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer”, „újrahasználat” és „újrafeldolgozás”;
- b) az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkében megállapított „piacfelügyelet”, „piacfelügyeleti hatóság”, „logisztikai szolgáltató”, „korrekciós intézkedés”, „végfelhasználó”, „visszahívás” és „forgalomból történő kivonás”, valamint – az e rendelet I., IV., VI., VII. és IX. fejezetében, továbbá V., VIII. és XIII. mellékletében foglalt követelményekhez kapcsolódóan – „kockázat”;
- c) az (EU) 2019/944 irányelv 2. cikkében megállapított „független aggregátor” és „energiatárolás”.

4. cikk

Szabad mozgás

- (1) A tagállamok az e rendelet hatálya alá tartozó elemek, illetve akkumulátorok fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási követelményeivel kapcsolatos okokból nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják az e rendeletnek megfelelő elemek, illetve akkumulátorok forgalmazását vagy üzembe helyezését.
- (2) Kereskedelmi vásárokon, kiállításokon, bemutatókon és hasonló eseményeken a tagállamok nem akadályozhatják meg olyan elemek, illetve akkumulátorok bemutatását, amelyek nem felelnek meg ennek a rendeletnek, amennyiben egy jól látható jelzés egyértelműen utal arra, hogy az említett elemek, illetve akkumulátorok nem felelnek meg ennek a rendeletnek, valamint hogy azok nem forgalmazhatók vagy nem helyezhetők üzembe mindaddig, amíg az e rendeletnek való megfelelésüket nem biztosították. Az ilyen elemek, illetve akkumulátorok bemutatása során a releváns gazdasági szereplőnek megfelelő intézkedéseket kell hoznia a személyek biztonságának biztosítása érdekében.

5. cikk

Az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási követelmények

- (1) Elemek, illetve akkumulátorok csak akkor hozhatók forgalomba vagy helyezhetők üzembe, ha teljesítik a következő követelményeket:
- a) a 6–10. és a 12. cikkben meghatározott fenntarthatósági és biztonsági követelmények; és
- b) a III. fejezetben meghatározott címkézési és tájékoztatási követelmények.
- (2) Minden olyan szempont tekintetében, amelyre a II. és a III. fejezet hatálya nem terjed ki, az (1) bekezdés alapján forgalomba hozott vagy üzembe helyezett elemek, illetve akkumulátorok nem jelenthetnek kockázatot az emberi egészségre, a személyek biztonságára, a vagyontárgyakra vagy a környezetre nézve.

II. FEJEZET

Fenntarthatósági és biztonsági követelmények

6. cikk

Az anyagokra vonatkozó korlátozások

- (1) Az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében és a 2000/53/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott korlátozásokon túlmenően, az elemek, illetve akkumulátorok nem tartalmazhatnak olyan anyagokat, amelyekre vonatkozóan e rendelet I. melléklete korlátozást tartalmaz, kivéve, ha az említett korlátozás feltételei teljesülnek.
- (2) Olyan, az emberi egészségre vagy a környezetre nézve elfogadhatatlan kockázat esetében, amely az elemek, illetve akkumulátorok gyártása során valamely anyag felhasználásából, vagy az elemek, illetve akkumulátorok forgalomba hozatalakor valamely anyagnak az elemekben, illetve akkumulátorokban való jelenlétéből fakad, vagy amely a későbbi életciklusszakaszaikban – többek között az újrapozicionálás, vagy a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelése során – merül fel, és amelyet nem megfelelően ellenőriznek, és uniós szinten kell kezelni, a Bizottság a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az I. mellékletben foglalt korlátozások módosítása céljából, a 86., 87. és 88. cikkben meghatározott eljárás alapján.

⁽⁴⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/943 rendelete (2019. június 5.) a villamos energia belső piacáról (HL L 158., 2019.6.14., 54. o.).

(3) Az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott korlátozások nem alkalmazandók valamely anyagnak az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 23. pontjában meghatározott tudományos kutatás és fejlesztés során, az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatban végzett – felhasználására.

(4) Amennyiben az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott korlátozás nem alkalmazandó az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 22. pontjában meghatározott termék- és folyamatorientált kutatásra és fejlesztésre, az említett mentességet, valamint a mentességet élvező anyag maximális mennyiségét meg kell határozni e rendelet I. mellékletében.

(5) A Bizottság – amelynek munkáját az 1907/2006/EK rendelet alapján létrehozott Európai Vegyianyag-ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) segíti – 2027. december 31-ig jelentést készít az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő vagy a gyártásuk során használt, aggodalomra okot adó anyagokról, nevezetesen azon anyagokról, amelyek káros hatást gyakorolnak az emberi egészségre vagy a környezetre, vagy akadályozzák a biztonságos és kiváló minőségű másodnyersanyagok kinyerése céljából történő újrafeldolgozást. A Bizottság az említett jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, abban részletesen ismertetve a megállapításait, valamint megfelelő nyomonkövetési intézkedéseket mérlegel, ideértve az e cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását is.

7. cikk

Az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok, az újratölthető ipari akkumulátorok és az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok karbonlábnyoma

(1) Az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok, a 2 kWh-nál nagyobb kapacitású újratölthető ipari akkumulátorok és az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében karbonlábnyom-nyilatkozatot kell készíteni gyártóüzemenként minden egyes elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkozóan a negyedik albekezdésben említett végrehajtási jogi aktussal összhangban, és annak tartalmaznia kell legalább a következő információkat:

- a) adminisztratív információk az előállítóról;
- b) információk az elem-, illetve akkumulátormodellről;
- c) információk az elem-, illetve akkumulátor-gyártóüzem földrajzi helyéről;
- d) az elem, illetve akkumulátor karbonlábnyoma, az elem, illetve akkumulátor által a várható élettartama alatt szolgáltatott teljes energia egy kWh-jára vetített kg szén-dioxid-egyenértékben kifejezve;
- e) az elem, illetve akkumulátor karbonlábnyoma az életciklus különböző szakaszaival összhangban differenciálva, a II. melléklet 4. pontjában leírtak szerint;
- f) az elem, illetve akkumulátor EU-megfelelőségi nyilatkozatának azonosító száma;
- g) internetes hivatkozás, amelyen keresztül hozzáférhető a d) és e) pontban említett karbonlábnyom-értékeket alátámasztó tanulmány nyilvános változata.

A karbonlábnyom-nyilatkozat a következő időpontoktól alkalmazandó:

- a) elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2025. február 18. vagy 12 hónappal a negyedik albekezdés a), illetve b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, illetve végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- b) újratölthető ipari akkumulátorok esetében – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket – 2026. február 18. vagy 18 hónappal a negyedik albekezdés a), illetve b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, illetve végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- c) LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2028. augusztus 18. vagy 18 hónappal a negyedik albekezdés a), illetve b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, illetve végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- d) külső tárolóval rendelkező újratölthető ipari akkumulátorok esetében 2030. augusztus 18. vagy 18 hónappal a negyedik albekezdés a), illetve b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, illetve végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

Amíg a 13. cikk (6) bekezdésében említett QR-kódon keresztül hozzáférhetővé nem válik, a karbonlábnyom-nyilatkozatot mellékelni kell az elemhez, illetve akkumulátorhoz.

A Bizottság elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2024. február 18-ig, újratölthető ipari akkumulátorok esetében – kivéve a külső tárolóval rendelkezőket – 2025. február 18-ig, LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2027. február 18-ig és külső tárolóval rendelkező ipari elemek, illetve akkumulátorok esetében 2029. február 18-ig elfogadja a következőket:

- a) a 89. cikkel összhangban egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy – a II. mellékletben meghatározott alapvető elemekkel összhangban – megállapítja az első albekezdés d) pontjában említett elem-, illetve akkumulátor-karbonlábnyom kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertant;
- b) egy végrehajtási jogi aktust, amelyben megállapítja az első albekezdésben említett, karbonlábnyom-nyilatkozat formátumát. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az elektromosjármű-elemeket, illetve -akkumulátorokat, a 2 kWh-nál nagyobb kapacitású újratölthető ipari akkumulátorokat és az LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat jól látható, olvasható és letölthetetlen címkével kell ellátni, amely feltünteti az elemnek, illetve akkumulátornak az (1) bekezdés első albekezdésének d) pontjában említett karbonlábnyomát, és nyilatkozik kell azon karbonlábnyom-teljesítményosztályról, amelybe a gyártóüzemenkénti releváns elem-, illetve akkumulátormodell tartozik.

Az első albekezdésben említett elemek, illetve akkumulátorok esetében a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációnak igazolnia kell, hogy a nyilatkozat szerinti karbonlábnyomot és az ahhoz kapcsolódó, karbonlábnyom-teljesítményosztályba sorolást a Bizottság által az (1) bekezdés negyedik albekezdésének a) pontja és az e bekezdés negyedik albekezdésének a) pontja alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott módszertannal számították ki.

A karbonlábnyom-teljesítményosztályra vonatkozó, az első albekezdésben foglalt követelmények a következő időpontoktól alkalmazandók:

- a) elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2026. augusztus 18. vagy 18 hónappal a negyedik albekezdés a), illetve b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, illetve végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- b) újratölthető ipari akkumulátorok esetében – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket – 2027. augusztus 18. vagy 18 hónappal a negyedik albekezdés a), illetve b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, illetve végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- c) LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2030. február 18. vagy 18 hónappal a negyedik albekezdés a), illetve b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, illetve végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- d) külső tárolóval rendelkező újratölthető ipari akkumulátorok esetében 2032. február 18. vagy 18 hónappal a negyedik albekezdés a), illetve b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, illetve végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

A Bizottság elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2025. február 18-ig, újratölthető ipari akkumulátorok esetében – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket – 2026. augusztus 18-ig, LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében ... 2028. augusztus 18-ig és a külső tárolóval rendelkező újratölthető ipari akkumulátorok esetében 2030. augusztus 18-ig elfogadja a következőket:

- a) a 89. cikkel összhangban egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy megállapítja az első albekezdésben említett karbonlábnyom-teljesítményosztályokat. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során a Bizottság figyelembe veszi a II. melléklet 8. pontjában meghatározott feltételeket;
- b) egy végrehajtási jogi aktust, amelyben megállapítja az első albekezdésben említett címkézésre szolgáló formátumokat, valamint az ezen albekezdésben említett, karbonlábnyom-teljesítményosztályra vonatkozó nyilatkozat formátumát. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság a II. melléklet 8. pontjában meghatározott feltételekkel összhangban háromévente felülvizsgálja a teljesítményosztályok számát és a közöttük lévő küszöbértékeket, és adott esetben a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a teljesítményosztályok számának és a közöttük lévő küszöbértékeknek annak érdekében történő módosítása céljából, hogy reprezentatíván tükrözzék a piaci valóságot és a piacon várható fejleményeket.

(3) Az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok, a 2 kWh-nál nagyobb kapacitású újratölthető ipari akkumulátorok és az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációnak igazolnia kell, hogy a gyártóüzemenkénti, releváns elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkozó, az életciklus-karbonlábnyom nyilatkozat szerinti értéke nem éri el a harmadik albekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított maximális küszöbértéket.

Az első albekezdésben említett, az életciklus-karbonlábnyomra vonatkozó maximális küszöbértékkel kapcsolatos követelmény a következő időpontoktól alkalmazandó:

- a) elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2028. február 18. vagy 18 hónappal a harmadik albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- b) újratölthető ipari akkumulátorok esetében – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket – 2029. február 18. vagy 18 hónappal a harmadik albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- c) LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2031. augusztus 18. vagy 18 hónappal a harmadik albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont;
- d) külső tárolóval rendelkező újratölthető ipari akkumulátorok esetében 2023. augusztus 18. vagy 18 hónappal a harmadik albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

A Bizottság elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2026. augusztus 18-ig, újratölthető ipari akkumulátorok esetében – kivéve a külső tárolóval rendelkezőket – ... 2028. február 18-ig, LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében 2030. február 18-ig és a külső tárolóval rendelkező ipari elemek, illetve akkumulátorok esetében 2032. február 18-ig a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy megállapítja az első albekezdésben említett, az életciklus-karbonlábnyomra vonatkozó maximális küszöbértéket. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során a Bizottság figyelembe veszi a II. melléklet 9. pontjában meghatározott releváns feltételeket.

Az életciklus-karbonlábnyomra vonatkozó maximális küszöbérték bevezetése szükség esetén maga után vonja a (2) bekezdésben említett karbonlábnyom-telejesítményosztályok átminősítését.

(4) A Bizottság 2030. december 31-ig értékeli, hogy megvalósítható-e az e cikkben foglalt követelményeknek a hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra való kiterjesztése, valamint a (3) bekezdésben megállapított követelményeknek a legfeljebb 2 kWh kapacitású újratölthető ipari akkumulátorokra való kiterjesztése. A Bizottság e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és fontolóra veszi a megfelelő intézkedések megtételét, ideértve jogalkotási javaslatok elfogadását.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem alkalmazandó olyan elemre, illetve akkumulátorra, amely újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezte, ha az elemet, illetve akkumulátort – mielőtt ilyen műveleteken átesett – már forgalomba hozták, vagy üzembe helyezték.

8. cikk

Az ipari elemek, illetve akkumulátorok, az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok, az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és az SLI-elemek, illetve -akkumulátorok újrafeldolgozott tartalma

(1) 2028. augusztus 18-tól vagy 24 hónappal a harmadik albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől kezdődően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont, az olyan 2 kWh-nál nagyobb kapacitású ipari elemekhez, illetve akkumulátorokhoz – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket –, elektromosjármű-elemeket, illetve -akkumulátorokat és SLI-elemeket, illetve -akkumulátorokat, amelyek az aktív anyagokban kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt tartalmaznak, olyan dokumentációt kell mellékelni, amely információkat tartalmaz az aktív anyagokban jelen lévő és elemek, illetve akkumulátorok gyártási hulladékból vagy fogyasztói hulladékból hasznosított kobalt, lítium vagy nikkelt százalékos arányáról, valamint az elemekben, illetve akkumulátorban jelen lévő és hulladékból hasznosított ólom százalékos arányáról, az egyes elem-, illetve akkumulátormodellekre vonatkozóan évenkénti és gyártóüzemenkénti bontásban.

Az első albekezdés 2033. augusztus 18-tól alkalmazandó az olyan LMT-elemekre, illetve -akkumulátorokra, amelyek az aktív anyagokban kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt tartalmaznak.

2026. augusztus 18-ig a Bizottság a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy megállapítja – az első és a második albekezdésben említett elemek, illetve akkumulátorok tekintetében – az aktív anyagokban jelen lévő és elemek, illetve akkumulátorok gyártási hulladékból vagy fogyasztói hulladékból hasznosított kobalt, lítium vagy nikkelt százalékos arányának, valamint az elemekben, illetve akkumulátorban jelen lévő és hulladékból hasznosított ólom százalékos arányának kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertant, valamint a dokumentáció formátumát.

(2) 2031. augusztus 18-tól kezdődően az olyan 2 kWh-nál nagyobb kapacitású ipari elemek, illetve akkumulátorok esetében – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket –, elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok és SLI-elemek, illetve -akkumulátorok esetében, amelyek aktív anyagokban kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt tartalmaznak, a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációnak igazolnia kell, hogy az említett elemek, illetve akkumulátorok a következő minimum százalékos arányban tartalmaznak – aktív anyagokban – elemek, illetve akkumulátorok gyártási hulladékból vagy fogyasztói hulladékból hasznosított kobaltot, lítiumot vagy nikkelt, valamint a következő minimum százalékos arányban tartalmaznak az elemekben, illetve akkumulátorban jelen lévő és hulladékból hasznosított ólmot, az egyes elem-, illetve akkumulátormodellekre vonatkozóan évenkénti és gyártóüzemenkénti bontásban:

- a) 16 % kobalt;
- b) 85 % ólom;
- c) 6 % lítium;
- d) 6 % nikkelt.

(3) 2036. augusztus 18-tól kezdődően az olyan 2 kWh-nál nagyobb kapacitású ipari elemek, illetve akkumulátorok esetében – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket –, elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok, LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és SLI-elemek, illetve -akkumulátorok esetében, amelyek az aktív anyagokban kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt tartalmaznak, a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációnak igazolnia kell, hogy az említett elemek, illetve akkumulátorok a következő minimum százalékos arányban tartalmaznak – az aktív anyagokban – elemek, illetve akkumulátorok gyártási hulladékból vagy fogyasztói hulladékból hasznosított kobaltot, lítiumot vagy nikkelt, valamint a következő minimum százalékos arányban tartalmaznak az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő és hulladékból hasznosított ólmot, az egyes elem-, illetve akkumulátormodellekre vonatkozóan, évenkénti és gyártóüzemenkénti bontásban:

- a) 26 % kobalt;
- b) 85 % ólom;
- c) 12 % lítium;
- d) 15 % nikkelt.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem alkalmazandó az olyan elemekre, illetve akkumulátorokra, amelyek újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezték, ha az elemeket, illetve akkumulátorokat – mielőtt ilyen műveleteken átesnek – már forgalomba hozták, vagy üzembe helyezték.

(5) Az (1) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontját követően, de legkésőbb 2028. december 31-ig a Bizottság értékeli, hogy a hulladékból hasznosított kobalt, ólom, lítium és nikkelt aktuális rendelkezésre állása és a 2030-ra és 2035-re előre jelzett rendelkezésre állása vagy azok hiánya miatt, valamint a műszaki és tudományos haladás fényében helyénvaló-e felülvizsgálni a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott célértékeket.

Amennyiben az első albekezdés szerint elvégzett értékelés alapján, vagy az elem-, illetve akkumulátortechnológia terén bekövetkezett és a hasznosított anyagok típusára hatást gyakorló egyéb jelentős változások miatt indokolt és helyénvaló, a Bizottság 2029. augusztus 18-ig a 89.cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott célértékek módosítása céljából.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy amennyiben az elemek, illetve akkumulátorok kémiai jellemzőire vonatkozó, a hasznosítható anyagok típusára hatást gyakorló piaci fejlemények alapján indokolt és helyénvaló, a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet oly módon történő módosítása céljából, hogy e cikk (2) és (3) bekezdését a kobalton, az ólmon, a lítiumon és a nikkelen kívül egyéb anyagokkal egészíti ki, az újrafeldolgozott tartalom egyes anyagokra vonatkozó minimális részarányának megadásával.

9. cikk

Az általános felhasználású hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó teljesítmény- és tartóssági követelmények

(1) 2028. augusztus 18-tól vagy 24 hónappal a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától kezdődően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont, az általános felhasználású hordozható elemeknek, illetve akkumulátoroknak – a gomelemek kivételével – teljesíteniük kell a III. mellékletben meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterekre vonatkozóan a (2) bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított minimumértékeket.

(2) 2027. augusztus 18-ig a Bizottság a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy megállapítja a III. mellékletben meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterekre vonatkozó kötelező minimumértékeket az általános felhasználású hordozható elemek, illetve akkumulátorok számára, a gomelemek kivételével.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a műszaki és tudományos haladás fényében módosítsa az első albekezdésben említett minimumértékeket, vagy kiegészítse a III. mellékletben meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterek körét.

Az első albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során a Bizottság mérlegeli, hogy szükséges-e az általános felhasználású hordozható elemek, illetve akkumulátorok életciklusa alatt gyakorolt környezeti hatás csökkentése, többek között azok erőforrás-hatékonyságának növelése útján, valamint figyelembe veszi a releváns nemzetközi szabványokat és címkézési rendszereket.

A Bizottság biztosítja továbbá, hogy az első albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított rendelkezések ne gyakoroljanak jelentős káros hatást az említett elemek, illetve akkumulátorok, vagy azon készülékek, könnyű szállítóeszközök vagy egyéb járművek biztonságossága és működőképességére, amelyekbe az említett elemek, illetve akkumulátorok vannak beépítve, a megfizethetőségre és a végfelhasználók költségeire, valamint az ágazat versenyképességére.

(3) 2030. december 31-ig a Bizottság értékeli az általános felhasználású, nem újratölthető hordozható elemek fokozatos kivételére irányuló intézkedések megvalósíthatóságát az ilyen elemek környezeti hatásának – az életciklus-értékelési módszertan alapján történő – minimalizálása érdekében, továbbá felméri, hogy milyen életképes alternatívák állnak a végfelhasználók rendelkezésére. A Bizottság e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és fontolóra veszi a megfelelő intézkedések megtételét, ideértve vagy a fokozatos kivételre, vagy a környezettudatos tervezésre vonatkozó követelmények megállapítására irányuló jogalkotási javaslatok elfogadását.

10. cikk

Az újratölthető ipari akkumulátorokra, az LMT-elemekre, illetve -akkumulátorokra és az elektromosjármű-elemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó teljesítmény- és tartóssági követelmények

(1) 2024. augusztus 18-tól a 2 kWh-nál nagyobb kapacitású újratölthető ipari akkumulátorokat, az LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat és az elektromosjármű-elemeket, illetve -akkumulátorokat kísérő dokumentummal kell ellátni, amely tartalmazza a IV. melléklet A. részében meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterekre vonatkozó értékeket.

Az első albekezdésben említett elemek, illetve akkumulátorok tekintetében a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációnak tartalmaznia kell az elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterekre vonatkozó értékek méréséhez, kiszámításához vagy becsléséhez alkalmazott műszaki előírások, szabványok és feltételek magyarázatát. Az említett magyarázatnak magában kell foglalnia legalább a IV. melléklet B. részében meghatározott elemeket.

(2) 2027. augusztus 18-tól vagy 18 hónappal az (5) bekezdés első albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától kezdődően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont, a 2 kWh-nál nagyobb kapacitású újratölthető ipari akkumulátoroknak – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket – meg kell felelniük a IV. melléklet A. részében meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterek tekintetében az (5) bekezdés első albekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított minimumértékeknek.

(3) 2028. augusztus 18-tól vagy 18 hónappal az (5) bekezdés második albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától kezdődően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont, az LMT-elemeknek, illetve -akkumulátoroknak meg kell felelniük a IV. melléklet A. részében meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterek tekintetében az (5) bekezdés második albekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított minimumértékeknek.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó olyan elemre, illetve akkumulátorra, amely újrahazsnálatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezte, amennyiben az elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozó vagy üzembe helyező gazdasági szereplő igazolja, hogy az elemet, illetve akkumulátort – mielőtt ilyen műveleteken átesett – azon napokat megelőzően hozták forgalomba vagy helyezték üzembe, amelyeken az említett bekezdések szerinti kötelezettségek alkalmazandóvá válnak.

(5) 2026. február 18-ig a Bizottság a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy megállapítja a IV. melléklet A. részében meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterek tekintetében azon minimumértékeket, amelyeket a 2 kWh-nál nagyobb kapacitású újratölthető ipari akkumulátoroknak – kivéve a kizárólag külső tárolóval rendelkezőket – el kell érniük.

2027. február 18-ig a Bizottság a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy megállapítja a IV. melléklet A. részében meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterek tekintetében azon minimumértékeket, amelyeket az LMT-elemeknek, illetve -akkumulátoroknak el kell érniük.

Az első és a második albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozása során a Bizottság mérlegeli a 2 kWh-nál nagyobb kapacitású újratölthető ipari akkumulátorok – azok kivételével, amelyek kizárólag külső tárolóval rendelkeznek –, valamint az LMT-elemek, illetve akkumulátorok életciklusa alatt gyakorolt környezeti hatás csökkentésének szükségességét, valamint biztosítja, hogy az említett jogi aktussal megállapított követelmények ne gyakoroljanak jelentős káros hatást az említett elemek, illetve akkumulátorok működőképességére, vagy az olyan készülékek, könnyű szállítóeszközök vagy egyéb járművek működőképességére, amelyekbe az említett elemeket, illetve akkumulátorokat beépítették, azok megfizethetősége és az ágazat versenyképessége.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a IV. mellékletben meghatározott elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterek módosítása céljából, tekintettel a piaci fejleményekre, valamint a műszaki és tudományos haladásra, ideértve különösen az ENSZ EGB elektromos járművekkel és a környezettel foglalkozó informális munkacsoportja által kiadott műszaki előírásokkal kapcsolatban.

11. cikk

A hordozható elemek, illetve akkumulátorok, valamint az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok eltávolíthatósága és cserélhetősége

(1) Minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely olyan termékeket hoz forgalomba, amelyekbe hordozható elemek, illetve akkumulátorok vannak beépítve, biztosítania kell, hogy az említett elemek, illetve akkumulátorok a végfelhasználó által a termék élettartama alatt bármikor könnyen eltávolíthatóak és kicserélhetőek legyenek. Az említett kötelezettség kizárólag egész elemekre, illetve akkumulátorokra alkalmazandó, és az ilyen elemekben, illetve akkumulátorokban foglalt egyedi cellákra vagy egyéb részekre nem.

Egy hordozható elem, illetve akkumulátor akkor tekinthető könnyen eltávolíthatónak a végfelhasználó által, ha kereskedelmi forgalomban kapható szerszámok használatával eltávolítható a termékből, anélkül, hogy a termék szétszereléséhez speciális szerszámok – kivéve, ha a termékkel együtt ingyen biztosítják –, saját fejlesztésű szerszámok, hőenergia vagy oldószerek használatára volna szükség.

Minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely olyan termékeket hoz forgalomba, amelyekbe hordozható elemek vagy akkumulátorok vannak beépítve, biztosítania kell, hogy az említett termékekhez használati utasítást és biztonsági tájékoztatót mellékeljenek az elemek, illetve akkumulátorok használatáról, eltávolításáról és cseréjéről. Az említett használati utasítást és biztonsági tájékoztatót könnyen érthető formában, online, egy nyilvánosan rendelkezésre álló honlapon, folyamatosan elérhetővé kell tenni a végfelhasználók számára.

E bekezdés nem érinti a 2012/19/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott elektromos és elektronikus berendezésekre vonatkozó, bármely uniós jogszabályban megállapított, a hordozható elemek, illetve akkumulátorok végfelhasználók általi eltávolíthatóságával és cserélhetőségével kapcsolatos, a környezet és az emberi egészség magasabb szintű védelmét biztosító különös rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a következő termékek, amelyekbe hordozható elemek, illetve akkumulátorok vannak beépítve, úgy is kialakíthatók, hogy az elemet, illetve akkumulátort csak független szakember tudja eltávolítani és cserélni:

- a) olyan készülékek, amelyeket kifejezetten arra terveztek, hogy elsősorban olyan környezetben működjenek, amely rendszeresen ki van téve fröccsenő víznek, vízáramnak vagy vízbemerítésnek, és amelyek rendeltetésük szerint moshatók vagy leöblíthetők;
- b) az (EU) 2017/745 rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti professzionális orvosi képkalkotó és sugárterápiás eszközök, valamint az (EU) 2017/746 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszközök.

Az e bekezdés a) pontjában meghatározott eltérés csak akkor alkalmazandó, ha az eltérés a felhasználó és a készülék biztonságának biztosításához szükséges.

(3) Az (1) bekezdésben megállapított kötelezettségek nem alkalmazandók, amennyiben a felhasználó és a készülék biztonságának biztosításához, vagy – a fő funkcióként adatgyűjtést és adatszolgáltatást végző termékek esetében – adatintegritási okokból az áramellátás folyamatossága szükséges, valamint a termék és a vonatkozó hordozható elem, illetve akkumulátor közötti folyamatos összeköttetésre van szükség.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikk (2) bekezdésének oly módon történő módosítása céljából, hogy további olyan termékekkel egészíti ki, amelyek mentesülnek az e cikk (1) bekezdésében megállapított, az eltávolíthatóságra és a cserélhetőségre vonatkozó követelmények alól. Ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat csak a piaci fejlemények, valamint a műszaki és tudományos haladás figyelembevételével lehet elfogadni, és csak akkor, ha tudományosan megalapozott aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a hordozható elem, illetve akkumulátor eltávolítása vagy cseréje biztonságos-e a végfelhasználókra nézve, vagy azokban az esetekben, amikor fennáll a kockázat, hogy az elem, illetve akkumulátor végfelhasználók általi eltávolítása vagy cseréje sértené az alkalmazandó uniós jogszabályokban előírt valamely termék-biztonsági követelményt.

(5) Minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely olyan termékeket hoz forgalomba, amelyekbe LMT-elemek, illetve -akkumulátorok vannak beépítve, biztosítania kell, hogy az említett elemeket, illetve akkumulátorokat, valamint az elem-, illetve akkumulátorcsomagban foglalt egyedi elem-, illetve akkumulátorcellákat egy független szakember a termék élettartama alatt bármikor könnyen el tudja távolítani és ki tudja cserélni.

(6) Az (1) és az (5) bekezdés alkalmazásában akkor tekinthető könnyen cserélhetőnek egy hordozható elem, illetve akkumulátor vagy egy LMT-elem, illetve -akkumulátor, amennyiben a készülékből vagy könnyű szállítóeszközből való eltávolítását követően egy másik kompatibilis elemmel, illetve akkumulátorral helyettesíthető anélkül, hogy ez befolyásolná az említett készülék vagy könnyű szállítóeszköz működését teljesítményét vagy biztonságosságát.

(7) Minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely olyan termékeket hoz forgalomba, amelyekbe hordozható elemek, illetve akkumulátorok vagy LMT-elemek, illetve -akkumulátorok vannak beépítve, biztosítania kell, hogy az említett elemek, illetve akkumulátorok – a berendezés-modell utolsó egységének forgalomba hozatala után legalább öt évig – észszerű és megkülönböztetéstől mentes áron rendelkezésre álljanak mint az általuk meghajtott berendezés alkatrészei a független szakemberek és a végfelhasználók számára.

(8) Szoftver nem használható olyan célra, hogy azzal akadályozzák a hordozható elemnek, illetve akkumulátornak vagy az LMT-elemnek, illetve -akkumulátornak vagy azok kulcsfontosságú összetevőinek cseréjét egy másik kompatibilis elemre, illetve akkumulátorra vagy kulcsfontosságú összetevőre.

(9) A Bizottság iránymutatásokat tesz közzé e cikk harmonizált alkalmazásának előmozdítása érdekében.

12. cikk

A helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerek biztonságossága

(1) A forgalomba hozott vagy üzembe helyezett helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszereknek biztonságosnak kell lenniük a szokásos működés és használat során.

(2) 2024. augusztus 18-ig a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációnak:

- a) igazolnia kell, hogy a helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerek megfelelnek az (1) bekezdésnek, valamint tartalmaznia kell arra vonatkozó bizonyítékot, hogy sikeresen tesztelték azokat az V. mellékletben meghatározott biztonsági paraméterek tekintetében, mely tesztek során a legkorszerűbb vizsgálati módszereket kell alkalmazni. A biztonsági paraméterek csak annyiban alkalmazandók, amennyiben a vonatkozó veszély fennáll a szóban forgó helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerre nézve, amikor azt az előállító által tervezett feltételek mellett használják;
- b) tartalmaznia kell a helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszert érintő olyan lehetséges biztonsági veszélyek értékelését, amelyekre az V. melléklet nem tér ki;
- c) tartalmaznia kell arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a b) pontban említett veszélyeket sikeresen enyhítették és tesztelték; az ilyen teszteléshez a legkorszerűbb vizsgálati módszereket kell alkalmazni;
- d) tartalmaznia kell veszélyenyhítési utasításokat arra az esetre, ha az azonosított veszélyek bekövetkeznének, például tűz vagy robbanás.

A műszaki dokumentációt felül kell vizsgálni, ha az elemet, illetve akkumulátort újrahasználatra készítik elő, újrapozícionálásra készítik elő, újragyártják vagy újrapozícionálják.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. mellékletben meghatározott biztonsági paramétereknek a műszaki és tudományos haladásra tekintettel történő módosítása céljából.

III. FEJEZET

Címkézési, jelölési és tájékoztatási követelmények

13. cikk

Elemek, illetve akkumulátorok címkézése és jelölése

(1) 2026. augusztus 18-tól vagy 18 hónappal a (10) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontjától kezdődően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont, az elemeket, illetve akkumulátorokat olyan címkével kell ellátni, amely tartalmazza az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó, a VI. melléklet A. részében meghatározott általános információkat.

(2) 2026. augusztus 18-tól vagy 18 hónappal a (10) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontjától kezdődően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont, az újratölthető hordozható akkumulátorokat, az LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat és az SLI-elemeket, illetve -akkumulátorokat olyan címkével kell ellátni, amely információkat tartalmaz a kapacitásukra vonatkozóan.

(3) 2026. augusztus 18-tól vagy 18 hónappal a (10) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontjától kezdődően, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont, a nem újratölthető hordozható elemeket olyan címkével kell ellátni, amely tartalmazza a minimális átlagos üzemeltetési időtartamukra vonatkozó információkat konkrét alkalmazásokban történő használat esetén, valamint egy olyan címkével, amely jelzi „nem újratölthető” voltukat.

(4) 2025. augusztus 18-tól valamennyi elemet, illetve akkumulátort meg kell jelölni a VI. melléklet B. részében bemutatott, az elemek, illetve akkumulátorok elkülönített gyűjtését jelző ábrával (a továbbiakban: elkülönített gyűjtést jelző ábra).

Az elkülönített gyűjtést jelző ábrának az elem, illetve akkumulátor legnagyobb oldala területének legalább 3 %-át kell lefednie, úgy, hogy ne haladja meg az 5 × 5 cm-es méretet.

Henger alakú elem-, illetve akkumulátorcellák esetében az elkülönített gyűjtést jelző ábrának az elem felszínének legalább 1,5 %-át kell lefednie, úgy, hogy ne haladja meg az 5 × 5 cm-es méretet.

Abban az esetben, ha az elem, illetve akkumulátor mérete miatt az ábra kisebb lenne, mint 0,47 × 0,47 cm, az elem, illetve akkumulátort nem kell megjelölni az említett ábrával. Ehelyett egy legalább 1 × 1 cm-es, elkülönített gyűjtést jelző ábrát kell nyomtatni a csomagolásra.

(5) Minden olyan elem, illetve akkumulátoron, amely 0,002 %-nál több kadmiumot, illetve 0,004 %-nál több ólmot tartalmaz, meg kell jelölni az érintett fém vegyjelével: Cd, illetve Pb.

A nehézfém-tartalmat jelző releváns vegyjelet az elkülönített gyűjtést jelző ábra alá kell nyomtatni, úgy, hogy az az említett ábra mérete legalább egynegyedének megfelelő területet fedjen le.

(6) 2027. február 18-tól valamennyi elemet, illetve akkumulátort meg kell jelölni egy, a VI. melléklet C. részében leírtak szerinti QR-kóddal. A QR-kódnak hozzáférést kell biztosítania a következőkhöz:

- a) LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, 2 kWh-nál nagyobb kapacitású ipari elemek, illetve akkumulátorok és elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében a 77. cikk szerinti elem-, illetve akkumulátor-útlevél;
- b) az egyéb elemek, illetve akkumulátorok esetében az e cikk (1)–(5) bekezdésében említett alkalmazandó információk, a 18. cikkben említett megfelelőségi nyilatkozat, az 52. cikk (3) bekezdésében említett jelentés, továbbá a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok megelőzésével és kezelésével kapcsolatban a 74. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában meghatározott információk;
- c) SLI-elemek, illetve -akkumulátorok esetében a hulladékból hasznosított és az elem, illetve akkumulátor aktív anyagaiban jelen lévő, kobalt, ólom, lítium vagy nikkel mennyisége, a 8. cikkel összhangban kiszámítva.

Ezen információknak teljeskörűnek, naprakésznek és pontosnak kell lenniük.

(7) Az (1)–(6) bekezdésben említett címkéket és QR-kódot jól látható, olvasható és kitörölhetetlen módon kell az elemre, illetve akkumulátorra nyomtatni vagy vésní. Amennyiben az elem, illetve akkumulátor jellegéből vagy méretéből adódóan ez nem lehetséges vagy nem garantálható, a címkéket és a QR-kódot a csomagoláson vagy az elemet, illetve akkumulátort kísérő dokumentumokon kell elhelyezni.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet a célból történő módosítása érdekében, hogy a műszaki és tudományos haladás fényében a QR-kódok helyett vagy azok mellett alternatív típusú intelligens címkék használatát írja elő.

(9) Az újrahasználásra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képező elemeket, illetve akkumulátorokat e cikkel összhangban olyan új címkékkel kell ellátni, vagy jelölésekkel kell megjelölni, amelyek a XIII. melléklet 4. pontja szerinti, a státuszukat érintő változásra vonatkozó információkat tartalmaznak, mely információknak QR-kód útján elérhetőeknek kell lenniük.

(10) A Bizottság 2025. augusztus 18-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben harmonizált előírásokat állapít meg az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében foglalt címkézési követelményekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

14. cikk

Az elemek, illetve akkumulátorok állapotára és várható élettartamára vonatkozó információk

(1) 2024. augusztus 18-tól kezdődően a helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerek, az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok és az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok elem-, illetve akkumulátor-felügyeleti rendszerének naprakész adatokat kell tartalmaznia az elemek, illetve akkumulátorok állapotának és várható élettartamának meghatározására szolgáló, a VII. mellékletben meghatározott paraméterekre vonatkozóan.

(2) A VII. mellékletben meghatározott paraméterekre vonatkozó adatokhoz az (1) bekezdésben említett elem-, illetve akkumulátor-felügyeleti rendszer révén való, kizárólag olvasási jogosultsággal járó hozzáférést – az elem-, illetve akkumulátor-előállítók szellemi tulajdon-jogait tiszteletben tartva – megkülönböztetéstől mentes alapon, mindenkor biztosítani kell az elemet, illetve akkumulátort jogszerűen megvásárló természetes vagy jogi személy számára, a független gazdasági szereplőket és a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőket is ideértve, vagy a nevükben eljáró bármely harmadik fél számára, a következő célokra:

- a) az elem, illetve akkumulátor rendelkezésre bocsátása független aggregátorok vagy piaci szereplők számára energiatárolás révén;
- b) az elem, illetve akkumulátor maradványértékének vagy hátralévő élettartamának, valamint további használatra való alkalmasságának értékelése az elem, illetve akkumulátor állapotának megbecslése alapján;
- c) az elem, illetve akkumulátor újrahasználásra való előkészítésének, újrapozicionálásra való előkészítésének, újrapozicionálásának vagy újragyártásának elősegítése.

(3) Az elem-, illetve akkumulátor-felügyeleti rendszernek tartalmaznia kell a szoftver alaphelyzetbe történő visszaállításának funkcióját arra az esetre, ha az újrahasználásra való előkészítést, az újrapozicionálásra való előkészítést, az újrapozicionálást vagy az újragyártást végző gazdasági szereplőknek az eredetitől eltérő, az elem-, illetve akkumulátor-felügyeleti rendszert kezelő szoftvert kell feltölteniük. A szoftver alaphelyzetbe történő visszaállítására szolgáló funkció használata esetén az eredeti elem-, illetve akkumulátor-előállító nem vonható felelősségre az elem, illetve akkumulátor biztonságosságában vagy működőképességében bekövetkező bármely olyan károsodás tekintetében, amely annak tulajdonítható, hogy az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után egy elem-, illetve akkumulátor-felügyeleti rendszert kezelő szoftvert töltöttek fel arra.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az elemek, illetve akkumulátorok állapotának és várható élettartamának meghatározására szolgáló, a VII. mellékletben foglalt paramétereknek a piaci fejleményekre, valamint a műszaki és tudományos haladásra való tekintettel történő módosítása, továbbá az ENSZ 22. számú, az elektromos járművek fedélzeti akkumulátorának tartósságára vonatkozó globális műszaki előírásában meghatározott paraméterekkel való szinergiák biztosítása céljából, kellően figyelembe véve az elem-, illetve akkumulátor-előállítók szellemi tulajdon-jogait.

(5) E cikk rendelkezései a járművek típusjóváhagyására vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott rendelkezések mellett alkalmazandók.

IV. FEJEZET

Az elemek, illetve akkumulátorok megfeleltetése

15. cikk

Az elemek, illetve akkumulátorok megfeleltetésének vélelmezése

(1) Az elemek, illetve akkumulátorok által a 9., 10., 12., 13., 14. és 78. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelés, valamint a megfelelés ellenőrzése céljából vizsgálatokat, méréseket és számításokat kell végezni olyan megbízható, pontos és megismételhető módszerek alkalmazásával, amelyek figyelembe veszik az általánosan elismert legkorszerűbb módszereket, és amelyek eredményének bizonytalansága kis mértékűnek tekinthető, ideértve az olyan szabványokban meghatározott módszereket is, amelyekre vonatkozó hivatkozásokat az említett célokból közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(2) A harmonizált szabványokat úgy kell kialakítani, hogy – a szabványos vizsgálatok megtartása mellett – a lehetőségekhez mérten a valós körülmények közötti használatot szimulálják.

(3) Azon elemekről, illetve akkumulátorokról, amelyek megfelelnek olyan harmonizált szabványoknak vagy azok egyes részeinek, amelyekre vonatkozó hivatkozásokat közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 9., 10., 12., 13., 14. és 78. cikkben meghatározott követelményeknek, amennyiben az említett követelményekre kiterjednek az ilyen harmonizált szabványok vagy azok egyes részei, és – adott esetben – amennyiben az említett követelményekre vonatkozóan a 9. és 10. cikk alapján megállapított minimumértékeket elérik.

16. cikk

Egységes előírások

(1) A Bizottság kivételes esetekben végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a 9., 10., 12., 13., 14. és 78. cikkben megállapított követelményekre vagy a 15. cikk (1) bekezdésében említett vizsgálatokra vonatkozó egységes előírások megállapítása céljából, ha:

- a) az említett követelményekre vagy vizsgálatokra nem terjednek ki olyan harmonizált szabványok vagy azok egyes részei, amelyekre vonatkozó hivatkozásokat közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
- b) a Bizottság felkért egy vagy több európai szabványügyi szervezetet, hogy az említett követelményekre vagy vizsgálatokra vonatkozóan készítsen harmonizált szabványt; és
- c) a következő feltételek közül legalább egy teljesült:
 - i. a Bizottság kérelmét egyik európai szabványügyi szervezet sem fogadta be;
 - ii. a Bizottság indokolatlan késedelmeket tapasztal a kért harmonizált szabványok elfogadását illetően; vagy
 - iii. valamely európai szabványügyi szervezet olyan szabványt készített, amely nem felel meg teljes mértékben a Bizottság kérésének.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az egységes előírásokat megállapító végrehajtási jogi aktus tervezetének elkészítésekor a Bizottság figyelembe veszi a releváns szervek vagy a szakértői csoport véleményét, és megfelelő konzultációt folytat valamennyi releváns érdekelt féllel.

(2) Azon elemekről, illetve akkumulátorokról, amelyek megfelelnek az egységes előírásoknak vagy azok egyes részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 9., 10., 12., 13., 14. és 78. cikkben foglalt követelményeknek, amennyiben az említett követelményekre kiterjednek az ilyen egységes előírások vagy azok egyes részei, és – adott esetben – amennyiben az említett követelményekre vonatkozóan a 9. és 10. cikk alapján megállapított minimumértékeket elérik.

(3) Amennyiben egy európai szabványügyi szervezet harmonizált szabványt fogad el, és javasolja a Bizottságnak, hogy annak hivatkozását tegyék közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelettel összhangban értékeli a harmonizált szabványt. Amennyiben egy harmonizált szabvány hivatkozását közlésezik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a Bizottság hatályaon kívül helyezi az (1) bekezdésben említett azon végrehajtási jogi aktusokat vagy azok olyan részeit, amelyek az (1) bekezdésben említettekkel azonos követelményekre vagy vizsgálatokra vonatkoznak.

17. cikk

Megfelelőségértékelési eljárások

(1) Az elemek, illetve akkumulátoroknak a 6., 9., 10. 12., 13. és 14. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelésértékelését a következő eljárások egyike szerint kell elvégezni:

a) sorozatban gyártott elemek, illetve akkumulátorok esetében:

i. a VIII. melléklet A. részében meghatározott „A. modul – Belső gyártásellenőrzés”; vagy

ii. a VIII. melléklet B. részében meghatározott „D1. modul – A gyártási folyamat minőségbiztosítása”;

b) nem sorozatban gyártott elemek, illetve akkumulátorok esetében:

i. a VIII. melléklet A. részében meghatározott „A. modul – Belső gyártásellenőrzés”; vagy

ii. a VIII. melléklet C. részében meghatározott „G. modul – Egyedi termékellenőrzésen alapuló megfelelés”.

(2) Az elemeknek, illetve akkumulátoroknak a 7. és 8. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelésértékelését a következő eljárások egyike szerint kell elvégezni:

a) sorozatban gyártott elemek, illetve akkumulátorok esetében a VIII. melléklet B. részében meghatározott „D1. modul – A gyártási folyamat minőségbiztosítása”; vagy

b) nem sorozatban gyártott elemek, illetve akkumulátorok esetében a VIII. melléklet C. részében meghatározott „G. modul – Egyedi termékellenőrzésen alapuló megfelelés”.

(3) Az újrahasználtra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képező elemek, illetve akkumulátorok megfeleléségének további értékelését a VIII. melléklet A. részében meghatározott „A. modul – Belső gyártásellenőrzés” eljárása szerint kell elvégezni, figyelembe véve a 6., 9., 10., 12., 13. és 14. cikkben meghatározott követelményeket.

(4) Az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó megfelelésértékelési eljárásokkal kapcsolatos nyilvántartást és levelezést a megfelelésértékelési eljárásokat végző bejelentett szervezet székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein, vagy az említett szervezet által elfogadott egy vagy több nyelven kell elkészíteni.

18. cikk

EU-megfeleléségi nyilatkozat

(1) Az EU-megfeleléségi nyilatkozatban ki kell jelenteni, hogy a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13. és 14. cikkben megállapított követelményeknek való megfelelést igazolták.

(2) Az EU-megfeleléségi nyilatkozatot a IX. mellékletben foglalt minta alapján kell elkészíteni, tartalmaznia kell a VIII. mellékletben foglalt releváns modulokban meghatározott elemeket, és azt aktualizálni kell. Az EU-megfeleléségi nyilatkozatot le kell fordítani az azon tagállam által előírt nyelvre vagy nyelvekre, ahol az elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozzák, forgalmazzák vagy üzembe helyezik. A megfeleléségi nyilatkozatot elektronikus formátumban kell elkészíteni, és kérésre papírfomátumban is rendelkezésre kell bocsátani.

(3) Amennyiben egy elemre, illetve akkumulátorra több olyan uniós jogi aktus alkalmazandó, amely EU-megfeleléségi nyilatkozatot ír elő, valamennyi ilyen uniós jogi aktus tekintetében egyetlen EU-megfeleléségi nyilatkozatot kell kiállítani. E nyilatkozatnak fel kell sorolnia az érintett uniós jogi aktusokat és a közzétételükre vonatkozó hivatkozásokat.

(4) Az EU-megfeleléségi nyilatkozat elkészítésével az előállító felelősséget vállal az elemnek, illetve akkumulátornak az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfeleléséért.

(5) A (3) bekezdés sérelme nélkül, a gazdasági szereplőkre háruló adminisztratív teher csökkentése érdekében az EU-megfeleléségi nyilatkozatok állhatnak egy vagy több, valamely eltérő uniós jogi aktusnak vagy aktusoknak megfelelően már kiállított egyedi EU-megfeleléségi nyilatkozatból.

19. cikk

A CE-jelölés általános elvei

A CE-jelölésre a 765/2008/EK rendelet 30. cikkében meghatározott általános elvek vonatkoznak.

20. cikk

A CE-jelölés elhelyezésére vonatkozó szabályok és feltételek

- (1) A CE-jelölést az elem, illetve akkumulátoron jól láthatóan, olvashatóan és eltávolíthatatlanul kell elhelyezni. Amennyiben ez az elem, illetve akkumulátor jellege miatt nem lehetséges vagy nem biztosítható, a CE-jelölést a csomagoláson és az elemet, illetve akkumulátort kísérő dokumentumokban kell elhelyezni.
- (2) A CE-jelölést az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése előtt kell elhelyezni.
- (3) A CE-jelölést a bejelentett szervezet azonosító számának kell követnie, amennyiben azt a VIII. melléklet alapján előírják. Az említett azonosító számot maga a bejelentett szervezet, vagy annak utasításai alapján az előállító vagy annak meghatalmazott képviselője helyezi el.
- (4) A CE jelölést és a (3) bekezdésben említett azonosító számot követhetik – adott esetben – olyan piktogramok vagy más jelölések, amelyek valamilyen különleges kockázatot, használatot, vagy az elem, illetve akkumulátor használatához, tárolásához, kezeléséhez vagy szállításához kapcsolódó esetleges veszélyeket jeleznek.
- (5) A tagállamok a CE-jelölést szabályozó rendszer megfelelő alkalmazása céljából a meglévő mechanizmusokra támaszkodnak, és a jelölések nem megfelelő használata esetén meghozzák a szükséges intézkedéseket.

V. FEJEZET

A Megfelelőségértékelő Szervezetek Bejelentése

21. cikk

Bejelentés

A tagállamok bejelentik a Bizottságnak és a többi tagállamnak azon megfelelőségértékelő szervezeteket, amelyek jogosultak az e rendelet szerinti megfelelőségértékelési feladatok elvégzésére.

22. cikk

Bejelentő hatóságok

- (1) A tagállamok bejelentő hatóságot jelölnek ki, amely felelős a megfelelőségértékelő szervezetek értékeléséhez és bejelentéséhez, valamint a bejelentett szervezeteknek a 27. cikknek való megfelelésre is kiterjedő figyelemmel kíséréséhez szükséges eljárások létrehozásáért és végrehajtásáért.
- (2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett értékelést és figyelemmel kísérést egy, a 765/2008/EK rendeletben meghatározottak szerinti nemzeti akkreditáló testület végezze el az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban.
- (3) Amennyiben a bejelentő hatóság az e cikk (1) bekezdésében említett értékelést, bejelentést vagy figyelemmel kísérést átruházza vagy egyéb módon egy olyan szervezetre bízza, amely nem kormányzati szervezet, az említett szervezetnek jogi személynek kell lennie, értelemszerűen meg kell felelnie a 23. cikkben meghatározott követelményeknek, és a tevékenységeiből eredő felelősségére kiterjedő megállapodásokkal kell rendelkeznie.
- (4) A bejelentő hatóság teljeskörűen felel a (3) bekezdésben említett szervezet által végzett feladatokért.

23. cikk

A bejelentő hatóságokra vonatkozó követelmények

- (1) A bejelentő hatóságot úgy kell létrehozni, hogy ne alakuljon ki összeférhetetlenség a megfelelőségértékelő szervezetekkel.
- (2) A bejelentő hatóságot úgy kell megszervezni és működtetni, hogy tevékenységeinek objektivitását és pártatlanságát megőrizze.
- (3) A bejelentő hatóságot úgy kell megszervezni, hogy a megfelelőségértékelő szervezet bejelentésével kapcsolatos minden egyes döntést a 28. cikknek megfelelően bejelentést kérő megfelelőségértékelő szervezetek értékelését elvégzőktől eltérő illetékes személyek hozzanak meg.

(4) A bejelentő hatóság – kereskedelmi vagy versenyalapon – nem kínálhat vagy végezhet megfelelőségértékelő szervezetek által végzett tevékenységeket, vagy végezhet szaktanácsadási szolgáltatást.

(5) A bejelentő hatóság megőrzi a kapott információk bizalmas jellegét. Azonban a bejelentett szervezetekre vonatkozó információkat meg kell osztania a Bizottsággal, valamint más tagállamok bejelentő hatóságaival és egyéb releváns nemzeti hatóságokkal.

(6) A bejelentő hatóságnak feladatai megfelelő ellátásához kellő létszámú felkészült személyzettel és elegendő forrással kell rendelkeznie.

24. cikk

A bejelentő hatóságok tájékoztatási kötelezettsége

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a megfelelőségértékelő szervezetek értékelésére és bejelentésére, valamint a bejelentett szervezetek figyelemmel kísérésére szolgáló eljárásairól és azok bármely változtatásáról.

A Bizottság az említett információkat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

25. cikk

A bejelentett szervezetekre vonatkozó követelmények

(1) A bejelentés céljából a megfelelőségértékelő szervezetnek teljesítenie kell a (2)–(11) bekezdésben meghatározott követelményeket.

(2) A megfelelőségértékelő szervezetet egy tagállam nemzeti jogszabályai alapján kell létrehozni, és jogi személyiséggel rendelkezik.

(3) A megfelelőségértékelő szervezet olyan harmadik fél, amely független az üzleti élettől, valamint az általa értékelt elemek, illetve akkumulátorok tekintetében, különösen az elem-, illetve akkumulátor-előállítóktól, az elem-, illetve akkumulátor-előállítók kereskedelmi partnereitől, az elem-, illetve akkumulátor-előállítók üzemeiben részesedéssel rendelkező befektetőktől és más bejelentett szervezetektől, továbbá a bejelentett szervezetek vállalkozói szövetségeitől, anya- és leányvállalataitól.

(4) A megfelelőségértékelő szervezet, annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkavállalója nem lehet azon elemek, illetve akkumulátorok tervezője, előállítója, szállítója, importőre, forgalmazója, beszerelője, vásárlója, tulajdonosa, felhasználója vagy karbantartója, amelyeknek az értékelését végzi, valamint nem lehet az említett felek bármelyikének képviselője sem. Az említett tiltás nem zárja ki olyan értékelt elemek, illetve akkumulátorok használatát, amelyek a megfelelőségértékelő szervezet tevékenységeihez szükségesek, vagy az ilyen elemek, illetve akkumulátorok személyes célra történő használatát.

A megfelelőségértékelő szervezet, annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkavállalója nem vehet részt közvetlenül az említett elemek, illetve akkumulátorok tervezésében, gyártásában, forgalomba hozatalában, behozatalában, értékesítésében, beszerelésében, használatában vagy karbantartásában, vagy nem képviselheti az említett tevékenységekben részt vevő feleket. Nem vehetnek részt olyan tevékenységben, amely konfliktust okozhatna döntéshozói függetlenségükkel vagy feddhetetlenségükkel olyan megfelelőségértékelési tevékenységek kapcsán, amelyek vonatkozásában bejelentették. Ez különösen alkalmazandó a szaktanácsadási szolgáltatásokra.

A megfelelőségértékelő szervezet biztosítja, hogy az anya- vagy testvérvállalatainak, leányvállalatainak vagy alvállalkozóinak tevékenységei ne befolyásolják a megfelelőségértékelési tevékenységeinek bizalmas jellegét, objektivitását és pártatlanságát.

(5) A megfelelőségértékelő szervezet és személyzete a megfelelőségértékelési tevékenységeket a legmagasabb szintű szakmai feddhetetlenséggel és a konkrét területen megkívánt műszaki szaktudással végzi el, és függetlennek kell lennie minden olyan – főként pénzügyi – nyomásgyakorlástól és ösztönzéstől, amely befolyásolhatná döntését vagy megfelelőségértékelési tevékenységeinek eredményeit, különösen az említett tevékenységek eredményeiben érdekelt személyek vagy személyek csoportjai tekintetében.

(6) A megfelelőségértékelő szervezetnek képesnek kell lennie valamennyi olyan, a VIII. mellékletben rá ruházott megfelelőségértékelési feladat, a 48. cikk (2) bekezdésének megfelelő időszakos ellenőrzés és az 51. cikknek megfelelő, harmadik fél általi ellenőrzés elvégzésére, amelyekkel kapcsolatban bejelentették, függetlenül attól, hogy az említett feladatokat a megfelelőségértékelő szervezet maga végzi-e el, vagy az ő nevében és felelőssége mellett végzik-e el.

A megfelelőségértékelő szervezetnek – mindenkor és minden egyes, a VIII. mellékletben meghatározott megfelelőségértékelési eljárás, a 48. cikk (2) bekezdésének megfelelő időszakos ellenőrzés és az 51. cikknek megfelelő, harmadik fél általi ellenőrzés tekintetében, valamint azon elemek, illetve akkumulátorok minden egyes kategóriája tekintetében, amelyekkel kapcsolatban bejelentették – rendelkeznie kell a következőkkel:

- a) a szükséges személyzet, amely műszaki ismeretekkel, valamint elegendő és megfelelő tapasztalattal rendelkezik a megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséhez;
- b) azon eljárások szükséges leírása, amelyek szerint a megfelelőségértékelést végzik, ami biztosítja ezen eljárások átláthatóságát és megismételhetőségét;
- c) megfelelő szabályozások és eljárások a bejelentett szervezatként végzett tevékenységek és az egyéb feladatok elkülönítésére;
- d) a megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséhez szükséges eljárások, amelyek során megfelelően figyelembe kell venni a vállalkozás méretét, azon ágazatot, amelyben tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, a szóban forgó elem-, illetve akkumulátorgyártási technológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozatjellegét.

A megfelelőségértékelő szervezetnek rendelkeznie kell a megfelelőségértékelési tevékenységeivel kapcsolatos műszaki és adminisztratív feladatai megfelelő módon történő ellátásához szükséges eszközökkel, és hozzáféréssel kell rendelkeznie minden szükséges információhoz, vizsgálati berendezéshez vagy létesítményhez. Ennek magában kell foglalnia a belső eljárások, általános irányelvek, magatartási kódexek vagy más belső szabályzatok létrehozását és felülvizsgálatát, a munkavállalók konkrét feladatokkal történő megbízását, valamint a megfelelőségértékeléssel kapcsolatos döntéseket, anélkül, hogy azokat egy alvállalkozónak vagy leányvállalatnak delegálná.

(7) A megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséért felelős személyzetnek a következőkkel kell rendelkeznie:

- a) alapos műszaki és szakmai képzettség, amely kiterjed valamennyi olyan megfelelőségértékelési tevékenységre, amelyekkel kapcsolatban a megfelelőségértékelési szervezetet bejelentették;
- b) kielégítő ismeretek az általuk végzett értékelések követelményeiről, és megfelelő hatáskör az említett értékelések elvégzésére;
- c) a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13. és 14. cikkben, továbbá a 48–52. cikkben megállapított követelmények és kötelezettségek, a 15. cikkben említett alkalmazandó harmonizált szabványok és a 16. cikkben említett egységes előírások, továbbá az uniós harmonizációs jogszabályok és a nemzeti jog releváns rendelkezéseinek megfelelő ismerete és megértése;
- d) képesség a megfelelőségértékelés elvégzését bizonyító tanúsítványok, nyilvántartások és jelentések elkészítésére.

(8) A megfelelőségértékelő szervezet, valamint felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelési feladatokat végző személyzete pártatlanságát biztosítani kell.

A felső szintű vezetés és a megfelelőségértékelési feladatokat végző személyzet javadalmazása nem függhet az elvégzett megfelelőségértékelések számától vagy az említett értékelések eredményétől.

(9) A megfelelőségértékelő szervezetnek felelősségbiztosítást kell kötnie, kivéve, ha a felelősséget az állam vállalja át a bejelentő tagállam nemzeti jogával összhangban, vagy ha maga a tagállam felel közvetlenül a megfelelőségértékelésért.

(10) A megfelelőségértékelő szervezet személyzetének tiszteletben kell tartania a szakmai titoktartást valamennyi olyan információ tekintetében, amelyet a VIII. mellékletnek megfelelő megfelelőségértékelési feladatok, a 48. cikk (2) bekezdésének megfelelő időszakos ellenőrzések vagy az 51. cikknek megfelelő, harmadik fél általi ellenőrzések elvégzése során szerzett, kivéve azon tagállam bejelentő hatósága és nemzeti hatóságai irányában, amelyben a tevékenységeit végzi. A tulajdonjogokat védelmezni kell.

(11) A megfelelőségértékelő szervezet részt vesz a releváns szabványosítási tevékenységekben és a 37. cikk alapján létrehozott, a bejelentett szervezetek ágazati koordinációs csoportjának tevékenységeiben, vagy biztosítja, hogy a megfelelőségértékelési feladatok ellátásáért felelős személyzete értesüljön az említett tevékenységekről, továbbá általános iránymutatásként alkalmazza az említett csoport által készített adminisztratív határozatokat és dokumentumokat.

26. cikk

A bejelentett szervezetek megfelelőségének vélelmezése

Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet igazolja, hogy megfelel az olyan releváns harmonizált szabványokban vagy azok részeiben megállapított kritériumoknak, amelyekre vonatkozó hivatkozásokat közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, vélelmezni kell, hogy megfelel a 25. cikkben meghatározott követelményeknek annyiban, amennyiben az alkalmazandó harmonizált szabványok kiterjednek az említett követelményekre.

27. cikk

A bejelentett szervezetek leányvállalatai és alvállalkozói

(1) Amennyiben a bejelentett szervezet bizonyos megfelelőségértékeléssel kapcsolatos feladatokat alvállalkozásba ad, vagy egy leányvállalatot vesz igénybe, biztosítania kell, hogy az alvállalkozó vagy a leányvállalat megfeleljen a 25. cikkben meghatározott követelményeknek, és ennek megfelelően tájékoztatnia kell a bejelentő hatóságot.

(2) A bejelentett szervezet teljes felelősséggel tartozik az alvállalkozók vagy leányvállalatok által elvégzett feladatokért, függetlenül attól, hogy azok hol telepedtek le.

(3) A bejelentett szervezet a tevékenységeket kizárólag az ügyfél beleegyezésével adhatja alvállalkozásba, illetve végeztetheti el leányvállalattal.

(4) A bejelentett szervezetnek a bejelentő hatóság számára elérhetően kell tartania az alvállalkozó vagy a leányvállalat szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó, valamint az általuk a 48. cikk (2) bekezdése és az 51. cikk alapján és a VIII. melléklet alapján elvégzett munkára vonatkozó releváns dokumentumokat.

28. cikk

Bejelentés iránti kérelem

(1) A megfelelőségértékelő szervezetnek bejelentés iránti kérelmet kell benyújtania a székhelye szerinti tagállam bejelentő hatóságához.

(2) A bejelentés iránti kérelemhez mellékelni kell a megfelelőségértékelési tevékenységek, a VIII. mellékletben meghatározott megfelelőségértékelési modul vagy modulok, vagy a 48. cikk (2) bekezdésében és az 51. cikkben meghatározott eljárások és azon elemek, illetve akkumulátorok leírását, amelyek tekintetében a megfelelőségértékelő szervezet szakmailag alkalmasnak tekinti magát, továbbá adott esetben a nemzeti akkreditáló testület által kiállított akkreditálási okiratot, amely tanúsítja, hogy a megfelelőségértékelő szervezet megfelel a 25. cikkben meghatározott követelményeknek.

(3) Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet nem tud az e cikk (2) bekezdése szerinti akkreditálási okiratot benyújtani, be kell nyújtania a bejelentő hatóságnak az annak ellenőrzéséhez, elismeréséhez és rendszeres figyelemmel kíséréséhez szükséges valamennyi igazoló dokumentumot, hogy megfelel a 25. cikkben meghatározott követelményeknek, ideértve azon megfelelő dokumentumokat, amelyek igazolják, hogy a megfelelőségértékelő szervezet független a 25. cikk (3) bekezdése értelmében.

29. cikk

Bejelentési eljárás

(1) A bejelentő hatóság csak olyan megfelelőségértékelő szervezeteket jelenthet be, amelyek megfelelnek a 25. cikkben meghatározott követelményeknek.

(2) A bejelentő hatóságnak – a Bizottság által kifejlesztett és kezelt elektronikus bejelentési eszköz használatával – bejelentést kell tennie a Bizottság és a többi tagállam bejelentő hatóságai számára az (1) bekezdésben említett minden egyes megfelelőségértékelő szervezetről.

(3) A bejelentésnek részletes információkat kell tartalmaznia a megfelelőségértékelési tevékenységekről, a megfelelőségértékelési modulról vagy modulokról, vagy a 48. cikk (2) bekezdésében és az 51. cikkben meghatározott eljárásokról, valamint az érintett elemek, illetve akkumulátorok kategóriáiról, továbbá tartalmaznia kell a szakmai alkalmasság releváns igazolását.

(4) Amennyiben a bejelentés nem a 28. cikk (2) bekezdésében említett akkreditálási okiraton alapul, a bejelentő hatóságnak olyan igazoló dokumentumokat kell benyújtania a Bizottság és a többi tagállam számára, amelyek tanúsítják a megfelelőségértékelő szervezet szakmai alkalmasságát és az annak biztosítását szolgáló intézkedések meglétét, hogy a szervezetet rendszeresen figyelemmel fogják kísérni, és a szervezet továbbra is meg fog felelni a 25. cikkben meghatározott követelményeknek.

(5) Az érintett megfelelőségértékelő szervezet csak akkor végezheti egy bejelentett szervezet tevékenységeit, ha a Bizottság és a többi tagállam nem emel kifogást a bejelentést követő két héten belül, amennyiben az a 28. cikk (2) bekezdésében említett akkreditálási okiratot tartalmaz, illetve a bejelentést követő két hónapon belül, amennyiben az az e cikk (4) bekezdésében említett igazoló dokumentumokat tartalmaz. E rendelet alkalmazásában csak az ilyen megfelelőségértékelő szervezet tekinthető bejelentett szervezetnek.

(6) A bejelentő hatóságnak értesítenie kell a Bizottságot és a többi tagállamot a (2) bekezdés szerinti bejelentés minden későbbi változásáról.

30. cikk

Azonosító számok és a bejelentett szervezetek jegyzéke

(1) A Bizottság minden egyes bejelentett szervezetnek azonosító számot ad ki. A Bizottság egyetlen azonosító számot ad ki akkor is, ha a szervezetet több uniós jogi aktus alapján jelentik be.

(2) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi és naprakészen tartja az e rendelet alapján bejelentett szervezetek jegyzékét, ideértve a hozzájuk rendelt azonosító számokat és azon megfelelőségértékelési tevékenységeket is, amelyekre azokat bejelentették.

31. cikk

A bejelentés változásai

(1) Amennyiben a bejelentő hatóság megállapítja, vagy tájékoztatást kap arról, hogy a bejelentett szervezet már nem tesz eleget a 25. cikkben meghatározott követelményeknek vagy elmulasztja teljesíteni kötelezettségeit, adott esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja a bejelentést, attól függően, hogy milyen súlyos mértékű a követelményeknek való meg nem felelés, vagy mennyire súlyos mértékben mulasztották el teljesíteni a kötelezettségeket. A bejelentő hatóságnak ennek megfelelően haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot és a többi tagállamot.

(2) A bejelentésnek az (1) bekezdés szerinti korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása, illetve a bejelentett szervezet tevékenységének megszűnése esetén a bejelentő hatóságnak meg kell tennie a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az említett szervezet dokumentációját vagy feldolgozza egy másik bejelentett szervezet, vagy hozzáférhetővé teszik az illetékes bejelentő vagy piacfelügyeleti hatóságok számára kérésükre.

32. cikk

A bejelentett szervezet szakmai alkalmasságának vitatása

(1) A Bizottság kivizsgál minden olyan esetet, amikor kétsége merül fel, vagy mások – különösen gazdasági szereplők és egyéb releváns érdekelt felek – kétséget hoznak tudomására azzal kapcsolatban, hogy egy bejelentett szervezet szakmailag alkalmas-e, illetve továbbra is eleget tesz-e a rá vonatkozó követelményeknek és kötelezettségeknek.

(2) A bejelentő hatóságnak kérésre a Bizottság rendelkezésére kell bocsátania az érintett bejelentő szervezet bejelentésének vagy szakmai alkalmassága fenntartásának alapjául szolgáló valamennyi információt.

(3) A Bizottság biztosítja a vizsgálati során a birtokába jutott valamennyi érzékeny információ bizalmas kezelését.

(4) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy egy bejelentett szervezet nem tesz eleget vagy többé nem tesz eleget a bejelentése alapjául szolgáló követelményeknek, végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben kötelezi a bejelentő tagállamot a szükséges korrekciós intézkedések megtételére, ideértve szükség esetén a bejelentés visszavonását is. A végrehajtási jogi aktust a 74. cikk (2) bekezdésében foglalt tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

33. cikk

A bejelentett szervezetek működési kötelezettségei

(1) A bejelentett szervezeteknek a 48. cikk (2) bekezdésében, az 51. cikkben vagy a VIII. mellékletben meghatározott megfelelőségértékelési eljárásokkal összhangban kell végezniük a megfelelőségértékeléseket, a 29. cikk szerint tett bejelentés hatálya által meghatározottak szerint.

(2) A bejelentett szervezetnek a megfelelőségértékeléseket az arányosság elvével összhangban, a gazdasági szereplőkre háruló szükségtelen terhek képzésének elkerülésével kell végeznie, megfelelően figyelembe véve a vállalkozás méretét, azt az ágazatot, amelyben a vállalkozás tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az értékelendő elem, illetve akkumulátor összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozatjellegét. A bejelentett szervezetnek mindazonáltal tisztteletben kell tartania az elem, illetve akkumulátor, valamint a gazdasági szereplők e rendeletnek való megfeleléséhez szükséges szigorúság mértékét és védelem szintjét.

(3) Amennyiben a bejelentett szervezet megállapítja, hogy nem teljesítették a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13., 14., 49. és 50. cikkben megállapított, a 15. cikkben említett vonatkozó harmonizált szabványokban meghatározott alkalmazandó követelményeket, a 16. cikkben említett egységes előírásokat vagy más műszaki előírásokat, elő kell írnia az előállító vagy más releváns gazdasági szereplő számára, hogy hozzon megfelelő korrekciós intézkedést egy második és végső megfelelőségértékelésre felkészülve, kivéve, ha a hiányosságokat nem lehet orvosolni. Amennyiben a hiányosságokat nem lehet orvosolni, a bejelentett szervezet nem adhatja ki a megfelelőségi tanúsítványt vagy a jóváhagyó határozatot.

(4) Amennyiben egy jóváhagyó határozat kiadása után a megfelelőség figyelemmel kísérése során a bejelentett szervezet megállapítja, hogy egy elem, illetve akkumulátor már nem felel meg a követelményeknek, fel kell szólítania az előállítót vagy adott esetben a 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőt a megfelelő korrekciós intézkedések meghozatalára, és szükség esetén fel kell függesztenie vagy vissza kell vonnia a jóváhagyó határozatot.

(5) Amennyiben nem kerül sor a (4) bekezdésben említett korrekciós intézkedésekre, vagy azok nem érik el a kívánt hatást, a bejelentett szervezetnek adott esetben korlátoznia kell, fel kell függesztenie vagy vissza kell vonnia a jóváhagyó határozatot.

34. cikk

Fellebbezés a bejelentett szervezetek döntésével szemben

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bejelentett szervezet döntései ellen fellebbezési eljárást lehessen kezdeményezni.

35. cikk

A bejelentett szervezetek tájékoztatási kötelezettsége

(1) A bejelentett szervezetnek tájékoztatnia kell a bejelentő hatóságot a következőkről:

- a) megfelelőségi tanúsítvány vagy jóváhagyó határozat bármely elutasítása, korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása;
- b) a bejelentése hatályát vagy feltételeit érintő bármely körülmény;
- c) a piacfelügyeleti hatóságoktól kapott, a megfelelőségértékelési tevékenységeire vonatkozó bármely információkérés;
- d) kérésre a bejelentése hatálya alá tartozó megfelelőségértékelési tevékenységek és minden más elvégzett tevékenység, ideértve a határokon átnyúló tevékenységeket és az alvállalkozásba adást is.

(2) A bejelentett szervezetnek releváns információt kell nyújtania az elemek, illetve akkumulátorok ugyanazon kategóriáira vonatkozóan hasonló megfelelőségértékelési tevékenységeket végző más bejelentett szervezeteknek a következőkkel kapcsolatos kérdésekről:

- a) kedvezőtlen és – kérésre – kedvező megfelelőségértékelések; és
- b) valamely jóváhagyó határozat bármely korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása.

36. cikk

Tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok cseréje

A Bizottság biztosítja a bejelentéssel kapcsolatos szakpolitikai intézkedésekért felelős tagállami hatóságok közötti tapasztalatcserének és a bevált gyakorlatok cseréjének a megszervezését.

37. cikk

A bejelentett szervezetek koordinálása

A Bizottság biztosítja, hogy – a bejelentett szervezetek ágazati koordinációs csoportja formájában – megfelelő koordináció és együttműködés jöjjön létre a bejelentett szervezetek között, és az megfelelően működjön.

A bejelentett szervezetek – közvetlenül vagy kijelölt képviselőiken keresztül – részt vesznek az ágazati koordinációs csoport munkájában.

VI. FEJEZET

A gazdasági szereplők kötelezettségei a VII. és a VIII. fejezetben foglalt kötelezettségeken túlmenően

38. cikk

Az előállítói kötelezettségek

(1) Valamely elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatalakor vagy üzembe helyezésekor, ideértve az előállítók saját céljaira történő forgalomba hozatalt és üzembe helyezést is, az előállítóknak biztosítaniuk kell a következőket:

a) az elem, illetve akkumulátor megtervezésére és gyártására a 6–10. cikkel, valamint a 12. és 14. cikkel összhangban került sor, és azt egyértelmű, érthető és olvasható, az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése szerinti tagállam által meghatározott, a végfelhasználók által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken készült használati utasítás és biztonsági tájékoztató kíséri; és

b) az elemet, illetve akkumulátort a 13. cikknek megfelelően ellátták jelöléssel és címkével.

(2) Az előállítóknak az elemek, illetve akkumulátorok forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése előtt el kell készíteniük a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációt, és el kell végezniük vagy el kell végeztetniük a 17. cikkben említett releváns megfelelőségértékelési eljárást.

(3) Amennyiben a 17. cikkben említett releváns megfelelőségértékelési eljárás keretében igazolták, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel az alkalmazandó követelményeknek, az előállítóknak el kell készíteniük az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a 18. cikkel összhangban, és el kell helyezniük a CE-jelölést a 19. és a 20. cikkel összhangban.

(4) Az előállítóknak az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése után 10 évig elérhetően kell tartaniuk a nemzeti hatóságok számára a IX. mellékletben említett műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot.

(5) Az előállítóknak biztosítaniuk kell, hogy olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyekkel biztosítható a sorozat-előállításban készülő elemek, illetve akkumulátorok e rendeletnek való folyamatos megfelelése. Az előállítóknak ennek folyamán kellőképpen figyelembe kell venniük a gyártási folyamatban, vagy az elem, illetve akkumulátor kialakításában vagy jellemzőiben bekövetkezett változásokat, valamint a 15. cikkben említett azon harmonizált szabványok, a 16. cikkben említett azon egységes előírások vagy más olyan műszaki előírások változásait, amelyek alapján az elem, illetve akkumulátor megfelelőségét megállapították vagy amelyek alkalmazása alapján annak megfelelőségét ellenőrizték.

(6) Az előállítóknak biztosítaniuk kell, hogy az általuk forgalomba hozott elemeken, illetve akkumulátorokon fel legyen tüntetve modellazonosító és tétel- vagy sorozatszám, vagy termékszám vagy egy másik, az azonosításukat lehetővé tevő elem. Amennyiben az elem, illetve akkumulátor mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé, az előírt információkat a csomagoláson vagy az elemet, illetve akkumulátort kísérő dokumentumban kell feltüntetni.

(7) Az előállítóknak az elem, illetve akkumulátoron fel kell tüntetniük a nevüket, a bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy a bejegyzett védjegyüket, a postai címüket, megjelölve egyetlen kapcsolattartási pontot, és ha rendelkezésre áll, az internetes és e-mail-címüket. Amennyiben ez nem lehetséges, az előírt információkat a csomagoláson vagy az elemet, illetve akkumulátort kísérő dokumentumban kell feltüntetni. Az elérhetőségi adatokat az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése szerinti tagállam által meghatározott, a végfelhasználók és a piacfelügyeleti hatóságok számára könnyen érthető nyelven vagy nyelveken kell feltüntetni, továbbá azoknak egyértelműeknek, érthetőnek és olvashatóknak kell lenniük.

(8) Az előállítóknak a 14. cikk (1) bekezdésében említett elem-, illetve akkumulátorfelügyeleti rendszeren keresztül hozzáférést kell biztosítaniuk a VII. mellékletben meghatározott paraméterekre vonatkozó adatokhoz, az említett cikkben megállapított követelményeknek megfelelően.

(9) Amennyiben az előállítók úgy vélik, vagy okuk van feltételezni, hogy azon elemek, illetve akkumulátorok, amelyeket ők hoztak forgalomba vagy helyeztek üzembe, nem felelnek meg a 6–10. cikkel, valamint a 12., 13. és 14. cikkben meghatározott egy vagy több alkalmazandó követelménynek, haladéktalanul meg kell hozniuk az említett elem, illetve akkumulátor megfelelőségének biztosításához, vagy adott esetben a forgalomból való kivonásához vagy visszahívásához szükséges korrekciós intézkedéseket. Továbbá kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor esetében az előállítóknak erről haladéktalanul értesíteniük kell azon tagállam piacfelügyeleti hatóságát, ahol az elemet, illetve akkumulátort forgalmazzák, részletesen ismertetve különösen a meg nem felelést és bármely meghozott korrekciós intézkedést.

(10) Az előállítóknak valamely nemzeti hatóság megindokolt kérésére, az adott nemzeti hatóság által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken annak rendelkezésére kell bocsátaniuk minden olyan információt és dokumentációt, amely annak igazolásához szükséges, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel a 6–10. cikkel, valamint a 12., 13. és 14. cikkben meghatározott követelményeknek. Az említett információkat és dokumentációt elektronikus formátumban és kérésre papírfomátumban kell rendelkezésre bocsátani. A nemzeti hatóság kérésére az előállítóknak együtt kell működniük e hatósággal az általuk forgalomba hozott vagy üzembe helyezett elemek, illetve akkumulátorok jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében hozott minden intézkedés tekintetében.

(11) E rendelet alkalmazásában előállítóknak kell tekinteni azon gazdasági szereplőket, amelyek újrahazsnálatra való előkészítést, újrapozicionálásra való előkészítést, újrapozicionálást vagy újragyártást végeznek, és olyan elemet, illetve akkumulátort hoznak forgalomba vagy helyeznek üzembe, amely átesett az említett műveletek bármelyikén.

39. cikk

Az elem-, illetve akkumulátorcellák és az elem-, illetve akkumulátormodulok beszállítóira vonatkozó követelmények

Az elem-, illetve akkumulátorcellák és az elem-, illetve akkumulátormodulok beszállítóinak az elem-, illetve akkumulátorcelláknak és az elem-, illetve akkumulátormoduloknak az előállító részére történő leszállításakor biztosítaniuk kell azon információkat és dokumentációt, amelyek az e rendelet szerinti követelményeknek való megfeleléshez szükségesek. Az említett információkat és dokumentációt díjmentesen kell biztosítani.

40. cikk

A meghatalmazott képviselők kötelezettségei

(1) Az előállítók írásbeli meghatalmazással kijelölhetnek egy meghatalmazott képviselőt.

A meghatalmazott képviselő megbízása csak abban az esetben tekinthető érvényesnek, ha azt a meghatalmazott képviselő írásban elfogadja.

(2) A 38. cikk (1) bekezdésében és a 48–52. cikkben meghatározott kötelezettségek és a műszaki dokumentáció elkészítésére vonatkozó kötelezettség nem képezhetik a meghatalmazott képviselő megbízásának részét.

(3) A meghatalmazott képviselők az előállítótól kapott megbízásban meghatározott feladatokat látják el. A meghatalmazott képviselőnek rendelkeznie kell a megbízásban meghatározott feladatok elvégzéséhez szükséges megfelelő eszközökkel. A meghatalmazott képviselőnek kérésre meg kell küldenie a piacfelügyeleti hatóság részére a megbízás egy példányát, az említett hatóság által meghatározott valamely uniós nyelven. A megbízásban szerepelniük kell legalább a következő feladatoknak:

- a) az EU-megfelelőségi nyilatkozatnak, a műszaki dokumentációnak, az 51. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzési jelentésnek és jóváhagyó határozatnak, valamint a 48. cikk (2) bekezdésében említett auditjelentéseknek az elérhetően tartása a nemzeti hatóságok számára az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatalától vagy üzembe helyezésétől számított 10 évig;
- b) valamely nemzeti hatóság megindokolt kérésére az elem, illetve akkumulátor megfelelőségének igazolásához szükséges valamennyi információ és dokumentáció számára történő rendelkezésre bocsátása. Az említett információkat és dokumentációt elektronikus formátumban és kérésre papírfomátumban kell rendelkezésre bocsátani;
- c) a nemzeti hatóságok kérésére a velük való együttműködés a meghatalmazott képviselő megbízásának hatálya alá tartozó elemek, illetve akkumulátorok által jelentett kockázatok kiküszöbölése érdekében tett bármely intézkedés terén.

(4) Amennyiben az elem, illetve akkumulátor kockázatot jelent, a meghatalmazott képviselőknek haladéktalanul tájékoztatniuk kell erről a piacfelügyeleti hatóságot.

41. cikk

Az importőrök kötelezettségei

(1) Az importőrök kizárólag olyan elemet, illetve akkumulátort hozhatnak forgalomba, amely megfelel a 6–10. cikknek, valamint a 12., a 13. és a 14. cikknek.

(2) Az importőröknek az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala előtt ellenőrizniük kell a következőket:

- a) elkészítették-e a VIII. mellékletben említett EU-megfelelőségi nyilatkozatot és műszaki dokumentációt, valamint az előállító elvégezte-e a 17. cikkben említett releváns megfelelőségértékelési eljárást;
- b) az elem, illetve akkumulátor rendelkezik-e a 19. cikkben említett CE-jelöléssel, valamint a 13. cikknek megfelelően ellátták-e jelöléssel és címkével;
- c) az elem, illetve akkumulátor rendelkezik-e a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikkben előírt kísérő dokumentumokkal, valamint mellékeltek-e hozzá használati utasítást és biztonsági tájékoztatót az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala szerinti tagállam által meghatározott, a végfelhasználók által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken; és
- d) az előállító teljesítette-e a 38. cikk (6) és (7) bekezdésében meghatározott követelményeket.

Amennyiben az importőr úgy ítéli meg, vagy okkal feltételezi, hogy az elem, illetve akkumulátor nem felel meg a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikknek, az importőr addig nem hozhatja forgalomba az említett elemet, illetve akkumulátort, amíg azt nem tették megfelelővé. Továbbá kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor esetében az importőrnek értesítenie kell az előállítót és a piacfelügyeleti hatóságokat, részletesen ismertetve a meg nem felelést és bármely meghozott korrekciós intézkedést.

(3) Az importőröknek az elem, illetve akkumulátoron fel kell tüntetniük a nevüket, a bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy a bejegyzett védjegyüket, a postai címüket, megjelölve egyetlen kapcsolattartási pontot, és ha rendelkezésre áll, az internetes és e-mail-címüket. Amennyiben ez nem lehetséges, az előírt információkat a csomagoláson vagy az elem, illetve akkumulátort kísérő dokumentumban kell feltüntetni. Az elérhetőségi adatokat az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala szerinti tagállam által meghatározott, a végfelhasználók számára könnyen érthető nyelven vagy nyelveken kell feltüntetni, továbbá azoknak egyértelműeknek, érthetőeknek és olvashatóknak kell lenniük.

(4) Az importőröknek biztosítaniuk kell, hogy amíg az elem, illetve akkumulátor az ő felelősségük alá tartozik, a raktározási vagy a szállítási feltételek ne veszélyeztessék annak a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikknek való megfelelését.

(5) Az importőrök – amennyiben az elem, illetve akkumulátor által jelentett kockázatokra tekintettel helyénvalónak ítélik – az emberi egészség védelme és a fogyasztók biztonsága érdekében vizsgálatot végeznek a forgalmazott elemek egy mintáján, kivizsgálják a panaszokat és szükség esetén nyilvántartást vezetnek azokról, valamint a nem megfelelő elemekről, illetve akkumulátorokról és a termékviSSzahívásokról, továbbá folyamatosan tájékoztatják a forgalmazókat az ilyen figyelemmel kísérésről.

(6) Amennyiben az importőrök úgy vélik, vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok nem felelnek meg a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikknek, haladéktalanul meg kell hozniuk az említett elem, illetve akkumulátor megfelelőségének biztosításához, vagy adott esetben a forgalomból való kivonásához vagy visszahívásához szükséges korrekciós intézkedéseket. Továbbá kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor esetében az importőröknek erről haladéktalanul értesíteniük kell azon tagállam piacfelügyeleti hatóságát, ahol az elem, illetve akkumulátort forgalmazták, részletesen ismertetve különösen a meg nem felelést és bármely meghozott korrekciós intézkedést.

(7) Az importőröknek az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után 10 évig a nemzeti hatóságok számára elérhetően kell tartaniuk az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát, és biztosítaniuk kell azt, hogy a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációt kérésre az említett hatóságok rendelkezésére bocsássák.

(8) Az importőröknek valamely nemzeti hatóság megindokolt kérésére, az említett hatóság által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken annak rendelkezésére kell bocsátaniuk minden olyan információt és dokumentációt, amely annak igazolásához szükséges, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikknek. Az említett információkat és dokumentációt elektronikus formátumban és kérésre papírformátumban kell rendelkezésre bocsátani. A nemzeti hatóság kérésére az importőröknek együtt kell működniük e hatósággal az általuk forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében hozott minden intézkedés tekintetében.

42. cikk

A forgalmazók kötelezettségei

(1) Az elemek, illetve akkumulátorok forgalmazásakor a forgalmazóknak kellő gondossággal kell eljárniuk az e rendeletben foglalt követelmények vonatkozásában.

(2) A forgalmazóknak az elem, illetve akkumulátor forgalmazása előtt ellenőrizniük kell, hogy:

- a) a gyártó szerepel-e az 55. cikkben említett gyártók nyilvántartásában;
- b) az elem, illetve akkumulátor rendelkezik-e a 19. cikkben említett CE-jelöléssel, valamint a 13. cikknek megfelelően ellátták-e jelöléssel és címkével;
- c) az elem, illetve akkumulátort kíséri-e a 6–10. cikk, valamint a 12., 13. és 14. cikk alapján előírt dokumentumok, továbbá használati utasítás és biztonsági tájékoztató az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése szerinti tagállam által meghatározott, a végfelhasználók által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken; és
- d) az előállító és az importőr teljesítette-e a 38. cikk (6) és (7) bekezdésében, illetve a 41. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeket.

(3) Amennyiben a forgalmazó úgy ítéli meg, vagy okkal feltételezi, hogy az elem, illetve akkumulátor nem felel meg a 6–10. cikknek vagy a 12., 13. vagy 14. cikknek, a forgalmazó addig nem forgalmazhatja az elem, illetve akkumulátort, amíg azt nem tették megfelelővé. Továbbá kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor esetében a forgalmazónak tájékoztatnia kell az előállítót vagy az importőrt, valamint a piacfelügyeleti hatóságokat.

(4) A forgalmazónak biztosítania kell, hogy amíg az elem, illetve akkumulátor az ő felelőssége alá tartozik, a raktározási vagy a szállítási feltételek ne veszélyeztessék annak a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikknek való megfelelését.

(5) Amennyiben a forgalmazó úgy véli, vagy oka van feltételezni, hogy az általa forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok nem felelnek meg a 6–10. cikknek vagy a 12., 13. vagy 14. cikknek, gondoskodnia kell az említett elem, illetve akkumulátor megfelelőségének biztosítását, vagy adott esetben a forgalomból való kivonását vagy a visszahívását célzó szükséges korrekciós intézkedések meghozataláról. Továbbá kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor esetében a forgalmazónak haladéktalanul tájékoztatnia kell azon tagállam piacfelügyeleti hatóságait, ahol az elem, illetve akkumulátort forgalmazza, részletesen ismertetve különösen a meg nem felelést és bármely meghozott korrekciós intézkedést.

(6) A forgalmazóknak valamely nemzeti hatóság megindokolt kérésére, az adott nemzeti hatóság által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken annak rendelkezésére kell bocsátaniuk minden olyan információt és dokumentációt, amely annak igazolásához szükséges, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikknek. Az említett információkat és dokumentációt elektronikus formátumban és kérésre papírformátumban kell rendelkezésre bocsátani. A nemzeti hatóság kérésére a forgalmazóknak együtt kell működniük e hatósággal az általuk forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében hozott minden intézkedés tekintetében.

43. cikk

A logisztikai szolgáltatók kötelezettségei

A logisztikai szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az általuk kezelt elemek, illetve akkumulátorok vonatkozásában a raktározás, a csomagolás, a címezés vagy a továbbítás során fennálló feltételek ne veszélyeztessék az elemek, illetve akkumulátorok általi, a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikknek való megfelelést.

A releváns gazdasági szereplők e fejezetben meghatározott kötelezettségeinek sérelme nélkül a logisztikai szolgáltatóknak – az első bekezdésben említett követelményen felül – a 40. cikk (3) bekezdésének c) pontjában és a 40. cikk (4) bekezdésében megállapított feladatokat is el kell látniuk.

44. cikk

Azon eset, amelyben az előállítói kötelezettségek alkalmazandóak az importőrökre és a forgalmazókra

Az importőr vagy a forgalmazó e rendelet alkalmazásában előállítónak minősül, és a 38. cikk szerinti előállítói kötelezettségek vonatkoznak rá, amennyiben a következők közül bármelyik fennáll:

- a) az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatalára vagy üzembe helyezésére az adott importőr vagy forgalmazó saját neve vagy védjegye alatt kerül sor;
- b) az adott importőr vagy forgalmazó úgy módosítja a már forgalomba hozott vagy üzembe helyezett elemet, illetve akkumulátort, hogy az érintheti az e rendelet szerinti releváns követelményeknek való megfelelést; vagy
- c) az adott importőr vagy forgalmazó módosítja a már forgalomba hozott vagy üzembe helyezett elem, illetve akkumulátor rendeltetését.

45. cikk

Az újrahasználtra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képező elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozó vagy üzembe helyező gazdasági szereplők kötelezettségei

(1) Az újrahasználtra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képező elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozó vagy üzembe helyező gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy a megfelelő minőség-ellenőrzési és biztonsági utasítások szerint végezzék el az említett elemek, illetve akkumulátorok és olyan összetevőik vizsgálatát, teljesítményvizsgálatát, csomagolását és szállítását, amelyekre e műveletek bármelyike alkalmazandó.

(2) Az újrahasználtra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képező elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozó vagy üzembe helyező gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy az elem, illetve akkumulátor megfeleljen az e rendeletben foglalt követelményeknek, továbbá a termékekre, a környezetre és az emberi egészség védelmére, valamint a közlekedésbiztonságra vonatkozó, egyéb uniós jogszabályokban foglalt releváns követelményeknek, annak figyelembevételével, hogy az említett műveletek eredményeként az elem, illetve akkumulátor más elem- illetve akkumulátorkategóriába tartozhat. Újragyártási műveletek esetén az ilyen gazdasági szereplőknek kérésre a piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk az annak igazolásához szükséges dokumentációt, hogy az elem, illetve az akkumulátor az e rendelet szerinti újragyártás tárgyát képezte.

46. cikk

A gazdasági szereplők azonosítása

(1) Valamely nemzeti hatóság kérésére a gazdasági szereplőknek a piacfelügyeleti hatóságok részére biztosítaniuk kell a következő információkat:

- a) bármely olyan gazdasági szereplő azonosító adatai, amely elemet, illetve akkumulátort szolgáltatott számukra;
- b) bármely olyan gazdasági szereplő azonosító adatai, amelynek elemet, illetve akkumulátort szolgáltatott, valamint a szolgáltatott mennyiség és a pontos modellek.

(2) A gazdasági szereplőknek az elem, illetve akkumulátor részükre történő szolgáltatását követően 10 évig, vagy az elem, illetve akkumulátor általuk történő szolgáltatását követően 10 évig biztosítaniuk kell, hogy képesek az (1) bekezdésben említett információk nyújtására.

VII. FEJEZET

A gazdasági szereplők kötelezettségei az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikák tekintetében

47. cikk

E fejezet hatálya

Ez a fejezet nem alkalmazandó azon gazdasági szereplőkre, amelyek nettó árbevétele az utolsó pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben nem érte el a 40 millió EUR-t, és amelyek nem részei olyan – anyavállalatból és leányvállalatokból álló – csoportnak, amelynek összevont alapon számított ezen bevétele meghaladja a 40 millió EUR összeghatárt.

Ez a fejezet nem alkalmazandó a gazdasági szereplőkre, amikor olyan elemeket, illetve akkumulátorokat hoznak forgalomba vagy helyeznek üzembe, amelyek újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezték, ha az ilyen elemeket, illetve akkumulátorokat – mielőtt ilyen műveleteken átesnek – már forgalomba hozták, vagy üzembe helyezték.

Ez a fejezet a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok és fémek tekintetében a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségekről szóló uniós jogszabályokban megállapított rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó.

48. cikk

Az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikák

(1) 2025. augusztus 18-tól az elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozó vagy üzembe helyező gazdasági szereplőknek teljesíteniük kell az e cikk (2) és (3) bekezdésében, és a 49., az 50. és az 52. cikkben megállapított, a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeket, továbbá e célból az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikákat kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőknek az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikájukat egy bejelentett szervezettel ellenőriztetniük kell az 51. cikkel összhangban (a továbbiakban: harmadik fél általi ellenőrzés), és az említett bejelentett szervezettel rendszeres időközönként auditáltatniuk kell annak biztosítása érdekében, hogy az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikákat a 49., az 50. és az 52. cikkel összhangban tartásuk fenn és alkalmazzák. A bejelentett szervezetnek auditjelentést kell nyújtania az auditált gazdasági szereplő számára.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőknek az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó releváns politika szerint gyártott utolsó elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatalát követően 10 évig meg kell őrizniük a 49., az 50. és az 52. cikkben megállapított kötelezettségek általuk történt teljesítését igazoló dokumentációt, ideértve az 51. cikkben említett ellenőrzési jelentést és jóváhagyó határozatot, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett auditjelentéseket is.

(4) A gazdasági szereplők által az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikáikért viselt egyéni felelősség sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplők a 48., a 49., az 50. és az 52. cikkben megállapított követelményeknek való megfelelés céljából együttműködhetnek más szereplőkkel, többek között az e rendelet alapján elismert, a kellő gondosságra vonatkozó rendszerek révén.

(5) A Bizottság 2025. február 18-ig – különösen a X. melléklet 3. és 4. pontjában említett nemzetközi jogi eszközökkel összhangban – iránymutatást tesz közzé a 49. és az 50. cikkben meghatározott, a kellő gondosságra vonatkozó követelményeknek a X. melléklet 2. pontjában említett kockázatok tekintetében történő alkalmazására vonatkozóan.

(6) A tagállamok annak érdekében, hogy tájékoztatást és támogatást nyújtsanak a gazdasági szereplőknek az e rendelet szerinti, a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségek teljesítéséhez, egyénileg vagy közösen külön e célra szolgáló honlapokat, platformokat vagy portálokat hozhatnak létre és működtethetnek.

(7) A Bizottság kiegészítheti a tagállamok (6) bekezdésben említett támogatási intézkedéseit azáltal, hogy épít a kellő gondosságnak az Unióban és harmadik országokban történő támogatását célzó meglévő uniós fellépésre, valamint új intézkedéseket dolgozhat ki annak érdekében, hogy segítséget nyújtson a gazdasági szereplőknek az e rendelet alapján fennálló kötelezettségeik teljesítéséhez.

(8) A Bizottság rendszeresen értékeli, hogy szükség van-e a nyersanyagok és a kockázati kategóriák X. mellékletben foglalt jegyzékének naprakészé tételére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők céljából:

a) a X. melléklet 1. pontjában foglalt nyersanyagok és a X. melléklet 2. pontjában foglalt kockázati kategóriák jegyzékének módosítása, tekintettel az elem-, illetve akkumulátorgyártás, valamint az elemek, illetve akkumulátorok kémiai jellemzőinek terén elért tudományos és technológiai haladásra, továbbá az (EU) 2017/821 rendelet módosításaira;

- b) a X. melléklet 3. pontjában foglalt nemzetközi jogi eszközök jegyzékének módosítása a kellő gondosságra vonatkozó politikákkal, valamint a környezet és a szociális jogok védelmével kapcsolatos szabványokkal kapcsolatban a releváns nemzetközi fórumokon bekövetkező fejleményekkel összhangban;
- c) az e cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőknek a 49. és 50. cikkben megállapított kötelezettségeinek módosítása, tekintettel az (EU) 2017/821 rendelet módosításaira, és a X. melléklet 4. pontjában foglalt, nemzetközileg elismert kellő gondossági eszközök jegyzékének módosítása.

49. cikk

A gazdasági szereplő irányítási rendszere

(1) A 48. cikk (1) bekezdésében említett minden egyes gazdasági szereplő:

- a) a X. melléklet 1. pontjában felsorolt nyersanyagokra, valamint a X. melléklet 2. pontjában felsorolt, kapcsolódó társadalmi és környezeti kockázati kategóriákra vonatkozóan az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó vállalati politikát fogad el, továbbá erről egyértelműen tájékoztatja a beszállítókat és a nyilvánosságot;
- b) az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikájába beépíti a X. melléklet 4. pontjában felsorolt, nemzetközileg elismert kellő gondossági eszközökben meghatározott szabványokkal összhangban lévő szabványokat;
- c) belső irányítási rendszerét az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikájának támogatása érdekében úgy alakítja ki, hogy a felső vezetésére bízza az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikájának felügyeletéért való felelősséget, valamint legalább 10 évig fenntartja az említett rendszer nyilvántartásait;
- d) ellenőrzési és átláthatósági rendszert alakít ki és működtet az ellátási lánc tekintetében, ideértve egy felügyeleti láncot vagy nyomunkövethetőségi rendszert is, amely azonosítja az ellátási lánc upstream szereplőit;
- e) az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikáját – ideértve a kockázatkezelési intézkedéseket is – beépíti a beszállítókkal kötött szerződéseibe és megállapodásaiba; és
- f) panaszkezelési mechanizmust alakít ki, ideértve egy korai kockázattudatosítási előrejelző rendszert és korrekciós mechanizmust is, vagy ilyen mechanizmusokról más gazdasági szereplőkkel vagy szervezetekkel kötött együttműködési megállapodások révén gondoskodik, vagy azáltal, hogy elősegíti egy külső szakértő vagy szerv – így például ombudsman – igénybevételét; az ilyen mechanizmusoknak az üzleti és emberi jogokra vonatkozó ENSZ irányadók alapelveken kell alapulniuk.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában említett rendszert olyan dokumentációval kell alátámasztani, amely legalább a következő információkat biztosítja:

- a) a nyersanyag megnevezése, ideértve annak kereskedelmi nevét és típusát;
- b) azon beszállító neve és címe, amely az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő nyersanyagot szolgáltatja azon gazdasági szereplőnek, amely a szóban forgó nyersanyagot tartalmazó elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozza;
- c) a nyersanyag származási országa, valamint a nyersanyag kitermelésétől az azon gazdasági szereplő közvetlen beszállítójáig lefolytatott piaci ügyletek, amely az elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozza;
- d) a forgalomba hozott elemben, illetve akkumulátorban jelen lévő nyersanyag mennyiségei, százalékban vagy tömegben kifejezve;
- e) egy bejelentett szervezet által a beszállítókra vonatkozóan kiadott, harmadik fél általi ellenőrzési jelentések az 50. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;
- f) ha az e) pontban említett jelentések nem állnak rendelkezésre, és amennyiben a nyersanyag konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származik, adott esetben a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról szóló OECD-útmutatásban foglalt, az upstream gazdasági szereplőkre vonatkozó külön ajánlásoknak megfelelő további információk, így például a származási bánya, a nyersanyag csoportosítási, kereskedési és feldolgozási helyszínei, továbbá a fizetett adók, díjak és bányajáradékok.

Az első albekezdés e) pontjában említett, harmadik fél által készített ellenőrzési jelentéseket az 50. cikk (3) bekezdésében említett beszállítóknak hozzáférhetővé kell tenniük az ellátási lánc downstream gazdasági szereplői számára.

50. cikk

Kockázatkezelési kötelezettségek

(1) A 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőnek:

- a) a kockázatkezelési tervének részeként azonosítania és értékelnie kell az ellátási láncában megjelenő, a X. melléklet 2. pontjában felsorolt kockázati kategóriákkal kapcsolatos káros hatások kockázatát, többek között a 49. cikk értelmében nyújtott információk és bármely egyéb, nyilvánosan hozzáférhető vagy érdekelt fél által biztosított releváns információ alapján, hivatkozással az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikájára;
- b) az azonosított kockázatokra való reagálás érdekében stratégiát kell kidolgoznia és végrehajtania a káros hatások megelőzésére, enyhítésére és egyéb módon való kezelésére a következők révén:
 - i. a kockázatértékelése során tett megállapítások jelentése a 49. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban megbízott felső vezetés részére;
 - ii. a X. melléklet 4. pontjában felsorolt, nemzetközileg elismert kellő gondossági eszközökkel összhangban lévő kockázatkezelési intézkedések kialakítása, figyelembe véve az azon beszállítókra – ideértve azok leányvállalatait és alvállalkozóit – való befolyásgyakorlásra, továbbá – amennyiben szükséges – nyomásgyakorlást célzó lépések megtételére való képességét, akik, illetve amelyek a leghatékonyabban tudják megelőzni vagy enyhíteni az azonosított kockázatot;
 - iii. a kockázatkezelési terv kidolgozása és végrehajtása, a kockázatenyhítési erőfeszítések megtételének figyelemmel kísérése és nyomon követése, jelentéstétel a 49. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban megbízott felső vezetés számára, valamint a 49. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett releváns szerződések és megállapodások alapján, sikertelen kockázatenyhítési kísérleteket követően valamely beszállítóval, vagy annak leányvállalataival vagy alvállalkozóival való együttműködés felfüggesztésének vagy megszakításának a mérlegelése;
 - iv. további tény- és kockázatértékelések elvégzése az enyhítést igénylő kockázatok tekintetében vagy a körülmények megváltozását követően.

(2) Ha a 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplő kockázatenyhítési erőfeszítéseket tesz, miközben a kereskedést folytatja vagy ideiglenesen felfüggeszti, konzultálnia kell a beszállítókkal és az érintett érdekelt felekkel, többek között helyi és nemzeti kormányzati hatóságokkal, nemzetközi vagy civil társadalmi szervezetekkel, valamint érintett harmadik felekkel – így például helyi közösségekkel – mielőtt az e cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett kockázatkezelési tervben mérhető kockázatenyhítésre irányuló stratégiát alakít ki.

(3) A 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőnek azonosítania és értékelnie kell a X. melléklet 2. pontjában felsorolt kockázati kategóriákhoz tartozó káros hatások valószínűségét az ellátási láncában. Az említett gazdasági szereplőnek saját kockázatkezelési rendszereinek részeként azonosítania és értékelnie kell az ellátási láncában jelentkező kockázatokat. A gazdasági szereplőnek az 51. cikk szerinti bejelentett szervezeten keresztül el kell végeznie a saját láncával kapcsolatos kellő gondosság harmadik fél általi ellenőrzését. A gazdasági szereplő felhasználhatja az említett láncban részt vevő beszállítók által e fejezetnek megfelelően végrehajtott, az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikákról egy ilyen bejelentett szervezet által harmadik félként az 51. cikk (2) bekezdése alapján kiadott ellenőrzési jelentéseket. A gazdasági szereplő az említett, harmadik fél által készített ellenőrzési jelentéseket adott esetben az említett beszállítók kellő gondosságra vonatkozó gyakorlatainak értékelésére is felhasználhatja.

(4) A 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőnek be kell számolnia az e cikk (3) bekezdésében említett kockázatértékelés során tett megállapításokról a 49. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban felelősséggel megbízott felső vezetés részére, és végre kell hajtania az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett stratégiát.

51. cikk

Az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó politikák harmadik fél általi ellenőrzése

(1) A bejelentett szervezetnek harmadik fél általi ellenőrzéseket kell végeznie. Az ilyen harmadik fél általi ellenőrzések:

- a) hatálya kiterjed minden olyan tevékenységre, folyamatra és rendszerre, amelyeket a gazdasági szereplők a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeiknek a 49., az 50. és az 52. cikknek megfelelő teljesítése érdekében alkalmaznak;
- b) célja az elemeket, illetve akkumulátorokat forgalomba hozó gazdasági szereplő kellő gondosságra vonatkozó gyakorlatai megfelelőségének megállapítása a 49., az 50. és az 52. cikkel összhangban;

- c) adott esetben magukban foglalják a vállalkozások ellenőrzését és az érdekelt felektől való információgyűjtést;
- d) azonosítja az elemeket, illetve akkumulátorokat forgalmazó gazdasági szereplők számára a potenciálisan javítható területeket a kellő gondosságra vonatkozó gyakorlataikkal kapcsolatban;
- e) a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról szóló OECD-útmutatásban foglaltaknak megfelelően tiszteletben tartja a függetlenség, a kompetencia és az elszámoltathatóság ellenőrzési alapelveit.

(2) A bejelentett szervezetnek olyan ellenőrzési jelentést kell készítenie, amelyben rögzíti az e cikk (1) bekezdésével összhangban folytatott tevékenységeket és azok eredményeit. Amennyiben a 48. cikkben említett, az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikák teljesítik a 49., az 50. és az 52. cikkben megállapított kötelezettségeket, a bejelentett szervezet jóváhagyó határozatot bocsát ki.

52. cikk

Az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikákkal kapcsolatos információk közzététele

(1) A 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőnek kérésre a tagállami piacfelügyeleti vagy egyéb hatóságok rendelkezésére kell bocsátania az 51. cikkel összhangban kibocsátott ellenőrzési jelentést, illetve jóváhagyó határozatot, a 48. cikk (2) bekezdésében említett auditjelentést, valamint a kellő gondosságra vonatkozó – a Bizottság által az 53. cikknek megfelelően elismert – rendszernek való megfelelést igazoló, rendelkezésre álló bizonyítékokat.

(2) A 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőnek a vele közvetlen kapcsolatban lévő downstream vevők rendelkezésére kell bocsátania az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politika alapján szerzett és őrzött valamennyi releváns információt, kellő figyelemmel az üzleti titoktartásra és egyéb versenyszempontokra.

(3) A 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőnek évente felül kell vizsgálnia és – többek között az interneten is – nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikájáról szóló jelentést. Az említett jelentésnek – a végfelhasználók számára közérthető módon, valamint az érintett elemek, illetve akkumulátorok egyértelmű meghatározásával – tartalmaznia kell az azon lépésekre vonatkozó adatokat és információkat, amelyeket az említett gazdasági szereplő a 49. és 50. cikkben foglalt követelményeknek való megfelelés érdekében tett – ideértve a X. melléklet 2. pontjában felsorolt kockázati kategóriákhoz tartozó jelentős káros hatásokra vonatkozó megállapításokat, és azt, hogy azokat hogyan kezelte –, valamint az 51. cikkel összhangban elvégzett, harmadik fél általi ellenőrzésekről készült összefoglaló jelentést, ideértve a bejelentett szervezet nevét, kellő figyelemmel az üzleti titoktartásra és egyéb versenyszempontokra. Az említett jelentésnek adott esetben ki kell terjednie az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő nyersanyagok beszerzésével, feldolgozásával és kereskedésével kapcsolatban a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésre, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételére és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosítására is.

(4) Amennyiben a 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplő igazolni tudja, hogy a X. melléklet 1. pontjában felsorolt, az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő nyersanyagok újrafeldolgozott forrásokból származnak, észszerű részletességgel nyilvánosságra kell hoznia megállapításait, kellő figyelemmel az üzleti titoktartásra és egyéb versenyszempontokra.

53. cikk

A kellő gondosságra vonatkozó rendszerek elismerése

(1) A kellő gondosságra vonatkozó rendszereket létrehozó és felügyelő kormányok, iparszövetségek és érdekelt szervezetek csoportosulásai (a továbbiakban: rendszertulajdonosok) kérelmezhetik a kellő gondosságra vonatkozó rendszereiknek a Bizottság általi elismerését. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja az azon információkkal kapcsolatos követelményeket, amelyeknek az elismerés iránti kérelemben szerepelniük kell. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Amennyiben az e cikk (1) bekezdése alapján nyújtott bizonyítékok és információk alapján a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó bekezdésben említett, a kellő gondosságra vonatkozó rendszer lehetővé teszi, hogy a gazdasági szereplők teljesítsék a 48., a 49., az 50. és az 52. cikkben megállapított követelményeket, végrehajtási jogi aktust fogad el, amely megadja az említett rendszernek az e rendeletben foglalt követelményekkel való egyenértékűség elismerését. Az említett végrehajtási jogi aktus elfogadása előtt konzultálni kell az OECD Felelős Üzleti Magatartás Központjával. E végrehajtási jogi aktust a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A kellő gondosságra vonatkozó rendszer elismeréséről való döntés során a Bizottság figyelembe veszi az adott rendszer hatálya alá tartozó, az iparágban alkalmazott különböző gyakorlatokat, továbbá tekintettel van a rendszer keretében a kockázatok azonosítása érdekében alkalmazott kockázatalapú megközelítésre és módszerre.

(3) A Bizottság a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza azon kritériumokat és módszertant, amelyek szerint a Bizottság e cikk (2) bekezdésével összhangban megállapítja, a kellő gondosságra vonatkozó rendszerek lehetővé teszik-e, hogy a gazdasági szereplők teljesítsék a 48., a 49., az 50. és az 52. cikkben megállapított követelményeket. A Bizottság adott esetben rendszeres időközönként azt is ellenőrzi, hogy a kellő gondosságra vonatkozó elismert rendszerek továbbra is teljesítik-e az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott, az egyenértékűség elismerésére vonatkozó határozathoz vezető kritériumokat.

(4) A kellő gondosságra vonatkozó azon rendszer tulajdonosának, amelynek a (2) bekezdésnek megfelelően megadták az egyenértékűség elismerését, haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot az említett rendszert érintő változtatásokról vagy aktualizálásokról. A Bizottság értékeli, hogy az ilyen változtatások vagy aktualizálások befolyásolják-e az említett rendszer egyenértékűségének elismerését, és megfelelő intézkedéseket hoz.

(5) Ha bizonyíték van arra, hogy az e cikk (2) bekezdésének megfelelően elismert valamely rendszert alkalmazó gazdasági szereplők ismételtén vagy jelentős mértékben elmulasztották teljesíteni a 48., a 49., az 50. és az 52. cikkben megállapított követelményeket, a Bizottság a kellő gondosságra vonatkozó elismert rendszer tulajdonosával konzultálva megvizsgálja, hogy az említett esetek rendszerhiányosságokat jeleznek-e.

(6) Amennyiben a Bizottság azonosítja a 48., a 49., az 50. és az 52. cikkben foglalt követelményeknek való meg nem felelést vagy a kellő gondosságra vonatkozó valamely elismert rendszer hiányosságait, megfelelő időszakot engedélyezhet a rendszer tulajdonosának korrekciós intézkedések meghozatalára.

(7) Amennyiben a rendszertulajdonos elmulasztja vagy megtagadja a szükséges korrekciós intézkedések meghozatalát, és amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy az e cikk (6) bekezdésében említett mulasztás vagy hiányosságok veszélyeztetik a rendszert alkalmazó, a 48. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági szereplőnek a 48., a 49., az 50. és az 52. cikkben foglalt követelményeknek való megfelelési képességét, vagy amennyiben a rendszert alkalmazó gazdasági szereplők általi meg nem felelés ismételt vagy jelentős eseteit rendszerhiányosságok okozzák, a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amellyel visszavonja a rendszer egyenértékűségének elismerését. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A Bizottság létrehozza és folyamatosan frissíti a kellő gondosságra vonatkozó elismert rendszerek nyilvántartását. Ezt a nyilvántartást nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az interneten.

VIII. FEJEZET

A hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelése

54. cikk

Illetékes hatóság

(1) A tagállamok kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot, amely felelős az e fejezet szerinti kötelezettségekért, különösen annak figyelemmel kíséréseért és ellenőrzéséért, hogy a gyártók és a gyártói felelősségi szervezetek teljesítik-e az e fejezet szerinti kötelezettségeiket.

(2) Mindegyik tagállam kijelölhet az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok közül egy kapcsolattartó pontot is a Bizottsággal a (4) bekezdés alapján folytatott kommunikáció céljából.

(3) A tagállamok meghatározzák az illetékes hatóság vagy hatóságok szervezetére és működésére vonatkozó részletes szabályokat, ideértve a következőket célzó igazgatási és eljárási szabályokat:

a) a gyártók nyilvántartásba vétele az 55. cikkel összhangban;

b) a gyártók és a gyártói felelősségi szervezetek engedélyezése az 58. cikkel összhangban;

c) a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek teljesítésének felügyelete az 57. cikkel összhangban;

d) az elemekre, illetve akkumulátorokra, valamint a hulladékelemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó adatok gyűjtése a 75. cikkel összhangban;

e) információk rendelkezésre bocsátása a 76. cikkel összhangban.

(4) A tagállamok 2025. november 18-ig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok nevééről és címéről. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot ezen illetékes hatóságok nevében vagy címében bekövetkező bármely változásról.

55. cikk

A gyártók nyilvántartása

(1) A tagállamok létrehozzák a gyártók nyilvántartását, amely annak figyelemmel kísérésére szolgál, hogy a gyártók megfelelnek-e az e fejezetben foglalt követelményeknek.

(2) A gyártóknak be kell jegyeztetniük magukat az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba. E célból nyilvántartásba vételi kérelmet kell benyújtaniuk minden olyan tagállamban, ahol első alkalommal forgalmaznak elemet, illetve akkumulátort.

A gyártóknak a nyilvántartásba vételi kérelmet a (9) bekezdés a) pontjában említett elektronikus adatfeldolgozó rendszeren keresztül kell benyújtaniuk.

A gyártók csak akkor forgalmazhatnak – többek között készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépített – elemeket, illetve akkumulátorokat valamely tagállamban, ha az említett tagállamban nyilvántartásba vették őket, vagy – meghatalmazás esetén – a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőiket.

(3) A nyilvántartásba vételi kérelemnek a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a gyártó neve és, ha rendelkezésre állnak, azon márkanevek, amelyek alatt az előállító a tagállamban tevékenykedik, valamint a gyártó címe, amely tartalmazza többek között az irányítószámot, a települést, az utcanevet és házszámot, az országot, a telefonszámot, és ha van, az internetes és az e-mail-címet, megjelölve egyetlen kapcsolattartási pontot;
- b) a gyártó nemzeti azonosító kódja, ideértve a cégjegyzékszámát vagy az azzal egyenértékű hivatalos nyilvántartási számát, valamint az európai vagy a nemzeti adóazonosító számát;
- c) a gyártó által az adott tagállam területén első alkalommal forgalmazni kívánt elemek, illetve akkumulátorok kategóriája vagy kategóriái, nevezetesen: hordozható elemek, illetve akkumulátorok, ipari elemek, illetve akkumulátorok, LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok vagy SLI-elemek, illetve -akkumulátorok és ezek kémiai jellemzői;
- d) az arra vonatkozó információk, hogy a gyártó miként felel meg az 56. cikkben megállapított felelősségi körének, valamint az 59., a 60., illetve a 61. cikk szerinti követelményeknek:
 - i. hordozható elemek, illetve akkumulátorok vagy LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében a d) pontban foglalt követelmények a következők rendelkezésre bocsátásával teljesítendőek:
 - írásos tájékoztatás az 56. cikkben megállapított gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítése érdekében a gyártó által bevezetett intézkedésekről, az 59. cikk (1) bekezdésében vagy a 60. cikk (1) bekezdésében a tagállamban forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok mennyisége tekintetében megállapított, az elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettségek teljesítése érdekében a gyártó által bevezetett intézkedésekről, valamint azon rendszerről, amely biztosítja, hogy az illetékes hatóságok felé bejelentett adatok megbízhatók legyenek,
 - adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek teljesítésével a gyártó által az 57. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban kijelölt gyártói felelősségi szervezet neve és elérhetőségi adatai – többek között irányítószám, település, utca, házszám, ország, telefonszám, internetes és e-mail-cím –, valamint nemzeti azonosító kódja – ideértve a gyártói felelősségi szervezet cégjegyzékszámát vagy egy azzal egyenértékű hivatalos nyilvántartási számát, és az európai vagy nemzeti adóazonosító számát –, továbbá a képviselt gyártó általi megbízás
 - ii. SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, ipari elemek, illetve akkumulátorok, valamint elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében a d) pontban foglalt követelmények a következők rendelkezésre bocsátásával teljesítendőek:
 - írásos tájékoztatás az 56. cikkben megállapított gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítése érdekében a gyártó által bevezetett intézkedésekről, a 61. cikk (1) bekezdésében a tagállamban forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok mennyisége tekintetében megállapított, gyűjtésre vonatkozó kötelezettségek teljesítése érdekében a gyártó által bevezetett intézkedésekről, valamint azon rendszerről, amely biztosítja, hogy az illetékes hatóságok felé bejelentett adatok megbízhatók legyenek,
 - adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek teljesítésével a gyártó által az 57. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban kijelölt gyártói felelősségi szervezet neve és elérhetőségi adatai – többek között irányítószám, település, utca, házszám, ország, telefonszám, internetes és e-mail-cím –, valamint nemzeti azonosító kódja – ideértve a gyártói felelősségi szervezet cégjegyzékszámát vagy egy azzal egyenértékű hivatalos nyilvántartási számát, és az európai vagy nemzeti adóazonosító számát –, továbbá a képviselt gyártó általi megbízás;
- e) a gyártó vagy adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselő vagy az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelően kijelölt gyártói felelősségi szervezet nyilatkozata arról, hogy a megadott információk megfelelnek a valóságnak.

(4) E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, az említett bekezdés d) pontjában meghatározott információkat az e cikk (3) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi kérelemben vagy az 58. cikk szerinti engedélyezési kérelemben kell megadni. Az ilyen engedélyezési kérelemnek tartalmaznia kell legalább a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek egyéni vagy kollektív teljesítésére vonatkozó információkat.

(5) A tagállamok, amennyiben szükséges, további információkat vagy dokumentumokat kérhetnek a gyártók nyilvántartásának hatékony módon történő használatára érdekében.

(6) Amennyiben a gyártó az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelően gyártói felelősségi szervezetet jelölt ki, az e cikk szerinti kötelezettségeket az említett szervezetnek értelemszerűen teljesítenie kell, hacsak a tagállam másként nem rendelkezik.

(7) Az e cikk szerinti kötelezettségeket – a gyártó nevében – a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselő is teljesítheti.

Amennyiben az e cikk szerinti kötelezettségeket – a gyártó nevében – a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott olyan képviselő teljesíti, aki egynél több gyártót képvisel, a (3) bekezdés alapján előírt információkon kívül az említett meghatalmazott képviselőnek külön-külön fel kell tüntetnie minden egyes képviselt gyártó nevét és elérhetőségi adatait is.

(8) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az e cikk szerinti nyilvántartásba vételi eljárás és az 58. cikk szerinti engedélyezési eljárás egyetlen eljárásnak minősül, feltéve, hogy a kérelem megfelel az e cikk (3)–(7) bekezdésében foglalt követelményeknek.

(9) Az illetékes hatóság:

a) a honlapján elérhetővé teszi az elektronikus adatfeldolgozó rendszeren keresztüli kérelmezési eljárásra vonatkozó információkat;

b) a (2) és a (3) bekezdés alapján előírt valamennyi információ benyújtását követően legfeljebb 12 héten belül elvégzi a nyilvántartásba vételt, és nyilvántartási számot ad.

(10) Az illetékes hatóság:

a) szabályokat állapíthat meg a nyilvántartásba vételi követelmények és eljárás tekintetében, anélkül, hogy a (2) és a (3) bekezdésben megállapítottakon kívül, további lényegi követelményeket írna elő;

b) a gyártók felé felszámíthat költségalapú és arányos díjakat a (2) bekezdésben említett kérelmek feldolgozásáért.

(11) Az illetékes hatóság megtagadhatja, hogy nyilvántartásba vegye a gyártót, vagy visszavonhatja a gyártó nyilvántartásba vételét, amennyiben nem nyújtják be a (3) bekezdésben említett információkat és a kapcsolódó igazoló dokumentumokat, vagy azok nem elégségesek, vagy amennyiben a gyártó többé nem felel meg a (3) bekezdés d) pontjában meghatározott követelményeknek.

Az illetékes hatóságnak vissza kell vonnia a gyártó nyilvántartásba vételét, ha az megszűnt létezni.

(12) A gyártónak vagy adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőnek vagy a képviselt gyártók által kijelölt gyártói felelősségi szervezetnek indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell az illetékes hatóságot a nyilvántartásban szereplő információkban bekövetkezett változásokról, valamint a nyilvántartásban említett elemek, illetve akkumulátorok tagállam területén történő forgalmazásának állandó megszüntetéséről.

(13) Amennyiben a gyártók nyilvántartásában szereplő információk nyilvánosan nem hozzáférhetők, a tagállamok biztosítják, hogy az online platformokat üzemeltető azon szolgáltatók, amelyek lehetővé teszik, hogy a fogyasztók távollevők közötti szerződéseket kössenek a gyártókkal, díjmentesen hozzáférjenek a nyilvántartásban szereplő információkhoz.

56. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

(1) A gyártóknak kiterjesztett gyártói felelősséget kell viselniük az általuk valamely tagállam területén első alkalommal forgalmazott elemekért, illetve akkumulátorokért. Az ilyen gyártóknak meg kell felelniük a 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikkében, valamint az e fejezetben foglalt követelményeknek.

(2) Az újrahasználtra való előkészítésből, újrapozicionálásra való előkészítésből, újrapozicionálásból vagy újragyártásból származó elemet, illetve akkumulátort valamely tagállam területén első alkalommal forgalmazó gazdasági szereplőt e rendelet alkalmazásában az ilyen elem, illetve akkumulátor gyártójának kell tekinteni, és kiterjesztett gyártói felelősség terheli.

(3) A 3. cikk 47. pontjának d) alpontjában meghatározott gyártónak minden olyan tagállamban, amelyben elemeket, illetve akkumulátorokat értékesít, ki kell jelölnie egy, a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőt. Az ilyen kijelölést írásbeli meghatalmazással kell megtenni.

(4) A gyártó által fizetendő pénzügyi hozzájárulásnak fedeznie kell a gyártó által az érintett tagállamban forgalmazott termékekre vonatkozó következő költségeket:

- a) a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtésének, továbbá az azt követő elszállításának és kezelésének költségei, figyelembe véve az újrahasználatra való előkészítésből vagy az újrapozicionálásra való előkészítésből, illetve az újrafeldolgozott hulladékelemekből, illetve -akkumulátorokból hasznosított másodnyersanyagok értékéből szerzett bevételeket;
- b) a 69. cikk (5) bekezdése szerinti, a gyűjtött vegyes települési hulladék összetételére vonatkozó vizsgálat elvégzésének költségei;
- c) a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok megelőzésére és kezelésére vonatkozó, a 74. cikk szerinti tájékoztatásnyújtás költségei;
- d) az illetékes hatóságok számára a 75. cikk szerinti adatgyűjtés és -szolgáltatás költségei.

(5) Az olyan elemek, illetve akkumulátorok forgalmazása esetén, amelyek újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezték, mind az eredeti elemek, illetve akkumulátorok gyártói, mind az említett műveletek eredményeként forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok gyártói létrehozhatnak és kiigazíthatnak egy költségmegosztási mechanizmust – a költségeknek a különböző gyártók közötti tényleges megoszlása alapján – a (4) bekezdés a), c) és d) pontjában említett költségek tekintetében.

Amennyiben a (2) bekezdésben említett elemre, illetve akkumulátorra egynél több kiterjesztett gyártói felelősség vonatkozik, az elemet, illetve akkumulátort forgalmazó első gyártót nem terhelik többletköltségek az ilyen költségmegosztási mechanizmus eredményeként.

A Bizottság elősegíti az ilyen költségmegosztási mechanizmusokkal kapcsolatos információk és bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét.

57. cikk

Gyártói felelősségi szervezet

(1) A gyártóknak lehetőségük van arra, hogy az 58. cikknek megfelelően engedélyezett gyártói felelősségi szervezetet jelöljenek ki annak érdekében, hogy a nevükben teljesítse a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségeket. A tagállamok intézkedéseket hozhatnak a gyártói felelősségi szervezet kijelölésének kötelezővé tétele érdekében. Az ilyen intézkedéseket meg kell indokolni a forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok adott kategóriájának sajátos jellemzői és a kapcsolódó hulladékgazdálkodási jellemzők alapján.

(2) A kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó követelmények kollektív teljesítése esetén a gyártói felelősségi szervezeteknek biztosítaniuk kell a gyártók számára az egyenlő bánásmódot, függetlenül származásuktól vagy méretüktől, anélkül, hogy aránytalan terhet rónának az elemeket, illetve akkumulátorokat kis mennyiségben gyártókra, ideértve a kis- és középvállalkozásokat is. A gyártói felelősségi szervezeteknek biztosítaniuk kell azt is, hogy a gyártók által részükre fizetett pénzügyi hozzájárulások:

- a) a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (4) bekezdésének b) pontjával összhangban módosításra kerüljenek – legalább elem-, illetve akkumulátorkategóriánként és az elemek, illetve akkumulátorok kémiai jellemzői alapján –, adott esetben figyelembe véve az újratölthetőséget, az elemek, illetve akkumulátorok gyártása során az újrafeldolgozott tartalom szintjét, valamint azt, hogy az elemek, illetve akkumulátorok újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezték-e, továbbá a karbonlábnyomukat; és
- b) kiigazításra kerüljenek a gyártói felelősségi szervezeteknek az újrahasználatra való előkészítésből vagy az újrapozicionálásra való előkészítésből, illetve az újrafeldolgozott hulladékelemekből, illetve -akkumulátorokból hasznosított másodnyersanyagok értékéből szerzett bevételei figyelembevételére érdekében.

(3) Amennyiben valamely tagállamban több gyártói felelősségi szervezet rendelkezik engedéllyel a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségeknek a gyártók nevében történő teljesítésére, a tagállam egész területén biztosítaniuk kell az 59. cikk (1) bekezdésében, a 60. cikk (1) bekezdésében és a 61. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek általi lefedettséget. A tagállamok kijelölik az illetékes hatóságot vagy kijelölnek egy független harmadik felet annak biztosítására, hogy a gyártói felelősségi szervezetek összehangolt módon teljesítsék kötelezettségeiket.

(4) A gyártói felelősségi szervezeteknek biztosítaniuk kell a birtokukban lévő adatok bizalmas kezelését a védett információk vagy az egyes gyártókhoz vagy azok kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőihez közvetlenül visszavezethető információk tekintetében.

(5) A 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (3) bekezdésének e) pontjában említett információk mellett a gyártói felelősségi szervezeteknek – a kereskedelmi és ipari titoktartásra is figyelemmel – a honlapjukon évente legalább egy alkalommal közzé kell tenniük a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtési arányára, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókra és az anyagában történő hasznosítás szintjeire vonatkozó információkat azon gyártók vonatkozásában, amelyek a gyártói felelősségi szervezetet kijelölték.

(6) Az (5) bekezdésben említett információk mellett a gyártói felelősségi szervezeteknek nyilvánosságra kell hozniuk a (8) bekezdéssel összhangban kiválasztott, hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők kiválasztási eljárására vonatkozó információkat.

(7) Amennyiben a belső piac torzulásának elkerüléséhez szükséges, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktust fogadjon el az e cikk (2) bekezdésének a) pontjának alkalmazására vonatkozó kritériumok meghatározása céljából. Ez a végrehajtási jogi aktus nem vonatkozhat a hozzájárulások mértékének pontos meghatározására, és azt a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőket a gyártók vagy a gyártói felelősségi szervezetek által lefolytatott, átlátható odaítélési kritériumokon alapuló, megkülönböztetéstől mentes kiválasztási eljárásnak kell alávetni, amely nem ró aránytalan terhet a kis- és középvállalkozásokra.

58. cikk

A kiterjesztett gyártói felelősség teljesítésére vonatkozó engedély

(1) A kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek egyéni teljesítése esetén a gyártónak és a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek kollektív teljesítése esetén a kijelölt gyártói felelősségi szervezeteknek a kiterjesztett gyártói felelősség teljesítésére vonatkozó engedélyt kell kérniük az illetékes hatóságtól.

(2) Az engedély csak akkor adható meg, amennyiben igazolják:

a) hogy teljesülnek a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (3) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott követelmények, valamint a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet által bevezetett intézkedések elegendőek az e fejezetben meghatározott kötelezettségek teljesítéséhez a gyártó vagy azon gyártók által, amelyek nevében a gyártói felelősségi szervezet eljár, a tagállam területén első alkalommal forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok mennyisége tekintetében; és

b) igazoló dokumentumok benyújtásával, hogy az 59. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt követelmények vagy a 60. cikk (1), (2) és (4) bekezdésében foglalt követelmények teljesülnek, továbbá hogy valamennyi intézkedést meghoztak a legalább az 59. cikk (3) bekezdésében és a 60. cikk (3) bekezdésében említett, vonatkozó gyűjtési célkitűzés tartós elérésének és fenntartásának lehetővé tétele érdekében.

(3) A tagállamok az 54. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett közigazgatási és eljárási szabályokat megállapító intézkedéseikben részletesen ismertetik az engedélyezési eljárást, amely eltérő lehet aszerint, hogy a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek egyéni vagy kollektív teljesítésére vonatkoznak-e, valamint a gyártók vagy a gyártói felelősségi szervezetek megfelelése ellenőrzésének módozatait, ideértve a gyártók vagy a gyártói felelősségi szervezetek által e célból benyújtandó információkat is. Az engedélyezési eljárásnak tartalmaznia kell az 59. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 60. cikk (1), (2) és (4) bekezdésében megállapított követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében bevezetett intézkedések ellenőrzésére vonatkozó követelményeket, továbbá ezen ellenőrzés határidejét, amely nem haladhatja meg a hiánytalan kérelmezési dokumentáció benyújtásától számított 12 hetet. Az ellenőrzést független szakértő is elvégezheti, akinek az ellenőrzés eredményéről ellenőrzési jelentést kell kiadnia.

(4) A gyártónak vagy a gyártói felelősségi szervezeteknek indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell az illetékes hatóságot az engedélyben foglalt adatokban bekövetkezett bármely változásról, valamint bármely, az engedélyezés feltételeit érintő változásról vagy a tevékenységek állandó beszüntetéséről.

(5) A 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (3) bekezdésének d) pontjában előírt önellenőrzési mechanizmust rendszeresen, de legalább háromévente, valamint az illetékes hatóság kérésére el kell végezni annak ellenőrzése érdekében, hogy betartják-e az említett pontban foglalt rendelkezéseket, és hogy továbbra is teljesülnek-e az e cikk (2) bekezdésében említett engedélyezési feltételek. A gyártónak vagy a gyártói felelősségi szervezetnek kérésre be kell nyújtania az illetékes hatóság részére egy önellenőrzési jelentést és, amennyiben szükséges, a korrekciós intézkedési terv tervezetét. Az e cikk (6) bekezdése szerinti hatáskörök sérelme nélkül az illetékes hatóság észrevételeket tehet az önellenőrzési jelentéssel és a korrekciós intézkedési terv tervezetével kapcsolatban, és minden ilyen észrevételt közölnie kell a gyártóval vagy a gyártói felelősségi szervezettel. A gyártónak vagy a gyártói felelősségi szervezetnek az említett észrevételek alapján kell elkészítenie és végrehajtania a korrekciós intézkedési tervet.

(6) Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy visszavonja az engedélyt, ha nem teljesülnek az 59. cikk (3) bekezdésében vagy a 60. cikk (3) bekezdésében megállapított gyűjtési célkitűzések, vagy a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet többé nem teljesíti a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésének és kezelésének megszervezésére vonatkozó követelményeket, vagy elmulasztja az illetékes hatóságnak történő jelentéstételt vagy az engedély feltételeit érintő bármely változás bejelentését, vagy beszüntette tevékenységeit.

(7) A kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek egyéni teljesítése esetén a gyártónak és a kiterjesztett gyártói felelősség kollektív teljesítése esetén a kijelölt gyártói felelősségi szervezeteknek garanciát kell nyújtaniuk a hulladékgazdálkodási tevékenységekkel kapcsolatban a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet által fizetendő költségek fedezésére, ideértve a tevékenységeik állandó beszüntetését vagy a fizetéseképtelenséget is. A tagállamok további követelményeket is meghatározhatnak az ilyen garanciára vonatkozóan. Az állam által működtetett gyártói felelősségi szervezet esetében ilyen garanciát lehet nyújtani másként is, mint maga a szervezet által, és arra sor kerülhet olyan állami alap formájában is, amelyet a gyártók által fizetett díjakból finanszíroznak, és amelyért a szervezetet működtető tagállam egyetemlegesen felel.

59. cikk

A hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyűjtése

(1) A hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyártói vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetek biztosítják, hogy minden hulladékká vált hordozható elemet, illetve akkumulátort elkülönítetten gyűjtsenek – függetlenül azok jellegétől, kémiai összetételétől, állapotától, márkájától vagy származásától – azon tagállam területén, ahol első alkalommal forgalmaznak hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat. E célból:

- a) visszavételi és gyűjtőrendszert kell létrehozniuk a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok számára;
- b) a (2) bekezdés a) pontjában említett szervezetek számára fel kell ajánlaniuk a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok ingyenes gyűjtését, és gondoskodniuk kell a hulladékká vált hordozható elemeknek, illetve akkumulátoroknak minden olyan szervezettől való gyűjtéséről, amely élt ezzel a felajánlással (a továbbiakban: hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok csatlakozott gyűjtőhelyei);
- c) rendelkezniük kell a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyűjtése és szállítása tekintetében szükséges gyakorlati intézkedésekről, ideértve a 2008/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽⁴⁶⁾ foglalt követelményeknek megfelelő, alkalmas gyűjtő- és szállítókonténerek ingyenes rendelkezésre bocsátását a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok csatlakozott gyűjtőhelyei számára;
- d) ingyenesen kell gyűjteniük a hulladékká vált hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat a csatlakozott gyűjtőhelyeken, olyan gyakorisággal, amely arányban áll a lefedett területtel, valamint a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok csatlakozott gyűjtőhelyein keresztül rendszerint gyűjtött, hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok mennyiségével és veszélyes jellegével;
- e) ingyenesen kell gyűjteniük az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiból eltávolított, hulladékká vált hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat, olyan gyakorisággal, amely arányban áll a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok mennyiségével és veszélyes jellegével;
- f) biztosítaniuk kell, hogy a hordozható elemek, illetve akkumulátorok csatlakozott gyűjtőhelyeiről gyűjtött, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiból eltávolított, hulladékká vált hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat ezt követően valamely hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplő kezelje egy engedélyezett létesítményben, a 70. cikknek megfelelően.

(2) A hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok visszavételi és -gyűjtési rendszere:

- a) az általuk a következők közül az egyikkel vagy többel való együttműködés keretében létrehozott gyűjtőhelyekből álljon:
 - i. a 62. cikknek megfelelő forgalmazók;
 - ii. a 2000/53/EK irányelv hatálya alá tartozó, hulladékká vált járművek hulladékkezelő létesítményei;
 - iii. a 66. cikk szerinti állami hatóságok vagy nevükben hulladékgazdálkodást végző harmadik felek;
 - iv. a 67. cikk szerinti önkéntes gyűjtőhelyek;
 - v. a 2012/19/EU irányelv hatálya alá tartozó, hulladék elektromos és elektronikus berendezések hulladékkezelő létesítményei; és
- b) lefedje a tagállam teljes területét, figyelembe véve a népesség nagyságát és a népsűrűséget, a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok várható mennyiségét, a végfelhasználók számára való hozzáférhetőséget és a hozzájuk való közelséget, nem korlátozva olyan területekre, ahol a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyűjtése és azt követő kezelése nyereséges.

⁽⁴⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/68/EK irányelve (2008. szeptember 24.) a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.).

(3) A hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek el kell érniük és tartósan fenn kell tartaniuk legalább a következő, a hulladékká vált hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó gyűjtési célkitűzéseket:

- a) 45 % 2023. december 31-ig;
- b) 63 % 2027. december 31-ig;
- c) 73 % 2030. december 31-ig.

A gyártóknak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek az e bekezdésben említett gyűjtési arányokat a XI. mellékletnek megfelelően kell kiszámítaniuk.

(4) Lehetővé kell tenni a végfelhasználók számára, hogy a (2) bekezdés a) pontjában említett gyűjtőhelyeken megválhassanak a hulladékká vált hordozható elemektől, illetve akkumulátoroktól, és nem kötelezhetők díjfizetésre vagy új elem, illetve akkumulátor megvásárlására, illetve nem lehet kötelező feltétel az, hogy a hordozható elemet, illetve akkumulátort a gyűjtőhelyeket létrehozó gyártóktól vásárolták.

(5) A (2) bekezdés a) pontjának i., iii. és iv. alpontjának megfelelően létrehozott gyűjtőhelyekre nem vonatkoznak a 2008/98/EK irányelv nyilvántartásba vételi vagy engedélyezési követelményei.

(6) A tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el annak előírására, hogy az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett gyűjtőhelyek csak akkor gyűjthetnek hulladékká vált hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat, ha szerződést kötöttek a gyártókkal vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetekkel.

(7) A piac várható fejlődése és az újratölthető hordozható akkumulátorok várható élettartamának növekedésére tekintettel, valamint a gyűjtés céljára rendelkezésre álló, hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok tényleges mennyiségének jobb megállapítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2027. augusztus 18-ig a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a XI. mellékletben meghatározott, hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyűjtési arányának kiszámítására szolgáló módszertan módosítása, valamint az e cikk (3) bekezdésében meghatározott gyűjtési célkitűzés módosítása céljából annak érdekében, hogy az említett gyűjtési célkitűzést hozzáigazítsák az új módszertanhoz, egyenértékű ambíció és határidők fenntartása mellett.

60. cikk

A hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtése

(1) Az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy minden hulladékká vált LMT-elemet, illetve -akkumulátort elkülönítetten gyűjtsenek – függetlenül azok jellegétől, kémiai összetételétől, állapotától, márkájától vagy származásától – azon tagállam területén, ahol első alkalommal forgalmaznak elemeket, illetve akkumulátorokat. E célból:

- a) visszavételi és gyűjtési rendszert kell létrehozniuk a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok számára;
- b) a (2) bekezdés a) pontjában említett szervezetek számára fel kell ajánlaniuk a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok ingyenes gyűjtését, és gondoskodniuk kell a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok minden olyan szervezettől való gyűjtéséről, amely élt ezzel a felajánlással (a továbbiakban: LMT-elemek, illetve -akkumulátorok csatlakozott gyűjtőhelyei);
- c) rendelkezniük kell a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésével és szállításával kapcsolatban szükséges gyakorlati intézkedésekről, ideértve a 2008/68/EK irányelvben foglalt követelményeknek megfelelő, alkalmas gyűjtő- és szállítókonténerek ingyenes rendelkezésre bocsátását az LMT-akkumulátorok csatlakozott gyűjtőhelyei számára;
- d) ingyenesen kell gyűjteniük a hulladékká vált LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok csatlakozott gyűjtőhelyein, olyan gyakorisággal, amely arányban áll a lefedett területtel, valamint az adott gyűjtőhelyeken rendszerint gyűjtött, hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyiségével és veszélyes jellegével;
- e) ingyenesen kell gyűjteniük az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiból eltávolított, hulladékká vált LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat, olyan gyakorisággal, amely arányban áll a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyiségével és veszélyes jellegével;
- f) biztosítaniuk kell, hogy az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok csatlakozott gyűjtőhelyeiről gyűjtött, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiból eltávolított, hulladékká vált LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat ezt követően valamely hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplő egy engedélyezett létesítményben kezelje a 70. cikknek megfelelően.

(2) Az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek biztosítaniuk kell azt, hogy a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok visszavételi és gyűjtési rendszere:

a) az általuk a következők közül az egyikkel vagy többel való együttműködés keretében létrehozott gyűjtőhelyekből álljon:

i. a 62. cikk szerinti forgalmazók;

ii. a 2000/53/EK irányelv hatálya alá tartozó, a hulladékká vált járművek hulladékkezelő létesítményei;

iii. a 66. cikk szerinti állami hatóságok vagy nevükben hulladékgazdálkodást végző harmadik felek;

iv. a 67. cikk szerinti önkéntes gyűjtőhelyek;

v. a 2012/19/EU irányelv hatálya alá tartozó, a hulladék elektromos és elektronikus berendezések hulladékkezelő létesítményei; és

b) lefedje a tagállam teljes területét, figyelembe véve a népesség nagyságát és a népsűrűséget, a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok várható mennyiségét, a végfelhasználók számára való megközelíthetőséget és a hozzájuk való közelséget, nem korlátozva olyan területekre, ahol a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtése és azt követő kezelése nyereséges.

(3) Az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok tekintetében el kell érniük és tartósan fenn kell tartaniuk legalább a következő gyűjtési célkitűzéseket:

a) 51 % 2028. december 31-ig;

b) 61 % 2031. december 31-ig.

Az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek az e bekezdésben említett gyűjtési arányokat a XI. mellékletnek megfelelően kell kiszámítaniuk.

(4) Az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek:

a) a (2) bekezdés a) pontjában említett gyűjtőhelyeken a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtésére alkalmas gyűjtési infrastruktúrát kell létrehozniuk, amely megfelel az alkalmazandó biztonsági követelményeknek, és fedezniük kell az ezeken a gyűjtőhelyeken a visszavételi tevékenységekkel kapcsolatban felmerülő szükséges költségeket; a gyűjtőhelyen az ilyen hulladékkumulátorok gyűjtésére és ideiglenes tárolására szolgáló konténereknek alkalmasnak kell lenniük az ilyen gyűjtőhelyeken keresztül várhatóan gyűjtésre kerülő, hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége és veszélyes jellege tekintetében;

b) a (2) bekezdés a) pontjában említett gyűjtőhelyekről olyan gyakorisággal kell gyűjteniük a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorokat, amely arányban áll az elkülönített gyűjtéshez szolgáló infrastruktúra tárolási kapacitásával, valamint az ilyen gyűjtőhelyeken rendszerint gyűjtött hulladékkumulátorok mennyiségével és veszélyes jellegével; és

c) gondoskodniuk kell az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett gyűjtőhelyekről gyűjtött, hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok engedélyezett létesítményekbe szállításáról a 70. és a 73. cikknek megfelelő kezelés céljából.

(5) Lehetővé kell tenni, hogy a végfelhasználók a (2) bekezdés a) pontjában említett gyűjtőhelyeken megválhassanak a hulladékká vált LMT-elemeiktől, illetve -akkumulátoroktól, és nem kötelezhetők díjfizetésre vagy új elem, illetve akkumulátor megvásárlására, illetve nem lehet kötelező feltétel, hogy az LMT-elemet, illetve -akkumulátort a gyűjtőhelyeket létrehozó gyártóktól vásárolták.

(6) A (2) bekezdés a) pontjának i., iii. és iv. alpontja szerint létrehozott gyűjtőhelyekre nem vonatkoznak a 2008/98/EK irányelvben foglalt nyilvántartásba vételi vagy engedélyezési követelmények.

(7) A tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el annak előírására, hogy az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett gyűjtőhelyek csak akkor gyűjthetnek hulladékká vált LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat, ha szerződést kötöttek a gyártókkal vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetekkel.

(8) A piac várható fejlődése és az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok várható élettartamának növekedésére tekintettel, valamint a gyűjtés céljára rendelkezésre álló, hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok tényleges mennyiségének jobb megállapítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2027. augusztus 18-ig a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a XI. mellékletben meghatározott, a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtési arányának kiszámítására szolgáló módszertan módosítása, valamint az e cikk (3) bekezdésében megállapított gyűjtési célkitűzés módosítása céljából annak érdekében, hogy a gyűjtési célkitűzést hozzáigazítsák az új módszertanhoz, egyenértékű ambíció és határidők fenntartása mellett.

61. cikk

A hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtése

(1) Az SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, az ipari elemek, illetve akkumulátorok és az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek díjmentesen vissza kell venniük minden olyan hulladékká vált SLI-elemet, illetve -akkumulátort, hulladékká vált ipari elemet, illetve akkumulátort és hulladékká vált elektromosjármű-elemet, illetve -akkumulátort – tekintet nélkül jellegükre, kémiai összetételükre, állapotukra, márkájukra vagy származásukra –, amely abba a kategóriába tartozik, amelyet az említett tagállam területén első alkalommal forgalmaztak, anélkül, hogy a végfelhasználót új elem, illetve akkumulátor vásárlására köteleznék, illetve nem lehet kötelező feltétel, hogy az elemet, illetve akkumulátort tőlük vásárolták, továbbá biztosítaniuk kell, hogy az ilyen hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat elkülönítetten gyűjtsék. E célból vállalniuk kell, hogy visszaveszik a hulladékká vált SLI-elemeket, hulladékká vált ipari elemeket, illetve akkumulátorokat és a hulladékká vált elektromosjármű-elemeket, illetve -akkumulátorokat a végfelhasználóktól vagy a visszavételi és gyűjtési rendszerektől, amelyeknek részét képezik a következőkkel együttműködésben, általuk létrehozott gyűjtőhelyek:

- a) SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, ipari elemek, illetve akkumulátorok és elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok 62. cikk (1) bekezdése szerinti forgalmazói;
- b) az SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, az ipari elemek, illetve akkumulátorok és elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok újragyártását vagy újrapozícionálását végző gazdasági szereplők;
- c) elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak, valamint hulladékká vált járműveknek a kezelését végző, a 65. cikkben említett létesítmények a tevékenységükből származó, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok tekintetében;
- d) a 66. cikk szerinti állami hatóságok vagy nevükben hulladékgazdálkodást végző harmadik felek.

A tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el annak előírására, hogy az első albekezdés a)–d) pontjában említett szervezetek csak abban az esetben gyűjthessék be a hulladékká vált SLI-elemeket, illetve -akkumulátorokat, a hulladékká vált ipari elemeket, illetve akkumulátorokat és a hulladékká vált elektromosjármű-elemeket, illetve -akkumulátorokat, ha szerződést kötöttek a gyártókkal vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetekkel.

Amennyiben szükség van a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok nem kereskedelmi magánfelhasználók telephelyén történő előzetes bontására, a gyártónak az említett hulladékelemek, illetve -akkumulátorok visszavételére vonatkozó kötelezettsége nem eredményezheti azt, hogy az említett felhasználók viseljék az említett hulladékelemek, illetve -akkumulátorok bontásával és gyűjtésével kapcsolatos költségeket.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban bevezetett visszavételi intézkedéseknek ki kell terjedniük egy adott tagállam egész területére, figyelembe véve a népesség nagyságát és a népsűrűséget, a hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok várható mennyiségét, a végfelhasználók számára való megközelíthetőséget és a hozzájuk való közelséget, nem korlátozva olyan területekre, ahol a hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtése és azt követő kezelése nyereséges.

(3) Az SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, az ipari elemek, illetve akkumulátorok és az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek:

- a) biztosítaniuk kell az (1) bekezdésben említett visszavételi és gyűjtési rendszerekben a hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtésére alkalmas gyűjtési infrastruktúrát, amely megfelel az alkalmazandó biztonsági követelményeknek, valamint fedezniük kell az említett visszavételi és gyűjtési rendszerek révén a visszavételi tevékenységekkel kapcsolatban felmerülő szükséges költségeket; a visszavételi és gyűjtési rendszerekben az ilyen hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésére és ideiglenes tárolására szolgáló konténereknek alkalmasnak kell lenniük az említett gyűjtőhelyeken keresztül várhatóan gyűjtésre kerülő, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége és veszélyes jellege tekintetében;
- b) az (1) bekezdésben említett visszavételi és gyűjtési rendszerekből be kell gyűjteniük a hulladékká vált SLI-elemeket, illetve -akkumulátorokat, a hulladékká vált ipari elemeket, illetve akkumulátorokat és a hulladékká vált elektromosjármű-elemeket, illetve -akkumulátorokat olyan gyakorisággal, amely arányban áll az elkülönített gyűjtéshez szolgáló infrastruktúra tárolási kapacitásával, valamint az ilyen visszavételi és gyűjtési rendszerekben rendszerint gyűjtött hulladékelemek, illetve -akkumulátorok mennyiségével és veszélyes jellegével; és
- c) gondoskodniuk kell a végfelhasználóktól és az e cikk (1) bekezdésében említett visszavételi és gyűjtési rendszerekből gyűjtött, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok engedélyezett létesítményekbe szállításáról a 70. és a 73. cikknek megfelelő kezelés céljából.

(4) Az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek a 70. cikk szerinti kezelésük céljából átadhatják a gyűjtött, hulladékká vált SLI-elemeket, illetve -akkumulátorokat, hulladékká vált ipari elemeket, illetve akkumulátorokat és hulladékká vált elektromosjármű-elemeket, illetve -akkumulátorokat az 57. cikk (8) bekezdésével összhangban kiválasztott hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek. Ilyen esetekben teljesítettnek kell tekinteni az e cikk (3) bekezdésének c) pontjában foglalt gyártói kötelezettséget.

62. cikk

A forgalmazók kötelezettségei

1. A forgalmazóknak díjmentesen vissza kell venniük a végfelhasználóktól a hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat – anélkül, hogy a végfelhasználót új elem, illetve akkumulátor vásárlására köteleznék, illetve kötelező feltételként szabnák új elem korábbi vásárlását, tekintet nélkül az elemek, illetve akkumulátorok kémiai összetételére, márkájára vagy származására – a következők szerint:

- a) a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok esetében a forgalmazó kiskereskedelmi árusítóhelyén vagy annak közvetlen közelében;
- b) a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében a forgalmazó kiskereskedelmi árusítóhelyén vagy annak közelében.

2. Az (1) bekezdésben meghatározott visszavételi kötelezettség:

- a) nem alkalmazandó az elemeket, illetve akkumulátorokat tartalmazó, hulladékká vált termékekre;
- b) a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok azon kategóriáira korlátozódik, amelyek új elemekként, illetve akkumulátorokként szerepelnek vagy szerepeltek a forgalmazó kínálatában, és a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok tekintetében arra a mennyiségre, amelytől a lakossági végfelhasználók általában megválnak.

(3) A forgalmazóknak az általuk visszavett hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat át kell adniuk azon gyártóknak vagy gyártói felelősségi szervezeteknek, amelyek az említett hulladékelemeknek, illetve -akkumulátoroknak az 59., 60., illetve 61. cikk szerinti gyűjtéséért felelnek, vagy az 57. cikk (8) bekezdésének megfelelően kiválasztott hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek, a 70. cikknek megfelelő kezelésük céljából.

(4) Az e cikk szerinti kötelezettségek értelemszerűen alkalmazandók azon forgalmazókra, amelyek távollevők között kötött szerződés keretében értékesítenek elemeket, illetve akkumulátorokat a végfelhasználók számára. Az említett forgalmazóknak elegendő számú gyűjtőhelyet kell biztosítaniuk a tagállam egész területére kiterjedően, figyelembe véve a népesség nagyságát és a népsűrűséget, a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok, a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok, valamint a hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok várható mennyiségét, a végfelhasználók számára való megközelíthetőséget és a hozzájuk való közelséget, lehetővé téve a végfelhasználók számára az elemek, illetve akkumulátorok visszaszolgáltatását.

(5) Kézbesítéssel történő értékesítés esetén a forgalmazóknak fel kell ajánlaniuk a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok, a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok, a hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok és a hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok díjmentes visszavételét a végfelhasználónak való kézbesítés helyén vagy egy helyi gyűjtőhelyen. A végfelhasználót az elem, illetve akkumulátor megrendelésekor tájékoztatni kell a hulladékelemre, illetve -akkumulátorra vonatkozó visszavételi intézkedésekről.

(6) Az (EU) 2022/2065 rendelet 30. cikke (1) bekezdése d) és e) pontjának való megfelelés céljából az említett rendelet III. fejezete 4. szakaszának hatálya alá tartozó online platformokat üzemeltető azon szolgáltatóknak, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek a gyártókkal, a következő információkat kell beszerezniük az uniós fogyasztók számára elemeket, illetve akkumulátorokat – köztük készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépített elemeket, illetve akkumulátorokat – kínáló gyártóktól:

- a) az 55. cikkben említett gyártók nyilvántartására vonatkozó részletes adatok és a gyártónak az említett nyilvántartásban szereplő nyilvántartási száma vagy nyilvántartási számai;
- b) a gyártó öntanúsítása, amelyben kötelezettséget vállal arra, hogy csak olyan elemeket, illetve akkumulátorokat – ideértve a készülékekbe, könnyű szállítóeszközökbe vagy egyéb járművekbe beépített elemeket, illetve akkumulátorokat is – kínál, amelyek tekintetében teljesülnek az 56. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdésében, az 57. cikk (1) bekezdésében, valamint az 58. cikk (1), (2) és (7) bekezdésében említett kiterjesztett gyártói felelősségi követelmények.

63. cikk

Az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó betétdíjas rendszerek

A Bizottság 2027. december 31-ig értékeli az elemekre, illetve akkumulátorokra, különösen az általános felhasználású hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó betétdíjas rendszerek létrehozásának a megvalósíthatóságát és lehetséges előnyeit. A Bizottság e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, valamint fontolóra veszi a megfelelő intézkedések megtételét, ideértve jogalkotási javaslatok elfogadását.

64. cikk

A végfelhasználók kötelezettségei

- (1) A végfelhasználóknak a hulladékelemektől, illetve -akkumulátoroktól más hulladékáramoktól, így a vegyes települési hulladékoktól is elkülönítve kell megválniuk.
- (2) A végfelhasználóknak a hulladékelemektől, illetve -akkumulátoroktól a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet által, vagy a velük kötött külön megállapodással összhangban létrehozott kijelölt elkülönített gyűjtőhelyeken kell megválniuk, az 59., a 60. és a 61. cikkel összhangban.

65. cikk

A kezelő létesítmények üzemeltetőinek kötelezettségei

- (1) A 2000/53/EK vagy a 2012/19/EU irányelv hatálya alá tartozó kezelő létesítmények üzemeltetőinek át kell adniuk a hulladékká vált járművek vagy a hulladék elektromos és elektronikus berendezések kezeléséből származó hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat a releváns elem-, illetve akkumulátorkategória gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek, vagy az 57. cikk (8) bekezdésével összhangban kiválasztott hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek a 70. cikkel összhangban történő kezelésük céljából.
- (2) Az (1) bekezdésben említett kezelő létesítmények üzemeltetőinek nyilvántartást kell vezetniük ezekről az átadásokról.

66. cikk

Az állami hulladékgazdálkodási hatóságok részvétele

- (1) Nem kereskedelmi magán-végfelhasználóktól származó hulladékelemektől, illetve -akkumulátoroktól állami hulladékgazdálkodási hatóságok által létrehozott, elkülönített gyűjtésre szolgáló gyűjtőhelyeken lehet megválni.
- (2) Az állami hulladékgazdálkodási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a gyűjtött hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat a 70. cikknek megfelelően kezeljék, vagy úgy, hogy:
- a) átadják azokat a releváns elem-, illetve akkumulátorkategória gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek vagy az 57. cikk (8) bekezdésével összhangban kiválasztott hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek; vagy
 - b) a 68. cikk (2) bekezdésével összhangban saját maguk végzik el a gyűjtött hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelését.

67. cikk

Az önkéntes gyűjtőhelyek részvétele

- (1) A hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok önkéntes gyűjtőhelyeinek át kell adniuk a gyűjtött, hulladékká vált hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat a hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyártói vagy a nevükben eljáró harmadik felek – ideértve a gyártói felelősségi szervezeteket is –, vagy az 57. cikk (8) bekezdésével összhangban kiválasztott hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők számára a 70. cikkel összhangban történő kezelésük céljából.
- (2) A hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok önkéntes gyűjtőhelyeinek át kell adniuk a gyűjtött, hulladékká vált LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyártói vagy a nevükben eljáró harmadik felek – ideértve a gyártói felelősségi szervezeteket is –, vagy az 57. cikk (8) bekezdésével összhangban kiválasztott hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők számára a 70. cikkel összhangban történő kezelésük céljából.

68. cikk

A hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok átadására vonatkozó korlátozások

- (1) A tagállamok korlátozhatják a forgalmazók, a 65. cikkben említett hulladékkezelő létesítmények üzemeltetői, a 66. cikkben említett állami hulladékgazdálkodási hatóságok és a 67. cikkben említett önkéntes gyűjtőhelyek azon lehetőségét, hogy a gyűjtött, hulladékká vált hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat és hulladékká vált LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat a 70. cikk szerinti kezelésük céljából átadják akár a gyártóknak vagy a gyártói felelősségi szervezeteknek, akár valamely hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőnek. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen korlátozások ne gyakoroljanak káros hatást a gyűjtési és újrafeldolgozási rendszerekre.
- (2) A tagállamok elfogadhatnak továbbá intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék a 66. cikkben említett állami hulladékgazdálkodási hatóságok számára, hogy maguk végezzék el a 70. cikknek megfelelő kezelést.

69. cikk

A tagállamoknak a hulladékká vált hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra és a hulladékká vált LMT-elemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó gyűjtési célkitűzések tekintetében fennálló kötelezettségei

(1) A tagállamok elfogadják az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a gyártók vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetek elérjék az 59. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok tekintetében, valamint a 60. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok tekintetében megállapított gyűjtési célkitűzéseket.

(2) A tagállamok rendszeresen – legalább évente egyszer – figyelemmel kísérik a gyártók vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetek gyűjtési arányát annak ellenőrzése érdekében, hogy megtették-e a megfelelő intézkedéseket az 59. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok tekintetében, valamint a 60. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok tekintetében meghatározott gyűjtési célkitűzések elérése érdekében. Az ilyen figyelemmel kísérésnek különösen az illetékes hatóságok részére a 75. cikkel összhangban bejelentett információkon kell alapulnia – és magában kell foglalnia ezen információk, valamint annak ellenőrzését, hogy a gyártó betartotta-e a XI. mellékletben meghatározott számítási módszertant –, továbbá az e cikk (5) bekezdésében említett összetétel-vizsgálat eredményein és a tagállam rendelkezésére álló bármely egyéb információn.

(3) Amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett figyelemmel kísérés alapján valamely tagállam megállapítja, hogy egy gyártó vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölése esetén – egy gyártói felelősségi szervezet nem hozott olyan intézkedéseket, amelyek összhangban vannak az 59. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában a hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok tekintetében vagy a 60. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában a hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok tekintetében meghatározott gyűjtési célkitűzések elérésével, az adott tagállam illetékes hatóságának fel kell kérnie az említett gyártót vagy gyártói felelősségi szervezetet, hogy hozzon megfelelő korrekciós intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az adott esettől függetlenül tudja élni az említett cikkek valamelyikében meghatározott gyűjtési célkitűzéseket.

(4) Az 58. cikk (5) bekezdésében említett önellenőrzési mechanizmus sérelme nélkül a gyártónak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölése esetén – a gyártói felelősségi szervezetnek az e cikk (3) bekezdésében említett illetékes hatóság kérésétől számított három hónapon belül be kell nyújtania az illetékes hatóság részére a korrekciós intézkedési terv tervezetét. Az említett illetékes hatóság észrevételeket tehet a terv tervezetével kapcsolatban, és minden ilyen észrevételt a korrekciós intézkedési terv tervezetének kézhezvételétől számított egy hónapon belül közölnie kell a gyártóval vagy a gyártói felelősségi szervezettel.

Amennyiben az illetékes hatóság közli a korrekciós intézkedési terv tervezetére vonatkozó észrevételeit, a gyártónak vagy a gyártói felelősségi szervezeteknek ezen észrevételek kézhezvételétől számított egy hónapon belül – az említett észrevételek figyelembevételével – el kell készíteniük a korrekciós intézkedési tervet, és azt ennek megfelelően végre kell hajtaniuk.

Annak értékelésekor, hogy a nyilvántartásra vonatkozó, az 55. cikkben megállapított feltételek, és adott esetben az engedélyezésre vonatkozó, az 58. cikkben megállapított feltételek továbbra is teljesülnek-e, figyelembe kell venni a korrekciós intézkedési terv tartalmát és azt, hogy a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet megfelel-e annak.

(5) A tagállamok 2026. január 1-jéig, és azt követően ötévente elvégzik az előző naptári év vonatkozásában a gyűjtött vegyes települési hulladéknak, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak összetételére vonatkozó vizsgálatot a bennük lévő, hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok arányának meghatározása céljából. Az említett felmérések alapján az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyártói, az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyártói vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a vonatkozó gyártói felelősségi szervezetek tegyenek korrekciós intézkedéseket a csatlakozott gyűjtőhelyek hálózatának kibővítése céljából, és folytassanak a 74. cikk (1) bekezdésének megfelelően tájékoztató kampányokat.

70. cikk

Kezelés

(1) Tilos az összegyűjtött hulladékelemek, illetve -akkumulátorok ártalmatlanítása vagy energetikai hasznosítási műveletnek való alávetése.

(2) A 2010/75/EU irányelv sérelme nélkül, az engedélyezett létesítményeknek biztosítaniuk kell, hogy a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelése megfelelően legalább e rendelet XII. melléklete A. részének és a 2010/75/EU irányelv 3. cikkének 10. pontjában meghatározott, elérhető legjobb technikáknak.

(3) Amennyiben az elemeket, illetve akkumulátorokat még a hulladékká vált készülékekbe, a hulladékká vált könnyű szállítóeszközökbe vagy a hulladékká vált járművekbe beépítve gyűjtik össze, adott esetben – a 2000/53/EK vagy a 2012/19/EU irányelvben megállapított követelményekkel összhangban – el kell azokat távolítani a hulladékká vált készülékekből, hulladékká vált könnyű szállítóeszközökből vagy hulladékká vált járművekből.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a tudományos és műszaki haladás, valamint a hulladékgazdálkodás terén megjelenő új technológiák tükrében módosítsa a XII. melléklet A. részében meghatározott, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésére vonatkozó követelményeket.

(5) A tagállamok ösztönzési rendszereket hozhatnak létre azon gazdasági szereplők számára, amelyek az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra, illetve az anyagában történő hasznosításra vonatkozó, a XII. melléklet B., illetve C. részében meghatározott célértékeknél magasabb arányt érnek el.

71. cikk

Az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra és az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékek

(1) Minden egyes engedélyezett létesítménynek biztosítani kell, hogy az említett létesítmény rendelkezésére bocsátott valamennyi hulladékelemet, illetve -akkumulátort elfogadják, és újrahasználatra való előkészítésnek, újrapozicionálásra való előkészítésnek vagy újrafeldolgozásnak vetik alá.

(2) Az újrafeldolgozóknak biztosítaniuk kell, hogy az újrafeldolgozás megvalósítsa a XII. melléklet B., illetve C. részében meghatározott, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra vonatkozó célértékeket, illetve az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékeket.

(3) Az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra és az anyagában történő hasznosításra vonatkozó arányokat az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított szabályokkal összhangban kell kiszámítani.

(4) A Bizottság 2025. február 18-ig a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy megállapítja a XII. melléklet A. részével összhangban az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra és az anyagában történő hasznosításra vonatkozó arányok kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertant, valamint a dokumentáció formátumát.

(5) A Bizottság 2026. augusztus 18-ig, és azt követően legalább ötévente értékeli, hogy a piaci fejlemények – különös tekintettel a hasznosított anyagok típusára hatással lévő elem-, illetve akkumulátortechnológiákra, valamint a kobalt, a réz, az ólom, a lítium vagy a nikkellal megművelt és előre jelzett rendelkezésre állására vagy hiányára – miatt, valamint a műszaki és tudományos haladás fényében helyénvaló-e felülvizsgálni a XII. melléklet B., illetve C. részében meghatározott, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra, illetve az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékeket. Amennyiben az említett értékelés alapján indokolt és helyénvaló, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a XII. melléklet B., illetve C. részében meghatározott, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra, illetve az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékek módosítása céljából.

(6) Amennyiben a hasznosítható anyagok típusára hatást gyakorló piaci fejlemények miatt, valamint a műszaki és tudományos haladás – ideértve a hulladékgazdálkodás terén megjelenő új technológiákat – fényében helyénvaló, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a XII. melléklet C. részének oly módon történő módosítása céljából, hogy azt az anyagában történő hasznosításra vonatkozó, konkrét anyagokkénti egyedi célértékekkel rendelkező további anyagokkal egészíti ki, és a XII. melléklet B. részének oly módon történő módosítása céljából, hogy azt az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra vonatkozó egyedi célértékekkel rendelkező, az elemek, illetve akkumulátorok további kémiai jellemzőivel egészíti ki.

72. cikk

A hulladékelemek, illetve -akkumulátorok szállítása

(1) A kezelésre az érintett tagállamon kívül vagy az Unión kívül is sor kerülhet, feltéve, hogy a hulladékelemeknek, illetve -akkumulátoroknak, vagy azok frakcióinak a szállítása az 1013/2006/EK és az 1418/2007/EK rendelettel összhangban történik.

(2) A használt elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok közötti megkülönböztetés érdekében a tagállamok illetékes hatóságai ellenőrizhetik a feltételezhetően hulladékelemnek, illetve -akkumulátornak minősülő használt elemek, illetve akkumulátorok szállítását a XIV. mellékletben meghatározott minimumkövetelményeknek való megfelelés szempontjából, és ennek megfelelően figyelemmel kísérhetik az ilyen szállításokat.

Amennyiben valamely tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy a szállításra szánt használt elemek, illetve akkumulátorok hulladékelemek, illetve -akkumulátorok, a feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos megfelelő elemzések, vizsgálatok és tárolás költségeit a releváns elem-, illetve akkumulátorkategória gyártóira, a nevükben eljáró harmadik felekre vagy a szállítást megszervező egyéb személyekre lehet terhelni. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a XIV. mellékletben meghatározott – különösen az állapotra vonatkozó – minimumkövetelmények kiegészítése céljából, annak érdekében, hogy különbséget lehessen tenni a használt elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok szállítása között.

(3) Az e cikk (1) bekezdése szerint az Unióból kivitt hulladékelemek, illetve -akkumulátorok – vagy ezek frakciói – csak abban az esetben számítanak bele a 70. és a 71. cikkben megállapított kötelezettségek, hatékonysági mutatók és célértékek teljesítésébe, ha a hulladékelemeknek, illetve -akkumulátoroknak – vagy ezek frakcióinak – az exportőre a rendeltetési ország illetékes hatósága által jóváhagyott dokumentumokkal igazolja, hogy a kezelésre az e rendelet alapján előírtakkal egyenértékű feltételek mellett, valamint az emberi egészség és a környezet védelmére vonatkozó egyéb uniós jogszabályokkal összhangban került sor.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az e cikk (3) bekezdésében foglalt szabályokat oly módon kiegészítő részletes szabályok megállapítása céljából, hogy meghatározza az egyenértékű feltételek értékeléséhez szükséges kritériumokat.

73. cikk

A hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, a hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és a hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok újrahasználatra való előkészítése vagy újrapozicionálásra való előkészítése

(1) Annak dokumentálása érdekében, hogy az újrahasználatra való előkészítés vagy újrapozicionálásra való előkészítés tárgyát képező, hulladékká vált LMT-elem, illetve -akkumulátor, hulladékká vált ipari elem, illetve akkumulátor, valamint elektromosjármű-elem, illetve -akkumulátor többé nem minősül hulladéknak, az elem, illetve akkumulátor tulajdonosának az illetékes hatóság kérésére igazolnia kell a következőket:

- a) valamely tagállamban sor került az állapot értékelésére vagy az állapot vizsgálatára, azon dokumentum egy példányának a bemutatásával, amely megerősíti, hogy az újrahasználatra való előkészítést vagy újrapozicionálásra való előkészítést követően az elem, illetve akkumulátor képes a használata szempontjából releváns teljesítményre;
- b) az újrahasználatra való előkészítés vagy újrapozicionálásra való előkészítés tárgyát képező elem, illetve akkumulátor további használata számlával vagy az elem, illetve akkumulátor eladására vagy tulajdonjogának átruházására vonatkozó szerződéssel van dokumentálva;
- c) megfelelő védelem biztosított a szállítás, valamint a be- és kirakodás során bekövetkező károsodással szemben, többek között megfelelő csomagolás és a rakomány megfelelő elrendezése révén.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában foglalt információkat egyenlő feltételek mellett a végfelhasználók és a nevükben eljáró harmadik felek rendelkezésére kell bocsátani, az elemet, illetve akkumulátort kísérő, az (1) bekezdésben említett dokumentáció részeként, a forgalomba hozatalkor vagy üzembe helyezéskor.

(3) Az (1) és (2) bekezdésnek megfelelő tájékoztatásnyújtás nem érintheti az érzékeny üzleti adatok titkosságának a releváns uniós és nemzeti jogszabályok szerinti megőrzésére vonatkozó kötelezettségeket.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktust fogadjon el, amelyben megállapítja azon részletes műszaki és ellenőrzési követelményeket, amelyeket a hulladékká vált LMT-elemeknek, illetve -akkumulátoroknak, a hulladékká vált ipari elemeknek, illetve akkumulátoroknak, valamint a hulladékká vált elektromosjármű-elemeknek, illetve -akkumulátoroknak teljesíteniük kell ahhoz, hogy megszűnjenek hulladék lenni. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

74. cikk

A hulladékelemek, illetve -akkumulátorok megelőzésére és kezelésére vonatkozó információk

(1) A 2008/98/EK irányelv 8a. cikkének (2) bekezdésében említett információkon felül a gyártóknak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek a végfelhasználók és a forgalmazók rendelkezésére kell bocsátaniuk a következő információkat az elem-, illetve akkumulátorhulladék megelőzésével és kezelésével kapcsolatban, az általuk az adott tagállam területén értékesített elem-, illetve akkumulátorkategóriák tekintetében:

- a) a végfelhasználók szerepe a hulladékmegelőzéshez való hozzájárulásban, többek között az elemek, illetve akkumulátorok használatával kapcsolatos, azok használati szakaszának meghosszabbítását célzó bevált gyakorlatokra és ajánlásokra, valamint az újrahasználat, az újrahasználatra való előkészítés, az újrapozicionálásra való előkészítés, az újrapozicionálás és az újragyártás lehetőségeire vonatkozó tájékoztatás révén;
- b) a végfelhasználók szerepe a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok elkülönített gyűjtéséhez való hozzájárulás során a 64. cikkben meghatározott kötelezettségeikkel összhangban, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésének lehetővé tétele érdekében;
- c) a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok számára rendelkezésre álló elkülönített gyűjtés, visszavételi és gyűjtőhelyek, újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés és kezelés;
- d) a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésére vonatkozó szükséges biztonsági utasítások, többek között a lítiumot tartalmazó elemekkel, illetve akkumulátorokkal összefüggő kockázatokkal és az ilyen elemek, illetve akkumulátorok kezelésével kapcsolatban;
- e) az elemeken, illetve akkumulátorokon a 13. cikkel összhangban feltüntetett, vagy a csomagolásukra vagy az elemeket, illetve akkumulátorokat kísérő dokumentumokban nyomtatott címkék és ábrák jelentése; és
- f) az elemekben, illetve akkumulátorokban jelen lévő anyagok – különösen a veszélyes anyagok – hatása a környezetre és az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára, ideértve a hulladékelemektől, illetve -akkumulátoroktól való nem megfelelő megválasztásból – így például szemetelésből vagy nem különválogatott települési hulladékként való megválasztásból – származó hatásokat.

Az említett információkat a következők szerint kell elérhetővé tenni:

- a) rendszeres időközönként, minden egyes elem-, illetve akkumulátormodell vonatkozásában, attól a pillanattól kezdve, hogy az érintett elem-, illetve akkumulátormodellt első alkalommal forgalmazták valamely tagállamban, legalább az értékesítési ponton, jól látható módon, valamint online platformokon keresztül;
- b) az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala szerinti tagállam által meghatározott, a végfelhasználók által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken.

(2) A gyártóknak a 62., a 65. és a 66. cikkben említett forgalmazók és üzemeltetők, valamint más, újrahasználatra való előkészítést, újrapozicionálásra való előkészítést vagy kezelést végző hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők rendelkezésére kell bocsátaniuk a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok tárolása és gyűjtése tekintetében alkalmazandó biztonsági és védelmi intézkedésekre – köztük a munkahelyi biztonsággal kapcsolatos intézkedésekre – alkalmazandó információkat.

(3) Attól a pillanattól kezdve, hogy egy elemet, illetve akkumulátort értékesítenek valamely tagállam területén, a gyártóknak kérésre díjmentesen, elektronikus úton az újrahasználatra való előkészítést, újrapozicionálásra való előkészítést vagy kezelést végző hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők rendelkezésére kell bocsátaniuk a következő elem-, illetve akkumulátormodell-specifikus információkat – amennyiben azokra az említett üzemeltetőknek szükségük van az említett tevékenységek végzéséhez – a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok helyes és környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésére vonatkozóan:

- a) azon folyamatok, amelyek a könnyű szállítóeszközök, járművek és készülékek olyan módon történő bontására vagy szétszerelésére szolgálnak, ami lehetővé teszi a beépített elemek, illetve akkumulátorok eltávolítását;
- b) a hulladékelemekkel, illetve -akkumulátorokkal kapcsolatos tárolási, szállítási és kezelési eljárások tekintetében alkalmazandó biztonsági és védelmi intézkedések, ideértve a munkahelyi biztonsággal kapcsolatos és a tűzvédelmi intézkedéseket is.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett információknak azonosítaniuk kell az elemekben, illetve akkumulátorban található összetevőket és anyagokat, valamint valamennyi veszélyes anyag helyét az elemen, illetve akkumulátoron belül, amennyiben ez szükséges az újrahasználatra való előkészítést, újrapozicionálásra való előkészítést vagy kezelést végző hulladékgazdálkodási üzemeltetők számára ahhoz, hogy megfeleljenek az e rendeletben foglalt követelményeknek.

Az említett információkat az első albekezdésben említett üzemeltetők által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken kell rendelkezésre bocsátani, az elemek vagy akkumulátorok forgalomba hozatala szerinti tagállam által meghatározottak szerint.

(4) Azon forgalmazóknak, amelyek végfelhasználóknak szolgáltatnak elemeket, illetve akkumulátorokat, a kiskereskedelmi helyiségeikben folyamatosan, az elemek, illetve akkumulátorok végfelhasználói számára könnyen hozzáférhető és jól látható módon rendelkezésre kell bocsátaniuk az (1) és a (2) bekezdésben említett információkat, valamint tájékoztatást kell nyújtaniuk arról, hogy a végfelhasználók hogyan szolgáltatják vissza a hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat díjmentesen a kiskereskedelmi egységeknél vagy valamely online platform nevében létrehozott megfelelő gyűjtőhelyeken. Az említett kötelezettség azon elem-, illetve akkumulátorkategóriákra korlátozódik, amelyek új elemekként, illetve akkumulátorokként szerepelnek vagy szerepeltek a forgalmazó vagy a kiskereskedő kínálatában.

A forgalmazóknak akkor is rendelkezésre kell bocsátaniuk az (1) és a (2) bekezdésben említett információkat, amikor olyan online platformokon keresztül értékesítik termékeiket, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek a kereskedőkkel.

(5) A gyártók által az 56. cikk (4) bekezdésének a)–d) pontja értelmében viselt költségekről külön kell tájékoztatni a végfelhasználókat az új elemek, illetve akkumulátorok értékesítési pontján.

(6) A releváns elem-, illetve akkumulátorkategória gyártóinak vagy a gyártói felelősségi szervezeteknek figyelemfelkeltő kampányokat kell szervezniük, és ösztönzőket kell kínálniuk, hogy a végfelhasználókat a hulladékelemektől, illetve -akkumulátoroktól való megválás olyan módjára ösztönözzék, amely összhangban van a 74. cikk (1) bekezdésének megfelelően a végfelhasználók számára rendelkezésre bocsátott, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok megelőzésére és kezelésére vonatkozó információkkal.

(7) Amennyiben e cikk alapján nyilvánosan tájékoztatják a végfelhasználókat, az érzékeny üzleti adatok titkosságát a releváns uniós és nemzeti jognak megfelelően meg kell őrizni.

75. cikk

Az illetékes hatóságoknak való jelentéstételre vonatkozó minimumkövetelmények

(1) A hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyártóinak és az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek minden naptári év vonatkozásában jelentést kell tenniük az illetékes hatóságnak legalább a következő adatokról a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kémiai jellemzője és kategóriája szerint:

- a) a tagállam területén első alkalommal forgalmazott hordozható elemek, illetve akkumulátorok és LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége, kivéve azon elemeket, illetve akkumulátorokat, amelyek az adott évben végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően elhagyták az adott tagállam területét;

- b) a tagállam területén első alkalommal forgalmazott, általános felhasználású hordozható elemek, illetve akkumulátorok mennyisége, kivéve azon általános felhasználású hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat, amelyek az adott évben – végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően – elhagyták az említett tagállam területét;
- c) az 59., illetve a 60. cikkel összhangban összegyűjtött, hulladékká vált hordozható elemek, illetve -akkumulátorok és hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége;
- d) a hulladékká vált hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra és a hulladékká vált LMT-elemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozóan a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet által elért gyűjtési arány;
- e) azon összegyűjtött hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége, amelyeket engedélyezett létesítményekbe szállítottak kezelés céljából;
- f) a harmadik országokba kezelés, újrahasználatra való előkészítés vagy újrapozicionálásra való előkészítés céljából exportált, gyűjtött, hulladékká vált hordozható elemek, illetve -akkumulátorok és hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége;
- g) a gyűjtött, majd újrahasználatra való előkészítést vagy újrapozicionálásra való előkészítést végző engedélyezett létesítményekbe szállított, hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége.

Amennyiben a gyártóktól vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetektől eltérő hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők hulladékká vált hordozható elemeket, illetve akkumulátorokat vagy hulladékká vált LMT-elemeket, illetve -akkumulátorokat gyűjtenek be forgalmazóktól vagy hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok gyűjtésére szolgáló más gyűjtőhelyekről, minden naptári év vonatkozásában jelentést kell tenniük az illetékes hatóságnak az összegyűjtött, hulladékká vált hordozható elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált LMT-elemek, illetve -akkumulátorok mennyiségéről azok kémiai jellemzői szerint.

(2) Az SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, ipari elemek, illetve akkumulátorok és elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok gyártóinak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezeteknek minden naptári év vonatkozásában jelentést kell tenniük az illetékes hatóságnak a következő információkról a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kémiai jellemzői és kategóriái szerint:

- a) a tagállam területén első alkalommal forgalmazott SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, ipari elemek, illetve akkumulátorok és elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége, kivéve azon elemeket, illetve akkumulátorokat, amelyek az adott évben végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően elhagyták az adott tagállam területét;
- b) a gyűjtött, majd újrahasználatra való előkészítést vagy újrapozicionálásra való előkészítést végző engedélyezett létesítményekbe szállított, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége;
- c) azon gyűjtött, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége, amelyeket engedélyezett létesítményekbe szállítottak kezelés céljából;
- d) a harmadik országokba újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés vagy kezelés céljából exportált, gyűjtött, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége.

(3) Amennyiben a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat gyűjtenek be forgalmazóktól vagy hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésére szolgáló más gyűjtőhelyekről vagy végfelhasználóktól, minden naptári év vonatkozásában jelentést kell tenniük az illetékes hatóságnak a következő információkról a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kémiai jellemzői és kategóriái szerint:

- a) a gyűjtött, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége;
- b) a gyűjtött, majd újrahasználatra való előkészítést vagy újrapozicionálásra való előkészítést végző engedélyezett létesítményekbe szállított, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége;
- c) azon gyűjtött hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége, amelyeket engedélyezett létesítményekbe szállítottak kezelés céljából;
- d) a harmadik országokba újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés vagy kezelés céljából exportált, gyűjtött, hulladékká vált SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok és hulladékká vált elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok mennyisége.

(4) Az e cikk (1) bekezdésének a)–g) pontjában említett információknak a 65. cikkel összhangban magukban kell foglalniuk a járművekbe és készülékekbe beépített elemekre, illetve akkumulátorokra, valamint a járművekből és készülékekből eltávolított hulladékelemekre, illetve -akkumulátorokra vonatkozó információkat.

(5) A kezelést végző hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek és az újrafeldolgozóknak minden naptári év vonatkozásában, a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésének helye szerinti tagállamok szerint jelentést kell tenniük a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelése szerinti tagállam illetékes hatóságainak a következő információkról:

- a) a kezelés céljából átvett hulladékelemek, illetve -akkumulátorok mennyisége;
- b) az újrahasználatra való előkészítés, újrapozícionálásra való előkészítés vagy újrafeldolgozási eljárások alá vont hulladékelemek, illetve -akkumulátorok mennyisége;
- c) a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok tekintetében az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra, a hulladékelemekből, illetve -akkumulátorokból nyert anyagok hasznosítására, valamint a végső kimenő frakciók rendeltetésére és hozamára vonatkozó adatok.

Az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra és az anyagában történő hasznosításra vonatkozó jelentéstételnek az újrafeldolgozás minden egyes lépésére és valamennyi vonatkozó kimenő frakcióra ki kell terjednie. Amennyiben az újrafeldolgozási műveleteket több létesítményben végzik, az első újrafeldolgozó feladata az említett információk begyűjtése és jelentése az illetékes hatóság felé.

A hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésének helye szerinti tagállam illetékes hatósága benyújtja az e bekezdésben említett információkat azon tagállam illetékes hatóságának, ahol az elemeket, illetve akkumulátorokat gyűjtötték, ha eltérő tagállamról van szó.

Az egy másik tagállamba az említett másik tagállamban történő kezelés céljából küldött hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat szerepeltetni kell az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra és az anyagában történő hasznosításra vonatkozó adatok között, és azokat be kell számítani a XII. mellékletben meghatározott célértékek azon tagállam általi elérésébe, amelyben az említett hulladékot gyűjtötték.

(6) Amennyiben az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérő hulladékbirtokosok elemeket, illetve akkumulátorokat exportálnak kezelés céljából, az elkülönítetten gyűjtött és kezelés céljából exportált hulladékelemek, illetve -akkumulátorok mennyiségére vonatkozó adatokat, valamint az (5) bekezdés b) és c) pontjában említett adatokat azon tagállam illetékes hatóságának kell bejelenteniük, amelyben az adott hulladékbirtokosok működnek.

(7) A gyártóknak vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetteknek, az e cikkben említett hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplőknek és hulladékbirtokosoknak az adatgyűjtés tárgyévének végétől számított hat hónapon belül jelentést kell tenniük. Az első adatszolgáltatási időszak a Bizottság felé történő jelentéstétel formátumát meghatározó, a 76. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálybalépését követő első teljes naptári évet érinti.

(8) Az illetékes hatóságoknak elektronikus rendszereket kell létrehozniuk, amelyeken keresztül adatokat kell szolgáltatni számukra, és meg kell határozniuk az alkalmazandó formátumokat.

(9) A tagállam engedélyezheti az illetékes hatóságok számára, hogy a benyújtott adatok megbízhatóságának biztosításához szükséges bármely további információt bekérjenek.

76. cikk

Jelentéstétel a Bizottságnak

(1) A tagállamok minden naptári év vonatkozásában összesített formában, az (5) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban a Bizottság által megállapított formátumban nyilvánosan elérhetővé teszik a következő adatokat a hordozható elemek, illetve akkumulátorok, az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok, az SLI-elemek, illetve -akkumulátorok, az ipari elemek, illetve akkumulátorok és az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok vonatkozásában az elemek, illetve akkumulátorok kategóriái és kémiai jellemzői szerint:

- a) a tagállamban első alkalommal forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok mennyisége, ideértve azokat, amelyeket a végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően készülékekbe, járművekbe vagy ipari termékekbe építettek be, kivéve azonban elemeket, illetve akkumulátorokat, amelyek az adott évben a végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően elhagyták az említett tagállam területét;
- b) az 59., a 60. és a 61. cikkel összhangban összegyűjtött hulladékelemek, illetve -akkumulátorok mennyisége és a XI. mellékletben meghatározott módszertan alapján kiszámított gyűjtési arányok;
- c) azon gyűjtött hulladékká vált ipari elemek, illetve akkumulátorok mennyisége és azon hulladékká vált elektromosjármű-akkumulátorok mennyisége, amelyeket engedélyezett létesítményekbe szállítottak újrahasználatra való előkészítés vagy újrapozícionálásra való előkészítés céljából;
- d) az említett tagállamban gyűjtött elemek, illetve akkumulátorok tekintetében a XII. melléklet B. részében említett, az újrafeldolgozási hatékonyságra vonatkozó elért értékek, valamint a XII. melléklet C. részében említett, az anyagában történő hasznosításra vonatkozó elért értékek.

A tagállamok az említett adatokat az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül bocsátják rendelkezésre. Az említett adatokat elektronikus úton, a Bizottság által az (5) bekezdéssel összhangban meghatározott formátumban hozzák nyilvánosságra könnyen hozzáférhető adatátviteli szolgáltatások igénybevételével. Az adatoknak géppel olvashatóknak, rendezhetőknak és kereshetőknak kell lenniük, és tiszteletben kell tartaniuk a harmadik fél általi felhasználásra vonatkozó nyílt szabványokat. A tagállamok értesítik a Bizottságot, amikor az első albekezdésben említett adatok rendelkezésre bocsátására sor kerül.

Az első adatszolgáltatási időszak a Bizottság felé történő jelentéstétel formátumát meghatározó, az (5) bekezdéssel összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálybalépését követő első teljes naptári évet érinti.

A 2000/53/EK és a 2012/19/EU irányelvben foglalt kötelezettségeken túlmenően az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett adatoknak a 65. cikkel összhangban ki kell terjedniük a járművekbe és készülékekbe beépített elemekre, illetve akkumulátorokra, valamint az e járművekből és készülékekből eltávolított hulladékelemekre, illetve -akkumulátorokra.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének d) pontjában említett, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra és az anyagában történő hasznosításra vonatkozó jelentéstételnek az újrafeldolgozás minden egyes lépésére és valamennyi vonatkozó kimenő frakcióra ki kell terjednie.

(3) Az e cikkel összhangban a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni, amelyet a Bizottság által az (5) bekezdéssel összhangban meghatározott formátumban kell benyújtani.

(4) A Bizottság összegyűjti és áttekinti az ezzel a cikkel összhangban rendelkezésre bocsátott információkat. A Bizottság jelentést tesz közzé, amelyben értékeli az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásait és a tagállamok által használt módszertant, valamint az említett adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és konzisztenciáját. Az említett értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követő 6 hónapon belül, és azt követően négyévente kell elkészíteni.

(5) A Bizottság 2025. augusztus 18-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el a Bizottság felé szolgáltatandó adatokra és információkra vonatkozó formátum, valamint az értékelési módszerek és a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok gyűjtésével és kezelésével kapcsolatos működési feltételek meghatározása céljából, e cikk (1) és (4) bekezdésének alkalmazásában. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

IX. FEJEZET

Digitális elem-, illetve akkumulátor-útleve

77. cikk

Elem-, illetve akkumulátor-útleve

(1) 2027. február 18-tól minden forgalomba hozott vagy üzembe helyezett LMT-elemnek, illetve -akkumulátornak, 2 kWh-nál nagyobb kapacitású ipari elemnek, illetve akkumulátornak és elektromosjármű-elemnek, illetve -akkumulátornak elektronikus dokumentációval (a továbbiakban: elem-, illetve akkumulátor-útleve) kell rendelkeznie.

(2) Az elem-, illetve akkumulátor-útleve tartalmaznia kell az elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkozó információkat és az egyedi elemre, illetve akkumulátorra jellemző információkat – ideértve az említett elem, illetve akkumulátor használatából eredő információkat is –, a XIII. mellékletben foglaltak szerint.

Az elem-, illetve akkumulátor-útleveben szereplő információknak a következőket kell tartalmazniuk:

- a) a XIII. melléklet 1. pontjának megfelelően a nyilvánosság számára hozzáférhető információk;
- b) a XIII. melléklet 2. és 3. pontjának megfelelően kizárólag a bejelentett szervezetek, a piacfelügyeleti hatóságok és a Bizottság számára hozzáférhető információk; és
- c) a XIII. melléklet 2. és 4. pontjának megfelelően kizárólag azon természetes vagy jogi személyek számára hozzáférhető információk, akiknek jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy a harmadik albekezdés a) és b) pontjában említett célokból hozzáférjenek az említett információkhoz és kezeljék azokat.

Az információkhoz a második albekezdés c) pontjában említettek szerint történő hozzáférésnek és azok kezelésének céljai:

- a) az elem, illetve akkumulátor szétszerelésére – ideértve a szétszerelés során fogantatosítandó biztonsági intézkedéseket – és az elem-, illetve akkumulátormodell részletes összetételére vonatkoznak, és alapvető fontosságúak annak lehetővé tételéhez, hogy a javítók, az újraelőállítók, a másodszori felhasználást végző üzemeltetők és az újrafeldolgozók e rendelettel összhangban végezzék gazdasági tevékenységeiket; vagy

- b) az egyes elemek, illetve akkumulátorok esetében alapvető fontosságúak az elem, illetve akkumulátor vásárlója vagy a vásárló nevében eljáró felek számára ahhoz, hogy az elemet, illetve akkumulátort független aggregátorok vagy energiapiaci szereplők számára rendelkezésre bocsássák.

A második albekezdésben említett információkat az érintett elem-, illetve akkumulátor-kategóriára vagy -alkategóriára alkalmazandó mértékben kell feltüntetni az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a XIII. mellékletnek az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben feltüntetendő információk tekintetében a műszaki és tudományos haladásra tekintettel történő módosítása céljából.

- (3) Az elem-, illetve akkumulátor-útlevelet a 13. cikk (6) bekezdésében említett QR-kód útján kell elérhetővé tenni, amely az elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozó gazdasági szereplő által ahhoz hozzárendelt egyedi azonosítóhoz kapcsolódik.

A QR-kódnak és az egyedi azonosítónak meg kell felelnie a 15459-1:2014, a 15459-2:2015, a 15459-3:2014, a 15459-4:2014, a 15459-5:2014 és a 15459-6:2014 ISO/IEC vagy az azokkal egyenértékű szabványoknak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e bekezdés második albekezdésének a műszaki és tudományos haladásra tekintettel oly módon történő módosítása céljából, hogy kicseréli a szóban forgó albekezdésben említett szabványokat, vagy kiegészíti azokat más olyan európai vagy nemzetközi szabványokkal, amelyeknek meg kell felelniük a QR-kódnak és az egyedi azonosítónak.

- (4) Az elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozó gazdasági szereplőnek biztosítani kell, hogy az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben szereplő információk pontosak, hiánytalanok és naprakészek legyenek. Bármely más szereplőnek felhatalmazást adhat arra, hogy a nevében eljárjon.

- (5) Az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben szereplő valamennyi információnak nyílt szabványokon kell alapulnia, és interoperábilis formátumban kell lennie, nyílt, interoperábilis adatcsere-hálózaton keresztül, vevőfogvatartás nélkül továbbíthatónak, géppel olvashatónak, strukturáltnak és kereshetőnek kell lennie, a 78. cikkben meghatározott alapvető követelményekkel összhangban.

- (6) Az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben szereplő információkhoz való hozzáférést a 78. cikkben meghatározott alapvető követelményekkel összhangban kell szabályozni.

- (7) Olyan elemek, illetve akkumulátorok esetében, amelyek újrahasználatra való előkészítés, újrapozicionálásra való előkészítés, újrapozicionálás vagy újragyártás tárgyát képezték, az e cikk (4) bekezdése szerinti kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos felelősség arra a gazdasági szereplőre hárul, amely az említett elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozta vagy üzembe helyezte. Az ilyen elemeknek új elem-, illetve akkumulátor-útlevéllel kell rendelkezniük, amely kapcsolódik az eredeti elem, illetve akkumulátor vagy elemek, illetve akkumulátorok elem-, illetve akkumulátor-útleveléhez vagy -útleveleihez.

Amennyiben az elem, illetve akkumulátor státusza a hulladékelem, illetve -akkumulátor státuszára változik, az e cikk (4) bekezdése szerinti kötelezettségek teljesítésére vonatkozó felelősség átszáll a gyártóra vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölése esetén – a gyártói felelősségi szervezetre vagy az 57. cikk (8) bekezdésében említett hulladékgazdálkodási üzemeltetőre.

- (8) Az elem-, illetve akkumulátor-útlevél az elem, illetve akkumulátor újrafeldolgozását követően megszűnik.

- (9) A Bizottság 2026. augusztus 18-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza, hogy e cikk (2) bekezdése c) pontjának alkalmazásában mely személyek tekintendők a XIII. melléklet 2., illetve 4. pontjában említett, jogos érdeklélssel rendelkező személyeknek, továbbá, hogy az említett pontokban felsorolt információk közül melyekhez férhetnek hozzá, valamint, hogy milyen mértékben tölthetik le, oszthatják meg, tehetik közzé és használhatják fel újra az említett információkat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A (2) bekezdés c) pontjában említett személyek meghatározására, valamint a XIII. melléklet 2. és 4. pontjában említett információk letöltése, megosztása, közzététele és újrahasználata mértékének meghatározására vonatkozó kritériumok a következők:

- a) az ilyen információk ismeretének szükségessége az elem, illetve akkumulátor állapotának és maradványértékének, valamint a további használatra való alkalmasságának értékeléséhez;
- b) az ilyen információk ismeretének szükségessége az elem, illetve akkumulátor újrahasználatra való előkészítése, újrapozicionálásra való előkészítése, újrapozicionálása, újragyártása vagy újrafeldolgozása céljából, vagy az említett műveletek közötti választáshoz;

- c) biztosítani kell, hogy az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben szereplő bizalmas üzleti adatokhoz való hozzáférés és az ilyen adatok kezelése az alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban a szükséges minimumra korlátozódjon.

78. cikk

Az elem-, illetve akkumulátor-útlevél műszaki kialakítása és működése

Az elem-, illetve akkumulátor-útlevél műszaki kialakításának és működésének meg kell felelnie a következő alapvető követelményeknek:

- a) az elem-, illetve akkumulátor-útlevélnek a végpontok közötti kommunikáció és adattovábbítás technikai, szemantikai és szervezési vonatkozásai tekintetében teljes mértékben interoperábilisnak kell lennie a környezettudatos tervezésre vonatkozó uniós jogszabályok által megkövetelt egyéb digitális termékútlevéllel;
- b) a fogyasztók, a gazdasági szereplők és más releváns szereplők számára díjmentes hozzáférést kell biztosítani az elem-, illetve akkumulátor-útlevélhez, a XIII. mellékletben és a 77. cikk (9) bekezdése értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott hozzáférési jogaik alapján;
- c) az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben foglalt adatokat a 77. cikk (4) vagy (7) bekezdése szerinti kötelezettségek teljesítéséért felelős gazdasági szereplőnek vagy a nevükben eljárni jogosult szereplőknek kell tárolniuk;
- d) amennyiben az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben foglalt adatokat a 77. cikk (4) vagy (7) bekezdése szerinti kötelezettségek teljesítéséért felelős gazdasági szereplő nevében eljárni jogosult szereplők tárolják vagy más módon kezelik, e szereplők számára nem engedélyezhető ezen adatok – részben vagy egészben történő – értékesítése, további felhasználása vagy kezelése a releváns tárolási vagy kezelési szolgáltatások nyújtásához szükséges mértéken túl;
- e) az elem-, illetve akkumulátor-útlevélnek azt követően is rendelkezésre kell állnia, hogy a 77. cikk (4) vagy (7) bekezdése szerinti kötelezettségek teljesítéséért felelős gazdasági szereplő megszűnik létezni, vagy beszünteti tevékenységét az Unióban;
- f) a XIII. mellékletben és a 77. cikk (9) bekezdése értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott hozzáférési jogok alapján korlátozni kell az elem-, illetve akkumulátor-útlevélben szereplő információkhoz való hozzáférésre, az információk bevitelére, módosítására vagy frissítésére vonatkozó jogokat;
- g) biztosítani kell az adatok hitelesítését, megbízhatóságát és integritását;
- h) az elem-, illetve akkumulátor-útlevélnek olyannak kell lennie, hogy biztosítsa a biztonság és a magánélet védelmének magas szintjét, és a csalás megelőzését.

X. FEJEZET

Uniósi piacfelügyelet és uniós védintézkedési eljárások

79. cikk

Nemzeti szintű eljárás kockázatot jelentő elemek, illetve akkumulátorok kezelésére

(1) Az (EU) 2019/1020 rendelet 19. cikkének sérelme nélkül, amennyiben valamely tagállam piacfelügyeleti hatóságainak elégséges indokuk van azt feltételezni, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó valamely elem, illetve akkumulátor kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára, a vagyontárgyakra vagy a környezetre, el kell végezniük az érintett elem, illetve akkumulátor értékelését, amely kiterjed az e rendeletben meghatározott valamennyi releváns követelményre.

Amennyiben az első albekezdésben említett értékelés során a piacfelügyeleti hatóságok megállapítják, hogy az elem, illetve akkumulátor nem felel meg az e rendeletben meghatározott követelményeknek (a továbbiakban: nem megfelelő elem, illetve akkumulátor), haladéktalanul elő kell írniuk a releváns gazdasági szereplő számára, hogy a piacfelügyeleti hatóságok által megszabott észszerű és a kockázat jellegével arányos határidőn belül tegye meg valamennyi megfelelő korrekciós intézkedést az elem, illetve akkumulátor említett követelményeknek való megfelelésének biztosítására, vonja ki a forgalomból vagy hívja vissza azt.

A piacfelügyeleti hatóságoknak ennek megfelelően tájékoztatniuk kell a releváns bejelentett szervezetet.

(2) A piacfelügyeleti hatóságoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot az értékelés eredményeiről és azokról az intézkedésekről, amelyek meghozatalára a gazdasági szereplőt felszólították.

(3) A gazdasági szereplőnek biztosítania kell valamennyi megfelelő korrekciós intézkedés megtételét valamennyi, a gazdasági szereplő által Unió-szerte forgalmazott nem megfelelő elem, illetve akkumulátor tekintetében.

(4) Amennyiben a releváns gazdasági szereplő nem teszi meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket az (1) bekezdés második albekezdésében említett időszakon belül, a piacfelügyeleti hatóságoknak meg kell hozniuk minden megfelelő ideiglenes intézkedést a nem megfelelő elemek, illetve akkumulátorok nemzeti piacon történő forgalmazásának megtiltása vagy korlátozása, azok forgalomból való kivonása vagy visszahívása érdekében.

Ezekről az intézkedésekről a piacfelügyeleti hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot.

(5) A (4) bekezdés második albekezdésében említett tájékoztatásban meg kell adni valamennyi rendelkezésre álló adatot, különösen a nem megfelelő elem, illetve akkumulátor azonosításához szükséges adatokat, az elem, illetve akkumulátor származási helyét, az állítólagos meg nem felelés és a felmerülő kockázat jellegét, a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát, valamint a releváns gazdasági szereplő által felhozott érveket. A piacfelügyeleti hatóságoknak külön jelezniük kell, hogy a meg nem felelés a következők valamelyike miatt következett-e be:

a) az elem, illetve akkumulátor nem felel meg a 6–10. cikknek vagy a 12., a 13. vagy a 14. cikknek;

b) a 15. cikkben említett harmonizált szabványok hiányosságai;

c) a 16. cikkben említett egységes előírások hiányosságai.

(6) Az eljárást e cikk értelmében kezdeményező tagállamtól eltérő tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az elfogadott intézkedésekről és azon további információkról, amelyek az érintett elem, illetve akkumulátor meg nem feleléséről a rendelkezésekre állnak, valamint – amennyiben nem értenek egyet az elfogadott nemzeti intézkedéssel – a kifogásaikról.

(7) Amennyiben a (4) bekezdés második albekezdésében említett tájékoztatás kézhezvételétől számított három hónapon belül sem valamely tagállam, sem a Bizottság nem emel kifogást a piacfelügyeleti hatóságok által hozott átmeneti intézkedéssel szemben, az intézkedés indokoltnak tekintendő.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy haladéktalanul sor kerüljön olyan megfelelő korlátozó intézkedések meghozatalára – mint például a nem megfelelő elem, illetve akkumulátor kivonása a piacról – az érintett, nem megfelelő elem, illetve akkumulátor tekintetében.

80. cikk

Unió védintézkedési eljárás

(1) Amennyiben a 79. cikk (4), (6) és (7) bekezdésében meghatározott eljárás befejezését követően kifogást emelnek a piacfelügyeleti hatóságok valamely intézkedésével szemben, vagy ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedés ellentétes az uniós joggal, a Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és a releváns gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a nemzeti intézkedést. A Bizottság törekszik arra, hogy az értékelést egy hónapon belül lezárja.

Az értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el arról, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés második albekezdésében említett végrehajtási jogi aktust valamennyi tagállamnak címezi, és haladéktalanul közli azt a tagállamokkal és a releváns gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel.

Ha a nemzeti intézkedést indokoltnak ítélik meg, valamennyi tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a nem megfelelő elemet, illetve akkumulátort kivonják a piacról, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

Ha a nemzeti intézkedést indokolatlannak ítélik meg, az érintett tagállam visszavonja az említett intézkedést.

(3) Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak ítélik meg, és az elem, illetve akkumulátor meg nem felelése az e rendelet 15. cikkében említett harmonizált szabványok hiányosságainak a következménye, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkében előírt eljárást alkalmazza.

(4) Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak ítélik meg, és az elem, illetve akkumulátor meg nem felelése a 16. cikkben említett egységes előírások hiányosságainak a következménye, a Bizottság haladéktalanul elfogad egy olyan végrehajtási jogi aktust, amely módosítja vagy hatályon kívül helyezi az érintett egységes előírásokat. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

81. cikk

Az e rendeletnek megfelelő, ám kockázatot jelentő elemek, illetve akkumulátorok

- (1) Amennyiben egy tagállam a 79. cikk (1) bekezdése szerinti értékelés elvégzését követően megállapítja, hogy bár az elem, illetve akkumulátor megfelel a 6–10. cikknek, valamint a 12., 13. és 14. cikknek, de kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára, a vagyontárgyak védelmére vagy a környezetre (a továbbiakban: megfelelő, de kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor), haladéktalanul előírja a releváns gazdasági szereplő számára, hogy – a piacfelügyeleti hatóságok által megszabott észszerű és a kockázat jellegével arányos határidőn belül – tegye meg valamennyi megfelelő intézkedést annak biztosítására, hogy a kockázatot jelentő, megfelelő elem, illetve akkumulátor a forgalmazáskor többé ne jelentsen kockázatot, vonja ki a forgalomból az említett elemet, illetve akkumulátort, vagy hívja vissza azt.
- (2) A gazdasági szereplőnek biztosítania kell a korrekciós intézkedés megtételét a gazdasági szereplő által Unió-szerte forgalmazott valamennyi megfelelő, de kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor tekintetében.
- (3) A tagállam az (1) bekezdésben említett helyzet előfordulásakor haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot. Az említett tájékoztatásban meg kell adni valamennyi rendelkezésre álló adatot, különösen a megfelelő, de kockázatot jelentő elem, illetve akkumulátor azonosításához szükséges adatokat, ezen elemek, illetve akkumulátorok származását és ellátási láncát, a felmerülő kockázat jellegét, valamint a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát.
- (4) A Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és a releváns gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a meghozott nemzeti intézkedéseket. Az értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el arról, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e, és szükség esetén javaslatot tesz megfelelő intézkedések meghozatalára. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 90. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (5) Az emberi egészség védelmével és a személyek biztonságával és a vagyontárgyak vagy a környezet védelmével kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 90. cikk (4) bekezdésében említett eljárás keretében azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktust fogad el.
- (6) A Bizottság a (4) és (5) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktust valamennyi tagállamnak címezi, és haladéktalanul közli azt a tagállamokkal és a releváns gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel.

82. cikk

Közös tevékenységek

A piacfelügyeleti hatóságok a gazdasági szereplőket vagy a végfelhasználókat képviselő szervezetekkel közös tevékenységeket folytathatnak. E közös tevékenységek magukban foglalhatják elemekkel, illetve akkumulátorokkal foglalkozó kompetenciaközpontoknak a tagállamok vagy a piacfelügyeleti hatóságok által történő létrehozását azzal a céllal, hogy az e rendeletben az (EU) 2019/1020 rendelet 9. cikkével összhangban meghatározott követelményeket illetően előmozdítsák a megfelelést, azonosítsák a meg nem felelést, növeljék a tájékozottságot, és iránymutatást nyújtsanak.

83. cikk

Alaki meg nem felelés

- (1) A 79. cikk sérelme nélkül, amennyiben egy tagállam megállapítja a következők egyikét, előírja a releváns gazdasági szereplő számára, hogy vessen véget az érintett meg nem felelésnek:
- a) a CE-jelölést a 765/2008/EK rendelet 30. cikkét vagy e rendelet 20. cikkét megsértve helyezték el;
 - b) a CE-jelölést nem helyezték el;
 - c) a bejelentett szervezet azonosító számát – amennyiben azt a VIII. melléklet alapján fel kell tüntetni – a 20. cikket megsértve helyezték el, vagy nem helyezték el;
 - d) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot nem állították ki vagy helytelenül állították ki;
 - e) a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésre vagy nem hiánytalan;
 - f) a 38. cikk (7) bekezdésében vagy a 41. cikk (3) bekezdésében említett információk hiányoznak, valótlanok vagy hiányosak;
 - g) a 38. vagy a 41. cikkben előírt bármely egyéb adminisztratív követelménynek nem feleltek meg.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett meg nem felelés továbbra is fennáll, az érintett tagállam minden megfelelő intézkedést megtesz az elem, illetve akkumulátor forgalmazásának korlátozására vagy betiltására, vagy biztosítja annak a forgalomból történő kivonását vagy a visszahívását.

84. cikk

Meg nem felelés a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeknek

(1) Amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy valamely gazdasági szereplő nem teljesíti a kellő gondosságra vonatkozó, a 48., a 49. és az 50. cikkben megállapított kötelezettségét, előírja a releváns gazdasági szereplő számára, hogy vessen véget az érintett meg nem felelésnek.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett meg nem felelés továbbra is fennáll, és a meg nem felelés megszüntetésére nem áll rendelkezésre más hatékony eszköz, az érintett tagállam minden megfelelő intézkedést megtesz az (1) bekezdésben említett gazdasági szereplő által forgalmazott elemek, illetve akkumulátorok forgalmazásának korlátozására vagy betiltására, és – ha a meg nem felelés súlyos – biztosítja azok forgalomból történő kivonását vagy visszahívását.

XI. FEJEZET

Zöld közbeszerzés, valamint az anyagokra vonatkozó korlátozások módosítására irányuló eljárás

85. cikk

Zöld közbeszerzés

(1) A 2014/24/EU irányelv 2. cikkének 1. pontjában vagy a 2014/25/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt fogalom meghatározás szerinti ajánlatkérő szervek, valamint a 2014/25/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt fogalom meghatározás szerinti közszolgáltató ajánlatkérőknek elemek vagy akkumulátorok, illetve elemeket vagy akkumulátorokat tartalmazó termékek beszerzése során az említett irányelvek hatálya alá tartozó helyzetekben figyelembe kell venniük az említett elemek, illetve akkumulátorok életciklusuk során gyakorolt környezeti hatásait annak biztosítása érdekében, hogy az elemek, illetve akkumulátorok ilyen hatásai minimális szintre korlátozódjanak.

(2) Az e cikk (3) bekezdésében említett, a közbeszerzési eljárásokra vonatkozó odaítélési kritériumok megállapításáról szóló, első felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától számított 12 hónap elteltével az e cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettséget az említett odaítélési kritériumok alkalmazásával kell teljesíteni. Az ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők által elemek vagy akkumulátorok, illetve elemeket vagy akkumulátorokat tartalmazó termékek megvásárlása céljából lefolytatott minden olyan közbeszerzési eljárásnak, amely a 7-10. cikk hatálya alá tartozik, a műszaki előírásaiban és az odaítélési kritériumaiban hivatkozni kell az említett első felhatalmazáson alapuló jogi aktusra annak biztosítására, hogy azon elemek, illetve akkumulátorok vagy azon elemeket, illetve akkumulátorokat tartalmazó termékek beszerzésére kerüljön sor, amelyek életciklusuk során lényegesen alacsonyabb környezeti hatásokkal járnak.

(3) A 7. cikk (2) bekezdése negyedik albekezdésének a) pontjában, a 8. cikk (1) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében és a 10. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok legutóbbikának elfogadását követő 12 hónap elteltével a Bizottság a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet oly módon történő kiegészítése érdekében, hogy megállapítja az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó közbeszerzési eljárásokra alkalmazandó, a 7–10. cikkben meghatározott fenntarthatósági követelményeken alapuló odaítélési kritériumokat.

86. cikk

Az anyagokra vonatkozó korlátozási eljárás

(1) Ha a Bizottság úgy véli, hogy valamely anyagnak az elemek, illetve akkumulátorok gyártása során történő felhasználása, vagy az elemek, illetve akkumulátorok forgalomba hozatalakor vagy a későbbi életciklusszakaszaikban – többek között az újrapozicionálás vagy a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelése során – valamely anyagnak az elemekben, illetve akkumulátorokban való jelenléte olyan kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, amelyet nem megfelelően ellenőriznek, és uniós szinten kell kezelni, a Bizottság felkéri az Ügynökséget arra, hogy készítsen olyan korlátozási dokumentációt, amely megfelel az 1907/2006/EK rendelet XV. mellékletében foglalt követelményeknek. A korlátozási dokumentációnak társadalmi-gazdasági értékelést kell tartalmaznia, ideértve az alternatívák elemzését is.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett, a Bizottságtól származó kérés kézhezvételét követő 12 hónapon belül, és ha az Ügynökség által az említett bekezdés alapján elkészített korlátozási dokumentáció igazolja, hogy a már meglévő intézkedéseken túl, uniós szinten van szükség fellépésre, az Ügynökségnek korlátozásokat kell javasolnia az e cikk (4)–(9) bekezdésében, valamint a 87. és a 88. cikkben ismertetett eljárás kezdeményezése céljából.

(3) Ha egy tagállam úgy véli, hogy valamely anyagnak az elemek, illetve akkumulátorok gyártása során történő felhasználása, vagy az elemek, illetve akkumulátorok forgalomba hozatalakor vagy a későbbi életciklusszakaszaikban – többek között az újrapozicionálás vagy a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelése során – valamely anyagnak az elemekben, illetve akkumulátorokban való jelenléte olyan kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, amelyet nem megfelelően ellenőriznek, és uniós szinten kell kezelni, értesíti az Ügynökséget arról, hogy korlátozási dokumentáció készítésére tesz javaslatot. A tagállam elkészíti a korlátozási dokumentációt. A korlátozási dokumentációnak társadalmi-gazdasági értékelést kell tartalmaznia, ideértve az alternatívák elemzését is.

Ha a korlátozási dokumentáció igazolja, hogy a már meglévő intézkedéseken túl, uniós szinten van szükség fellépésre, a tagállam az 1907/2006/EK rendelet XV. mellékletében meghatározott formátumban benyújtja a dokumentációt az Ügynökségnek az e cikk (4)–(9) bekezdésében, valamint a 87. és a 88. cikkben ismertetett eljárás kezdeményezése érdekében.

(4) A korlátozási dokumentáció és a korlátozási folyamat céljából az Ügynökség vagy a tagállamok figyelembe vesznek minden, az Ügynökségnek vagy valamely tagállamnak az 1907/2006/EK rendelet alapján benyújtott dokumentációt, kémiai biztonsági jelentést vagy kockázatértékelést. Az Ügynökség vagy a tagállamok figyelembe vesznek továbbá minden rendelkezésre álló információt, és hivatkoznak bármely releváns, az elemekben, illetve akkumulátorokban felhasznált anyag életciklusára – többek között a hulladékfázisra – vonatkozó egyéb uniós jogszabályok alkalmazásában benyújtott kockázatértékelésre. E célból az uniós jogszabályok alapján létrehozott és hasonló feladatot ellátó egyéb szervezetnek kérésre információt kell nyújtaniuk az Ügynökség vagy az érintett tagállam részére.

(5) Az e rendelet 6. cikkében és az e cikkben meghatározott feladatok ellátása során az Ügynökség birtokában lévő információkhoz való hozzáférésre az 1907/2006/EK rendelet 118. cikke irányadó.

(6) Az Ügynökségnek jegyzéket kell vezetnie azokról az anyagokról, amelyekre vonatkozóan az Ügynökség vagy valamely tagállam e cikk szerinti korlátozási dokumentációt tervez benyújtani vagy nyújtott be.

(7) Az 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján létrehozott kockázatértékelési bizottságnak és ugyanazon rendelet 76. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján létrehozott, a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságnak ellenőriznie kell, hogy a benyújtott korlátozási dokumentáció megfelel-e azon rendelet XV. mellékletében foglalt követelményeknek. Az adott bizottságnak a dokumentáció kézhezvételétől számított 30 napon belül tájékoztatnia kell az Ügynökséget vagy a korlátozásokat javasoló tagállamot arról, hogy a dokumentáció megfelelő-e. Amennyiben a dokumentáció nem megfelelő, az adott bizottságnak a kézhezvételtől számított 45 napon belül írásbeli indoklást kell benyújtania az Ügynökség vagy a tagállam részére. Az Ügynökség vagy a tagállam az adott bizottság indoklásának kézhezvételétől számított 60 napon belül hozzáigazítja a dokumentációt a követelményekhez, ellenkező esetben az e cikk szerinti eljárást meg kell szüntetni.

(8) Az Ügynökségnek haladéktalanul tájékoztatást kell nyújtania a Bizottság vagy egy tagállam azon szándékáról, hogy valamely anyag vonatkozásában e cikk alapján korlátozási eljárást kezdeményez, és értesítenie kell az érdekelt feleket.

(9) Az Ügynökségnek haladéktalanul közzé kell tennie honlapján a korlátozási dokumentációt, ideértve a (2) és (3) bekezdés alapján javasolt korlátozásokat is, egyértelműen megjelölve a közzétételének időpontját. Az Ügynökségnek fel kell kérnie valamennyi érdekelt felet, hogy a közzététel időpontjától számított négy hónapon belül, egyénileg vagy közösen, nyújtsák be a következőket:

a) a korlátozási dokumentációra és a javasolt korlátozásokra vonatkozó észrevételek;

b) egy, a javasolt korlátozások előnyeit és hátrányait vizsgáló társadalmi-gazdasági elemzés – ideértve az alternatívák elemzését is – vagy olyan információk, amelyek hozzájárulhatnak egy ilyen elemzéshez. Az ilyen elemzésnek meg kell felelnie az 1907/2006/EK rendelet XVI. mellékletében foglalt követelményeknek.

(10) A 6. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az Ügynökségnek a 87. cikk (2) bekezdésében említett, társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottsága véleményének kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül kell elfogadni. Ha a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság a 87. cikk (2) vagy – adott esetben – (5) bekezdésében meghatározott határidőn belül nem fogad el véleményt, a Bizottság a korlátozás társadalmi-gazdasági hatását veszi figyelembe – ideértve az anyag tekintetében rendelkezésre álló alternatívákat is –, és a 87. cikk (2) bekezdésében meghatározott határidőig felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el.

(11) Amennyiben az I. melléklet módosítástervezete eltér az e cikkben, valamint a 87. és a 88. cikkben megállapított eljárás alapján elkészített korlátozási dokumentációban foglalt eredeti javaslattól, vagy ha nem veszi figyelembe az Ügynökség véleményeit, a Bizottságnak részletes magyarázatot kell mellékelnie az eltérések okairól.

87. cikk

Az Ügynökség bizottságainak véleménye

(1) A 86. cikk (9) bekezdése szerinti közzététel időpontját követő 12 hónapon belül a kockázatértékelési bizottságnak a korlátozási dokumentáció releváns részeinek megvitatása alapján véleményt kell elfogadnia arról, hogy a javasolt korlátozások megfelelők-e az emberi egészséget vagy a környezetet érintő kockázatok csökkentése tekintetében. E véleménynek figyelembe kell vennie az Ügynökség által a Bizottság vagy a tagállam kérésére készített korlátozási dokumentációt, valamint az érdekelt feleknek a 86. cikk (9) bekezdésének a) pontjában említett észrevételeit.

(2) A 86. cikk (9) bekezdése szerinti közzététel időpontját követő 15 hónapon belül a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságnak a korlátozási dokumentáció releváns részeinek és a társadalmi-gazdasági hatásoknak a megvitatása alapján véleményt kell elfogadnia a javasolt korlátozásokról. Ezt megelőzően véleménytervezetet kell készítenie a javasolt korlátozásokról és az ezekkel összefüggő társadalmi-gazdasági hatásokról, amelyben adott esetben figyelembe kell vennie a 86. cikk (9) bekezdésének b) pontja szerinti elemzéseket vagy információkat.

(3) Az Ügynökségnek haladéktalanul közzé kell tennie honlapján a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménytervezetét, és fel kell kérnie az érintett feleket arra, hogy a véleménytervezet közzétételét követően legkésőbb 60 napon belül nyújtsák be észrevételeiket az adott véleménytervezetről.

(4) A társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságnak – adott esetben az e cikk (3) bekezdésében megállapított határidőn belül benyújtott további észrevételek figyelembevételével – haladéktalanul el kell fogadnia a véleményét. E véleményben figyelembe kell vennie az érdekelt felek által a 86. cikk (9) bekezdésének b) pontja, valamint az e cikk (3) bekezdése alapján benyújtott észrevételeket.

(5) Amennyiben a kockázatértékelési bizottság véleménye jelentős mértékben eltér a korlátozási dokumentációban javasolt korlátozásoktól, az Ügynökség legfeljebb 90 nappal elhalasztja a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménye elfogadásának a határidejét.

(6) Amennyiben a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban véleményt nyilvánít, az 1907/2006/EK rendelet 87. cikke szerinti előadókat kell igénybe vennie az abban meghatározott feltételekkel összhangban.

88. cikk

Vélemény benyújtása a Bizottságnak

(1) Az Ügynökségnek késedelem nélkül be kell nyújtania a Bizottság részére a kockázatértékelési bizottságnak és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságnak a 86. cikk alapján javasolt korlátozásokról szóló véleményét. Amennyiben a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménye jelentős mértékben eltér a javasolt korlátozásoktól, az Ügynökségnek indokolást kell benyújtania a Bizottságnak, amelyben részletesen ismertetnie kell az eltérések okait. Amennyiben valamelyik bizottság nem fogad el véleményt vagy egyik bizottság sem fogad el véleményt a 87. cikk (1), illetve (2) bekezdésében megállapított határidőig, az Ügynökségnek indokolással együtt tájékoztatnia kell erről a Bizottságot.

(2) Az Ügynökségnek haladéktalanul közzé kell tennie honlapján a két bizottság véleményét.

(3) Az Ügynökségnek kérésre a Bizottság vagy a tagállam rendelkezésére kell bocsátania valamennyi, a részére benyújtott vagy általa megvizsgált dokumentumot és bizonyítékot.

XII. FEJEZET

Felhatalmazás és bizottsági eljárás

89. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 8. cikk (1) és (5) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 12. cikk (3) bekezdésében, a 13. cikk (8) bekezdésében, a 14. cikk (4) bekezdésében, a 48. cikk (8) bekezdésében, az 53. cikk (3) bekezdésében, az 59. cikk (7) bekezdésében, a 60. cikk (8) bekezdésében, a 70. cikk (4) bekezdésében, a 71. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében, a 72. cikk (4) bekezdésében, a 77. cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a 85. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2023. augusztus 17-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 8. cikk (1) és (5) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 12. cikk (3) bekezdésében, a 13. cikk (8) bekezdésében, a 14. cikk (4) bekezdésében, a 48. cikk (8) bekezdésében, az 53. cikk (3) bekezdésében, az 59. cikk (7) bekezdésében, a 60. cikk (8) bekezdésében, a 70. cikk (4) bekezdésében, a 71. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében, a 72. cikk (4) bekezdésében, a 77. cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a 85. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, a 8. cikk (1) és (5) bekezdése, a 9. cikk (2) bekezdése, a 10. cikk (5) és (6) bekezdése, a 11. cikk (4) bekezdése, a 12. cikk (3) bekezdése, a 13. cikk (8) bekezdése, a 14. cikk (4) bekezdése, a 48. cikk (8) bekezdése, az 53. cikk (3) bekezdése, az 59. cikk (7) bekezdése, a 60. cikk (8) bekezdése, a 70. cikk (4) bekezdése, a 71. cikk (4), (5) és (6) bekezdése, a 72. cikk (4) bekezdése, a 77. cikk (2) és (3) bekezdése vagy a 85. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

90. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

XIII. FEJEZET

Módosítások

91. cikk

Az (EU) 2019/1020 rendelet módosításai

Az (EU) 2019/1020 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (5) bekezdésében az „(EU) 2016/425³⁵ és az (EU) 2016/426³⁶” szövegrész helyébe a következő szövegrész kerül:

„(EU) 2016/425 (*), az (EU) 2016/426 (**) és az (EU) 2023/1542 (**).

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/425 rendelete (2016. március 9.) az egyéni védőeszközökről és a 89/686/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 81., 2016.3.31., 51. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/426 rendelete (2016. március 9.) a gáz halmazállapotú tüzelőanyag égetésével üzemelő berendezésekről és a 2009/142/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 81., 2016.3.31., 99. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1542 rendelete (2023. július 12.) az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2023.7.28., 1. o.).

2. Az I. mellékletben az uniós harmonizációs jogszabályok listája 21. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„21. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1542 rendelete (2023. július 12.) az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2023.7.28., 1. o.).”

92. cikk

A 2008/98/EK irányelv módosítása

A 2008/98/EK irányelv 8a. cikkének (7) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (EU) 2023/1542 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elemek, illetve akkumulátorok esetében a tagállamok megteszik az annak biztosítását célzó intézkedéseket, hogy a 2018. július 4. előtt létrehozott, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek 2025. augusztus 18-ig megfeleljenek e cikknek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1542 rendelete (2023. július 12.) az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2023.7.28., 1. o.).”

XIV. FEJEZET

Záró rendelkezések

93. cikk

Szankciók

A tagállamok 2025. augusztus 18-ig megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.

94. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2031. június 30-ig felülvizsgálja és jelentést készít e rendelet alkalmazásáról, valamint a környezetre, az emberi egészségre és a belső piac működésére kifejtett hatásairól, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Figyelembe véve a műszaki fejlődést és a tagállamokban összegyűlt gyakorlati tapasztalatokat, a Bizottság a jelentésében a következő szempontok alapján értékeli ezt a rendeletet:

- a) az általános felhasználású hordozható elemeknek, illetve akkumulátoroknak minősülő elemek, illetve akkumulátorok közös formátumainak jegyzéke;
- b) a II. fejezetben megállapított fenntarthatósági és biztonsági követelmények, ideértve annak esetleges szükségességét is, hogy kiviteli tilalmat vezessenek be az I. mellékletben meghatározott korlátozásoknak meg nem felelő elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozóan;
- c) a III. fejezetben megállapított címkézési és tájékoztatási követelmények;
- d) a 48–53. cikkben megállapított, az elemekkel, illetve akkumulátorokkal kapcsolatos kellő gondosságra vonatkozó követelmények;
- e) a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok kezelésére irányuló, a VIII. fejezetben megállapított intézkedések, ideértve annak lehetőségét, hogy a hordozható elemek, illetve akkumulátorok tekintetében két alkategóriát vezessenek be, nevezetesen újratölthető és nem újratölthető hordozható akkumulátorok, amelyekre külön gyűjtési célkitűzések vonatkoznának, valamint annak lehetőségét, hogy külön gyűjtési célkitűzést vezessenek be az általános felhasználású hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra;
- f) a IX. fejezetben meghatározott, az elem-, illetve akkumulátor-útlevelekre vonatkozó intézkedések;
- g) jogsértések, valamint a 93. cikkben meghatározott szankciók hatékonysága, arányossága és visszatartó ereje;
- h) az e rendelet által az elem-, illetve akkumulátorágazat versenyképességére és az ágazatba irányuló beruházásokra gyakorolt hatás, valamint az e rendeletből eredő adminisztratív teher elemzése.

Az (1) bekezdésben említett jelentéshez adott esetben mellékelni kell az e rendelet releváns rendelkezéseinek módosítására irányuló jogalkotási javaslatot.

(3) Figyelembe véve az 1907/2006/EK rendelet felülvizsgálatát, a Bizottság a jelentésében külön értékeli egy, az e rendelet 6., 86., 87. és 88. cikkének módosítására irányuló jogalkotási javaslat szükségességét.

(4) A Bizottság értékeli, hogy szükség van-e a VII. fejezet módosítására az olyan uniós jogalkotási aktusok elfogadása fényében – amennyiben sor kerül ilyen jogalkotási aktusok elfogadására –, amelyek szabályokat állapítanak meg a fenntartható vállalatirányításra és a kellő gondosságra vonatkozóan, ideértve a vállalatokra a saját tevékenységeikkel, a leányvállalataik és fióktelepeik tevékenységeivel, valamint az értékláncban végrehajtott tevékenységeikkel kapcsolatban az emberi jogokra és a környezetre gyakorolt káros hatásokra vonatkozó kötelezettségeket is.

A Bizottság az első albekezdésben említett bármely jogalkotási aktus hatálybalépésének időpontjától számított 12 hónapon belül vagy 2031. június 30-ig – attól függően, hogy melyik a korábbi – közzéteszi az értékelés eredményét tartalmazó jelentést. A Bizottság adott esetben a VII. fejezet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot mellékel a jelentéséhez.

(5) A Bizottság 2031. június 30-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az LMT-elem, illetve -akkumulátor 3. cikk 11. pontjában foglalt fogalommeghatározása – különösen a nem kerekes járművek meghajtására szolgáló akkumulátorok bevonásával történő – kiterjesztésének megvalósíthatóságát és annak technikai következményeit. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

(6) A Bizottság 2025. január 1-jéig értékeli, hogy mi lenne a legjobb módja a könnyű szállítóeszközökhöz tervezett újratölthető akkumulátorok, illetve a 2012/19/EU irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések meghatározott kategóriába beépített újratölthető akkumulátorok egységes töltőjére vonatkozó harmonizált szabványok bevezetésének. A 2014/53/EU irányelv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti rádióberendezés-kategóriák és -csoportok töltőeszközei nem tartoznak az említett értékelés hatálya alá.

95. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

A 2006/66/EK irányelv 2025. augusztus 18-tól hatályát veszti.

A következő rendelkezéseket azonban továbbra is alkalmazni kell az alább meghatározottak szerint:

- a) a 11. cikket 2027. február 18-ig;
- b) a 12. cikk (4) és (5) bekezdését 2025. december 31-ig, kivéve a Bizottságnak történő adattovábbításra vonatkozó rendelkezés tekintetében, amelyet 2027. június 30-ig továbbra is alkalmazni kell)
- c) a 21. cikk (2) bekezdését 2026. augusztus 18-ig.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni.

96. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) E rendelet 2024. február 18-tól alkalmazandó, a második albekezdésben és e rendelet egyéb rendelkezéseiben meghatározottak kivételével.

A következő rendelkezések a következők szerint alkalmazandók:

- a) a 11. cikket 2027. február 18-tól kell alkalmazni;
- b) a 17. cikket és a VI. fejezetet 2024. augusztus 18-tól kell alkalmazni, kivéve a 17. cikk (2) bekezdését, amelyet a 30. cikk (2) bekezdésében említett lista első közzétételének időpontjától számított 12 hónap elteltével kell alkalmazni;

c) a VIII. fejezetet 2025. augusztus 18-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2023. július 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

P. NAVARRO RÍOS

I. MELLÉKLET

ANYAGOKRA VONATKOZÓ KORLÁTOZÁS

1. oszlop Anyag vagy anyagcsoport megnevezése	2. oszlop A korlátozás feltételei
1. Higany CAS-szám: 7439-97-6 EK-szám: 231-106-7 és vegyületei	Az elemek, illetve akkumulátorok, akár készülékbe, könnyű szállítóeszközbe vagy egyéb járműbe vannak beépítve, akár nem, legfeljebb 0,0005 tömegszázalék higanyt tartalmazhatnak (higanyfémbe kifejezve).
2. Kadmium CAS-szám: 7440-43-9 EK-szám: 231-152-8 és vegyületei	A hordozható elemek, illetve akkumulátorok, akár készülékbe, könnyű szállítóeszközbe vagy egyéb járműbe vannak beépítve, akár nem, legfeljebb 0,002 tömegszázalék kadmiumot tartalmazhatnak (kadmiumfémbe kifejezve).
3. Ólom CAS-szám: 7439-92-1 EK-szám: 231-100-4 és vegyületei	1. 2024. augusztus 18-tól a hordozható elemek, illetve akkumulátorok, akár készülékbe vannak beépítve, akár nem, legfeljebb 0,01 tömegszázalék ólmot tartalmazhatnak (ólomfémbe kifejezve). 2. Az 1. pontban meghatározott korlátozás 2028. augusztus 18-ig nem alkalmazandó a hordozható cink-levegő gomelemekre.

II. MELLÉKLET

KARBONLÁBNYOM

1. Alkalmazási kör

Ez a melléklet alapvető elemeket nyújt arra vonatkozóan, hogyan kell kiszámítani a karbonlábnymot.

A 7. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus által a karbonlábnym kiszámítására és ellenőrzésére előírandó módszertan az ezen mellékletben foglalt alapvető elemekre épül, összhangban áll a Bizottság termék környezeti lábnymának (PEF) meghatározására szolgáló módszerének legfrissebb változatával és a releváns termék környezeti lábnymára vonatkozó kategóriaszabályokkal, továbbá tükrözi a nemzetközi megállapodásokat és a műszaki/tudományos haladást az életciklus-értékelés terén.

Az életciklusra vonatkozó karbonlábnym kiszámításának alapját a konkrét elem-, illetve akkumulátormodell előállításakor a konkrét gyártóüzemben felhasznált anyagjegyzék, energia és segédanyagok jelentik. Így különösen, pontosan azonosítani kell az elektronikus összetevőket, például elem-, illetve akkumulátorfelügyeleti egységeket, biztonsági egységeket és a katódanyagokat, mivel azok válhatnak az elem, illetve akkumulátor karbonlábnymához hozzájáruló fő tényezőkké.

2. Fogalom meghatározások

E melléklet alkalmazásában:

- a) „tevékenységre vonatkozó adatok”: életciklusleltárok (LCI) modellezése során a folyamatokhoz társuló információk, amikor is a folyamatláncok összesített LCI-eredményeit, amelyek az adott folyamat során végzett tevékenységeket tükrözik, egyenként meg kell szorozni a vonatkozó tevékenységi adatokkal, és ezeket kombinálva kell származtatni az említett folyamathoz társuló karbonlábnymot;
- b) „anyagjegyzék”: az elem illetve akkumulátor gyártásához szükséges nyersanyagok, részegységek, köztes egységek, alkomponensek és alkotórészek, valamint azok mennyiségeinek jegyzéke;
- c) „vállalatspecifikus adatok”: egy vagy több létesítménytől származó, közvetlenül mért vagy gyűjtött adatok (telephely-specifikus adatok), amelyek reprezentatívak a vállalat tevékenységeire nézve, az ilyen adatokat „elsődleges adatok”-nak is nevezik;
- d) „funkcionális egység”: az elem illetve akkumulátor által biztosított funkciók, szolgáltatások – vagy mindkettő – minőségi és mennyiségi vonatkozásai;
- e) „életciklus”: egy termékrendszer egymást követő és egymással kapcsolatban álló szakaszai a nyersanyagbeszerzéstől vagy a természeti erőforrásokból történő előállítástól a végső ártalmatlanításig (ISO 14040:2006 szabvány vagy azzal egyenértékű szabvány);
- f) „életciklusleltár (LCI)”: elemi, hulladék- és termékáramok cseréinek együttes halmaza az LCI-adatkészletben;
- g) „életciklusleltár (LCI) adatkészlet”: meghatározott termék vagy egyéb referenciaegység – így például a telephely vagy a folyamat – életciklusadatait tartalmazó, a leíró metaadatokra és az életciklusleltár kvantitatív adataira kiterjedő dokumentum vagy fájl, amely magában foglalhat elemi folyamatra vonatkozó adatkészletet, részben összesített vagy összesített adatkészletet;
- h) „referenciaáram”: egy adott termékrendszer folyamataiból származó kimenetek mértéke, amely a funkcionális egység által kifejezett funkció betöltéséhez szükséges (az ISO 14040:2006 szabvány vagy azzal egyenértékű szabvány alapján);
- i) „másodlagos adatok”: olyan adatok, amelyeket nem közvetlenül gyűjtenek vagy mérnek valamely, a karbonlábnym-vizsgálatot végző vállalat ellátási láncán belüli konkrét folyamatból, hanem amelyeket egy harmadik fél LCI adatkészletéből vagy más forrásokból szereznek; az ilyen adatok közé tartoznak az ágazatra jellemző átlagolt adatok, például közzétett termelési adatokból, kormányzati statisztikákból és iparszövetségektől származó adatok, valamint szakirodalmi tanulmányok, műszaki szakértői tanulmányok és szabadalmak, továbbá pénzügyi adatokon is alapulhatnak, és tartalmazhatnak közelítő adatokat, valamint egyéb generikus adatokat; és az ilyen adatok közé tartoznak a horizontális összesítési lépésen átmenő elsődleges adatok is;
- j) „rendszerhatár”: az életciklus szakaszban figyelembe vett vagy abból kizárt szempontok.

Ezen túlmenően az elemek, illetve akkumulátorok karbonlábnyomának kiszámítására vonatkozó harmonizált szabályok magukban foglalják az értelmezésükhöz szükséges minden további fogalommeghatározást.

3. Funkcionális egység és referenciaáram

A funkcionális egység az elem-, illetve akkumulátor-rendszer által az elem-, illetve akkumulátor-rendszer üzemideje során nyújtott összes energia kWh-ban mért értékéből egy kWh-ként (kilowattóra) van meghatározva. Az összes energia kiszámításához a ciklusok számát meg kell szorozni az egyes ciklusok során szolgáltatott energia mennyiségével.

A referenciaáram egy konkrét funkció teljesítéséhez szükséges elem, illetve akkumulátor súlya, és azt úgy kell mérni, hogy az elem, illetve akkumulátor kg-ban kifejezett tömegét el kell osztani az elem, illetve akkumulátor által az üzemideje során nyújtott, kWh-ban megadott összes energiával. Az előállító által a karbonlábnyom számszerű meghatározása érdekében gyűjtött valamennyi bemeneti és kimeneti mennyiségi adatot a referenciaáramhoz viszonyítva kell kiszámítani.

Az első bekezdéstől eltérve, azon kiegészítő elemek, illetve akkumulátorok esetében, amelyek elsődleges funkciója az áramellátás folytonosságának biztosítása, a funkcionális egység az a képesség, hogy az elem, illetve akkumulátor az üzemideje alatt bármikor képes egy kWmin (kilowattperc) kiegészítő teljesítőképességet biztosítani. Ennek megfelelően a kiegészítő elemek, illetve akkumulátorok referenciaárama a meghatározott funkció végrehajtásához szükséges súlyú elem, illetve akkumulátor, amelyet úgy kell mérni, hogy az elem, illetve akkumulátor tömegének az egy kWmin kiegészítő teljesítőképességre jutó kg-jai számát el kell osztani az elem, illetve akkumulátor években megadott üzemidejével. A kiegészítő elemek, illetve akkumulátorok előállítói által a karbonlábnyom számszerű meghatározása érdekében gyűjtött valamennyi bemeneti és kimeneti mennyiségi adatot az említett referenciaáramhoz viszonyítva kell kiszámítani.

Kivételes esetekben – így például a hálózatról nem tölthető hibrid járművek akkumulátorai tekintetében – a módszertan eltérő funkcionális egységet is meghatározhat.

4. Rendszerhatár

A következő életciklusszakaszok és azok folyamatai vannak a rendszerhatáron belül:

Életciklusszakasz	Benne foglalt folyamatok
Nyersanyagbeszerzés és előzetes feldolgozás	Magában foglalja az aktív anyagok bányászatát és egyéb releváns beszerzését, előzetes feldolgozását és szállítását, egészen az elem-, illetve akkumulátorcellák és az elem-, illetve akkumulátor-összetevők (aktív anyagok, elválasztó, elektrolit, borítások, aktív és passzív elem-, illetve akkumulátor-összetevők), valamint az elektromos vagy elektronikus összetevők gyártásáig
Fő termék előállítása	Az elem-, illetve akkumulátorcellák összeszerelése, valamint az elemek, illetve akkumulátorok összeszerelése az elem-, illetve akkumulátorcellákkal és az elektromos vagy elektronikus összetevőkkel
Értékesítés	Szállítás az értékesítési ponthoz
Újrafeldolgozás az életciklus végén	Gyűjtés, bontás vagy szétszerelés, valamint újrafeldolgozás

Az életciklusszakaszok következő folyamatait ki kell zárni a rendszerhatárból:

- az elemek, illetve akkumulátorok összeszerelésére és újrafeldolgozására szolgáló berendezések gyártása, mivel a számítások alapján a karbonlábnyom-hatások elhanyagolható mértékűek a termékek környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályokban a mobil alkalmazásokhoz használt, nagy fajlagos energiájú, újratölthető akkumulátorok esetében;
- az elemek, illetve akkumulátorok összeszerelésének az eredetiberendezés-gyártói (OEM) rendszer összetevőit használó folyamata; ez a folyamat nagyrészt a mechanikai összeszerelést jelenti, és az eredetiberendezés-gyártó berendezés- vagy jármű-összeszerelősorának részét képezi; e specifikus folyamat fajlagos energia- és anyagfogyasztása elhanyagolható az eredetiberendezés-gyártó összetevőinek gyártási folyamatával összevetve.

A használati szakaszt ki kell zárni az életciklus-karbonlábnyomra vonatkozó számításokból, mivel az nem áll közvetlenül az előállítók befolyása alatt, kivéve, ha igazolják, hogy az elem-, illetve akkumulátor-előállítók által a tervezési szakaszban hozott döntések nem elhanyagolható mértékben hozzájárulhatnak az említett hatáshoz.

5. Vállalatspecifikus és másodlagos adatkészletek felhasználása

Az elemek, illetve akkumulátorok összetevőinek nagy száma, valamint a gyártási folyamatok összetettsége miatt a gazdasági szereplő indokolt esetben a vállalatspecifikus adatok felhasználását az elem-, illetve akkumulátor-specifikus alkatrészek folyamat- és összetevő-elemzésére korlátozza.

Az elem, illetve akkumulátor anódjával, katódjával, elektrolitjával, elválasztójával és cellaborításával kapcsolatban a tevékenységre vonatkozó adatok egy konkrét előállító üzemben előállított konkrét elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkoznak. Ennek megfelelően nem használhatók a tevékenységre vonatkozó alapértelmezett adatok. A tevékenységre vonatkozó elem-, illetve akkumulátor-specifikus adatokat a termék környezeti lábnyomának megfelelő, releváns másodlagos adatkészletekkel együtt kell felhasználni.

Mivel a karbonlábnyom-nyilatkozat egy meghatározott előállítási helyen előállított konkrét elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkozik, nem megengedhető az ugyanazon elem-, illetve akkumulátormodellt előállító különböző üzemekből gyűjtött adatok mintavételezése.

Amennyiben változás van az elem-, illetve akkumulátormodell előállításához felhasznált anyagjegyzékben vagy energiamixben, újból ki kell számítani az említett elem-, illetve akkumulátormodell karbonlábnyomát.

A 7. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján előírandó harmonizált szabályoknak tartalmazniuk kell a következő életciklusszakaszok részletes modellezését:

- nyersanyagbeszerzés és előzetes feldolgozás,
- előállítás,
- értékesítés,
- saját villamosenergia-termelés,
- az életciklus vége.

6. Karbonlábnyom-hatásvizsgálat

Az elem, illetve akkumulátor karbonlábnyomát a Közös Kutatóközpont 2019. évi, „A termék környezeti lábnyomára vonatkozó módszer frissítésére vonatkozó javaslatok” című jelentésében ajánlott „éghajlatváltozás” elnevezésű életciklus-hatásvizsgálati módszer alkalmazásával kell kiszámítani.

Az eredményeket jellemzett eredményekként kell rendelkezésre bocsátani (normalizálás és súlyozás nélkül). Az alkalmazandó jellemzési tényezők jegyzéke az Életcikluselemzés Európai Platformján (LCA) érhető el.

7. Kompenzációk

A kompenzációkat egy arra vonatkozó feltételezett forgatókönyvet képviselő kiindulási alaphoz képest számítják ki, hogy milyen lett volna a kibocsátás a kompenzációt eredményező enyhítési projekt hiányában.

A karbonlábnyom-nyilatkozatba nem kell belefoglalni a kompenzációkat, de kiegészítő környezeti információként külön be lehet számolni azokról, és kommunikációs célokra felhasználni azokat.

8. Karbonlábnyom-teljesítményosztályok

A forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok karbonlábnyom-nyilatkozataiban szereplő értékek eloszlásától függően, jelentős számú teljesítményosztályt kell azonosítani – ahol az A. kategória a legjobb osztály az életciklus során gyakorolt/életciklusra vonatkozó legalacsonyabb karbonlábnyom-hatással –, hogy lehetővé tegye a 7. cikk (1) bekezdésében említett elem-, illetve akkumulátorkategóriák piaci differenciálását.

Az egyes teljesítményosztályokra vonatkozó küszöbérték – valamint az osztályok tartományainak – meghatározása a megelőző három évben forgalomba hozott, a 7. cikk (1) bekezdésében említett elem-, illetve akkumulátorkategóriák teljesítményének eloszlásán, a várható technológiai fejlesztéseken és egyéb műszaki tényezőkön alapul.

9. Maximális szén-dioxid-küszöbértékek

A karbonlábnyom-nyilatkozatok révén gyűjtött információk és a forgalomba hozott elem-, illetve akkumulátormodellek karbonlábnyom-teljesítményosztályainak relatív eloszlása alapján, valamint figyelembe véve az e téren elért tudományos és műszaki haladást, a Bizottság meg fogja határozni a 7. cikk (1) bekezdésében említett elem-, illetve akkumulátorkategóriák tekintetében az életciklus-karbonlábnyomra vonatkozó maximális küszöbértékeket a küszöbértékekre vonatkozó értékek meghatározására irányuló célzott hatásvizsgálat nyomán.

Az első albekezdésben említett maximális életciklus-karbonlábnyom-küszöbértékek meghatározása során a Bizottság figyelembe veszi a piacon elérhető elemek, illetve akkumulátorok karbonlábnyom-értékeinek relatív eloszlását, a forgalomba hozott elemek, illetve akkumulátorok karbonlábnyomának csökkentése terén elért előrehaladás mértékét, továbbá az említett életciklus-karbonlábnyom-küszöbértékeknek a fenntartható mobilitásra, valamint a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére vonatkozó uniós célkitűzéshez való tényleges és potenciális hozzájárulását.

III. MELLÉKLET

AZ ÁLTALÁNOS FELHASZNÁLÁSÚ HORDOZHATÓ ELEMEEK, ILLETVE AKKUMULÁTOROK ELEKTROKÉMIAI TELJESÍTMÉNYÉRE ÉS TARTÓSSÁGÁRA VONATKOZÓ PARAMÉTEREK

A. rész

A nem újratölthető elemek paraméterei

1. Minimális átlagos üzemélettartam: minimális átlagos kisülési időtartam, amelyet az elemek mintája specifikus feltételek, például hőmérséklet és relatív páratartalom mellett történő használat esetén elér.
2. Késleltetett kisülési teljesítmény, a minimális átlagos üzemélettartam relatív csökkenése meghatározott időszak elteltével és specifikus feltételek (hőmérséklet és relatív páratartalom) mellett, az eredetileg mért minimális átlagos üzemélettartamot referenciapontként használva.
3. Szivárgásállóság: az elektrolit, gáz vagy egyéb anyag véletlenszerű távozásával szembeni ellenállás.

B. rész

Az újratölthető akkumulátorok paraméterei

1. Névleges kapacitás: az akkumulátor specifikus feltételek – így például hőmérséklet és relatív páratartalom – mellett, az előállító által megadott kapacitásértéke.
2. Töltés (kapacitás) ⁽¹⁾ fenntartása: az akkumulátor által tárolást követően, specifikus feltételek – így például hőmérséklet és relatív páratartalom – mellett, meghatározott időn keresztül újabb feltöltés nélkül és a névleges kapacitás százalékában kifejezett leadható kapacitás.
3. Töltés (kapacitás) helyreállítása: az akkumulátor által tárolást követően, újabb feltöltéssel specifikus feltételek – így például hőmérséklet és relatív páratartalom – mellett, meghatározott időn keresztül és a névleges kapacitás százalékában kifejezett leadható kapacitás.
4. Ciklusos tartósság, azon töltési és kisülési ciklusok száma, amelyeket az akkumulátor specifikus feltételek – így például hőmérséklet és relatív páratartalom – mellett végre tud hajtani azt megelőzően, hogy a kapacitás a névleges kapacitás meghatározott hányada alá csökkenne.
5. Szivárgásállóság: az elektrolit, gáz vagy egyéb anyag véletlenszerű távozásával szembeni ellenállás.

⁽¹⁾ Az IEC töltést és kapacitást említ. Mindkettő ugyanarra a fizikai mennyiségre (töltés) utal; az egyetlen különbség az, hogy a töltést a következőképpen fejezik ki: $C = A \cdot s$, míg a kapacitást így: $A \cdot h$. A gyakorlatban a legtöbb esetben a kapacitás használatos.

IV. MELLÉKLET

A 2 KWH-NÁL NAGYOBB KAPACITÁSÚ LMT-ELEMEKRE, ILLETVE -AKKUMULÁTOROKRA
ÉS IPARI ELEMEKRE, ILLETVE AKKUMULÁTOROKRA, VALAMINT AZ ELEKTROMOSJÁRMŰ-ELEMEKRE,
ILLETVE -AKKUMULÁTOROKRA VONATKOZÓ ELEKTROKÉMIAI TELJESÍTMÉNY- ÉS
TARTÓSSÁGI KÖVETELMÉNYEK

E melléklet alkalmazásában a következő fogalom meghatározások alkalmazandók:

1. „Névleges teljesítmény”: a teljesen feltöltött elemből, illetve akkumulátorból referenciafeltételek mellett kihozható amperórák teljes száma.
2. „Kapacitásvesztés”: idővel és a használat során bekövetkező csökkenés azon töltésmennyiségben, amelyet az elem, illetve akkumulátor képes leadni névleges feszültségen, az eredeti névleges kapacitáshoz képest.
3. „Teljesítmény”: azon energiamennyiség, amelyet az elem, illetve akkumulátor referenciafeltételek mellett adott időszak alatt képes nyújtani.
4. „Teljesítményvesztés”: idővel és a használat során bekövetkező csökkenés azon teljesítménymennyiségben, amelyet az elem, illetve akkumulátor képes leadni névleges feszültségen.
5. „Belső ellenállás”: egy cellán belül vagy az elemen, illetve akkumulátoron belül referenciafeltételek mellett az elektromos árammal szembeni ellenállás, azaz az elektronikus ellenállás és az ionos ellenállás összege a teljes effektív ellenálláson belül, ideértve az induktív/kapacitív tulajdonságokat.
6. „Energiaátalakítás hatásfoka”: az elem, illetve akkumulátor által kisülési vizsgálat során leadott nettó energia aránya a kezdeti töltöttségi szint normál töltéssel való visszaállításához szükséges összes energiához képest.

A. rész

Az elektrokémiai teljesítménnyel és tartóssággal kapcsolatos paraméterek

1. Névleges teljesítmény (amperóra) és kapacitásvesztés (%).
2. Teljesítmény (W) és teljesítményvesztés (%).
3. Belső ellenállás (Ω) és belső ellenállás növekedése (%).
4. Adott esetben az energiaátalakítás hatásfoka és annak elvesztése (%).
5. Az elem, illetve akkumulátor tervezett felhasználásnak megfelelő referenciafeltételek mellett várható élettartama ciklusokban – a nem ciklusos alkalmazások kivételével – és naptári években.

B. rész

Az A. részben felsorolt paraméterekre vonatkozó mérések magyarázatára szolgáló elemek

1. Alkalmazott kisülési ráta és töltési ráta.
 2. Az elem, illetve akkumulátor névleges teljesítményének (W) és az elem, illetve akkumulátor energiájának (Wh) az aránya.
 3. Kisülési mélység az életciklus-vizsgálat során.
 4. Teljesítképesség 80 %-os és 20 %-os töltöttségi szinten.
 5. Adott esetben a mért paraméterekkel végzett bármely számítás.
-

V. MELLÉKLET

BIZTONSÁGI PARAMÉTER

1. Lökésszerű és ciklikus hőhatásvizsgálat

E vizsgálat célja azon változások értékelése, amelyek az elem, illetve akkumulátor integritásában bekövetkeznek a cellakomponensek szélsőséges és hirtelen hőmérsékleti változások hatására végbemenő kitágulása és összehúzódása eredményeképp, valamint az ilyen változások következményeinek az értékelése. Lökésszerű hőhatás esetén az elemet, illetve akkumulátort két hőmérsékleti határérték hatásainak kell kitenni, és meghatározott ideig kell tartani mindkét hőmérsékleti határértéken.

2. Külső rövidzárlat elleni védelem

Ezen vizsgálat során kell értékelni az elem, illetve akkumulátor biztonsági teljesítményét külső rövidzárlat alkalmazása esetén. A vizsgálat során értékelhető a túláramvédelmi eszköz aktiválódása, illetve a cellák arra való képessége, hogy ellenálljanak az áramnak anélkül, hogy veszélyes helyzet lépne fel (túlmelegedés, robbanás, tűz). A fő kockázati tényezők a cellák szintjén fellépő hőtermelődés és az elektromos ívképződés, ami károsíthatja az áramkört vagy csökkent mértékű szigetelési ellenálláshoz vezethet.

3. Túltöltés elleni védelem

Ez a vizsgálat az elem, illetve akkumulátor biztonsági teljesítményének értékelésére irányul túltöltés esetén. A túltöltés során fellépő fő biztonsági kockázatok az elektrolit bomlása, a katód és az anód meghibásodása, a szilárd elektrolit interfázis (SEI) réteg exoterm bomlása, az elválasztó károsodása, valamint lítiumbevonat képződése, ami az elem, illetve akkumulátor önmelegedéséhez és túlmelegedéshez vezethet. A vizsgálat eredményét befolyásoló tényezők között szerepelnie kell legalább a töltési rátának és a végső soron elért töltöttségi szintnek. A védelem biztosítható vagy feszültség szabályozással (megszakítás a töltési feszültség határértékének elérését követően), vagy áramszabályozással (megszakítás a maximális töltési áram túllépését követően).

4. Túlzott kisülés elleni védelem

Ez a vizsgálat az elem, illetve akkumulátor biztonsági teljesítményének értékelésére irányul túlzott kisülés esetén. A túlzott kisülés során fellépő biztonsági kockázatok között megemlíthető a polaritás felcserélődése, ami az anód áramgyűjtő (réz) oxidációjához, valamint a katód oldalán bevonat képződéséhez vezethet. Már kismértékű túlzott kisülés is okozhat dendritképződést, és végső soron rövidzárlatot.

5. Túlmelegedés elleni védelem

Ez a vizsgálat a hőmérséklet-szabályozás meghibásodása, illetve a működés közben fellépő belső túlhevülés elleni egyéb védelmi funkciók meghibásodása esetén jelentkező hatás értékelésére irányul.

6. Hőterjedés elleni védelem

Ez a vizsgálat az elem, illetve akkumulátor biztonsági teljesítményének értékelésére irányul hőterjedés esetén. Ha egy cellában túlmelegedés lép fel, ez láncreakciót indíthat be az egész elemre, illetve akkumulátorra kiterjedően, amely számos cellából állhat. Ez súlyos következményekkel, például jelentős mértékű gáz kibocsátással járhat. A vizsgálat során figyelembe kell venni a közlekedési alkalmazások tekintetében az ISO és az ENSZ elektromos járművekre és a környezetre vonatkozó globális műszaki előírásai keretében kidolgozás alatt álló vizsgálatokat.

7. Külső erők által okozott mechanikai károsodás

E vizsgálatok olyan helyzeteket szimulálnak, amelyekben az elemet, illetve akkumulátort véletlenül mechanikai stressz hatás éri, de az a rendeltetési célját tekintve működőképes marad. Az ilyen helyzetek szimulálására vonatkozó kritériumoknak a valós használatokat kell tükrözniük.

8. Belső rövidzárlat

Ez a vizsgálat az elem, illetve akkumulátor belső rövidzárlat esetére vonatkozó biztonsági teljesítményének értékelésére irányul. A belső rövidzárlatok előfordulása, ami az elem-, illetve akkumulátor-előállítók egyik legfőbb aggodalma, elillanáshoz, túlmelegedéshez vezethet, valamint szikrázással járhat, ami begyűjthetja a cellából kiszabaduló elektrolitgőzöket. Az ilyen belső rövidzárlatokat gyártási hibák, a cellákban jelen lévő szennyeződések vagy a lítium dendritikus növekedése válthatja ki, és ezek okozzák a helyszíni biztonsági események többségét. Előfordulhatnak többszörös belső rövidzárlattal járó helyzetek (pl. katód/anód, alumínium áramgyűjtő/réz áramgyűjtő, alumínium áramgyűjtő/anód elektromos érintkezése), amelyekhez különböző érintkezési ellenállás társul.

9. Szélsőséges hőhatás

E vizsgálat során az elemet, illetve akkumulátort magas hőmérséklet hatásának kell kitenni (az IEC 62619 szabványban ez a hőmérséklet 85 °C), ami exoterm bomlási reakciókat indíthat el, és a cella túlmelegedéséhez vezethet.

10. Tűzvizsgálat

A robbanásveszély vizsgálata céljából az elemet, illetve akkumulátort tűzhatásnak kell kitenni.

11. Gázkibocsátás

Az elemek, illetve akkumulátorok jelentős mennyiségben tartalmazhatnak potenciálisan veszélyes anyagokat, például erősen tűzveszélyes elektrolitokat, valamint maró és mérgező összetevőket. Bizonyos feltételeknek való kitettség esetén megsérülhet az elem, illetve akkumulátor integritása, veszélyes gázok felszabadulását eredményezve. Ezért fontos azonosítani a vizsgálatok során az elemből, illetve akkumulátorból felszabaduló anyagokból kibocsátott gázokat: az 1–10. pontban felsorolt valamennyi biztonsági paraméter vonatkozásában megfelelően figyelembe kell venni a nem vizes elektrolitokból kibocsátott mérgező gázok jelentette kockázatot.

VI. MELLÉKLET

CÍMKÉZÉSI, JELÖLÉSI ÉS TÁJÉKOZTATÁSI KÖVETELMÉNY

A. rész: Az elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó általános információk

Az elem, illetve akkumulátor címkéjén szereplő tájékoztatás az elemre, illetve akkumulátorra vonatkozó következő információkból áll:

1. az előállítót azonosító információ a 38. cikk (7) bekezdésének megfelelően;
2. az elem, illetve akkumulátor kategóriája és az elemet, illetve akkumulátort azonosító információ 38. cikk (6) bekezdésének megfelelően;
3. a gyártás helye (az elem-, illetve akkumulátor-gyártóüzem földrajzi helye);
4. a gyártás időpontja (hónap és év);
5. a tömeg;
6. a kapacitás;
7. a kémiai jellemzők;
8. az elemben, illetve akkumulátorban jelen lévő veszélyes anyagok, a higany, a kadmium és az ólom kivételével;
9. használható oltóanyag;
10. az elemben, illetve akkumulátorban 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban jelen lévő kritikus fontosságú nyersanyagok.

B. rész: Az elemek, illetve akkumulátorok elkülönített gyűjtését jelző ábra

C. rész: QR-kód

A QR-kódnak a háttérszínhez képest erősen kontrasztosnak és olyan méretűnek kell lennie, hogy könnyen olvasható legyen általánosan elérhető QR-kód-olvasóval, így például a kézi kommunikációs eszközökbe beépített olvasókkal.

VII. MELLÉKLET

AZ ELEMÉK, ILLETVE AKKUMULÁTOROK ÁLLAPOTÁNAK ÉS VÁRHATÓ ÉLETTARTAMÁNAK MEGHATÁROZÁSÁHOZ SZÜKSÉGES PARAMÉTER

A. rész

Az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok, helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerek és LMT-elemek, illetve -akkumulátorok állapotának meghatározásához szükséges paraméterek:

Elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében:

a hitelesített energia állapota (SOCE).

Helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerek és LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében:

1. a fennmaradó kapacitás;
2. amennyiben lehetséges, a fennmaradó teljesítőképesség;
3. amennyiben lehetséges, a fennmaradó energia-átalakítási hatásfok;
4. az önkisülési ráták alakulása;
5. amennyiben lehetséges, az ohmikus ellenállás.

B. rész

A helyhez kötött elemes, illetve akkumulátoros energiatároló rendszerek és az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok várható élettartamának meghatározásához szükséges paraméterek:

1. az elem, illetve akkumulátor gyártásának és adott esetben az üzembe helyezésének időpontja;
 2. az energia-áteresztés;
 3. a kapacitás-áteresztés;
 4. a káros események – így például a mélykisülési események száma, a szélsőséges hőmérsékleten töltött idő, a szélsőséges hőmérsékleten való töltés ideje – figyelemmel kísérése;
 5. a teljes töltési–kisülési ciklusokkal egyenértékű ciklusok száma.
-

VIII. MELLÉKLET

MEGFELELŐSÉGÉRTÉKELÉSI ELJÁRÁSOK

A. rész

A. MODUL – BELSŐ GYÁRTÁSELLENŐRZÉS

1. A modul leírása

A belső gyártásellenőrzés az a megfelelőségértékelési eljárás, amellyel az előállító eleget tesz a 2., 3. és 4. pontban meghatározott kötelezettségeknek, továbbá biztosítja azt, és saját kizárólagos felelőssége mellett nyilatkozik arról, hogy az érintett elemek, illetve akkumulátorok megfelelnek a 6., 9., 10., 12., 13. és 14. cikkben megállapított, rájuk alkalmazandó követelményeknek.

2. Műszaki dokumentáció

Az előállítónak el kell készítenie a műszaki dokumentációt. A dokumentációnak lehetővé kell tennie annak értékelését, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel-e az 1. pontban említett releváns követelményeknek, továbbá tartalmaznia kell a kockázat(ok) megfelelő elemzését és értékelését.

A műszaki dokumentációban meg kell határozni az alkalmazandó követelményeket, és – az értékelés szempontjából releváns mértékben – ismertetni kell az elem, illetve akkumulátor formatervét, gyártását és működését. A műszaki dokumentációnak adott esetben tartalmaznia kell legalább a következő elemeket:

- a) az elem, illetve akkumulátor általános leírása és rendeltetészerű használata;
- b) az összetevők, részegységek, áramkörök tervezési és gyártási rajzai és tervrajzai;
- c) a b) pontban említett rajzok és tervrajzok, valamint az elem, illetve akkumulátor működése megértéséhez szükséges leírások és magyarázatok;
- d) a 13. cikknek megfelelően előírt címke mintája;
- e) a 15. cikkben említett, teljes mértékben vagy részben alkalmazott harmonizált szabványok listája, megjelölve azt is, hogy mely részek alkalmazására került sor, a 16. cikkben említett, teljes mértékben vagy részben alkalmazott egységes előírások listája, megjelölve azt is, hogy mely részek alkalmazására került sor, és a mérési vagy számítási célokra használt, egyéb releváns műszaki előírások listája;
- f) amennyiben nem került sor az e) pontban említett harmonizált szabványok és egységes előírások alkalmazására, vagy nem állnak rendelkezésre ilyenek, a 6., a 9., a 10., a 12., a 13. és a 14. cikkben meghatározott alkalmazandó követelmények teljesítése vagy annak ellenőrzése érdekében elfogadott megoldások leírása, hogy az elemek, illetve akkumulátorok megfelelnek-e az említett követelményeknek;
- g) az elvégzett tervezési számítások és a lefolytatott vizsgálatok eredményei, valamint a felhasznált műszaki bizonyítékok vagy igazoló dokumentumok; és
- h) a vizsgálati jelentések.

3. Gyártás

Az előállítónak valamennyi szükséges intézkedést meg kell hoznia annak érdekében, hogy a gyártási folyamat és annak figyelemmel kísérése biztosítsa, hogy az elemek, illetve akkumulátorok megfelelnek a 2. pontban említett műszaki dokumentációnak és az 1. pontban említett alkalmazandó követelményeknek.

4. CE-jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat

Az előállítónak el kell helyeznie a CE-jelölést az 1. pontban említett alkalmazandó követelményeknek megfelelő minden egyes elemen, illetve akkumulátoron, vagy – amennyiben ez az elem, illetve akkumulátor jellege miatt nem lehetséges vagy nem indokolt – a csomagoláson és az elemet, illetve akkumulátort kísérő dokumentumokban.

Az előállítónak el kell készítenie mindegyik elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkozóan az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a 18. cikkkel összhangban, és azt a vonatkozó elem-, illetve akkumulátormodellhez tartozó utolsó elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után tíz évig a műszaki dokumentációval együtt elérhetően kell tartania a nemzeti hatóságok számára. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatban azonosítani kell azon elem-, illetve akkumulátormodellt, amelyre vonatkozóan a nyilatkozatot kiállították.

Az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát kérésre hozzáférhetővé kell tenni a nemzeti hatóságok számára.

5. Az előállító meghatalmazott képviselője

A 4. pontban meghatározott előállítói kötelezettségek az előállító meghatalmazott képviselője által az előállító nevében és felelősségére is teljesíthetők, amennyiben azok szerepelnek a meghatalmazásban.

B. rész

D1. MODUL – A GYÁRTÁSI FOLYAMAT MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSA

1. A modul leírása

A gyártási folyamat minőségbiztosítása az a megfelelőségértékelési eljárás, amellyel az előállító eleget tesz a 2., 4. és 7. pontban meghatározott kötelezettségeknek, továbbá biztosítja azt, és saját kizárólagos felelőssége mellett, más gazdasági szereplők e rendelet értelmében fennálló kötelezettségeinek sérelme nélkül nyilatkozik arról, hogy az érintett elemek, illetve akkumulátorok megfelelnek a 7. és a 8. cikkben meghatározott alkalmazandó követelményeknek, vagy – az előállító választása szerint – a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13. és 14. cikkben megállapított valamennyi alkalmazandó követelménynek.

2. Műszaki dokumentáció

Az előállítónak el kell készítenie a műszaki dokumentációt. A műszaki dokumentációnak lehetővé kell tennie annak értékelését, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel-e az 1. pontban említett releváns követelményeknek, és tartalmaznia kell a kockázatok megfelelő elemzését és értékelését.

A műszaki dokumentációban meg kell határozni az alkalmazandó követelményeket, és – az értékelés szempontjából releváns mértékben – ismertetni kell az elem, illetve akkumulátor formatervét, gyártását és működését. A műszaki dokumentációnak adott esetben legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) az elemnek, illetve akkumulátornak és rendeltetésszerű használatának általános leírása;
- b) az összetevők, részegységek és áramkörök tervezési és gyártási rajzai és tervrajzai;
- c) a b) pontban említett rajzok és tervrajzok, valamint az elem, illetve akkumulátor működésének megértéséhez szükséges leírások és magyarázatok;
- d) a 13. cikknek megfelelően előírt címke mintája;
- e) a 15. cikkben említett, alkalmazott harmonizált szabványok listája, a 16. cikkben említett, alkalmazott egységes előírások listája, vagy mindkettő, továbbá részben alkalmazott harmonizált szabványok, részben alkalmazott egységes előírások, vagy mindkettő esetén annak megjelölése, hogy mely részek alkalmazására került sor;
- f) a mérési vagy számítási célokra használt, egyéb releváns műszaki előírások listája, valamint – amennyiben nem került sor harmonizált szabványok, egységes előírások, vagy mindkettő alkalmazására, vagy nem állnak rendelkezésre ilyenek –, a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13. és 14. cikkben megállapított, alkalmazandó követelmények teljesítése vagy annak ellenőrzése érdekében elfogadott megoldások leírása, hogy az elemek, illetve akkumulátorok megfelelnek-e az említett követelményeknek;

- g) az elvégzett tervezési számítások és a lefolytatott vizsgálatok eredményei, valamint a felhasznált műszaki bizonyítékok vagy igazoló dokumentumok;
- h) a 7. cikk (1) bekezdésében említett karbonlábnyom-értékeket és a 7. cikk (2) bekezdésében említett karbonlábnyom-osztályt alátámasztó tanulmány, amely tartalmazza a 7. cikk (1) bekezdése negyedik albekezdésének a) pontja alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott módszertannak megfelelően elvégzett számításokat, valamint az említett számításokhoz felhasznált inputadatokat meghatározó bizonyítékokat és információkat;
- i) a 8. cikkben említett, az újrafeldolgozott tartalom arányát alátámasztó tanulmány, amely tartalmazza a 8. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott módszertannak megfelelően elvégzett számításokat, valamint az említett számításokhoz felhasznált inputadatokat meghatározó bizonyítékokat és információkat; és
- j) a vizsgálati jelentések.

3. A műszaki dokumentáció rendelkezésre állása

Az előállítónak az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után tíz évig elérhetően kell tartania a nemzeti hatóságok számára a műszaki dokumentációt.

4. Gyártás

Az előállítónak az 5. pontban meghatározott módon jóváhagyott minőségbiztosítási rendszert kell működtetnie az érintett elemek, illetve akkumulátorok előállítása, végső termékellenőrzése és tesztelése céljából; az előállítót a 6. pontban meghatározott módon kell felügyelet alá vonni.

5. Minőségbiztosítási rendszer

1. Az előállítónak az általa választott bejelentett szervezetnél az érintett elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozó minőségbiztosítási rendszerének értékelésére irányuló kérelmet kell benyújtania.

A kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) az előállító neve és címe, és ha a kérelmet az előállító meghatalmazott képviselője nyújtja be, akkor az ő neve és címe is;
- b) írásos nyilatkozat arról, hogy ugyanazt a kérelmet más bejelentett szervezethez nem nyújtották be;
- c) a tervezett elem-, illetve akkumulátorkategóriára vonatkozó valamennyi releváns információ;
- d) az 5.2. pontban említett minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó dokumentáció;
- e) a 2. pontban említett műszaki dokumentáció.

2. A minőségbiztosítási rendszernek biztosítania kell, hogy az elemek, illetve akkumulátorok megfeleljenek a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13. és 14. cikkben meghatározott, alkalmazandó követelményeknek.

Az előállító által figyelembe vett valamennyi szempontot, követelményt és rendelkezést módszeres és rendezett módon dokumentálni kell írásbeli iránymutatások, eljárások és utasítások formájában. A minőségbiztosítási rendszer dokumentációjának lehetővé kell tennie a minőségbiztosítási programok, tervek, kézikönyvek és feljegyzések egységes értelmezését.

A minőségbiztosítási rendszer dokumentációjának tartalmaznia kell különösen a következők megfelelő ismertetését:

- a) minőségbiztosítási célkitűzések és szervezeti felépítés, a vezetőség felelőssége és hatásköre a termékek minőségére vonatkozóan;
- b) a 8. cikkben említett, az újrafeldolgozott tartalom arányának, valamint – adott esetben – a 7. cikkben említett, a karbonlábnyom-értékeknek és -osztálynak a kiszámításához és aktualizálásához szükséges paraméterek és adatok dokumentálására és figyelemmel kísérésére irányuló eljárások;

- c) a vonatkozó gyártási, minőség-ellenőrzési és minőségbiztosítási módszerek, eljárások és módszeres intézkedések, amelyeket használni fognak;
 - d) a gyártás előtt, alatt és után végzett vizsgálatok, számítások, mérések és tesztek, valamint azok elvégzésének gyakorisága;
 - e) a minőség-nyilvántartás, így például ellenőrzési jelentések és a számítási, mérési és tesztadatok, a kalibrálási adatok, az érintett személyzet képesítéséről szóló jelentések;
 - f) az előírt termékminőség elérésének és a minőségbiztosítási rendszer hatékony működésének figyelemmel kísérésére szolgáló eszközök.
3. A bejelentett szervezet értékeli a minőségbiztosítási rendszert annak megállapítása érdekében, hogy az megfelel-e az 5.2. pontban említett követelményeknek.

A bejelentett szervezet vélelmezi az említett követelményeknek való megfelelést a minőségbiztosítási rendszer azon elemei tekintetében, amelyek megfelelnek a releváns harmonizált szabvány vonatkozó előírásainak.

A minőségirányítási rendszerekkel kapcsolatos tapasztalatok mellett az ellenőrzést végző csoportnak kell, hogy legyen legalább egy olyan tagja, aki rendelkezik értékelési tapasztalattal a releváns termékterületen és az érintett gyártástechnológiát illetően, továbbá a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13. és 14. cikkben megállapított, alkalmazandó követelmények ismeretével.

Az ellenőrzés magában foglalja az előállító telephelyén tett értékelő szemlét is.

Az ellenőrzést végző csoportnak felül kell vizsgálnia a 2. pontban említett műszaki dokumentációt annak érdekében, hogy ellenőrizze, az előállító képes-e azonosítani a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13. és 14. cikkben megállapított, alkalmazandó követelményeket, és elvégezni a szükséges vizsgálatokat, számításokat, méréseket és teszteseteket az elem, illetve akkumulátor e követelményeknek való megfelelésének biztosítása céljából. Az ellenőrzést végző csoportnak ellenőriznie kell a 8. cikkben említett, az újrafeldolgozott tartalom arányának, valamint – adott esetben – a 7. cikkben említett, a karbonlábnyom-értékeknek és -osztálynak a kiszámításához felhasznált adatok megbízhatóságát, valamint a releváns számítási módszertan megfelelő végrehajtását.

A minőségbiztosítási rendszer értékelését követően a bejelentett szervezet értesíti az előállítót a döntéséről. Az értesítésnek tartalmaznia kell az ellenőrzés alapján levont következtetéseket és az említett döntés indokait.

4. Az előállítónak vállalnia kell, hogy teljesíti a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszerből eredő kötelezettségeit, továbbá hogy a rendszert úgy tartja fenn, hogy az megfelelő és hatékony maradjon.
5. Az előállítónak a minőségbiztosítási rendszert érintő minden tervezett változtatásról tájékoztatnia kell a minőségbiztosítási rendszert eredetileg jóváhagyó bejelentett szervezetet.

A bejelentett szervezetnek értékelnie kell a javasolt változtatásokat, és el kell döntenie, hogy a módosított minőségbiztosítási rendszer a továbbiakban is megfelel-e az 5.2. pontban említett követelményeknek, vagy újabb értékelés szükséges-e.

A bejelentett szervezetnek tájékoztatnia kell az előállítót a döntéséről. Az értesítésnek tartalmaznia kell a vizsgálat alapján levont következtetéseket és az indokolással ellátott értékelési döntést.

6. A bejelentett szervezet feladatkörébe tartozó felügyelet
- 1. A felügyelet célja annak biztosítása, hogy az előállító megfelelően teljesítse a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszerből eredő kötelezettségeket.
 - 2. Az előállítónak – értékelési célokból – hozzáférést kell engednie a bejelentett szervezet számára a gyártási, ellenőrzési, vizsgálati és raktározási helyszínekhez, valamint rendelkezésére kell bocsátania minden szükséges információt, így különösen a következőket:
 - a) a minőségbiztosítási rendszer 5.2. pontban említett dokumentációja;

b) a 2. pontban említett műszaki dokumentáció;

c) a minőség-nyilvántartás, így például ellenőrzési jelentések és a számítási, mérési és tesztadatok, a kalibrálási adatok és az érintett személyzet képzéséről szóló jelentések.

3. A bejelentett szervezetnek időszakos ellenőrzéseket kell végeznie, hogy megbizonyosodjon arról, hogy az előállító fenntartja és alkalmazza a minőségbiztosítási rendszert, továbbá ellenőrzési jelentést kell az előállító rendelkezésére bocsátania. Az ilyen ellenőrzések során a bejelentett szervezetnek ellenőriznie kell legalább a 8. cikkben említett, az újrafeldolgozott tartalom arányának, valamint – adott esetben – a 7. cikkben említett, a karbonlábnyom-értékeknek és -osztálynak a kiszámításához felhasznált adatok megbízhatóságát, valamint a releváns számítási módszertan megfelelő végrehajtását.

4. Emellett a bejelentett szervezet váratlan látogatásokat tehet az előállítónál. Az ilyen látogatások során a bejelentett szervezet szükség esetén a minőségbiztosítási rendszer helyes működésének ellenőrzése érdekében vizsgálatokat, számításokat, méréseket és tesztek végezhet vagy végeztethet. A bejelentett szervezetnek az előállító rendelkezésére kell bocsátania a látogatási jelentést, valamint – amennyiben vizsgálatokat is végeztek – a vizsgálati jelentést.

7. CE-jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat

1. Az előállítónak el kell helyeznie a CE-jelölést és – az 5.1. pontban említett bejelentett szervezet felelősségére – ez utóbbi azonosító számát az 1. pontban említett alkalmazandó követelményeknek megfelelő minden egyes elem, illetve akkumulátoron, vagy – amennyiben ez az elem, illetve akkumulátor jellege miatt nem lehetséges vagy nem indokolt – a csomagoláson és az elemet, illetve akkumulátort kísérő dokumentumokban.

2. Az előállítónak el kell készítenie minden elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkozóan az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a 18. cikkel összhangban, és azt a vonatkozó elem-, illetve akkumulátormodellhez tartozó utolsó elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után 10 évig elérhetően kell tartania a nemzeti hatóságok számára. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatban azonosítani kell azon elem-, illetve akkumulátormodellt, amelyre vonatkozóan a nyilatkozatot kiállították.

Az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát kérésre hozzáférhetővé kell tenni a nemzeti hatóságok számára.

8. A minőségbiztosítási rendszer dokumentációjának rendelkezésre állása

Az előállítónak az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után tíz éven át elérhetően kell tartania a nemzeti hatóságok számára a következőket:

a) a minőségbiztosítási rendszer 5.2. pontban említett dokumentációja;

b) az 5.5. pontban említett jóváhagyott módosítás;

c) a bejelentett szervezet 5.5., 6.3. és 6.4. pontban említett döntései és jelentései.

9. A bejelentett szervezet tájékoztatási kötelezettsége

Minden bejelentett szervezetnek tájékoztatnia kell a bejelentő hatóságát a minőségbiztosítási rendszerek általa kiadott vagy visszavont jóváhagyásairól, továbbá – rendszeres időközönként vagy kérésre – elérhetővé kell tennie a bejelentő hatósága számára a minőségbiztosítási rendszerek elutasított, felfüggesztett vagy más módon korlátozott jóváhagyásainak jegyzékét.

Minden bejelentett szervezetnek tájékoztatnia kell a többi bejelentett szervezetet a minőségbiztosítási rendszerek általa elutasított, visszavont, felfüggesztett vagy egyéb módon korlátozott jóváhagyásáról, valamint kérésre a minőségbiztosítási rendszerek általa kiadott jóváhagyásáról.

10. Az előállító meghatalmazott képviselője

A 3., az 5.1., az 5.5., a 7. és a 8. pontban meghatározott előállítói kötelezettségek az előállító meghatalmazott képviselője által az előállító nevében és felelősségére is teljesíthetők, amennyiben azok szerepelnek a meghatalmazásban.

C. rész

G. MODUL – AZ EGYEDI TERMÉKELLENŐRZÉSEN ALAPULÓ MEGFELELŐSÉG

1. A modul leírása

Az egyedi termékellenőrzésen alapuló megfelelés az a megfelelésgértékelési eljárás, amellyel az előállító eleget tesz a 2., 3. és 5. pontban meghatározott kötelezettségeknek, továbbá biztosítja azt, és saját kizárólagos felelőssége mellett, más gazdasági szereplők e rendelet értelmében fennálló kötelezettségeinek sérelme nélkül nyilatkozik arról, hogy a 4. pont rendelkezéseinek hatálya alá tartozó, érintett elem, illetve akkumulátor megfelel a 7. és a 8. cikkben megállapított követelményeknek vagy – az előállító választása szerint – a 6–10. cikkben, valamint a 12., 13. és 14. cikkben megállapított valamennyi alkalmazandó követelménynek.

2. Műszaki dokumentáció

1. Az előállítónak el kell készítenie és a 4. pontban említett bejelentett szervezet rendelkezésére kell bocsátania a műszaki dokumentációt. A műszaki dokumentációnak lehetővé kell tennie annak értékelését, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel-e az 1. pontban említett, releváns követelményeknek, és tartalmaznia kell a kockázatok megfelelő elemzését és értékelését.

A műszaki dokumentációban meg kell határozni az alkalmazandó követelményeket, és – az értékelés szempontjából releváns mértékben – ismertetni kell az elem, illetve akkumulátor formatervét, gyártását és működését.

A műszaki dokumentációnak adott esetben legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) az elem, illetve akkumulátor általános leírása és rendeltetésszerű használata;
- b) az összetevők, részegységek és áramkörök tervezési és gyártási rajzai és tervrajzai;
- c) a b) pontban említett rajzok és tervrajzok, valamint az elem, illetve akkumulátor működése megértéséhez szükséges leírások és magyarázatok;
- d) a 13. cikknek megfelelően előírt címke mintája;
- e) a 15. cikkben említett, alkalmazott harmonizált szabványok listája, a 16. cikkben említett, alkalmazott egységes előírások listája, vagy mindkettő, továbbá részben alkalmazott harmonizált szabványok, részben alkalmazott egységes előírások, vagy mindkettő esetén annak megjelölése, hogy mely részek alkalmazására került sor;
- f) a mérési vagy számítási célokra használt, egyéb releváns műszaki előírások listája, valamint – amennyiben nem került sor harmonizált szabványok, egységes előírások, vagy mindkettő alkalmazására, vagy nem állnak rendelkezésre ilyenek –, az 1. pontban említett alkalmazandó követelményeknek való megfelelés érdekében vagy annak ellenőrzése érdekében elfogadott megoldások leírása, hogy az elemek, illetve akkumulátorok megfelelnek-e az említett követelményeknek;
- g) az elvégzett tervezési számítások és a lefolytatott vizsgálatok eredményei, valamint a felhasznált műszaki bizonyítékok vagy igazoló dokumentumok;
- h) a 7. cikkben említett karbonlábnyom-értékeket és -osztályt alátámasztó tanulmány, amely tartalmazza a 7. cikk (1) bekezdése negyedik albekezdésének a) pontja alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott módszertannak megfelelően elvégzett számításokat, valamint az említett számításokhoz felhasznált inputadatokat meghatározó bizonyítékokat és információkat;
- i) az újrafeldolgozott tartalomnak a 8. cikkben említett szintjét alátámasztó tanulmány, amely tartalmazza a 8. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott módszertannak megfelelően elvégzett számításokat, valamint az említett számításokhoz felhasznált inputadatokat meghatározó bizonyítékokat és információkat; és
- j) a vizsgálati jelentések.

2. Az előállítónak az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után tíz évig elérhetően kell tartania a nemzeti hatóságok számára a műszaki dokumentációt.

3. Gyártás

Az előállítónak minden ahhoz szükséges intézkedést meg kell hoznia, hogy a gyártási folyamat és annak figyelemmel kísérése biztosítsa a gyártott elemek, illetve akkumulátorok megfelelését az 1. pontban említett alkalmazandó követelményeknek.

4. Ellenőrzés

1. Az előállító által választott bejelentett szervezetnek el kell végeznie vagy el kell végeztetnie a 15. cikkben említett releváns harmonizált szabványokban, a 16. cikkben említett egységes előírásokban, vagy mindkettőben meghatározott megfelelő vizsgálatokat, számításokat, méréseket és tesztek vagy azokkal egyenértékű tesztek annak ellenőrzése érdekében, hogy az elem, illetve akkumulátor megfelel-e az 1. pontban említett alkalmazandó követelményeknek. Ilyen harmonizált szabvány vagy egységes előírás hiányában az érintett bejelentett szervezetnek kell döntenie arról, hogy mely megfelelő vizsgálatokat, számításokat, méréseket és tesztek kell elvégezni.

A bejelentett szervezetnek megfelelőségi tanúsítványt kell kiállítania az elvégzett vizsgálatokra, számításokra, mérésekre és tesztekre vonatkozóan, és a jóváhagyott elemen, illetve akkumulátoron el kell helyezni, vagy saját felelősségére el kell helyeztetnie az azonosító számát.

2. Az előállítónak az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után tíz évig elérhetően kell tartania a nemzeti hatóságok számára a megfelelőségi tanúsítványokat.

5. CE-jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat

Az előállítónak el kell elhelyeznie a CE-jelölést és – a 4. pontban említett bejelentett szervezet felelősségére – ez utóbbi azonosító számát az 1. pontban említett alkalmazandó követelményeknek megfelelő minden egyes elemen, illetve akkumulátoron, vagy – amennyiben ez az elem, illetve akkumulátor jellege miatt nem lehetséges vagy nem indokolt – a csomagoláson és az elemet, illetve akkumulátort kísérő dokumentumokban.

Az előállítónak el kell készítenie minden elemre, illetve akkumulátorra vonatkozóan az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a 18. cikkel összhangban, és azt az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatala után tíz évig elérhetően kell tartania a nemzeti hatóságok számára. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatban azonosítani kell azon elemet, illetve akkumulátort, amelyre vonatkozóan a nyilatkozatot kiállították.

Az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát kérésre hozzáférhetővé kell tenni a nemzeti hatóságok számára.

6. Az előállító meghatalmazott képviselője

A 2.2., a 4.2. és az 5. pontban meghatározott előállítói kötelezettségek az előállító meghatalmazott képviselője által az előállító nevében és felelősségére is teljesíthetők, amennyiben azok szerepelnek a meghatalmazásban.

(név, beosztás) (aláírás)

X. MELLÉKLET

NYERSANYAGOK ÉS KOCKÁZATI KATEGÓRIÁK JEGYZÉKE

1. Nyersanyagok:

- a) kobalt;
- b) természetes grafit;
- c) lítium;
- d) nikkel;
- e) az a)–d) pontban felsorolt nyersanyagokon alapuló kémiai vegyületek, amelyek szükségesek az elemek, illetve akkumulátorok aktív anyagainak gyártásához.

2. Társadalmi és környezeti kockázati kategóriák:

- a) környezet, éghajlat és emberi egészség, figyelembe véve a közvetlen, az ember okozta, a közvetett és a kumulatív hatásokat, ideértve a következőket:
 - i. levegő, ideértve a légszennyezést, így például az üvegházhatású gázok kibocsátását is;
 - ii. víz, ideértve a tengerfenéki és a tengeri környezetet is, valamint ideértve a vízszennyezést, a vízhasználatot, a vízmennyiséget (árvíz vagy aszályok) és a vízhez való hozzáférést;
 - iii. talaj, ideértve a talajszennyezést, a talajeróziót, a földhasználatot és a földterület-degradációt;
 - iv. biológiai sokféleség, ideértve az élőhelyek, a vadon élő állatok, a növények és az ökoszisztémák, ezen belül az ökoszisztéma-szolgáltatások károsodását is;
 - v. veszélyes anyagok;
 - vi. zaj és vibráció;
 - vii. üzembiztonság;
 - viii. energiafelhasználás;
 - ix. hulladék és maradékanyagok;
- b) emberi jogok, munkavállalói jogok és munkaügyi kapcsolatok, ideértve a következőket:
 - i. munkahelyi egészségvédelem és biztonság;
 - ii. gyermekmunka;
 - iii. kényszermunka;
 - iv. megkülönböztetés;
 - v. szakszervezeti szabadságok;
- c) közösségi élet, ideértve az őslakos népeket is.

3. A 2. pontban említett kockázatokat lefedő nemzetközi eszközök közé tartoznak a következők:

- a) az ENSZ Globális Megállapodásában foglalt tíz alapelv;
- b) a termékek társadalmi életciklusának értékelésére vonatkozó UNEP-iránymutatások;
- c) a Biológiai Sokféleség Egyezmény, különösen a Részes Felek Konferenciájának VIII/28. sz. határozata: A biológiai sokféleségre kiterjedő hatásvizsgálatra vonatkozó önkéntes iránymutatások;

- d) az ENSZ Párizsi Megállapodása;
 - e) a munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló ILO-nyilatkozat alapján meghatározott nyolc alapvető ILO-egyezmény;
 - f) bármely más, az Unióra vagy annak tagállamaira nézve kötelező erejű nemzetközi környezetvédelmi egyezmény;
 - g) a munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló ILO-nyilatkozat;
 - h) az Emberi Jogok Nemzetközi Kódexe, ideértve a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát.
4. Az e rendelet VII. fejezetében meghatározott, a kellő gondosságra vonatkozó követelményekre alkalmazandó, nemzetközileg elismert kellő gondossági eszközök a következők:
- a) az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, ideértve a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát;
 - b) az üzleti és emberi jogokra vonatkozó ENSZ irányadó alapelvek;
 - c) az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelvei;
 - d) az ILO háromoldalú nyilatkozat a multinacionális vállalatokra és a szociálpolitikára vonatkozó elvekről;
 - e) az OECD útmutatása a felelős üzleti magatartáshoz szükséges kellő gondosságról;
 - f) az OECD útmutatása a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási láncá tekintetében követendő kellő gondosságról.
-

XI. MELLÉKLET

A HULLADÉKKÁ VÁLT HORDOZHATÓ ELEMÉK, ILLETVE -AKKUMULÁTOROK ÉS A HULLADÉKKÁ VÁLT LMT-ELEMÉK, ILLETVE -AKKUMULÁTOROK GYŰJTÉSI ARÁNYAINAK KISZÁMÍTÁSA

1. A releváns elem-, illetve akkumulátorkategória gyártói vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetek, valamint a tagállamok a százalékban kifejezett gyűjtési arányt az adott tagállamban adott naptári évben az 59., a 60., illetve a 69. cikkel összhangban összegyűjtött hulladékelemek, illetve -akkumulátorok tömegének és azon elemek, illetve akkumulátorok átlagos tömegének hányadosaként számítják ki, amelyeket a gyártók vagy közvetlenül a végfelhasználók részére forgalmaznak, vagy harmadik feleknek szállítanak ki végfelhasználók részére történő forgalmazás céljából az említett tagállamban az adott évet megelőző három naptári év során. A gyűjtési arányt a hordozható elemek, illetve akkumulátorok esetében az 59. cikknek megfelelően, illetve az LMT-elemek, illetve -akkumulátorok esetében a 60. cikknek megfelelően kell kiszámítani.

Tárgyév	Adatgyűjtés		Számítás	Jelentéstételi követelmény
1. év	Értékesítés az 1. évben (S1)			
2. év	Értékesítés a 2. évben (S2)			
3. év	Értékesítés a 3. évben (S3)			
4. év	Értékesítés a 4. évben (S4)	Gyűjtés a 4. évben (C4)	Gyűjtési arány (CR4) = $\frac{3 \cdot C4}{S1 + S2 + S3}$	CR4
5. év	Értékesítés az 5. évben (S5)	Gyűjtés az 5. évben (C5)	Gyűjtési arány (CR5) = $\frac{3 \cdot C5}{S2 + S3 + S4}$	CR5
Stb.	Stb.	Stb.	Stb.	

2. A releváns elem-, illetve akkumulátorkategória gyártói vagy – az 57. cikk (1) bekezdésének megfelelő kijelölésük esetén – a gyártói felelősségi szervezetek, valamint a tagállamok az elemek, illetve akkumulátorok végfelhasználók részére történt éves értékesítését az adott naptári évben az adott tagállam területén első alkalommal forgalmazott ilyen elemek, illetve akkumulátorok tömegében határozzák meg, kivéve azon elemeket, illetve akkumulátorokat, amelyek az adott évben a végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően elhagyták az adott tagállam területét. Az említett értékesítéseket a hordozható elemekre, illetve akkumulátorokra és az LMT-elemekre, illetve -akkumulátorokra külön-külön kell kiszámítani.
3. Az egyes elemek, illetve akkumulátorok esetében csak a tagállam piacán első alkalommal történő forgalmazást kell figyelembe venni.
4. Az 1. és a 2. pontban említett számításnak összegyűjtött adatokon vagy összegyűjtött adatokon alapuló, statisztikailag szignifikáns becsléseken kell alapulnia.

XII. MELLÉKLET

TÁROLÁSI ÉS KEZELÉSI KÖVETELMÉNYEK, IDEÉRTVE AZ ÚJRAFELDOLGOZÁSI KÖVETELMÉNYEKET IS

A. rész: Tárolási és kezelési követelmények

1. A kezelésnek magában kell foglalnia legalább valamennyi folyadék és sav eltávolítását.
2. A kezelő létesítményekben – az újrafeldolgozást végző létesítményeket is ideértve – a kezelést és bármely tárolást, ideértve az ideiglenes tárolást is, vízhatlan felülettel és alkalmas időjárásálló borítással ellátott helyiségekben vagy alkalmas konténerekben kell végezni.
3. A kezelő létesítményekben – az újrafeldolgozást végző létesítményeket is ideértve – úgy kell tárolni a hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat, hogy azok ne keveredjenek elektromosan vezető vagy gyúlékony anyagokból származó hulladékkal.
4. A kezelés, válogatás és tárolás során különleges óvintézkedéseket és biztonsági intézkedéseket kell bevezetni a hulladékká vált lítiumalapú elemek, illetve -akkumulátorok kezelésére vonatkozóan. Az ilyen intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a következőknek való kitettség elleni védelmet:
 - a) túlzott hő, így például magas hőmérséklet, tűz vagy közvetlen napfény;
 - b) víz, így például csapadék és árvíz;
 - c) bármely zúzás vagy fizikai károsodás.

A hulladékká vált lítiumalapú elemeket, illetve -akkumulátorokat jól szellőző helyen, a szokásos beszerelési irányban elhelyezve, azaz sohasem fordított irányban kell tárolni, és azokat nagyfeszültség elleni szigetelő gumiborítással kell ellátni. A hulladékká vált lítiumalapú elemek, illetve -akkumulátorok tárolására szolgáló létesítményeket figyelmeztető jelzéssel kell megjelölni.

5. A higanyt a kezelés során azonosítható anyagfolyamban kell elkülöníteni, amelyet biztonságos módon blokkolni és ártalmatlanítanak, és amely nem gyakorolhat káros hatást az emberi egészségre vagy a környezetre nézve.
6. A kadmiumot – a kezelés során – azonosítható anyagfolyamba kell elkülöníteni, amelynek biztonságos célállomást adnak, és amely nem gyakorolhat káros hatást az emberi egészségre vagy a környezetre.

B. rész: Újrafeldolgozási hatékonysági célértékek

1. Legkésőbb 2025. december 31-ig az újrafeldolgozás során el kell érni legalább a következő, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra vonatkozó célértékeket:
 - a) savas ólomakkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 75 %-os újrafeldolgozása;
 - b) lítiumalapú elemek, illetve akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 65 %-os újrafeldolgozása;
 - c) nikkel-kadmium akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 80 %-os újrafeldolgozása;
 - d) egyéb hulladékelemek, illetve -akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 50 %-os újrafeldolgozása.
2. Legkésőbb 2030. december 31-ig az újrafeldolgozás során el kell érni legalább a következő, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatóra vonatkozó célértékeket:
 - a) savas ólomakkumulátorok 80 %-os újrafeldolgozása az átlagos tömeget tekintve;
 - b) lítiumalapú elemek, illetve akkumulátorok 70 %-os újrafeldolgozása az átlagos tömeget tekintve.

C. rész: Az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékek

1. Legkésőbb 2027. december 31-ig minden újrafeldolgozás során el kell érni legalább a következő, az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékeket:
 - a) 90 % a kobalt esetében;
 - b) 90 % a réz esetében;
 - c) 90 % az ólom esetében;
 - d) 50 % a lítium esetében;
 - e) 90 % a nikkel esetében.
 2. Legkésőbb 2031. december 31-ig minden újrafeldolgozás során el kell érni legalább a következő, az anyagában történő hasznosításra vonatkozó célértékeket:
 - a) 95 % a kobalt esetében;
 - b) 95 % a réz esetében;
 - c) 95 % az ólom esetében;
 - d) 80 % a lítium esetében;
 - e) 95 % a nikkel esetében.
-

XIII. MELLÉKLET

AZ ELEM-, ILLETVE AKKUMULÁTOR-ÚTLEVÉLBEN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK

1. AZ ELEM-, ILLETVE AKKUMULÁTORMODELLRE VONATKOZÓ, NYILVÁNOSAN HOZZÁFÉRHETŐ INFORMÁCIÓK

Az elem-, illetve akkumulátorútlevélnek a következő, a nyilvánosság számára hozzáférhető információkat kell tartalmaznia az elem-, illetve akkumulátormodelldre vonatkozóan:

- a) a VI. melléklet A. részében meghatározott információk;
- b) az elem, illetve akkumulátor anyagösszetétele, ideértve annak kémiai jellemzőit is, az elemben, illetve akkumulátorban jelen lévő veszélyes anyagok, a higany, a kadmium és az ólom kivételével, valamint az elemben, illetve akkumulátorban jelen lévő kritikus fontosságú nyersanyagok;
- c) a 7. cikk (1) és (2) bekezdésében említett karbonlábnyom-információk;
- d) a felelős beszerzésre vonatkozó információk, az elemekre, illetve akkumulátorokra irányuló kellő gondosságra vonatkozó politikáról szóló, az 52. cikk (3) bekezdésében említett jelentésben megjelöltek szerint;
- e) a 8. cikk (1) bekezdésében említett dokumentációban foglalt, az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó információk;
- f) a megújulóanyag-tartalom aránya;
- g) névleges kapacitás (Ah);
- h) legkisebb, névleges és legnagyobb feszültség, adott esetben hőmérséklet-tartományokkal együtt;
- i) eredeti teljesítőképesség (W) és határértékek, adott esetben hőmérséklet-tartományokkal együtt;
- j) az elem, illetve akkumulátor várható élettartama ciklusokban kifejezve, valamint az alkalmazott referenciavizsgálat;
- k) a lemerülésre vonatkozó teljesítményküszöb (csak az elektromosjármű-elemek, illetve -akkumulátorok esetében);
- l) az a hőmérséklet-tartomány, amelynek az elem, illetve akkumulátor használaton kívül képes ellenállni (referenciavizsgálat);
- m) az az időszak, ameddig a naptári élettartamra vonatkozó kereskedelmi jótállás alkalmazandó;
- n) energiaátalakítási hatások kezdetben, valamint az életciklus 50 %-ánál;
- o) az elem-, illetve akkumulátorcella és -csomag belső ellenállása;
- p) a releváns életciklus-vizsgálat c-rátája;
- q) a 13. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott jelölési követelmények;
- r) a 18. cikkben említett EU-megfelelőségi nyilatkozat;
- s) a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok keletkezésének megelőzésére és kezelésére vonatkozó, a 74. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában megállapított információk.

2. AZ ELEM-, ILLETVE AKKUMULÁTORMODELLRE VONATKOZÓ, KIZÁRÓLAG A JOGOS ÉRDEKKEL RENDELKEZŐ SZEMÉLYEK ÉS A BIZOTTSÁG SZÁMÁRA HOZZÁFÉRHETŐ INFORMÁCIÓK

Az elem-, illetve akkumulátorútlevélnek a következő, kizárólag a jogos érdekekkel rendelkező személyek és a Bizottság számára hozzáférhető információkat kell tartalmaznia az elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkozóan:

- a) részletes összetétel, ideértve a katódban, az anódban és az elektrolitban használt anyagokat;
- b) alkatrész-cikkszámok az összetevők esetében és beszerzési források elérhetőségi adatai a pótalkatrészek esetében;
- c) szétszerelésre vonatkozó információk, ideértve legalább a következőket:
 - az elem-, illetve akkumulátorrendszer/-csomag részletes ábrája, amely mutatja az elem-, illetve akkumulátor-cellák helyét,
 - szétszerelési lépések sorrendje,
 - a feloldandó rögzítési technikák típusa és száma,
 - a szétszereléshez szükséges szerszámok,
 - figyelmeztetések, ha fennáll az alkatrészek károsodásának a kockázata,
 - a használt cellák mennyisége és elrendezése;
- d) biztonsági intézkedések.

3. KIZÁRÓLAG A BEJELENTETT SZERVEZETEK, A PIACFELÜGYELETI HATÓSÁGOK ÉS A BIZOTTSÁG SZÁMÁRA HOZZÁFÉRHETŐ INFORMÁCIÓK

Az elem-, illetve akkumulátorútlevélnek a következő, kizárólag a bejelentett szervezetek, a piacfelügyeleti hatóságok és a Bizottság számára hozzáférhető információkat kell tartalmaznia az elem-, illetve akkumulátormodellre vonatkozóan:

- a vizsgálati jelentések eredményei, amelyek igazolják az e rendeletben vagy az e rendelet szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusokban meghatározott követelményeknek való megfelelést.

4. ADOTT ELEMRE, ILLETVE AKKUMULÁTORRA VONATKOZÓ, KIZÁRÓLAG A JOGOS ÉRDEKKEL RENDELKEZŐ SZEMÉLYEK SZÁMÁRA HOZZÁFÉRHETŐ INFORMÁCIÓK ÉS ADATOK

Az elem-, illetve akkumulátorútlevélnek a következő, kizárólag a jogos érdekekkel rendelkező személyek számára hozzáférhető egyedi információkat és adatokat kell tartalmaznia az adott elemre, illetve akkumulátorra vonatkozóan:

- a) a 10. cikk (1) bekezdésében említett teljesítmény- és tartóssági paraméterek értékei az elem, illetve akkumulátor forgalomba hozatalakor, valamint a státuszát érintő változások esetén;
- b) az elem, illetve akkumulátor állapotára vonatkozó, a 14. cikk szerinti információk;
- c) az elem, illetve akkumulátor státuszára vonatkozó információk, a következők szerint: „eredeti”, „újrapozícionált”, „újrahasznált”, „újragyártott” vagy „hulladék”;
- d) az elem, illetve akkumulátor használatából eredő információk és adatok – ideértve a töltési és kisülési ciklusok és az olyan negatív események, mint például balesetek számát –, valamint a működési környezetben meglévő feltételekre – többek között a hőmérsékletre – és a töltöttségi szintre vonatkozóan rendszeres időközönként rögzített információk.

XIV. MELLÉKLET

HASZNÁLT ELEMEK, ILLETVE AKKUMULÁTOROK SZÁLLÍTÁSÁRA VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

1. Annak érdekében, hogy a használt elemeket, illetve akkumulátorokat meg lehessen különböztetni a hulladékelemek-től, illetve -akkumulátoroktól abban az esetben, amikor azok birtokosa – tehát azon természetes vagy jogi személy, akinek, illetve amelynek a használt elemek, illetve akkumulátorok vagy a hulladékelemek, illetve -akkumulátorok a birtokában vannak – azt állítja, hogy használt elemeket, illetve akkumulátorokat tervez szállítani vagy szállít, és nem hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat, az említett birtokosnak állítása alátámasztásaként rendelkezésre kell tudnia bocsátania a következőket:
 - a) az elem, illetve akkumulátorok eladását vagy tulajdonjogának átruházását igazoló számla és szerződés másolata, amelyen szerepel, hogy az elemeket, illetve akkumulátorokat közvetlen újrahasználatra szánják, és hogy azok teljesen működőképeseek;
 - b) értékelő vagy vizsgálati igazolás egy példánya, így például tesztigazolás, működési tanúsítvány a szállítmány minden elemére, illetve akkumulátorára, vagy azok töredékére vonatkozóan, valamint a valamennyi vizsgálati eredményt a 3. pont szerint tartalmazó jegyzőkönyv;
 - c) a birtokos nyilatkozata, amely kimondja, hogy a szállítmány részét alkotó egyetlen anyag vagy berendezés sem minősül a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti hulladéknak; és
 - d) a be- és kirakodás, illetve a szállítás során a szállítmány megfelelő védelme a károsodás ellen, különösen megfelelő csomagolás és a rakomány megfelelő elrendezése révén.
2. Az 1. pont a) és b) pontja, valamint a 3. pont nem alkalmazandó, amennyiben dokumentumokkal igazolva van, hogy a szállítás vállalkozások közötti átadási megállapodás keretében valósul meg, és hogy:
 - a) a használt elemet, illetve akkumulátort a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek küldik vissza garanciális javításra, az újrahasználat szándékával; vagy
 - b) ha a használt elem, illetve akkumulátor szakmai használatra szánt, azt érvényes szerződés alapján felújítás vagy javítás céljából, az újrahasználat szándékával megküldik a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek vagy harmadik fél olyan országokban található létesítményébe, amelyekre az OECD Tanácsának a hasznosításra szánt hulladék országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről szóló C(2001)107 végleges határozata alkalmazandó; vagy
 - c) ha a használt elem, illetve akkumulátor szakmai használatra szánt, és hibás, azt érvényes szerződés alapján, a meghibásodást kiváltó ok elemzésének céljából megküldik a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek, amennyiben e vizsgálatot kizárólag a gyártó vagy a nevében eljáró harmadik fél végezheti el.
3. Annak igazolása érdekében, hogy a szállított elemek, illetve akkumulátorok használt elemeket, illetve akkumulátorokat képeznek, és nem hulladékelemeket, illetve -akkumulátorokat, a birtokosának el kell végeznie a következő tesztelési és dokumentációs lépéseket:
 1. lépés: Tesztelés
 - a) meg kell vizsgálni az elem, illetve akkumulátor állapotát, és értékelni kell a veszélyes anyagok jelenlétét;
 - b) rögzíteni kell az a) pontban említett értékelés és tesztelés eredményeit.
 2. lépés: Dokumentáció
 - a) a dokumentációt vagy magának a használt elemnek, illetve akkumulátornak az egyik oldalára kell biztonságos, de nem eltávolíthatatlan módon rögzíteni, ha a használt elem, illetve akkumulátor nincs becsomagolva, vagy a csomagolásra kell helyezni, hogy annak felbontása nélkül is olvasható legyen;
 - b) a dokumentációnak a következő adatokat kell tartalmaznia:
 - az elemnek, illetve akkumulátornak, vagy részének megnevezése,
 - adott esetben az elemnek, illetve akkumulátornak, vagy részének azonosító száma,

- az előállítás éve, ha ismert,
 - az állapotvizsgálatot végző vállalat neve és címe,
 - az 1. lépés keretében elvégzett tesztek típusa,
 - az 1. lépés keretében elvégzett tesztek eredménye, ideértve a tesztek időpontját is.
4. Az 1., 2. és 3. pontban előírt dokumentáción kívül, a használt elemek, illetve akkumulátorok minden szállítmányát, például konténert, teherautó-rakományt el kell látni a következő árukísérő dokumentumokkal:
- a) releváns fuvarokmány; és
 - b) a felelősségre vonható személy által tett felelősségi nyilatkozata.
5. Az 1., 2., 3. és 4. pontban előírt megfelelő dokumentáció hiányában, amelyek bizonyítják, hogy egy tárgy használt elem, illetve akkumulátor és nem hulladékelem, illetve -akkumulátor, valamint a szállítmány szállítás, berakodás és kirakodás alatti – elsősorban megfelelő csomagolás és a rakomány megfelelő elrendezése révén való – megfelelő védelmének hiányában, amelyek a szállítást kezdeményező birtokos kötelezettségei, az adott tárgyat hulladéknak kell tekinteni, és feltételezni kell, hogy a szállítmány illegális szállítást jelent. Ilyen esetekben a szállítmány az 1013/2006/EK rendelet 24. és 25. cikkének megfelelően kezelendő.
-

XV. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2006/66/EK irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
1. cikk, első bekezdés, 1. pont	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, első bekezdés, 2. pont	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, második bekezdés	—
2. cikk	1. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés	1. cikk (3) és (4) bekezdés
2. cikk (2) bekezdés	1. cikk (5) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés, a) pont	1. cikk, (5) bekezdés, a) pont
2. cikk, (2) bekezdés, b) pont	1. cikk, (5) bekezdés, a) pont
3. cikk	3. cikk
3. cikk, 1. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 1. pont
3. cikk, 2. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 2. pont
3. cikk, 3. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 9. pont
3. cikk, 4. pont	—
3. cikk, 5. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 12. pont
3. cikk, 6. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 13. pont
3. cikk, 7. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 50. pont
3. cikk, 8. pont	3. cikk, (2) bekezdés, a) pont
3. cikk, 9. pont	—
3. cikk, 10. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 53. pont
3. cikk, 11. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 26. pont
3. cikk, 12. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 47. pont
3. cikk, 13. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 65. pont
3. cikk, 14. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 16. pont
3. cikk, 15. pont	3. cikk, (1) bekezdés, 22. pont
3. cikk, 16. pont	—
3. cikk, 17. pont	—

2006/66/EK irányelv	Ez a rendelet
4. cikk	6. cikk
4. cikk, (1) bekezdés	I. melléklet
4. cikk, (1) bekezdés, a) pont	I. melléklet, 1. bejegyzés
4. cikk, (1) bekezdés, b) pont	I. melléklet, 2. bejegyzés
4. cikk, (2) bekezdés	—
4. cikk, (3) bekezdés	—
4. cikk, (3) bekezdés, a) pont	—
4. cikk, (3) bekezdés, b) pont	—
4. cikk, (3) bekezdés, c) pont	—
4. cikk, (4) bekezdés	—
5. cikk	—
6. cikk	4. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	—
7. cikk	2. cikk
8. cikk	59–62. és 64–67. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	59. cikk
8. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont	59. cikk, (1) bekezdés, a) pont 59. cikk, (1) bekezdés, b) pont
8. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, b) pont	62. cikk
8. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, c) pont	61. cikk, (1) bekezdés 62. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, d) pont	59. cikk, (2) bekezdés, a) pont, ii. alpont 61. cikk, (1) bekezdés, c) pont
8. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	59. cikk, (5) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés és 59. cikke (2) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, a) pont	59. cikk, (1) bekezdés és 59. cikke (2) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, b) pont	59. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, c) pont	—
8. cikk, (3) bekezdés	61. cikk
8. cikk, (4) bekezdés	61. cikk
9. cikk	—

2006/66/EK irányelv	Ez a rendelet
10. cikk	59., 60. és 69. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	—
10. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	75. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	59. és 60. cikk
10. cikk, (2) bekezdés, a) pont	—
10. cikk, (2) bekezdés, b) pont	59. cikk, (3) bekezdés és 60. cikke (3) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	69. cikk, (2) bekezdés és 76. cikke (1) bekezdés, második albekezdés
10. cikk, (4) bekezdés	—
11. cikk	11. cikk
11. cikk, első bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, második bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés
12. cikk	70. cikk
12. cikk, (1) bekezdés	70. cikk, (2) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont	59. cikk, (1) bekezdés, f) pont; 60. cikk, (1) bekezdés, f) pont és 61. cikke (3) bekezdés, c) pont
12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, b) pont	71. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	—
12. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	—
12. cikk, (2) bekezdés	71. cikk, (4) bekezdés
12. cikk, (3) bekezdés	70. cikk, (3) bekezdés
12. cikk, (4) bekezdés	71. cikk, (2) és (3) bekezdés
12. cikk, (5) bekezdés	75. cikk, (5) bekezdés, c) pont és 76. cikke (1) bekezdés, d) pont
12. cikk, (6) bekezdés	71. cikk, (4) bekezdés
13. cikk	—
13. cikk, (1) bekezdés	—
13. cikk, (2) bekezdés	—
14. cikk	70. cikk, (1) bekezdés
15. cikk	72. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	72. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	72. cikk, (3) bekezdés

2006/66/EK irányelv	Ez a rendelet
15. cikk, (3) bekezdés	72. cikk, (4) bekezdés
16. cikk	56. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	56. cikk, (1) és (4) bekezdés
16. cikk, (1) bekezdés, a) pont	56. cikk, (4) bekezdés, a) pont
16. cikk, (1) bekezdés, b) pont	56. cikk, (4) bekezdés, a) pont
16. cikk, (2) bekezdés	—
16. cikk, (3) bekezdés	56. cikk, (1) bekezdés, c) pont
16. cikk, (4) bekezdés	74. cikk, (5) bekezdés
16. cikk, (5) bekezdés	—
16. cikk, (6) bekezdés	—
17. cikk	55. cikk
18. cikk	57. cikk, (2) bekezdés, c) pont
18. cikk, (1) bekezdés	—
18. cikk, (2) bekezdés	—
18. cikk, (3) bekezdés	—
19. cikk	59. cikk, (1) bekezdés; 60. cikk, (1) bekezdés; 61. cikk, (1) bekezdés; 62. cikk és 64–67. cikk
19. cikk, (1) bekezdés	59. cikk, (2) bekezdés; 60. cikk, (2) bekezdés; 61. cikk, (1) bekezdés; valamint 62. és 65–67. cikk
19. cikk, (2) bekezdés	57. cikk, (2) bekezdés, c) pont
20. cikk	74. cikk
20. cikk, (1) bekezdés	74. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (1) bekezdés, a) pont	74. cikk, (1) bekezdés, f) pont
20. cikk, (1) bekezdés, b) pont	74. cikk, (1) bekezdés, b) pont
20. cikk, (1) bekezdés, c) pont	74. cikk, (1) bekezdés, c) pont
20. cikk, (1) bekezdés, d) pont	74. cikk, (1) bekezdés, b) pont
20. cikk, (1) bekezdés, e) pont	74. cikk, (1) bekezdés, e) pont
20. cikk, (2) bekezdés	74. cikk
20. cikk, (3) bekezdés	74. cikk, (4) bekezdés
21. cikk	20. cikk 13. cikk, VI. melléklet, A., B. és C. rész
21. cikk, (1) bekezdés	13. cikk, (4) bekezdés

2006/66/EK irányelv	Ez a rendelet
21. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (3) bekezdés	13. cikk, (5) bekezdés
21. cikk, (4) bekezdés	13. cikk, (4) bekezdés
21. cikk, (5) bekezdés	13. cikk, (4) bekezdés
21. cikk, (6) bekezdés	—
21. cikk, (7) bekezdés	—
22a. cikk	—
23. cikk	94. cikk
23. cikk, (1) bekezdés	94. cikk, (1) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés	94. cikk, (2) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés, a) pont	—
23. cikk, (2) bekezdés, b) pont	94. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, e) pont
23. cikk, (2) bekezdés, c) pont	71. cikk, (5) és (6) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés	94. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
23a. cikk	89. cikk
23a. cikk, (1) bekezdés	89. cikk, (1) bekezdés
23a. cikk, (2) bekezdés	89. cikk, (2) bekezdés
23a. cikk, (3) bekezdés	89. cikk, (3) bekezdés
23a. cikk, (4) bekezdés	89. cikk, (5) bekezdés
23a. cikk, (5) bekezdés	89. cikk, (6) bekezdés
24. cikk	90. cikk
24. cikk, (1) bekezdés	90. cikk, (1) bekezdés
24. cikk, (2) bekezdés	90. cikk, (3) bekezdés
24. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	90. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
25. cikk	93. cikk
26. cikk	—
27. cikk	—
28. cikk	95. cikk
29. cikk	96. cikk
30. cikk	—

2006/66/EK irányelv	Ez a rendelet
I. melléklet	XI. melléklet
II. melléklet	VI. melléklet, B. rész
III. melléklet	XII. melléklet
III. melléklet, A. rész	XII. melléklet, A. rész
III. melléklet, B. rész	XII. melléklet, B. rész
IV. melléklet	55. cikk

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/1543 RENDELETE

(2023. július 12.)

a büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárást követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését. Az ilyen térség fokozatos kialakítása érdekében az Uniónak intézkedéseket kell elfogadnia a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén – amelyre az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülése óta általában a büntetőügyekben az Unión belül folytatott igazságügyi együttműködés alapköveként hivatkoznak – alapuló büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozóan.
- (2) Az elektronikus bizonyítékok beszerzését és megőrzését célzó intézkedések az egész Unióban egyre fontosabbak a nyomozások és vádeljárások szempontjából. Az elektronikus bizonyítékok beszerzésének hatékony mechanizmusai elengedhetetlenek a bűnözés elleni küzdelemhez, és ezekre a mechanizmusokra olyan feltételeknek és biztosítékoknak kell vonatkozniuk, amelyek biztosítják az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) elismert alapvető jogoknak és elveknek –, különösen a szükségesség és arányosság, a jogszerű eljárás, a magánélet és a személyes adatok védelme, valamint a közlések bizalmassága elveinek – való teljes megfelelést.
- (3) Az igazságügyi miniszterek és belügyminiszterek, valamint az uniós intézmények képviselőinek brüsszeli terror-támadásokról szóló, 2016. március 24-i közös nyilatkozata kiemelte, hogy prioritás a digitális bizonyítékok gyorsabb és hatékonyabb biztosítása és beszerzése, valamint hogy konkrét intézkedésekre kell javaslatot tenni e célból.
- (4) A 2016. június 9-i tanácsi következtetések kiemelték az elektronikus bizonyítékok egyre fokozódó jelentőségét a büntetőeljárásokban, valamint azt, hogy fontos a virtuális tér megvédése a visszaélésekkel és bűncselekményekkel szemben, a gazdaság és a társadalom érdekében, ennél fogva a bűnüldöző hatóságok és az igazságügyi hatóságok részére hatékony eszközöket kell biztosítani a kibertérrel kapcsolatos bűncselekmények nyomozása és az azokra vonatkozó vádeljárás lefolytatása céljából.
- (5) A Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, „Ellenálló képesség, elrettentés, védelem: az Unió erőteljes kiberbiztonságának kiépítése” című, 2017. szeptember 13-i közös közleményben a Bizottság hangsúlyozta, hogy a kiberbűncselekmények hatékony nyomozása és az azokra vonatkozó vádeljárás lefolytatása komoly elrettentő erővel hat a kibertámadások terén, valamint hogy szükség van a jelenlegi eljárási keretnek az internetes korhoz történő igazítására. A kibertámadások gyorsasága időnként túlterhelheti a jelenlegi eljárásokat, ami különösen szükségessé teszi a határokon átnyúló gyors együttműködést.
- (6) A kiberbűnözés elleni küzdelemről szóló, 2017. október 3-i európai parlamenti állásfoglalás ⁽³⁾ hangsúlyozta, hogy meg kell találni az elektronikus bizonyítékok gyorsabb biztosításának és beszerzésének módját, valamint hogy az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ és az (EU) 2016/680 európai parlamenti és

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 88. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2023. június 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. június 27-i határozata.

⁽³⁾ HL C 346., 2018.9.27., 29. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

tanácsi irányelvvel ⁽⁵⁾, valamint a meglévő kölcsönös jogsegély-megállapodásokkal összhangban fontos az európai területen működő bűnüldöző hatóságok, harmadik országok és szolgáltatók közötti szoros együttműködés. Az Európai Parlament említett állásfoglalása hangsúlyozta azt is, hogy a jelenlegi széttöredezett jogi keret kihívásokat jelenthet azon szolgáltatók számára, amelyek eleget kívánnak tenni a bűnüldöző hatóságok megkereséseinek, valamint felszólította a Bizottságot, hogy terjesszen elő az elektronikus bizonyítékokra vonatkozó európai jogi keretet, amely megfelelő biztosítékokat tartalmaz valamennyi érintett jogai és szabadságai tekintetében, ugyanakkor üdvözölte a Bizottság folyamatos munkáját, amely egy olyan együttműködési fórum létrehozására irányul, amely biztonságos kommunikációs csatornát biztosít az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatos európai nyomozási határozatok (ENYH-k) és válaszok uniós igazságügyi hatóságok közötti digitális cseréje céljából.

- (7) A hálózatalapú szolgáltatások bárholnán nyújthatók és nem igényelnek fizikai infrastruktúrát, helyszínt vagy személyzetet abban az országban, ahol a releváns szolgáltatást kínálják. Ennélfogva a releváns elektronikus bizonyítékokat gyakran a nyomozást végző államon kívül tárolják, vagy azt egy ezen államon kívül letelepedett szolgáltató tárolja, ami kihívásokat okoz a büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok gyűjtése tekintetében.
- (8) A hálózatalapú szolgáltatások biztosításának módja miatt az igazságügyi együttműködésre irányuló megkereséseket gyakran olyan államokhoz intézik, amelyekben nagyszámú szolgáltató található. Ezenfelül a megkeresések száma megsokszorozódott, mivel egyre fokozottabban veszik igénybe a hálózatalapú szolgáltatásokat. A 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ lehetővé teszi, hogy ENYH-t bocsássonak ki bizonyítékoknak egy másik tagállamban történő gyűjtése céljából. Ezen túlmenően a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény ⁽⁷⁾ (a továbbiakban: a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény) szintén lehetőséget biztosít arra, hogy egy másik tagállamtól bizonyítékot kérjenek. Előfordulhat ugyanakkor, hogy az ENYH-t létrehozó 2014/41/EU irányelvben és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményben megadott eljárások és határidők nem megfelelőek elektronikus bizonyítékok esetén, amelyek volatilisabb természetűek, továbbá könnyebben és gyorsabban törölhetők. Az elektronikus bizonyítékok beszerzése az igazságügyi együttműködés csatornáinak igénybevételével gyakran hosszú ideig tart, ami olyan helyzeteket eredményezhet, amelyekben a későbbi nyomok már nem elérhetők. Ezenfelül nincs harmonizált jogi kerete a szolgáltatókkal való együttműködésnek, noha egyes harmadik országbeli szolgáltatók elfogadják a tartalmi adatoktól eltérő adatokra irányuló közvetlen megkereséseket az alkalmazandó nemzeti jogok által megengedett mértékben. Ennek következményeként a tagállamok egyre inkább a szolgáltatókkal kialakított közvetlen önkéntes együttműködési csatornákra támaszkodnak, ha ilyen rendelkezésre áll, és különböző nemzeti eszközöket, feltételeket és eljárásokat alkalmaznak. A tartalmi adatokat illetően egyes tagállamok egyoldalúan léptek fel, míg mások továbbra is az igazságügyi együttműködésre támaszkodnak.
- (9) A széttöredezett jogi keret kihívásokat jelent azon bűnüldöző hatóságok és igazságügyi hatóságok, valamint szolgáltatók számára, amelyek eleget kívánnak tenni az elektronikus bizonyítékok iránti jogszerű kérelmeknek, mivel egyre gyakrabban szembesülnek jogbizonytalansággal és a jogszabályok esetleges ütközésével. Ennélfogva egyedi szabályokat kell megállapítani az elektronikus bizonyítékok megőrzésére és közlésére irányuló, határokon átnyúló igazságügyi együttműködés tekintetében, amelyek foglalkoznak az elektronikus bizonyítékok sajátos jellegével. E szabályoknak magukban kell foglalniuk az e rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatók arra vonatkozó kötelezettségét, hogy közvetlenül válaszoljanak a más tagállamok hatóságaitól érkező megkeresésekre. E rendelet ezért ki fogja egészíteni a hatályos uniós jogot, és egyértelművé fogja tenni a bűnüldöző hatóságokra és az igazságügyi hatóságokra, valamint az elektronikus bizonyítékok terén a szolgáltatókra alkalmazandó szabályokat, miközben biztosítja az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartását.
- (10) Ez a rendelet tiszteletben tartja mindazokat az alapvető jogokat és elveket, amelyeket az EUSZ 6. cikke és a Charta, a nemzetközi jog, valamint azon nemzetközi megállapodások elismernek, amelyeknek az Unió vagy annak minden tagállama részes fele – ideértve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt –, továbbá amelyeket a tagállamok alkotmányai rögzítenek, azok hatályának megfelelően. E jogok és elvek közé tartozik különösen a szabadsághoz és biztonságához való jog, a magán- és a családi élet tiszteletben tartása, a személyes adatok védelme, a vállalkozás szabadsága, a tulajdonhoz való jog, a hatékony jogorvoslatához és a tisztességes eljáráshoz való jog, az ártatlanság védelme és a védelemhez való jog, a törvényesség és arányosság elve, valamint a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott egyezmény az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről (HL C 197., 2000.7.12., 3. o.).

- (11) E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely tiltja valamely közlésre kötelező európai határozat végrehajtó hatóság általi megtagadását, amennyiben objektív okok alapján feltehető, hogy a közlésre kötelező európai határozat kibocsátására azért került sor, hogy az adott személlyel szemben a neme, faji vagy etnikai származása, vallása, szexuális irányultsága vagy nemi identitása, állampolgársága, nyelve vagy politikai véleménye miatt folytassanak le vádeljárást vagy szabjanak ki büntetést, illetve feltehető, hogy helyzetét bármely fenti körülmény hátrányosan befolyásolhatja.
- (12) A büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok közlésére kötelező európai határozat és az ezek megőrzésére kötelező európai határozat mechanizmusa a tagállamok közötti kölcsönös bizalom elvére és annak védelmére épül, hogy a tagállamok betartják az uniós jogot, a jogállamiságot és különösen az alapvető jogokat, amelyek elengedhetetlen elemei a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló uniós térségnek. Ez a mechanizmus lehetővé teszi az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy az ilyen határozatokat közvetlenül a szolgáltatóknak küldjék meg.
- (13) A magán- és a családi élet tiszteletben tartása, valamint a természetes személyeknek a személyes adatok kezelésével összefüggésben való védelme alapvető jogok. A Charta 7. cikke és 8. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a magán- és a családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásához, valamint a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez.
- (14) E rendelet végrehajtása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a személyes adatok védelme és kezelése kizárólag az (EU) 2016/679 rendeletnek és az (EU) 2016/680 irányelvnek, valamint a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽⁸⁾ megfelelően történjen, többek között a beszerzett adatok további használata, továbbítása és továbbküldése esetén is.
- (15) Az e rendelet keretében beszerzett személyes adatokat kizárólag a bűncselekmények megelőzésével, nyomozásával, felderítésével és az azokra vonatkozó vádeljárás lefolytatásával, vagy büntetőjogi szankciók végrehajtásával és a védelemhez való jog gyakorlásával kapcsolatos célokból szükséges esetekben és e célokkal arányos mértékben szabad kezelni. A tagállamoknak biztosítaniuk kell különösen, hogy megfelelő adatvédelmi politikák és intézkedések vonatkozzanak a személyes adatoknak a releváns hatóságok részéről a szolgáltatók részére történő, e rendelet céljait szolgáló továbbítására, beleértve az adatok biztonságát garantáló intézkedéseket is. A szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy ugyanezen biztosítékok vonatkozzanak a személyes adatok érintett hatóságok részére történő továbbítására. A hitelesítési eljárás révén beszerezhető személyes adatokat tartalmazó információkhoz kizárólag az arra engedéllyel rendelkező személyek férhetnek hozzá.
- (16) A 2010/64/EU ⁽⁹⁾, a 2012/13/EU ⁽¹⁰⁾, a 2013/48/EU ⁽¹¹⁾, az (EU) 2016/343 ⁽¹²⁾, az (EU) 2016/800 ⁽¹³⁾ és az (EU) 2016/1919 ⁽¹⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvben megállapított, büntetőeljárásban érvényesülő eljárási jogokat azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve az említett irányelvek kötelezők, az irányelvek hatályán belül alkalmazni kell az e rendelet hatálya alá tartozó büntetőeljárásokra. A Charta szerinti eljárási biztosítékokat is alkalmazni kell.
- (17) Az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében az e rendelet alkalmazásában gyűjtött bizonyítékok bizonyító erejét az illetékes igazságügyi hatóságnak a tárgyalás során a nemzeti joggal és különösen a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való joggal összhangban kell értékelnie.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) irányelve az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

- (18) E rendelet azon szabályokat fekteti le, amelyek alapján egy illetékes igazságügyi hatóság az Unióban a büntető-eljárásban – ideértve a nyomozást is – vagy a büntetőeljárást követő szabadságvesztés-büntetés vagy szabadság-elvonással járó intézkedés végrehajtása céljából közlésre kötelező európai határozat vagy megőrzésre kötelező európai határozat révén e rendelet szerint arra kötelezhet egy, az Unióban szolgáltatásokat kínáló szolgáltatót, hogy közöljön vagy őrizzen meg elektronikus bizonyítékokat. E rendeletet alkalmazni kell minden olyan, határon átnyúló esetben, amikor a szolgáltató más tagállamban kijelölt telephellyel vagy jogi képviselővel rendelkezik. Ez a rendelet nem sérti a nemzeti hatóságok azon hatáskörét, hogy a területükön letelepedett vagy képvisellel rendelkező szolgáltatókat felhívja arra, hogy tegyenek eleget hasonló nemzeti rendelkezéseknek.
- (19) E rendelet csak azon adatok gyűjtését szabályozhatja, amelyeket a szolgáltató a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat kézhezvételének időpontjában tárol. Nem írhat elő általános adatmegőrzési kötelezettséget a szolgáltatók számára, és nem eredményezheti az adatok általános és különbségtétel nélküli megőrzését. Ez a rendelet nem engedélyezheti továbbá a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat kézhezvételét követően tárolt adatok kifürkészését vagy beszerzését.
- (20) E rendelet alkalmazása nem érintheti a titkosítás szolgáltatók vagy felhasználók általi használatát. A közlésre kötelező európai határozat vagy megőrzésre kötelező európai határozat útján kért adatokat meg kell adni vagy meg kell őrizni, függetlenül attól, hogy azok titkosítottak-e vagy sem. Ez a rendelet azonban nem írhat elő kötelezettséget a szolgáltatók számára az adatok visszafejtésére.
- (21) Sok esetben az adatokat immár nem a felhasználó készülékén tárolják vagy máshogyan kezelik, hanem azt felhőalapú infrastruktúrában teszik elérhetővé, hogy bárholonnan lehetővé tegyék a hozzáférést. E szolgáltatások működtetéséhez a szolgáltatóknak nem kell letelepedniük vagy szerverekkel rendelkezniük egy adott joghatósági területen. Ennélfogva e rendelet alkalmazása nem függhet a szolgáltató telephelyének vagy az adatkezelés, illetve a tárolás eszközének a tényleges helyétől.
- (22) E rendelet nem sérti a polgári vagy közigazgatási eljárásban eljáró hatóságok vizsgálati jogkörét, beleértve azt az esetet is, ha ezen eljárások szankciókat eredményezhetnek.
- (23) Tekintettel arra, hogy a tagállamokban az alkalmazandó nemzeti jog alapján a kölcsönös jogsegéllyel kapcsolatos eljárások büntetőeljárásnak minősülhetnek, tisztázni kell, hogy közlésre kötelező, illetve megőrzésre kötelező európai határozat nem bocsátható ki egy másik tagállamnak vagy egy harmadik országnak biztosítandó kölcsönös jogsegély céljából. Az ilyen esetekben a kölcsönös jogsegély iránti megkeresést ahhoz a tagállamhoz vagy harmadik országhoz kell intézni, amely nemzeti jogával összhangban kölcsönös jogsegélyt nyújthat.
- (24) A büntetőeljárások keretében a közlésre kötelező európai határozatot és a megőrzésre kötelező európai határozatot csak már megtörtént konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos konkrét büntetőeljárásokra vonatkozóan lehet kibocsátani, minden egyes esetben az említett határozatok szükségességének és arányosságának egyedi értékelését követően, a gyanúsított vagy a vádlott jogainak figyelembevételével.
- (25) Ezt a rendeletet a kibocsátó hatóság által az igazságszolgáltatás elől megszökött elítélt személy hollétének megállapítása érdekében indított eljárásokra is alkalmazni kell, a büntetőeljárást követően szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából. Amennyiben azonban a szabadságvesztés-büntetést vagy a szabadságelvonással járó intézkedést a terhelt távollétében meghozott határozattal szabták ki, nem bocsátható ki közlésre kötelező európai határozat vagy megőrzésre kötelező európai határozat, mivel a terhelt távollétében hozott bírósági határozatokra alkalmazandó nemzeti jog az Unió egyes tagállamaiban jelentősen eltér.
- (26) Ezt a rendeletet az Unióban szolgáltatásokat kínáló szolgáltatókra kell alkalmazni, továbbá az e rendeletben foglalt határozatokat kizárólag az Unióban kínált szolgáltatásokkal kapcsolatos adatok vonatkozásában lehet kibocsátani. A kizárólag az Unión kívül kínált szolgáltatások nem tartozhatnak e rendelet hatálya alá, még akkor sem, ha a szolgáltató az Unióban letelepedett. Ezért ez a rendelet nem teheti lehetővé a hozzáférést az említett szolgáltatók által az Unióban a felhasználónak kínált szolgáltatásokkal kapcsolatos adatoktól eltérő adatokhoz.
- (27) A büntetőeljárásban a bizonyítékok gyűjtése szempontjából leginkább releváns szolgáltatók az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, valamint az olyan információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó egyes szolgáltatók, amelyek megkönnyítik a felhasználók közötti kapcsolattartást. Ezért mindkét csoportot e rendelet hatálya alá kell vonni. Az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ határozza meg, és azok magukban foglalják az olyan személyközi hírközlési

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).

szolgáltatásokat, mint az internetes hangtovábbítási, az azonnali üzenetküldési és az e-mail-szolgáltatások. Indokolt, hogy e rendelet alkalmazandó legyen az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásoknak az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁶⁾ értelmében vett olyan szolgáltatóira is, amelyek nem minősülnek elektronikus hírközlési szolgáltatóknak, azonban lehetővé teszik felhasználóik számára, hogy egymással kommunikáljanak, vagy olyan szolgáltatásokat kínáljanak felhasználóik számára, amelyek a nevükben adatok tárolására vagy más módon történő kezelésére használhatók. Ez összhangban lenne az Európa Tanács 2001. november 23-án Budapesten elfogadott, a számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményében (CETS 185. sz.) (a továbbiakban: a Budapesti Egyezmény) használt kifejezésekkel. Az adatkezelést technikai értelemben – tehát az adatok létrehozásaként vagy azok manipulálásaként, vagyis az adatok előállítására vagy azok megváltoztatására szolgáló, számítógéppel végzett technikai műveletekként – kell érteni. A szolgáltatók e rendelet hatálya alá tartozó kategóriába kell tartozniuk például azoknak az online piactereknek, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók és a vállalkozások számára, hogy egymás között kommunikáljanak, valamint az egyéb tárhelyszolgáltatóknak, beleértve azokat, amelyek a tárhelyszolgáltatást felhőalapú számítástechnikán keresztül nyújtják, továbbá az online játéklatformoknak és az online szerencsejáték-platformoknak. Amennyiben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltató nem biztosítja felhasználói számára az egymással való kommunikáció lehetőségét, hanem csak a szolgáltatóval való kommunikáció lehetőségét, vagy nem nyújt lehetőséget adatok tárolására vagy más módon történő kezelésére, vagy ha az adattárolás nem meghatározó eleme, azaz lényeges része a felhasználóknak nyújtott szolgáltatásnak – mint az online távolról nyújtott jogi, építészmérnöki és könyvelési szolgáltatások esetében –, akkor nem tartozhat a „szolgáltató” e rendeletben meghatározott fogalmának hatálya alá, még akkor sem, ha az adott szolgáltató által nyújtott szolgáltatások az információs társadalomnak az (EU) 2015/1535 irányelv értelmében vett szolgáltatásai.

- (28) A bejegyzett nevekkal és számokkal kapcsolatos internetes infrastruktúra-szolgáltatók, mint a doménnév-nyilván tartások és -nyilvántartók, valamint a titkosítási és proxy szolgáltatók, illetve az internetprotokoll-címek (IP-címek) regionális nyilvántartásai különösen relevánsak a rosszindulatú vagy feltört honlapok mögött álló elkövetők azonosítása céljából. E szolgáltatók birtokában olyan adatok találhatóak, amelyek lehetővé tehetik a bűncselekmény elkövetése során használt honlap mögött álló személy vagy szervezet, illetve a bűncselekmény áldozatának azonosítását.
- (29) Annak megállapítása, hogy egy szolgáltató kínál-e szolgáltatásokat az Unióban, annak értékelését igényli, hogy a szolgáltató lehetővé teszi-e egy vagy több tagállamban természetes vagy jogi személyek számára, hogy igénybe vegyék szolgáltatásait. Ugyanakkor egy online interfész Unióban való pusztán elérhetősége (például a szolgáltató vagy egy közvetítő honlapjának vagy egy e-mail-címnek vagy más elérhetőségeknek a hozzáférhetősége) önmagában nem tekinthető elegendőnek annak megállapításához, hogy egy szolgáltató e rendelet értelmében szolgáltatásokat kínál-e az Unióban.
- (30) Az Unióval fennálló érdemi kapcsolat szintén releváns annak meghatározása szempontjából, hogy egy szolgáltató szolgáltatásokat kínál-e az Unióban. Úgy kell tekinteni, hogy az Unióval való ilyen érdemi kapcsolat fennáll, ha a szolgáltató az Unióban telephellyel rendelkezik. Ilyen telephely hiányában az Unióval fennálló érdemi kapcsolat kritériuma olyan konkrét ténybeli kritériumokon kell, hogy alapuljon, mint például az egy vagy több tagállamban található jelentős számú felhasználó megléte vagy pedig az egy vagy több tagállamot célzó tevékenység. Az egy vagy több tagállamot célzó tevékenység meglétének az összes releváns körülmény alapján kell megállapítani, beleértve az olyan tényezőket is, mint az adott tagállamban általánosan használt nyelv vagy pénznem használata, vagy az áruk és szolgáltatások megrendelésének lehetősége. A valamely tagállamot célzó tevékenység levezethető abból is, ha rendelkezésre áll egy alkalmazás a releváns nemzeti alkalmazás-áruházban, ha helyi hirdetéseket vagy a tagállamban általánosan használt nyelvű hirdetéseket közölnek, vagy ügyfélkapcsolatok kezeléséből, például ügyfélszolgálat biztosításából az adott tagállamban általánosan használt nyelven. Akkor is úgy kell tekinteni, hogy fennáll az érdemi kapcsolat, ha a szolgáltató tevékenysége egy vagy több tagállam felé irányul az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁷⁾ foglaltak szerint. Másfelől a szolgáltatásnak pusztán az (EU) 2018/302 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁸⁾ rögzített hátrányos megkülönböztetés tilalmának való megfelelés céljából történő nyújtása további indokok nélkül nem tekinthető az Unióban található meghatározott területre irányuló vagy azt célzó tevékenységnek. Ugyanezek a megfontolások alkalmazandók annak megállapítása során, hogy a szolgáltató szolgáltatást kínál-e egy tagállamban.

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információs szolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/302 rendelete (2018. február 28.) a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 60. I, 2018.3.2., 1. o.).

- (31) Az e rendelet hatálya alá tartozó adatkategóriák közé kell tartozniuk az előfizetői adatoknak, a forgalmi adatoknak és a tartalmi adatoknak. Ez a kategorizálás összhangban van számos tagállam jogával és az uniós joggal, például a 2002/58/EK irányelvvel és a Bíróság ítélezési gyakorlatával, valamint a nemzetközi joggal, így különösen a Budapesti Egyezményel.
- (32) Az IP-címek, az elérhetőségi számok és más kapcsolódó információk kulcsfontosságú kiindulópontot jelenthetnek azokhoz a bűnügyi nyomozásokhoz, amelyekben a gyanúsított személyazonossága nem ismert. Rendszerint egy – „szerverlog”-ként is ismert – eseménynapló részét képezik, amely jelzi a felhasználó egy szolgáltatáshoz való hozzáféréseire vonatkozó munkamenetének kezdetét és befejezését. Gyakran egy egyedi (statikus vagy dinamikus) IP-cím vagy más azonosító különbözteti meg a hozzáférési munkamenet során használt hálózati interfészt. A felhasználó egy szolgáltatáshoz való hozzáféréseire vonatkozó munkamenetének kezdetére és befejezésére vonatkozó kapcsolódó információkra – úgymint forráspontok és időbélyegző – szükség van, mivel az IP-címeket gyakran megosztják a felhasználók között, például a szolgáltatói szintű hálózati címfordítás (CGN) vagy ezzel technikailag egyenértékű megoldások megléte esetében. Ugyanakkor az uniós vívmányokkal összhangban az IP-címeket személyes adatnak kell tekinteni, és az uniós adatvédelmi vívmányok értelmében teljes körű védelmet kell élvezniük. Ezen túlmenően bizonyos körülmények között az IP-címek forgalmi adatnak minősülhetnek. Egyes tagállamokban az elérhetőségi számok és a kapcsolódó információk forgalmi adatoknak minősülnek. Előfordulhat azonban, hogy a bűnüldöző hatóságoknak egy konkrét nyomozás céljából kizárólag a felhasználó azonosítása céljára kell kérniük az IP-címeket, valamint az elérhetőségi számokat és a kapcsolódó információkat, mielőtt az adott azonosítóhoz kapcsolódó előfizetői adatokat kérhetnék a szolgáltatótól. Ilyen esetekben helyénvaló ugyanazt a rendszert alkalmazni, mint az előfizetői adatokra, az e rendeletben meghatározottak szerint.
- (33) Amennyiben IP-címeket, elérhetőségi számokat és kapcsolódó információkat nem kizárólag abból a célból kérik, hogy egy adott nyomozás során azonosítsák a felhasználót, kikérésük célja általában a magánéletbe nagyobb beavatkozást jelentő információ – például a felhasználó kapcsolataira és hollétére vonatkozó információ – beszerzése. E minőségükben ezek az adatok felhasználhatók az érintett személy részletes profiljának elkészítéséhez, ugyanakkor könnyebben kezelhetők és elemezhetők, mint a tartalmi adatok, mivel strukturált és szabványosított formátumban kerülnek bemutatásra. Ezért alapvető fontosságú, hogy ilyen helyzetekben az IP-címeket, az elérhetőségi számokat és a kapcsolódó információkat, amelyeket nem kizárólag egy adott nyomozás során a felhasználó azonosítása céljából kérik, forgalmi adatként kezeljék, és az e rendeletben meghatározottak szerint a tartalmi adatokra vonatkozóval azonos rendszerben szerezzék be.
- (34) Mindegyik adatkategória tartalmaz személyes adatokat és így az uniós adatvédelmi vívmányok garanciáinak hatálya alá tartoznak. Az alapvető jogokra gyakorolt hatás intenzitása azonban az egyes kategóriák között eltérő, különösen az egyik oldalon az előfizetői adatok és az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok, a másik oldalon a forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – és tartalmi adatok között. Míg az előfizetői adatok, valamint az IP-címek, az elérhetőségi számok és a kapcsolódó információk – amennyiben azokat kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kérik – hasznosak lehetnek ahhoz, hogy kezdeti nyomokhoz jussanak a nyomozás során a gyanúsított személyazonosságát illetően, a forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – és a tartalmi adatok gyakran relevánsabbak bizonyítékként. Ennélfogva alapvető fontosságú, hogy minden említett adatkategória e rendelet hatálya alá tartozzon. Az alapvető jogokba való eltérő beavatkozás miatt megfelelő garanciákat és feltételeket kell előírni az ilyen adatok beszerzését illetően.
- (35) Azokat a helyzeteket, amikor valamely személy életét, testi épségét vagy biztonságát fenyegető közvetlen veszély áll fenn, sürgős esetként kell kezelni, és rövidebb határidőket kell előírni a szolgáltató és a végrehajtó hatóság számára. Amennyiben a 2008/114/EK tanácsi irányelvben ⁽¹⁹⁾ foglalt fogalommeghatározás szerinti kritikus infrastruktúra megzavarása vagy megsemmisítése ilyen veszélyt vonna maga után – többek között az alapvető ellátások lakosság számára történő biztosításának vagy az állam alapvető funkciói gyakorlásának súlyos sérelme révén –, az ilyen helyzetet az uniós joggal összhangban szintén sürgős esetnek kell tekinteni.
- (36) Amikor közlésre kötelező európai határozatot vagy megőrzésre kötelező európai határozatot bocsátanak ki, a határozat kibocsátására vagy hitelesítésére irányuló eljárásban mindig részt kell vennie egy igazságügyi hatóságnak. Figyelemmel a forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – és a tartalmi adatok szenzitívebb jellegére, az ezen adatkategóriák beszerzése céljából közlésre kötelező európai határozatok kibocsátása vagy hitelesítése bírósági felülvizsgálatot igényel. Mivel az előfizetői adatok és az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok kevésbé szenzitívek, az ilyen adatok beszerzése céljából közlésre kötelező európai határozatokat

⁽¹⁹⁾ A Tanács 2008/114/EK irányelve (2008. december 8.) az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről (HL L 345., 2008.12.23., 75. o.).

emellett az illetékes ügyészek is kibocsáthatják vagy hitelesíthetik. A Charta és az emberi jogok európai egyezménye által védett tisztességes eljáráshoz való jog értelmében az ügyészeknek objektív módon kell gyakorolniuk feladataikat, és a közlésre kötelező európai határozat vagy megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátásával vagy hitelesítésével kapcsolatos döntésüket kizárólag az ügyiratban szereplő ténybeli elemek alapján, valamint valamennyi terhelő és mentő bizonyíték figyelembevételével kell meghozniuk.

- (37) Az alapvető jogok teljes körű védelmének biztosítása érdekében a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat igazságügyi hatóságok általi hitelesítését elvben már az érintett határozat kibocsátása előtt biztosítani kell. Ezen elv alól csak érvényesen megállapított sürgős esetekben lehet kivételt tenni, ha az e rendelet fogalommeghatározása szerinti előfizetői adatok vagy kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok közlését kéri, vagy adatok megőrzését kéri, amennyiben az igazságügyi hatóság általi előzetes hitelesítés nem szerezhető meg időben, különösen azért, mert a hitelesítő hatóságot nem lehet elérni az előzetes hitelesítés beszerzése érdekében, és a veszély olyan közvetlen, hogy azonnali intézkedésre van szükség. Ilyen kivételekre azonban csak akkor kerülhet sor, ha az érintett határozatot kibocsátó hatóság a nemzeti jog szerint hasonló belföldi ügyben előzetes hitelesítés nélkül is kibocsáthat határozatot.
- (38) Közlésre kötelező európai határozat csak akkor bocsátható ki, ha az szükséges, arányos, megfelelő és alkalmazható a szóban forgó esetben. A kibocsátó hatóságnak figyelembe kell vennie a gyanúsított vagy a vádlott jogait a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárásokban, és csak akkor bocsáthat ki közlésre kötelező európai határozatot, ha hasonló belföldi ügyben azonos feltételek mellett ki lehetett volna bocsátani ilyen határozatot. Annak értékelése során, hogy kibocsássanak-e közlésre kötelező európai határozatot, figyelembe kell venni, hogy a határozat kizárólag egy egyedi ügyben bizonyítékként szolgáló releváns és szükséges adatok beszerzésének jogszerű céljához feltétlenül szükséges mértékre korlátozódik-e.
- (39) Azokban az esetekben, amikor különböző adatkategóriák beszerzése érdekében kerül sor közlésre kötelező európai határozat kibocsátására, a kibocsátó hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy minden említett adatkategória tekintetében teljesüljenek az előírt feltételek és eljárások, mint például a végrehajtó hatóság értesítése.
- (40) Figyelemmel a forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – és a tartalmi adatok szenzitívebb jellegére, megkülönböztetést kell tenni e rendelet tárgyi hatályát illetően. Lehetővé kell tenni, hogy közlésre kötelező európai határozatot bocsássanak ki az e rendelet fogalommeghatározása szerinti előfizetői adatok, vagy a kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok beszerzése céljából bármely bűncselekmény tekintetében, ugyanakkor a forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – beszerzésére és a tartalmi adatok beszerzésére vonatkozó közlésre kötelező európai határozatokra szigorúbb feltételeknek kell vonatkozniuk, annak érdekében, hogy tükrözzék az ilyen adatok szenzitívebb jellegét. E rendeletnek a hatályát tekintve egy küszöbértéket kell előírnia, amely több más előzetes és utólagos feltétellel és garanciával együtt arányos megközelítést tesz lehetővé, az arányosság és az érintett személyek jogainak biztosítása érdekében. Egy ilyen küszöbérték ugyanakkor nem áthatja alá e rendelet hatékonyságát és jogalkalmazók általi igénybevételét. Az, hogy a közlésre kötelező európai határozatok büntetőeljárások során való kibocsátásának lehetősége csak olyan bűncselekményekre vonatkozik, amelyek büntetési tételének felső határa legalább három év szabadságvesztés, a súlyosabb bűncselekményekre fogja korlátozni e rendelet hatályát anélkül, hogy túlzottan kihatna a jogalkalmazók általi igénybevételének lehetőségeire. E korlátozás kizárna e rendelet hatálya alól jelentős számú olyan bűncselekményt, amelyeket a tagállamok kevésbé súlyosnak tekintenek és így alacsonyabb maximális büntetéssel sújtanak. E korlátozás további előnye, hogy könnyen alkalmazható a gyakorlatban.
- (41) Vannak olyan sajátos bűncselekmények, amelyeknél a bizonyítékok rendszerint kizárólag elektronikus formában lesznek elérhetők, amely jellegénél fogva rendkívül mulandó. Ez a helyzet a számítógéppel összefüggő bűncselekmények esetében, még azoknál is, amelyek esetleg önmagukban nem tekinthetők súlyosnak, de amelyek túlzott vagy jelentős kárt okozhatnak, különösen az egyedileg csekély hatású, de nagyszámú és összességükben nagy kárt okozó bűncselekményeket. A legtöbb olyan esetben, amikor a bűncselekményt informatikai rendszer révén követték el, többnyire büntetlenséghez vezetne ugyanazon küszöbérték alkalmazása, mint a bűncselekmények más típusainál. Ez indokolja e rendelet alkalmazását ilyen bűncselekmények esetében akkor is, ha azok büntetési tételének felső határa kevesebb mint három év szabadságvesztés. Az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁰⁾ értelmében vett további, terrorizmussal kapcsolatos bűncselekmények, valamint a 2011/93/EU

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²¹⁾ értelmében vett, a gyermekek szexuális bántalmazásával és szexuális kizsákmányolásával kapcsolatos bűncselekmények esetében nem írható elő a legfeljebb három év szabadságvesztés mint minimális küszöbérték.

- (42) Főszabály szerint a közlésre kötelező európai határozatot az adatkezelőként eljáró szolgáltatónak kell címezni. Bizonyos körülmények között azonban különösen nagy kihívást jelenthet annak megállapítása, hogy egy szolgáltató adatkezelői vagy adatfeldolgozói szerepkörrel rendelkezik-e, különösen akkor, ha több szolgáltató is részt vesz az adatfeldolgozásban, vagy ha a szolgáltatók természetes személy nevében dolgozzák fel az adatokat. Az adatkezelő és adatfeldolgozó szerepének egy adott adathalmaz tekintetében történő megkülönböztetése nemcsak szakismeretet igényel a jogi háttért illetően, hanem szükségessé teheti a gyakran igen összetett szerződéses keretek értelmezését is, amelyek egy konkrét esetben az adott adathalmaz tekintetében különböző feladatokat és szerepeket írhatnak elő a különböző szolgáltatók számára. Amennyiben a szolgáltatók természetes személy nevében kezelnek adatokat, egyes esetekben nehéz lehet meghatározni, hogy ki az adatkezelő, még akkor is, ha csak egy szolgáltató érintett. Amennyiben az érintett adatokat egy szolgáltató tárolja vagy más módon kezeli, és a kibocsátó hatóság észszerű erőfeszítései ellenére nem egyértelmű, hogy ki az adatkezelő, lehetővé kell tenni, hogy a közlésre kötelező európai határozatot közvetlenül az adott szolgáltatóhoz címezzék. Ezenkívül egyes esetekben az adatkezelőnek való címzés hátrányos lehet az adott ügyben folytatott nyomozásra nézve, például azért, mert az adatkezelő gyanúsított, vádlott vagy elítélt, vagy vannak arra utaló jelek, hogy az adatkezelő a nyomozás alatt álló személy érdekében járhat el. Ezekben az esetekben is lehetővé kell tenni, hogy a közlésre kötelező európai határozatot közvetlenül az adatkezelő nevében adatokat kezelő szolgáltatónak címezzék. Ez nem érintheti a kibocsátó hatóság azon jogát, hogy a szolgáltatót adatmegőrzésre kötelezze.
- (43) Az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban az adatokat az adatkezelő nevében tároló vagy más módon kezelő adatfeldolgozónak tájékoztatnia kell az adatkezelőt az adatok közléséről, kivéve, ha a kibocsátó hatóság felkérte a szolgáltatót, hogy mindaddig tartózkodjon az adatkezelő tájékoztatásától, amíg az szükséges és arányos, annak érdekében, hogy ne akadályozza a vonatkozó büntetőeljárást. Ebben az esetben a kibocsátó hatóságnak az ügyiratban fel kell tüntetnie az adatkezelő késedelmes tájékoztatásának okait, és a címzettnek továbbított kísérő tanúsítványt rövid indoklással kell kiegészíteni.
- (44) Amennyiben az adatokat a szolgáltató által valamely hatóságnak biztosított infrastruktúra részeként tárolják vagy más módon kezelik, közlésre kötelező európai határozat vagy megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátására csak akkor kerülhet sor, ha az a hatóság, amely számára az adatokat tárolják vagy más módon kezelik, a kibocsátó államban található.
- (45) Azokban az esetekben, amikor a szolgáltató a kibocsátó állam joga szerint titoktartási kötelezettség által védett adatokat titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakemberek (a továbbiakban: titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakember) részére azok szakmai minőségében biztosított infrastruktúra részeként tárolja vagy más módon kezeli, közlésre kötelező európai határozat csak forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – beszerzése vagy tartalmi adatok beszerzése céljából lehet kibocsátani, ha a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakember lakóhelye a kibocsátó államban található, ha a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakembernek való címzése hátrányosan érintheti a nyomozást, vagy ha a titoktartási kötelezettségtől az alkalmazandó joggal összhangban eltekintettek.
- (46) Az Unióban a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmának elve alapvető jogelv, amelyet a Charta is elismer, és amelyet az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata tovább alakított. Amennyiben a kibocsátó hatóság okkal feltételezi, hogy párhuzamos büntetőeljárás folyhat egy másik tagállamban, a 2009/948/IB tanácsi kerethatározattal⁽²²⁾ összhangban konzultálnia kell e tagállam hatóságaival. A közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat mindenesetre nem bocsátható ki, amennyiben a kibocsátó hatóság okkal feltételezi, hogy ez ellentétes lenne a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmának elvével.
- (47) Azokra a kiváltságokra és mentességekre, amelyek személyek kategóriáira – például diplomatakra – vagy különösen védett kapcsolatokra – például az ügyvéd–ügyfél viszonyra vagy az újságírók azon jogára, hogy információforrásaikat ne fedjék fel – vonatkozhatnak, a kölcsönös elismerést szabályozó más eszközök is hivatkoznak, így például az ENYH-t létrehozó 2014/41/EU irányelv. A kiváltságok és mentességek terjedelme és hatása eltér az alkalmazandó nemzeti jogtól függően, amelyet a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátásakor figyelembe kell venni, mivel a kibocsátó hatóságnak csak akkor van lehetősége kibocsátani a határozatot, ha azt azonos feltételek mellett egy hasonló belföldi ügyben is kibocsáthatták volna. Az

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.).

⁽²²⁾ A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.).

uniós jogban nincs egységes meghatározás arra nézve, hogy mi minősül mentességnek vagy kiváltságnak. E fogalmak pontos meghatározása ezért a nemzeti jogra tartozik, és a fogalom meghatározás magában foglalhatja például az orvosi és a jogi szakmára vonatkozó védelmet, beleértve azt az esetet is, amikor e szakmákban speciális platformokat használnak. A kiváltságok és a mentességek pontos meghatározása magában foglalhat a sajtószabadsággal és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos büntetőjogi felelősség meghatározására és korlátozására vonatkozó szabályokat is.

- (48) Amennyiben a kibocsátó hatóság a közlésre kötelező európai határozat kibocsátása révén forgalmi adatokat – az e rendelet fogalom meghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok kivételével – vagy tartalmi adatokat kíván beszerezni, és alapos okkal feltételezi, hogy a kért adatokat a végrehajtó állam joga alapján biztosított mentességek vagy kiváltságok védik, vagy hogy az említett adatok az adott államban a sajtószabadsággal és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos büntetőjogi felelősség megállapítására és korlátozására vonatkozó szabályok hatálya alá tartoznak, a kibocsátó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy a közlésre kötelező európai határozat kibocsátása előtt felvilágosítást kérjen, többek között a végrehajtó állam illetékes hatóságaival közvetlenül vagy az Eurojuston vagy az Európai Igazságügyi Hálózaton keresztül folytatott konzultáció révén.
- (49) Bármely bűncselekmény esetében lehetővé kell tenni megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátását. A kibocsátó hatóságnak figyelembe kell vennie a gyanúsított vagy a vádlott jogait a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárásokban, és csak akkor bocsáthat ki megőrzésre kötelező európai határozatot, ha hasonló belföldi ügyben azonos feltételek mellett ki lehetett volna bocsátani ilyen határozatot, és ha az az adott esetben szükséges, arányos, megfelelő és alkalmazandó. Annak értékelése során, hogy kibocsássanak-e megőrzésre kötelező európai határozatot, figyelembe kell venni, hogy a határozat kizárólag egy egyedi ügyben bizonyítékként szolgáló releváns és szükséges adatok eltávolítása, törlése vagy megváltoztatása megakadályozásának jogszerű céljához feltétlenül szükséges mértékre korlátozódik-e, olyan helyzetekben, amelyekben ezen adatok közlésének elérése több időt igényelhet.
- (50) A közlésre kötelező európai határozatot és a megőrzésre kötelező európai határozatot közvetlenül a kijelölt telephelynek vagy a szolgáltató által az (EU) 2023/1544 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²³⁾ alapján kijelölt vagy kinevezett jogi képviselőnek kell címezni. Kivételes esetben, az e rendelet fogalom meghatározása szerinti sürgős esetekben, amikor a szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője nem reagál a határidőn belül az azt kísérő, közlésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítványra (KKEHT) vagy a megőrzésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítványra (MKEHT), vagy azt még nem jelölték ki vagy nem nevezték ki az (EU) 2023/1544 irányelvben meghatározott határidőn belül, lehetővé kell tenni, hogy a KKEHT-t vagy az MKEHT-t a szolgáltató bármely más Unión belüli telephelyének vagy jogi képviselőjének címezzék az eredeti határozat e rendelet szerinti végrehajtásának folytatása mellett vagy helyett. E különböző lehetséges forgatókönyvek miatt e rendelet rendelkezései a „címezett” általános fogalmát használják.
- (51) Tekintettel arra, hogy a forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalom meghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – beszerzésére vagy a tartalmi adatok beszerzésére irányuló, közlésre kötelező európai határozatok szenzitívebb jelleggel bírnak, helyénvaló egy értesítési mechanizmusról rendelkezni, amely az említett adatkategóriák beszerzésére irányuló, közlésre kötelező európai határozatokra alkalmazandó. Az említett értesítési mechanizmusnak részét kell, hogy képezze egy végrehajtó hatóság, és a KKEHT e hatóságnak és a címzettnek való egyidejű továbbítása. Amennyiben azonban a közlésre kötelező európai határozatot elektronikus bizonyítékok beszerzése céljából bocsátják ki egy, a kibocsátó állammal jelentős és szoros kapcsolatban álló büntetőeljárás során, nem szükséges a végrehajtó hatóságnak szóló értesítés. Ezeket a kapcsolatokat akkor kell feltételezni, ha a közlésre kötelező európai határozat kibocsátásakor a kibocsátó hatóság alapos okkal feltételezi, hogy a bűncselekményt a kibocsátó államban követték el, követik el vagy valószínűsíthetően ott követik el, és ha annak a személynek lakóhelye, akinek az adatait kérik, a kibocsátó államban található.
- (52) E rendelet alkalmazásában akkor kell úgy tekinteni, hogy a bűncselekményt a kibocsátó államban követték el, követik el, vagy valószínűsíthetően ott követik el, ha azt a kibocsátó állam nemzeti jogával összhangban így tekintik. Egyes esetekben, különösen a kiberbűnözés területén, néhány ténybeli elem – például az áldozat lakóhelye – általában fontos támpontok, amelyeket figyelembe kell venni a bűncselekmény elkövetési helyének meghatározásakor. Például a zsarolóvírus-bűncselekményeket gyakran az ilyen bűncselekmény áldozatának lakóhelyén elkövetettnek lehet tekinteni, még akkor is, ha bizonytalan az a pontos helyszín, ahonnan a zsarolóvírust elindították. A bűncselekmény elkövetési helyének meghatározása nem érintheti a releváns bűncselekményekkel kapcsolatos joghatóságra vonatkozó, az alkalmazandó nemzeti jog szerinti szabályokat.

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2023. július 12-i (EU) 2023/1544 irányelve a büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából a kijelölt telephelyek kijelöléséről és a jogi képviselők kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról (Lásd e Hivatalos Lap 181. oldalát).

- (53) A kibocsátó hatóságnak a forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – beszerzésére vagy a tartalmi adatok beszerzésére irányuló, közlésre kötelező európai határozat kibocsátásakor értékelnie kell a rendelkezésére álló információk alapján, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy annak a személynek a lakóhelye, akinek az adatait kéri, a kibocsátó államban található. E tekintetben relevanciával bírhatnak különböző objektív körülmények, amelyek arra utalhatnak, hogy az érintett személy érdekeltségeinek szokásos központját egy adott tagállamban hozta létre, vagy szándékozik létrehozni. Az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből következik, hogy ebben a sajátos összefüggésben a „lakóhely” fogalmát az egész Unióban egységesen kell értelmezni. Alapos okkal feltételezhető, hogy egy személy lakóhelye egy kibocsátó államban található különösen akkor, ha egy személyt a kibocsátó államban lakóhellyel rendelkezőként vettek nyilvántartásba, amint azt a személyazonosító igazolvány, a tartózkodási engedély vagy a hivatalos lakóhelyi nyilvántartásba való bejegyzés jelzi. A kibocsátó államban való nyilvántartásba vétel hiányában a lakóhelyre utalhat az a tény, hogy a személy kinyilvánította azon szándékát, hogy e tagállamban letelepedjen, vagy hogy az e tagállamban való stabil és bizonyos időtartamot felölelő tartózkodás nyomán e tagállamhoz való, a hivatalos lakóhelyből eredőhöz hasonló fokú kapcsolata alakult ki. Annak meghatározása érdekében, hogy egy adott helyzetben elegendő kapcsolat áll-e fenn az érintett személy és a kibocsátó állam között, amely alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az érintett személy ebben az államban rendelkezik lakóhellyel, figyelembe lehet venni az e személy helyzetét jellemző különböző objektív tényezőket, amelyek közé tartozik többek között az érintett személy kibocsátó államban való tartózkodásának időtartama, jellege és feltételei, vagy az említett személynek az említett tagállammal fennálló családi vagy gazdasági kapcsolatai. A nyilvántartásba vett jármű, a bankszámla, az a tény, hogy az érintett személy megszakítás nélkül tartózkodik a kibocsátó államban, vagy egyéb objektív tényezők relevánsak lehetnek annak megállapításához, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy az érintett személy a kibocsátó államban rendelkezik lakóhellyel. A rövid távú látogatás, az üdülési célú tartózkodás – beleértve a nyaralóban való tartózkodást is – vagy a kibocsátó államban való, további érdemi kapcsolat nélküli hasonló tartózkodás nem elegendő ahhoz, hogy az adott tagállamban lakóhelyet létesítsenek. Azokban az esetekben, amikor a forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – beszerzésére vagy a tartalmi adatok beszerzésére irányuló, közlésre kötelező európai határozat kibocsátásakor a kibocsátó hatóságnak nincs alapos oka azt feltételezni, hogy annak a személynek a lakóhelye, akinek az adatait kéri, a kibocsátó államban található, a kibocsátó hatóságnak értesítenie kell a végrehajtó hatóságot.
- (54) Az eljárás gyorsaságának biztosítása érdekében annak megállapításához, hogy értesíteni kell-e a végrehajtó hatóságot, a releváns időpont a közlésre kötelező európai határozat kibocsátásának időpontja. A lakóhely ezt követő megváltoztatása már nem befolyásolja az eljárást. Az érintett személyek számára lehetővé kell tenni, hogy a büntetőeljárás egésze során hivatkozassanak jogaikra, valamint a sajtószabadsággal és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos büntetőjogi felelősség megállapítására és korlátozására vonatkozó szabályokra, és a végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy megtagadási okra hivatkozzon, amennyiben kivételes helyzetekben konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy a határozat teljesítése az ügy sajátos körülményei között az EUSZ 6. cikkében és a Chartában foglalt valamely vonatkozó alapvető jog nyilvánvaló megsértésével járna. Ezen túlmenően lehetővé kell tenni, hogy ezekre az okokra a végrehajtási eljárás során is hivatkozni lehessen.
- (55) A közlésre kötelező európai határozatot a KKEHT, a megőrzésre kötelező európai határozatot pedig az MKEHT révén kell továbbítani. Szükség esetén a KKEHT-t és az MKEHT-t le kell fordítani egy, a címzett által elfogadott uniós hivatalos nyelvre. Amennyiben a szolgáltató nem határozott meg nyelvet, a KKEHT-t vagy az MKEHT-t annak a tagállamnak valamely hivatalos nyelvére kell lefordítani, ahol a szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője található, vagy egy másik olyan hivatalos nyelvre, amelyről a szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője bejelentette, hogy elfogadja. Amennyiben a végrehajtó hatóságot értesíteni kell e rendelet alapján, az e hatóságnak továbbítandó KKEHT-t le kell fordítani a végrehajtó állam valamely hivatalos nyelvére vagy az Uniónak az ugyanezen állam által elfogadott más hivatalos nyelvére. E tekintetben minden egyes tagállamot ösztönözni kell arra, hogy a Bizottsághoz benyújtott írásbeli nyilatkozatban bármikor nyilatkozzon arról, hogy az adott tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein kívül elfogadná-e a KKEHT-k és MKEHT-k fordítását az Unió másik hivatalos nyelvén vagy nyelvein, és ha igen, mely nyelven vagy nyelveken. A Bizottságnak e nyilatkozatokat valamennyi tagállam és az Európai Igazságügyi Hálózat rendelkezésére kell bocsátania.
- (56) Amennyiben KKEHT-t bocsátottak ki, és e rendelet nem írja elő a végrehajtó hatóság értesítését, a címzettnek a KKEHT kézhezvételét követően biztosítania kell, hogy a kért adatokat a KKEHT kézhezvételétől számított 10 napon belül közvetlenül továbbítsák a KKEHT-ban megjelölt kibocsátó hatóságnak vagy bűnüldöző hatóságoknak. Amennyiben e rendelet értelmében a végrehajtó hatóság értesítésére van szükség, a szolgáltatónak a KKEHT kézhezvételét követően haladéktalanul intézkednie kell az adatok megőrzése érdekében. Ha a végrehajtó hatóság a KKEHT kézhezvételét követően 10 napon belül nem hivatkozott az e rendelet szerinti egyetlen megtagadási okra sem, a címzettnek biztosítania kell, hogy a kért adatokat a 10 napos időszak végén közvetlenül továbbítsák a KKEHT-ban feltüntetett kibocsátó hatóságnak vagy bűnüldöző hatóságoknak. Amennyiben a végrehajtó hatóság már a 10 napos időszak vége előtt megerősíti a kibocsátó hatóságnak és a címzettnek, hogy nem fog hivatkozni

semmilyen megtagadási okra, a címzettnek az ilyen megerősítést követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb az említett 10 napos időszak végén intézkednie kell. A címzettnek és adott esetben a végrehajtó hatóságnak tiszteletben kell tartania az e rendelet fogalommeghatározása szerinti sürgős esetekben alkalmazandó rövidebb határidőket. A címzettnek és adott esetben a végrehajtó hatóságnak a lehető leghamarabb, de legkésőbb az e rendeletben meghatározott határidőkön belül teljesítenie kell a KKEHT-t, a lehető legteljesebb mértékben figyelembe véve a kibocsátó állam által megjelölt eljárási és egyéb határidőket.

- (57) Amennyiben a címzett kizárólag a KKEHT-ban vagy az MKEHT-ban szereplő információk alapján úgy ítéli meg, hogy a KKEHT vagy az MKEHT teljesítése a végrehajtó állam joga szerint sértheti a mentességeket vagy kiváltásokat, illetve a sajtószabadság vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében a büntetőjogi felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkozó szabályokat, a címzettnek tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot és a végrehajtó hatóságot. A KKEHT-k tekintetében, amennyiben e rendelet alapján nem került sor a végrehajtó hatóság értesítésére, a kibocsátó hatóságnak figyelembe kell vennie a címzettől kapott információkat, és saját kezdeményezésére vagy a végrehajtó hatóság kérésére határoznia kell a közlésre kötelező európai határozat visszavonásáról, kiigazításáról vagy fenntartásáról. Amennyiben e rendelet alapján sor került a végrehajtó hatóság értesítésére, a kibocsátó hatóságnak figyelembe kell vennie a címzettől kapott információkat, és döntenie kell arról, hogy visszavonja, kiigazítja vagy fenntartja-e a közlésre kötelező európai határozatot. A végrehajtó hatóság számára azt is lehetővé kell tenni, hogy hivatkozzon az e rendeletben meghatározott megtagadási okokra.
- (58) Annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a címzett számára a KKEHT-val vagy az MKEHT-val kapcsolatos alaki problémák kezelését, rögzíteni kell a címzett és a kibocsátó hatóság közötti, valamint – amennyiben e rendelet alapján sor került a végrehajtó hatóság értesítésére – a címzett és a végrehajtó hatóság közötti kommunikációra vonatkozó eljárást azon esetekre, amelyekben a KKEHT vagy az MKEHT hiányos, nyilvánvaló hibákat tartalmaz vagy nem tartalmaz elegendő információt az adott határozat teljesítéséhez. Ezenfelül, amennyiben a címzett bármely okból nem szolgáltatja az információt kimerítően, illetve kellő időben, például mert úgy véli, hogy egy harmadik ország jogán alapuló kötelezettséggel való ütközés áll fenn, vagy mert úgy véli, hogy a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátására nem az e rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelően került sor, tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot, valamint – amennyiben sor került a végrehajtó hatóság értesítésére – a végrehajtó hatóságot, és meg kell indokolnia, hogy miért nem teljesíti időben a KKEHT-t vagy az MKEHT-t. A kommunikációs eljárásnak tehát a korai szakaszban lehetővé kell tennie a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátó hatóság általi kijavítását vagy ismételt mérlegelését. A kért adatok hozzáférhetőségének biztosítása érdekében a címzett köteles megőrizni ezeket az adatokat, amennyiben az említett címzett azonosítani tudja ezeket az adatokat.
- (59) A címzett nem kötelezhető arra, hogy eleget tegyen a közlésre kötelező európai határozatnak vagy a megőrzésre kötelező európai határozatnak abban az esetben, ha a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat kézhezvételének időpontjában a címzettnek vagy – ha ettől eltér – a szolgáltatónak fel nem róható körülmények miatt ez de facto kivitelezhetetlen. A de facto kivitelezhetetlenséget feltételezni kell, ha az a személy, akinek az adatait kéri, nem ügyfele a szolgáltatónak, vagy ha a kibocsátó hatóság további információkérését követően sem állapítható meg, hogy az adott szolgáltató ügyfele-e, vagy ha az adatokat még az adott határozat kézhezvételét megelőzően jogszerű módon törölték.
- (60) Az MKEHT kézhezvétele után a címzett legfeljebb 60 napig köteles a kért adatok megőrzésére, kivéve, ha a kibocsátó hatóság megerősíti, hogy egy közlésre irányuló későbbi kérelmet bocsátottak ki, amely esetben a megőrzést folytatni kell. A kibocsátó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy szükség esetén az e rendeletben meghatározott formanyomtatvány alkalmazásával további 30 nappal meghosszabbítsa a megőrzés időtartamát, amennyiben az a közlésre irányuló későbbi kérelem kibocsátásának lehetővé tételéhez szükséges. Amennyiben a kibocsátó hatóság a megőrzés időtartama alatt megerősíti, hogy egy közlésre irányuló későbbi kérelem kibocsátására került sor, a címzett addig köteles az adatok megőrzésére, amíg az a későbbi kérelem kézhezvételét követően az adatok közléséhez szükséges. Az ilyen megerősítést a megfelelő határidőn belül, a végrehajtó állam valamely hivatalos nyelvén vagy a címzett által elfogadott bármely más nyelven kell megküldeni a címzettnek az e rendeletben meghatározott formanyomtatvány alkalmazásával. Annak érdekében, hogy a megőrzés ne szűnjön meg, elegendőnek kell lennie, ha a közlésre irányuló későbbi kérelmet kibocsátották, és a megerősítést a kibocsátó hatóság elküldte; ebben az időpontban nem szükséges további előírt alaki követelmények teljesítése a továbbítást illetően, például a dokumentumok fordítása. Amennyiben a megőrzés már nem szükséges, a kibocsátó hatóságnak erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a címzettet, és a megőrzésre kötelező európai határozat alapján fennálló megőrzési kötelezettség megszűnik.

- (61) A kölcsönös bizalom elve ellenére a végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy a közlésre kötelező európai határozat tekintetében az e rendeletben meghatározott megtagadási okok listája alapján megtagadás okokra hivatkozzon, amennyiben e rendelet alapján sor került a végrehajtó hatóság értesítésére. Amennyiben e rendelet alapján a végrehajtó hatóság értesítésére vagy végrehajtásra kerül sor, a végrehajtó állam a nemzeti joga alapján előírhatja, hogy a közlésre kötelező európai határozat teljesítése szükségessé teheti a végrehajtó állam bíróságának eljárási közreműködését.
- (62) Amennyiben a végrehajtó hatóságot forgalmi adatok – kivéve az e rendelet fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – beszerzésére vagy tartalmi adatok beszerzésére irányuló, közlésre kötelező európai határozatról értesítik, a végrehajtó hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy értékelje a határozatban foglalt információkat, és adott esetben megtagadja azt, amennyiben az említett határozatban foglalt információk kötelező és megfelelő elemzése alapján és az elsődleges uniós jog alkalmazandó szabályainak, különösen a Chartának a tiszteletben tartása mellett arra a következtetésre jut, hogy az e rendeletben meghatározott megtagadási okok közül egy vagy többre hivatkozhat. Az igazságügyi hatóságok függetlensége tiszteletben tartásának szükségessége megköveteli, hogy e hatóságok bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkezzenek a megtagadási okokról való döntéshozatal során.
- (63) A végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy amennyiben értesítik e rendelet alapján, megtagadja a közlésre kötelező európai határozatot, amennyiben a kért adatokat a végrehajtó állam joga alapján biztosított olyan mentességek vagy kiváltságok védik, amelyek megakadályozzák a közlésre kötelező európai határozat teljesítését vagy végrehajtását, vagy ha a kért adatokra a sajtószabadság vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében a büntetőjogi felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkozó szabályok vonatkoznak, amelyek megakadályozzák a közlésre kötelező európai határozat teljesítését vagy végrehajtását.
- (64) A végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy kivételes helyzetekben megtagadja a határozatot, amennyiben konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy a közlésre kötelező európai határozat teljesítése az ügy sajátos körülményei között az EUSZ 6. cikkében és a Chartában meghatározott valamely vonatkozó alapvető jog nyilvánvaló megsértésével járna. Különösképpen, amennyiben az említett megtagadási ok értékelése során a végrehajtó hatóságnak olyan bizonyítékok vagy anyagok állnak rendelkezésére, mint amelyek a tagállamok egyharmada, az Európai Parlament vagy az Európai Bizottság által az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott, indokolással ellátott javaslatban szerepelnek, és amelyek arra utalnak, hogy a határozat teljesítése esetén fennáll a Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való alapvető jog súlyos megsértésének egyértelmű veszélye a kibocsátó állam igazságszolgáltatásának függetlenségét érintő rendszerszintű vagy általános hiányosságok miatt, a végrehajtó hatóságnak konkrétan és pontosan meg kell határoznia, hogy az érintett személy személyes helyzetére, valamint a büntetőeljárás alapjául szolgáló bűncselekmény jellegére és a határozat alapjául szolgáló ténybeli háttérre tekintettel, valamint a kibocsátó hatóság által szolgáltatott információk fényében alapos okkal feltételezhető-e, hogy fennáll a személy tisztességes eljáráshoz való joga megsértésének veszélye.
- (65) Lehetővé kell tenni a végrehajtó hatóság számára, hogy megtagadja a határozatot, ha egy ilyen határozat teljesítése ellentétes lenne a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmának elvével.
- (66) A végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy amennyiben értesítik e rendelet alapján, megtagadja a közlésre kötelező európai határozatot abban az esetben, ha az a magatartás, amely miatt a határozatot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek, kivéve, ha olyan bűncselekményre vonatkozik, amely az e rendelet mellékletében foglalt bűncselekmény-kategóriák egyikébe tartozik, amint azt a kibocsátó hatóság a KKEHT-ban jelzi, ha a bűncselekmény a kibocsátó állam joga szerint olyan szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetendő, amelynek felső határa legalább három év.
- (67) Mivel annak a személynek a tájékoztatása, akinek az adatait kérik, az adatvédelmi jogok és a védelemhez való jog tekintetében lényeges elem annyiban, hogy lehetővé teszi a hatékony felülvizsgálatot és a bírósági jogorvoslatot az EUSZ 6. cikkével és a Chartával összhangban, a kibocsátó hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell azt a személyt, akinek az adatait kérik, a közlésre kötelező európai határozat szerinti adatközlésről. A kibocsátó hatóság számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti joggal összhangban késleltesse, korlátozza vagy mellőzze azon személy tájékoztatását, akinek az adatait kérik, amennyiben és ameddig az (EU) 2016/680 irányelv feltételei teljesülnek, amely esetben a kibocsátó hatóságnak az ügyiratban fel kell tüntetnie a késedelem, a korlátozás vagy a mellőzés okait, és a KKEHT-ban rövid indokolással kell szolgálnia. A címzeteknek és – ha ettől eltérő személyek – a szolgáltatóknak meg kell tenniük a KKEHT és az MKEHT, valamint a közölt vagy megőrzött adatok bizalmas jellegének, titkosságának és integritásának biztosításához szükséges, a technika mindenkori állásának megfelelő operatív és technikai intézkedéseket.

- (68) A szolgáltató számára lehetővé kell tenni, hogy a kibocsátó államtól a közlésre kötelező európai határozatra vagy a megőrzésre kötelező európai határozatra való válaszáddal kapcsolatos költségeinek megtérítését követelje a kibocsátó állam nemzeti jogával összhangban, amennyiben a kibocsátó állam nemzeti joga a hasonló helyzetekben hozott belföldi határozatok tekintetében rendelkezik erről a lehetőségről. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot költségtérítési szabályaikról, és ezeket a Bizottságnak közzé kell tennie. Ez a rendelet külön szabályokat ír elő a decentralizált informatikai rendszerrel kapcsolatos költségek megtérítésére.
- (69) A büntetőjogi szankciókat előíró nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamoknak meg kell állapítaniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó pénzbeli szankciókra vonatkozó szabályokat és meg kell hozniuk minden szükséges intézkedést ezek végrehajtásának biztosítása érdekében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti joguk által előírt pénzbeli szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek. A tagállamoknak e szabályokról és intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot, és haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.
- (70) Az illetékes hatóságoknak a konkrét esetben alkalmazandó megfelelő pénzbeli szankció értékelésekor minden releváns körülményt figyelembe kell venniük, így többek között a jogsértés jellegét, súlyosságát és időtartamát, azt, hogy a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el, azt, hogy a szolgáltatót felelősségre vonták-e egyéb, hasonló jogsértésekért, valamint hogy a vizsgált esetben felelősségre vont szolgáltató milyen pénzügyi erővel rendelkezik. Kivételes körülmények esetén ezen értékelés alapján a végrehajtó hatóság eltekinthet a pénzbeli szankciók kiszabásától. Különös figyelmet kell fordítani e tekintetben az olyan mikrovállalkozásokra, amelyek valamely sürgős esetben a szokásos munkaidőn kívüli személyi erőforráshiány miatt nem tesznek eleget a közlésre kötelező európai határozatnak vagy a megőrzésre kötelező európai határozatnak, ha az adatokat indokolatlan késedelem nélkül továbbítják.
- (71) Az adatvédelmi kötelezettségek sérelme nélkül, a szolgáltatók a tagállamokban nem vonhatók felelősségre a felhasználóiknak vagy harmadik személyeknek okozott olyan sérelem miatt, amely kizárólag abból fakad, hogy egy KKEHT-nak vagy MKEHT-nak jóhiszeműen eleget tesznek. Az érintett határozat jogszerűségének biztosításáért – különösen a szükségessége és arányossága tekintetében – a kibocsátó hatóságnak kell viselnie a felelősséget.
- (72) Amennyiben a címzett nem tesz eleget a KKEHT-nak határidőn belül vagy nem tesz eleget az MKEHT-nak, anélkül, hogy a kibocsátó hatóság által elfogadott indokolást szolgáltatna, és, adott esetben, amennyiben a végrehajtó hatóság nem hivatkozott az e rendeletben meghatározott megtagadási okok egyikére sem, lehetővé kell tenni a kibocsátó hatóság számára, hogy felkérje a végrehajtó hatóságot a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat végrehajtására. E célból a kibocsátó hatóságnak tovább kell küldenie a végrehajtó hatóság részére az érintett határozatot, az e rendeletben meghatározott vonatkozó formanyomtatványt, a címzett által kitöltve, valamint minden vonatkozó dokumentumot. A kibocsátó hatóságnak le kell fordítania az érintett határozatot és bármely más továbbküldendő dokumentumot a végrehajtó állam által elfogadott nyelvek egyikére, és tájékoztatnia kell a címzettet a továbbküldésről. Ennek az államnak a saját nemzeti jogával összhangban kell végrehajtania az érintett határozatot.
- (73) A végrehajtási eljárásnak lehetővé kell tennie a címzett számára, hogy kifogásolja a végrehajtást az e rendeletben meghatározott konkrét indokok listája alapján, ideértve azt is, hogy az érintett határozatot nem az e rendeletben előírt illetékes hatóság bocsátotta ki vagy hitelesítette, vagy ha a határozat nem a szolgáltató által vagy nevében a vonatkozó tanúsítvány kézhezvételének időpontjában tárolt adatokra vonatkozik. A végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy ugyanezen indokok alapján, valamint kivételes helyzetekben az EUSZ 6. cikkében és a Chartában meghatározott valamely vonatkozó alapvető jog nyilvánvaló megsértése miatt is megtagadhassa a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat elismerését és végrehajtását. A végrehajtó hatóságnak konzultálnia kell a kibocsátó hatósággal, mielőtt arról döntene, hogy a határozatot nem ismeri el, vagy nem hajtja végre az említett indokok alapján. Amennyiben a címzett nem tesz eleget az olyan, elismert, közlésre kötelező európai határozat vagy megőrzésre kötelező európai határozat szerinti kötelezettségeinek, amelynek végrehajthatóságát a végrehajtó hatóság megerősítette, az említett hatóságnak pénzbeli szankciót kell kiszabnia. E szankciónak arányosnak kell lennie, különösen az olyan sajátos körülményekre is figyelemmel, mint az ismételt vagy rendszerszintű meg nem felelés.
- (74) A közlésre kötelező európai határozatnak való megfelelés ütközhet egy harmadik ország alkalmazandó joga szerinti kötelezettséggel. A harmadik országok szuverén érdekeivel kapcsolatos nemzetközi udvariasság lehetővé tétele, az érintett egyén védelme és a szolgáltatók egymással ütköző kötelezettségeinek kezelése érdekében ez a rendelet a bírósági felülvizsgálat sajátos mechanizmusát rögzíti, amennyiben egy közlésre kötelező európai határozatnak való megfelelés megakadályozná a szolgáltatót abban, hogy eleget tegyen egy harmadik állam jogából eredő jogi kötelezettségeinek.

- (75) Ha a címzett úgy véli, hogy egy konkrét ügyben a közlésre kötelező európai határozat egy harmadik országból eredő jogi kötelezettség megsértésével jár, akkor indokolással ellátott kifogásban, az e rendeletben megadott formanyomtatvány alkalmazásával tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot és a végrehajtó hatóságot azokról az indokokról, amelyek miatt nem teljesíti a határozatot. A kibocsátó hatóságnak az indokolással ellátott kifogás és a végrehajtó állam által nyújtott esetleges információk fényében felül kell vizsgálnia a közlésre kötelező európai határozatot, ugyanazon kritériumok figyelembevételével, mint amelyeket a kibocsátó állam illetékes bíróságának kellene követnie. Amennyiben a kibocsátó hatóság fenn kívánja tartani a határozatot, felülvizsgálatot kell kérnie a kibocsátó állam illetékes bíróságától, az érintett tagállam értesítése alapján, és e bíróságnak felül kell vizsgálnia a határozatot.
- (76) A vizsgált ügy sajátos körülményei között az egymással ütköző kötelezettségek fennállásának megállapítása során az illetékes bíróság szükség esetén megfelelő külső szakértői véleményekre támaszkodhat, például az érintett harmadik ország jogának értelmezésével kapcsolatban. E célból az illetékes bíróság konzultálhat például a harmadik ország központi hatóságával, figyelembe véve az (EU) 2016/680 irányelvet. A kibocsátó államnak különösen akkor kell információt kérnie a harmadik ország illetékes hatóságától, ha a kötelezettségek ütközése alapvető jogokat vagy a harmadik ország nemzetbiztonsággal és védelemmel kapcsolatos egyéb alapvető érdekeit érinti.
- (77) Az értelmezéssel kapcsolatos ismeretek szakértői vélemények révén is beszerezhetők, amennyiben rendelkezésre állnak. A harmadik ország jogának értelmezésével és a jogszabályok ütközésére vonatkozó tagállami eljárásokkal kapcsolatos információkat és ítélkezési gyakorlatot elérhetővé kell tenni egy olyan központi platformon, mint a SIRIUS projekt vagy az Európai Igazságügyi Hálózat, lehetővé téve az ugyanazon vagy hasonló kérdések kapcsán összegyűjtött tapasztalatok és szakértelem kihasználását. Az ilyen információk központi platformon való rendelkezésre állása nem akadályozhatja meg adott esetben a harmadik országgal folytatott újbóli konzultációt.
- (78) Annak értékelésekor, hogy egymással ütköző kötelezettségek állnak-e fenn, az illetékes bíróságnak meg kell állapítania, hogy a harmadik ország joga alkalmazandó-e, és ha igen, a harmadik ország joga tiltja-e az érintett adatok közlését. Amennyiben az illetékes bíróság azt állapítja meg, hogy a harmadik ország joga tiltja az érintett adatok közlését, e bíróságnak döntenie kell arról, hogy fenntartja vagy megszünteti-e a közlésre kötelező európai határozatot számos elem mérlegelésével, amelyek célja az, hogy meggyőződjön a két érintett joghatósági terület valamelyikével fennálló kapcsolat erősségéről, az adatok beszerzéséhez, illetve ehelyett az azok közlésének megakadályozásához fűződő érdekekről, valamint annak lehetséges következményeiről, ha a címzett vagy a szolgáltató eleget tesz a határozatnak. Az értékelés során különös fontosságot és nagy súlyt kell tulajdonítani az alapvető jogok harmadik ország vonatkozó joga által biztosított védelmének, valamint az egyéb alapvető érdekeknek, így például a harmadik ország nemzetbiztonsági érdekeinek, valamint annak, hogy milyen mértékben kapcsolódik a büntetőügy az egyik vagy a másik joghatósághoz. Amennyiben a bíróság úgy dönt, hogy megszünteti a határozatot, erről tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot és a címzettet. Amennyiben az illetékes bíróság azt állapítja meg, hogy a határozatot fenn kell tartani, erről tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot és a címzettet, és e címzettnek folytatnia kell a határozat teljesítését. A kibocsátó hatóságnak tájékoztatnia kell a végrehajtó hatóságot a felülvizsgálati eljárás kimeneteléről.
- (79) A KKEHT teljesítésére vonatkozóan ebben a rendeletben rögzített feltételeket szintén alkalmazni kell a harmadik ország jogából származó egymással ütköző kötelezettségek esetében. Ezért a bírósági felülvizsgálat során, amennyiben a közlésre kötelező európai határozatnak való megfelelés akadályozná a szolgáltatókat abban, hogy egy harmadik ország jogából származó jogi kötelezettségnek megfeleljenek, az e határozatban kért adatokat meg kell őrizni. Amennyiben a bírósági felülvizsgálatot követően az illetékes bíróság úgy határoz, hogy megszüntet egy közlésre kötelező európai határozatot, lehetővé kell tenni egy megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátását, lehetővé téve a kibocsátó hatóság számára, hogy más csatornákon, például a kölcsönös jogsegély révén kérje az adatok közlését.
- (80) Fontos, hogy minden olyan személynek, akinek adatait nyomozások vagy büntetőeljárások során kikérlik, rendelkezésre álljon hatékony jogorvoslat, a Charta 47. cikkével összhangban. E követelménynek megfelelően és a nemzeti joggal összhangban rendelkezésre álló további jogorvoslati lehetőségek sérelme nélkül, bármely személy, akinek adatait közlésre kötelező európai határozat révén kikérték, hatékony jogorvoslatra jogosult az említett határozattal szemben. Amennyiben ez a személy gyanúsított vagy vádlott, úgy hatékony jogorvoslatra jogosult azon büntetőeljárás során, amelyben az adatokat bizonyítékként felhasználják. A hatékony jogorvoslathoz való jogot a kibocsátó állam bírósága előtt annak nemzeti jogával összhangban kell gyakorolni és annak magában kell foglalnia az intézkedés jogszerűsége megtámadásának lehetőségét, beleértve annak szükségességét és arányosságát, nem sértve az alapvető jogokra vonatkozóan a végrehajtó államban biztosított garanciákat, sem a nemzeti joggal összhangban rendelkezésre álló további jogorvoslati lehetőségeket. E rendelet nem korlátozhatja egy határozat jogszerűsége megtámadásának lehetséges indokait. Az e rendeletben rögzített, hatékony jogorvoslathoz való jog nem érinti az (EU) 2016/679 rendelet és az (EU) 2016/680 irányelv szerinti jogorvoslatok igénybevételéhez való jogot. A nemzeti jog szerinti jogorvoslati lehetőségekről kellő időben tájékoztatást kell nyújtani, és biztosítani kell azok hatékony gyakorlását.

- (81) Megfelelő csatornákat kell kialakítani annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi fél hatékonyan együttműködhessen digitális eszközök útján egy decentralizált informatikai rendszeren keresztül, amely lehetővé teszi az ügyekkel kapcsolatos formanyomtatványok, adatok és információk gyors, közvetlen, interoperábilis, fenntartható, megbízható és biztonságos, határokon átnyúló elektronikus cseréjét.
- (82) Az illetékes hatóságok, illetve a szolgáltatók kijelölt telephelyei vagy e rendelet szerinti jogi képviselői közötti hatékony és biztonságos írásbeli kommunikáció lehetővé tétele érdekében e kijelölt telephelyeket vagy jogi képviselőket elektronikus hozzáférési eszközökkel kell ellátni a tagállamok által működtetett decentralizált informatikai rendszer részét képező nemzeti informatikai rendszerekhez.
- (83) A decentralizált informatikai rendszernek a tagállamok és az uniós ügynökségek és szervek informatikai rendszereiből, valamint kölcsönösen átjárható hozzáférési pontokból kell állnia, amelyeken keresztül ezek az informatikai rendszerek összekapcsolódnak. A decentralizált informatikai rendszer hozzáférési pontjainak az (EU) 2022/850 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁴⁾ létrehozott e-CODEX rendszeren kell alapulniuk.
- (84) Azon szolgáltatók számára, amelyek az elektronikus bizonyítékok iránti kérelmekkel kapcsolatos információk és adatok cseréje céljából egyedi informatikai megoldásokat alkalmaznak, a decentralizált informatikai rendszerekhez való hozzáférést egy közös adatsere-szabvány révén automatizált eszközökkel kell biztosítani.
- (85) Főszabályként az illetékes hatóságok közötti, illetve az illetékes hatóságok és a kijelölt telephelyek vagy jogi képviselők közötti minden írásbeli kommunikációnak a decentralizált informatikai rendszeren keresztül kell történnie. Alternatív eszközök használatát csak akkor szabad lehetővé tenni, ha a decentralizált informatikai rendszer használata nem lehetséges, például konkrét igazságügyi szakértői követelmények miatt, vagy mert a továbbküldendő adatok volumenét technikai kapacitásbeli korlátok akadályozzák, vagy mert egy sürgős esetben egy másik, a decentralizált informatikai rendszerhez nem kapcsolódó telephellyel kell kapcsolatba lépni. Ilyen esetekben a továbbítást a legmegfelelőbb alternatív eszköz útján kell végrehajtani, figyelembe véve a gyors, biztonságos és megbízható információcsere biztosításának szükségességét.
- (86) Annak érdekében, hogy a decentralizált informatikai rendszer az e rendelet szerinti írásbeli kommunikáció teljes körű nyilvántartását tartalmazza, az alternatív eszközökkel végzett továbbításokat indokolatlan késedelem nélkül rögzíteni kell a decentralizált informatikai rendszerben.
- (87) Fontolóra kell venni a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁵⁾ foglalt, a hitelesség biztosítására szolgáló mechanizmusok használatát.
- (88) A szolgáltatókat, különösen a kis- és középvállalkozásokat nem terhelhetik aránytalan költségek a decentralizált informatikai rendszer létrehozásával és működtetésével kapcsolatban. A referenciaalkalmazás létrehozásának, karbantartásának és fejlesztésének részeként a Bizottságnak ezért olyan webalapú interfészt is rendelkezésre kell bocsátania, amely lehetővé teszi a szolgáltatók számára, hogy biztonságosan kommunikáljanak a hatóságokkal anélkül, hogy saját külön infrastruktúrát kellene létrehozniuk a decentralizált informatikai rendszerhez való hozzáférés érdekében.
- (89) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy nemzeti informatikai rendszer helyett a Bizottság által fejlesztett szoftvert, azaz a referenciaalkalmazás-szoftvert használják. E referenciaalkalmazás-szoftvert moduláris alapon kell kialakítani, vagyis azoktól az e-CODEX rendszerkomponensektől külön kell csomagolni és rendelkezésre bocsátani, amelyek a szoftvernek a decentralizált informatikai rendszerhez való csatlakoztatásához szükségesek. E kialakításnak lehetővé kell tennie, hogy a tagállamok a határokon átnyúló használat céljából újra felhasználhassák vagy továbbfejleszthessék az e célra szolgáló meglévő nemzeti igazságügyi kommunikációs infrastruktúrájukat.
- (90) A referenciaalkalmazás-szoftver létrehozásáért, karbantartásáért és fejlesztéséért a Bizottság felelős. A Bizottságnak az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁶⁾, az (EU) 2016/679 rendeletben és az (EU) 2016/680 irányelvben meghatározott adatvédelmi követelményeknek és elveknek – különösen a beépített és alapértelmezett adatvédelem, valamint a magas szintű kiberbiztonság elvének – megfelelően kell megterveznie, kifejlesztenie és karbantartania a referenciaalkalmazás-szoftvert. Fontos, hogy a referenciaalkalmazás-szoftver megfelelő technikai intézkedéseket is magában foglaljon, és lehetővé tegye a megfelelő szintű biztonság és interoperabilitás biztosításához szükséges szervezeti intézkedések meghozatalát.

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/850 rendelete (2022. május 30.) a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén történő, határokon átnyúló elektronikus adatcserére szolgáló számítógépes rendszerről (e-CODEX-rendszer) és az (EU) 2018/1726 rendelet módosításáról (HL L 150., 2022.6.1., 1. o.).

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (91) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁷⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (92) A decentralizált informatikai rendszeren keresztül végzett vagy abban rögzített adatcserék esetében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy nemzeti portáljukon keresztül statisztikai adatokat gyűjtsenek az e rendelet szerinti nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeik teljesítése érdekében.
- (93) E rendelet kimeneteinek, eredményeinek és hatásainak nyomon követése érdekében a Bizottságnak a tagállamoktól beszerzett adatok alapján éves jelentést kell közzétennie az előző naptári évről. E célból a tagállamoknak átfogó statisztikákat kell gyűjteniük és a Bizottság rendelkezésére bocsátaniuk e rendelet különböző vonatkozásairól a kért adatok típusa szerint, a címzettek szerint, valamint aszerint, hogy sürgős esetről volt-e szó vagy sem.
- (94) Az előre lefordított és egységesített formanyomtatványok használata megkönnyítené az e rendelet szerinti együttműködést és információcserét, lehetővé téve a gyorsabb és hatékonyabb, felhasználóbarát módon történő kommunikációt. Az ilyen formanyomtatványok csökkentenék a fordítási költségeket és hozzájárulnának a magas színvonalú kommunikációhoz. A válasz-formanyomtatványok ehhez hasonlóan lehetővé tennék az egységesített információcserét, különösen akkor, ha a szolgáltatók nem képesek a megfelelésre, mivel a felhasználói fiók nem létezik vagy nem állnak rendelkezésre adatok. Az e rendeletben előírt formanyomtatványok szintén megkönnyítenék a statisztikai adatok gyűjtését.
- (95) Annak érdekében, hogy hatékonyan lehessen kezelni a KKEHT-k és az MKEHT-k formanyomtatványainak tartalma, illetve egy KKEHT vagy egy MKEHT teljesítésének kivitelezhetetlenségéről szóló tájékoztatásra, a megőrzésre kötelező európai határozatot követően egy közlés iránti kérelem kibocsátásának megerősítésére és az elektronikus bizonyítékok megőrzésének meghosszabbítására használandó formanyomtatványok tartalmának javítása iránti esetleges igényt, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az e rendeletben előírt formanyomtatványok módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽²⁸⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (96) Ez a rendelet nem érintheti az olyan bizonyítékgyűjtésről szóló uniós és más nemzetközi eszközöket, megállapodásokat és egyezményeket, amely e rendelet hatálya alá tartozik. A tagállami hatóságoknak a szóban forgó ügy céljára leginkább alkalmas eszközt kell választaniuk. Egyes esetekben előnyben részesíthetik az uniós és más nemzetközi eszközök, megállapodások és egyezmények alkalmazását, amikor különböző típusú nyomozási cselekményeket kérnek egy másik tagállamtól, amely cselekmények nem korlátozódnak elektronikus bizonyítékok közlésére. A tagállamoknak legkésőbb három évvel e rendelet hatálybalépését követően értesíteniük kell a Bizottságot az e rendeletben említett olyan meglévő eszközökről, megállapodásokról és egyezményekről, amelyet továbbra is alkalmazni fognak. A tagállamoknak ezenkívül három hónapon belül értesíteniük kell a Bizottságot bármely új, e rendeletben említettek szerinti megállapodás vagy egyezmény aláírásáról.
- (97) A technológiai fejlődés miatt néhány év elteltével új kommunikációs eszközök válhatnak uralkodóvá, vagy e rendelet alkalmazása során hézagok merülhetnek fel. Ennélfogva fontos rendelkezni e rendelet alkalmazásának értékeléséről.
- (98) A Bizottságnak el kell végeznie e rendelet értékelését, amelynek az eredményesség, a hatékonyság, a relevancia, a koherencia és az uniós hozzáadott érték öt kritériumán kell alapulnia; ez az értékelés kell, hogy képezze a lehetséges jövőbeli intézkedések hatásvizsgálatának alapját. Az értékelő jelentésnek tartalmaznia kell e rendelet alkalmazásának és a célkitűzései tekintetében elért eredményeknek az értékelését, valamint e rendelet alapvető jogokra gyakorolt hatásának értékelését. A Bizottságnak rendszeresen információkat kell gyűjtenie annak érdekében, hogy tájékoztatást nyújtson e rendelet értékeléséhez.

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁸⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (99) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az elektronikus bizonyítékok határokon keresztül történő biztosításának és beszerzésének javítását annak határokon átnyúló jellege miatt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (100) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (101) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (102) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2019. november 6-án véleményt ⁽²⁹⁾ nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

(1) E rendelet megállapítja azokat a szabályokat, amelyek alapján egy tagállami hatóság a büntetőeljárásban közlésre kötelező európai határozatot vagy megőrzésre kötelező európai határozatot bocsáthat ki, és ezáltal arra kötelezhet egy, az Unióban szolgáltatásokat kínáló és egy másik tagállamban letelepedett vagy – ha nem letelepedett – ott jogi képviselő által képviselt szolgáltatót, hogy az adatok helyétől függetlenül közöljön vagy őrizzen meg elektronikus bizonyítékokat.

Ez a rendelet nem érinti a nemzeti hatóságok azon hatáskörét, hogy a területükön letelepedett vagy képvisellel rendelkező szolgáltatókhoz forduljanak annak biztosítása céljából, hogy azok tegyenek eleget az első albekezdésben említettekhez hasonló nemzeti rendelkezéseknek.

(2) A közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátását kérheti gyanúsított vagy vádlott is, vagy az ő nevében eljáró ügyvéd a nemzeti büntető eljárásjoggal összhangban alkalmazandó, védelemhez való jogok keretében.

(3) E rendelet nem módosítja a Chartában és az EUSZ 6. cikkében foglalt alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget, és nem érinti a bűnüldöző hatóságokra vagy az igazságügyi hatóságokra e tekintetben alkalmazandó kötelezettségeket. Ezt a rendeletet az alapelvek, különösen a véleménynyilvánítás szabadsága és az információszabadság, ezen belül a tömegtájékoztatás szabadsága és sokszínűsége, a magán- és családi élet tiszteletben tartása, a személyes adatok védelme, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jog sérelme nélkül kell alkalmazni.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet az Unióban szolgáltatást kínáló szolgáltatókra alkalmazandó.

(2) Közlésre kötelező európai határozat és megőrzésre kötelező európai határozat kizárólag büntetőeljárás keretében és céljából bocsátható ki, valamint büntetőeljárást követően legalább négy hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonnással járó intézkedés végrehajtása céljából, amelyet nem a terhelt távollétében hozott határozattal szabtak ki, olyan esetekben, amikor az elítélt megszökött az igazságszolgáltatás elől. Az ilyen határozatok olyan eljárásban is kibocsáthatók, amelyek olyan bűncselekményre vonatkoznak, amely miatt a kibocsátó államban jogi személy vonható felelősségre, illetve büntethető.

(3) Közlésre kötelező európai határozatok és megőrzésre kötelező európai határozatok kizárólag az Unióban kínált, a 3. cikk 3. pontjában említett szolgáltatásokra vonatkozó adatok tekintetében bocsáthatók ki.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó azon eljárásokra, amelyek kezdeményezésének célja kölcsönös jogsegély nyújtása egy másik tagállamnak vagy egy harmadik országnak.

⁽²⁹⁾ HL C 32., 2020.1.31., 11. o.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „közlésre kötelező európai határozat”: valamely tagállam igazságügyi hatósága által a 4. cikk (1), (2), (4) és (5) bekezdésével összhangban kibocsátott vagy hitelesített, elektronikus bizonyíték közlését elrendelő határozat, amelynek címzettje egy, az Unióban szolgáltatásokat kínáló szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője, amennyiben e kijelölt telephely vagy jogi képviselő olyan másik tagállamban található, amelyre nézve e rendelet kötelező;
2. „megőrzésre kötelező európai határozat”: valamely tagállam igazságügyi hatósága által a 4. cikk (3), (4) és (5) bekezdésével összhangban kibocsátott vagy hitelesített, közlésre irányuló későbbi kérelem céljából elektronikus bizonyítékok megőrzését elrendelő határozat, amelynek címzettje egy, az Unióban szolgáltatásokat kínáló szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője, amennyiben e kijelölt telephely vagy jogi képviselő olyan másik tagállamban található, amelyre nézve e rendelet kötelező;
3. „szolgáltató”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a következő szolgáltatáskategóriák közül egyet vagy többet nyújt, a 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁰⁾ 2. cikke 2. pontjának b) alpontjában említett pénzügyi szolgáltatások kivételével:
 - a) az (EU) 2018/1972 irányelv 2. cikke 4. pontjának fogalommeghatározása szerinti elektronikus hírközlési szolgáltatások;
 - b) internetes doménnév- és IP-szám-szolgáltatások, például IP-címek kiosztása, doménnév-nyilvántartási szolgáltatások, doménnév-nyilvántartói szolgáltatások és doménnevekhez kapcsolódó titkosítási és proxyszolgáltatások;
 - c) az információs társadalomnak az (EU) 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említettek szerinti egyéb olyan szolgáltatásai, amelyek:
 - i. lehetővé teszik felhasználóik számára az egymással való kommunikációt; vagy
 - ii. lehetővé teszik adatok tárolását vagy más módon történő kezelését azon felhasználók nevében, akiknek a szolgáltatást nyújtják, feltéve, hogy az adattárolás meghatározó eleme a felhasználó részére nyújtott szolgáltatásnak;
4. „szolgáltatásokat kínál az Unióban”:
 - a) egy tagállamban természetes vagy jogi személyek számára lehetővé teszi a 3. pontban felsorolt szolgáltatások igénybe vételét; valamint
 - b) konkrét ténybeli kritériumokon alapuló érdemi kapcsolat áll fenn az a) pontban említett tagállammal; úgy kell tekinteni, hogy az ilyen érdemi kapcsolat fennáll, ha a szolgáltatónak az említett tagállamban van telephelye, vagy ilyen telephely hiányában akkor, ha egy vagy több tagállamban jelentős számú felhasználó található, vagy ha a tevékenységek egy vagy több tagállamot céloznak;
5. „telephely”: olyan jogalany, amely valamely gazdasági tevékenységet határozatlan ideig ténylegesen végez egy olyan állandó infrastruktúrán keresztül, ahonnan a szolgáltatásokat nyújtják vagy a gazdasági tevékenységet irányítják;
6. „kijelölt telephely”: az (EU) 2023/1544 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében és 3. cikkének (1) bekezdésében említett célokból, az említett irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogi eszközben részt vevő valamely tagállamban letelepedett szolgáltató által írásban kijelölt, jogi személyiséggel rendelkező telephely;
7. „jogi képviselő”: az (EU) 2023/1544 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében és a 3. cikkének (1) bekezdésében említett célokból, az említett irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogi eszközben részt vevő valamely tagállamban nem letelepedett szolgáltató által írásban kinevezett természetes vagy jogi személy;
8. „elektronikus bizonyíték”: a szolgáltató által vagy a szolgáltató nevében a közlésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (KKEHT) vagy a megőrzésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (MKEHT) kézhezvételének időpontjában elektronikus formában tárolt előfizetői adatok, forgalmi adatok vagy tartalmi adatok;

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

9. „előfizetői adatok”: a szolgáltató birtokában lévő, a szolgáltatásaira vonatkozó előfizetéssel kapcsolatos adatok, amelyek a következőkre vonatkoznak:
- a) az előfizető vagy ügyfél személyazonossága, mint a megadott név, születési idő, postai vagy földrajzi cím, számlázási és fizetési adatok, telefonszám vagy e-mail-cím;
 - b) a szolgáltatás típusa és tartama, beleértve a technikai adatokat, a kapcsolódó technikai intézkedéseket vagy az előfizető vagy ügyfél által a kezdeti regisztrálás vagy aktiválás időpontjában használt vagy részére biztosított interfészeket azonosító adatokat és a szolgáltatás igénybevételének érvényesítésére vonatkozó adatokat, kivéve a felhasználó által megadott vagy a felhasználó kérésére létrehozott jelszavakat vagy más, a jelszó helyett használt hitelesítési eszközöket;
10. „kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok”: IP-címek és szükség esetén a megfelelő forrásportok és időbélyegző, azaz a dátum és az időpont vagy ezen azonosítókkal technikailag egyenértékű adatok és a kapcsolódó információk, amennyiben a bűnüldöző hatóságok vagy az igazságügyi hatóságok azokat egy adott nyomozás során kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kérik;
11. „forgalmi adatok”: a szolgáltató által kínált szolgáltatás nyújtására vonatkozó, az előfizetői adatoktól eltérő olyan adatok, amelyek az ilyen szolgáltatással kapcsolatos kontextusra vonatkozó vagy kiegészítő információt szolgáltatnak, és amelyek a szolgáltató informatikai rendszerében keletkeznek vagy kerülnek kezelésre, mint például egy üzenet vagy más típusú interakció forrása és címzettje, a készülék hollétére, dátum, időpont, időtartam, méret, útvonal, formátum, a használt protokoll és a tömörítés típusa, valamint egyéb elektronikus hírközlési metaadatok és a felhasználó szolgáltatáshoz való hozzáférése vonatkozó munkamenet kezdetére és befejezésére vonatkozó kapcsolódó adatok, például a használat dátuma és időpontja, illetve a szolgáltatásba való belépés és az onnan való kilépés időpontja;
12. „tartalmi adatok”: bármely, az előfizetői adatoktól és forgalmi adatoktól eltérő, digitális formátumú adat, például szöveg, beszéd, videók, képek és hang;
13. „információs rendszer”: a 2013/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³¹⁾ 2. cikke a) pontjának fogalom meghatározása szerinti információs rendszer;
14. „kibocsátó állam”: az a tagállam, amelyben a közlésre kötelező európai határozatot vagy a megőrzésre kötelező európai határozatot kibocsátják;
15. „kibocsátó hatóság”: a kibocsátó államban az az illetékes hatóság, amely a 4. cikkel összhangban közlésre kötelező európai határozatot vagy megőrzésre kötelező európai határozatot bocsáthat ki;
16. „végrehajtó állam”: az a tagállam, amelyben a kijelölt telephely letelepedett, illetve ahol a jogi képviselő lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, és amelynek a közlésre kötelező európai határozatot és a KKEHT-t vagy a megőrzésre kötelező európai határozatot és az MKEHT-t a kibocsátó hatóság továbbítja e rendelettel összhangban értesítés vagy végrehajtás céljából;
17. „végrehajtó hatóság”: a végrehajtó államban az a hatóság, amely az adott állam nemzeti jogával összhangban hatáskörrel rendelkezik a kibocsátó hatóság által e rendelettel összhangban értesítés vagy végrehajtás céljából továbbított, közlésre kötelező európai határozat és KKEHT vagy megőrzésre kötelező európai határozat és MKEHT átvételére;
18. „sürgős eset”: olyan helyzet, amelyben valamely személy életét, testi épségét vagy biztonságát, vagy a 2008/114/EK irányelv 2. cikkének a) pontjának fogalom meghatározása szerinti kritikus infrastruktúrát érintő közvetlen veszély áll fenn, amennyiben az ilyen kritikus infrastruktúra zavara vagy megsemmisülése közvetlen veszélyt jelentene egy személy életére, testi épségére vagy biztonságára, többek között a lakosságnak nyújtott alapvető ellátások vagy az állam alapvető funkciói gyakorlásának súlyos károsodása révén;
19. „adatkezelő”: az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 7. pontjának fogalom meghatározása szerinti adatkezelő;
20. „adatfeldolgozó”: az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 8. pontjának fogalom meghatározása szerinti adatfeldolgozó;

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 218., 2013.8.14., 8. o.).

21. „decentralizált informatikai rendszer”: az egyes tagállamok, uniós ügynökségek vagy szervek felelőssége mellett és irányítása alatt működő informatikai rendszerekből és interoperábilis hozzáférési pontokból álló hálózat, amely lehetővé teszi az információk biztonságos és megbízható módon történő, határokon átnyúló cseréjét.

II. FEJEZET

KÖZLÉSRE KÖTELEZŐ EURÓPAI HATÁROZAT, MEGŐRZÉSRE KÖTELEZŐ EURÓPAI HATÁROZAT ÉS TANÚSÍTVÁNYOK

4. cikk

Kibocsátó hatóság

(1) Közlésre kötelező európai határozatot előfizetői adatok beszerzése céljából vagy a 3. cikk 10. pontjának fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok beszerzése céljából kizárólag az alábbiak bocsáthatnak ki:

- a) az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész; vagy
- b) bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott és az érintett ügyben a büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljáró illetékes hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik a bizonyítékgyűjtés elrendelésére; ebben az esetben a közlésre kötelező európai határozatot – miután megvizsgálták, hogy megfelel-e a közlésre kötelező európai határozat kibocsátására vonatkozóan e rendeletben meghatározott feltételeknek – egy kibocsátó állambeli bírónak, bíróságnak, nyomozási bírónak vagy ügyésznek kell hitelesítenie.

(2) Közlésre kötelező európai határozatot forgalmi adatok beszerzése céljából – a 3. cikk 10. pontjának fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok kivételével –, valamint tartalmi adatok beszerzése céljából kizárólag az alábbiak bocsáthatnak ki:

- a) az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság vagy nyomozási bíró; vagy
- b) bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott és az érintett ügyben a büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljáró illetékes hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik a bizonyítékgyűjtés elrendelésére; ebben az esetben a közlésre kötelező európai határozatot – miután megvizsgálták, hogy megfelel-e a közlésre kötelező európai határozat kibocsátására vonatkozóan e rendeletben meghatározott feltételeknek – egy kibocsátó állambeli bírónak, bíróságnak vagy nyomozási bírónak kell hitelesítenie.

(3) Bármely kategóriájú adatra vonatkozó, megőrzésre kötelező európai határozatot kizárólag az alábbiak bocsáthatnak ki:

- a) az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész; vagy
- b) bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott és az érintett ügyben a büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljáró illetékes hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik a bizonyítékgyűjtés elrendelésére; ebben az esetben a megőrzésre kötelező európai határozatot – miután megvizsgálták, hogy megfelel-e a megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátására vonatkozóan e rendeletben meghatározott feltételeknek – egy kibocsátó állambeli bírónak, bíróságnak, nyomozási bírónak vagy ügyésznek kell hitelesítenie.

(4) Amennyiben egy közlésre kötelező európai határozatot vagy egy megőrzésre kötelező európai határozatot egy igazságügyi hatóság az (1) bekezdés b) pontja, a (2) bekezdés b) pontja vagy a (3) bekezdés b) pontja alapján hitelesített, e hatóság szintén kibocsátó hatóságnak tekinthető a KKEHT és az MKEHT továbbítása szempontjából.

(5) A 3. cikk 18. pontjának fogalommeghatározása szerinti, érvényesen megállapított sürgős esetekben az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában és (3) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóságok kivételesen kibocsáthatnak közlésre kötelező európai határozatot az előfizetői adatokra vagy a 3. cikk 10. pontjának fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokra vonatkozóan, vagy megőrzésre kötelező európai határozatot az érintett határozat előzetes hitelesítése nélkül, amennyiben a hitelesítés nem szerezhető be időben, és ha az említett hatóságok hasonló belföldi ügyben előzetes hitelesítés nélkül is kibocsáthatnak határozatot. A kibocsátó hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül, legkésőbb 48 órán belül kérnie kell az érintett határozat utólagos hitelesítését. Amennyiben az érintett határozat utólagos hitelesítésére nem kerül sor, a kibocsátó hatóság haladéktalanul visszavonja a határozatot, és az esetlegesen beszerzett adatokat törli vagy más módon korlátozza azok felhasználását.

(6) Minden tagállam kijelölhet egy vagy több központi hatóságot, amely felelős a KKEHT-k és az MKEHT-k, a közlésre kötelező európai határozatok és a megőrzésre kötelező európai határozatok és az értesítések adminisztratív továbbításáért, az adatok és értesítések fogadásáért, valamint az ilyen tanúsítványokkal vagy határozatokkal kapcsolatos egyéb hivatalos levelezések továbbításáért.

5. cikk

A közlésre kötelező európai határozat kibocsátásának feltételei

- (1) A kibocsátó hatóság csak akkor bocsáthat ki közlésre kötelező európai határozatot, ha fennállnak az e cikkben meghatározott feltételek.
- (2) A közlésre kötelező európai határozatnak a 2. cikk (3) bekezdésében említett eljárás céljával arányosnak és szükségesnek kell lennie, figyelembe véve a gyanúsítottat vagy a vádlottat megillető jogokat, és csak akkor bocsátható ki, ha egy hasonló belföldi ügyben, azonos feltételek mellett hasonló határozatot lehetett volna kibocsátani.
- (3) Az előfizetői adatok beszerzésére vagy a 3. cikk 10. pontjának fogalom meghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok beszerzésére irányuló, közlésre kötelező európai határozat kibocsátására sor kerülhet bármilyen bűncselekmény vonatkozásában, valamint büntetőeljárást követően legalább négy hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából, amelyet nem a terhelt távollétében hozott határozattal szabtak ki, olyan esetekben, amikor az elítélt megszökött az igazságszolgáltatás elől.
- (4) Közlésre kötelező európai határozat forgalmi adatok beszerzése céljából – az e rendelet 3. cikke 10. pontjának fogalom meghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok kivételével –, valamint tartalmi adatok beszerzése céljából kizárólag az alábbi esetekben bocsátható ki:
- a) olyan bűncselekmények, amelyek büntetési tételének felső határa a kibocsátó államban legalább három év szabadságvesztés; vagy
 - b) az alábbi bűncselekmények, ha azokat részben vagy egészben információs rendszer felhasználásával követték el:
 - i. az (EU) 2019/713 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³²⁾ 3–8. cikkében meghatározott bűncselekmények;
 - ii. a 2011/93/EU irányelv 3–7. cikkében meghatározott bűncselekmények;
 - iii. a 2013/40/EU irányelv 3–8. cikkében meghatározott bűncselekmények;
 - c) az (EU) 2017/541 irányelv 3–12. és 14. cikkében meghatározott bűncselekmények;
 - d) az e bekezdés a), b) és c) pontjában említett bűncselekmények, a büntetőeljárást követően legalább négy hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából, amelyet nem a terhelt távollétében hozott határozattal szabtak ki olyan esetekben, amikor az elítélt megszökött az igazságszolgáltatás elől.
- (5) A közlésre kötelező európai határozatnak tartalmaznia kell a következő információkat:
- a) a kibocsátó hatóság és – adott esetben – a hitelesítő hatóság;
 - b) a közlésre kötelező európai határozat 7. cikkben említettek szerinti címzettje;
 - c) a felhasználó, kivéve, ha a határozat kizárólagos célja a felhasználó azonosítása, vagy bármely más egyedi azonosító, például felhasználónév, belépési azonosító vagy fióknév, amellyel a kért adatok azonosíthatók;
 - d) a kért adat kategóriája a 3. cikk 9.–12. pontjában meghatározottak szerint;
 - e) adott esetben a közölni kért adatok időtartománya;
 - f) a kibocsátó állam büntetőjogának alkalmazandó rendelkezései;
 - g) a 3. cikk 18. pontjának fogalom meghatározása szerinti sürgős esetekben a sürgősséget kellően indokló okok;
 - h) olyan esetekben, amikor a közlésre kötelező európai határozat közvetlen címzettje az a szolgáltató, amely az adatkezelő nevében tárolja vagy más módon kezeli az adatokat, annak megerősítése, hogy az e cikk (6) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek;
 - i) az annak megállapítására szolgáló indokok, hogy a közlésre kötelező európai határozat megfelel a szükségesség és az arányosság e cikk (2) bekezdése szerinti feltételeinek;
 - j) az ügy összefoglaló leírása.

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/713 irányelve (2019. április 17.) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel elkövetett csalás és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök hamisítása elleni küzdelemről, valamint a 2001/413/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 123., 2019.5.10., 18. o.).

(6) A közlésre kötelező európai határozatot az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban adatkezelőként eljáró szolgáltatónak kell címezni.

Kivételes esetben a közlésre kötelező európai határozat címezhető közvetlenül annak a szolgáltatónak, amely az adatkezelő nevében az adatokat tárolja vagy más módon kezeli, amennyiben:

- a) az adatkezelőt a kibocsátó hatóság észszerű erőfeszítései ellenére sem lehet azonosítani; vagy
- b) az adatkezelőnek való címzés hátrányos lehet a nyomozásra nézve.

(7) Az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban az adatokat az adatkezelő nevében tároló vagy egyéb módon kezelő adatfeldolgozó tájékoztatja az adatkezelőt az adatok közléséről, kivéve, ha a kibocsátó hatóság felkérte a szolgáltatót, hogy mindaddig tartózkodjon az adatkezelő tájékoztatásától, amíg az szükséges és arányos, annak érdekében, hogy ne akadályozza a vonatkozó büntetőeljárást. Ebben az esetben a kibocsátó hatóságnak az ügyiratban fel kell tüntetnie az adatkezelő késedelmes tájékoztatásának okait. A KKEHT-t egy rövid indoklással is ki kell egészíteni.

(8) Amennyiben az adatokat a szolgáltató által valamely hatóságnak biztosított infrastruktúra részeként tárolják vagy más módon kezelik, közlésre kötelező európai határozat kibocsátására csak akkor kerülhet sor, ha az a hatóság, amely számára az adatokat tárolják vagy más módon kezelik, a kibocsátó államban található.

(9) Azokban az esetekben, amikor a szolgáltató a kibocsátó állam joga szerint szakmai titoktartási kötelezettség által védett adatokat titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakemberek (a továbbiakban: titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakember) részére azok szakmai minőségében biztosított infrastruktúra részeként tárolja vagy más módon kezeli, közlésre kötelező európai határozat csak forgalmi adatok – kivéve a 3. cikk 10. pontjának fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – beszerzése vagy tartalmi adatok beszerzése céljából bocsátható ki a következő esetekben:

- a) ha a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakember lakóhelye a kibocsátó államban található;
- b) ha a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakembernek való címzés hátrányosan érintheti a nyomozást; vagy
- c) ha a titoktartási kötelezettségtől az alkalmazandó joggal összhangban eltekintettek.

(10) Amennyiben a kibocsátó hatóság okkal feltételezheti, hogy a közlésre kötelező európai határozat útján kért forgalmi adatokat – kivéve a 3. cikk 10. pontjának fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – vagy tartalmi adatokat a végrehajtó állam joga szerint mentességek vagy kiváltságok védik, vagy hogy az említett adatok az adott államban a sajtószabadsággal vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos büntetőjogi felelősség megállapítására és korlátozására vonatkozó szabályok hatálya alá tartoznak, a kibocsátó hatóság a közlésre kötelező európai határozat kibocsátása előtt felvilágosítást kérhet, többek között a végrehajtó állam illetékes hatóságaival folytatott konzultáció révén, akár közvetlenül, akár az Eurojust vagy az Európai Igazságügyi Hálózat útján.

A kibocsátó hatóság nem bocsát ki közlésre kötelező európai határozatot, ha azt állapítja meg, hogy a kért forgalmi adatokat – kivéve a 3. cikk 10. pontjának fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – vagy tartalmi adatokat a végrehajtó állam joga alapján biztosított mentességek vagy kiváltságok védik, vagy hogy az említett adatok az adott államban a sajtószabadsággal vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos büntetőjogi felelősség megállapítására és korlátozására vonatkozó szabályok hatálya alá tartoznak.

6. cikk

A megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátásának feltételei

(1) A kibocsátó hatóság csak akkor bocsáthat ki megőrzésre kötelező európai határozatot, ha fennállnak az e cikkben meghatározott feltételek. Az 5. cikk (8) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

(2) A megőrzésre kötelező európai határozatnak szükségesnek és arányosnak kell lennie azon céllal, hogy megakadályozza az adatok eltávolítását, törlését vagy megváltoztatását az ezen adatok közlésére irányuló kölcsönös jogsegély, európai nyomozási határozat (ENYH) vagy közlésre kötelező európai határozat útján történő későbbi kérelem kibocsátása érdekében, figyelembe véve a gyanúsítottat vagy a vádlottat megillető jogokat.

(3) Megőrzésre kötelező európai határozat kibocsátására bármilyen bűncselekmény esetében sor kerülhet, ha azt egy hasonló belföldi ügyben, azonos feltételek mellett kibocsáthatták volna, valamint büntetőeljárást követően legalább négy hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából, amelyet nem a terhelt távollétében hozott határozattal szabtak ki, olyan esetekben, amikor az elítélt megszökött az igazságszolgáltatás elől.

- (4) A megőrzésre kötelező európai határozatnak tartalmaznia kell a következő információkat:
- a) a kibocsátó hatóság és – adott esetben – a hitelesítő hatóság;
 - b) a megőrzésre kötelező európai határozat 7. cikkben említettek szerinti címzettje;
 - c) a felhasználó, kivéve ha a határozat kizárólagos célja a felhasználó azonosítása, vagy bármely más egyedi azonosító, például felhasználónév, belépési azonosító vagy fióknév, amellyel azon adatok azonosíthatók, amelyek megőrzését kéri;
 - d) a kért adat kategóriája a 3. cikk 9–12. pontjának fogalom meghatározása szerint;
 - e) adott esetben megőrizni kért adatok időtartománya;
 - f) a kibocsátó állam büntetőjogának alkalmazandó rendelkezései;
 - g) az annak megállapítására szolgáló indokok, hogy a megőrzésre kötelező európai határozat megfelel a szükségesség és az arányosság e cikk (2) bekezdése szerinti feltételeinek.

7. cikk

A közlésre kötelező európai határozat és a megőrzésre kötelező európai határozat címzettjei

- (1) A közlésre kötelező európai határozatokat és a megőrzésre kötelező európai határozatokat közvetlenül az érintett szolgáltató kijelölt telephelyének vagy jogi képviselőjének kell címezni.
- (2) Kivételesen, a 3. cikk 18. pontjának fogalom meghatározása szerinti sürgős esetekben, amennyiben egy szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője a határidőkön belül nem reagál a KKEHT-ra vagy az MKEHT-ra, az említett KKEHT vagy MKEHT kivételesen a szolgáltató bármely más uniós telephelye vagy jogi képviselője részére címezhető.

8. cikk

A végrehajtó hatóság értesítése

- (1) Amennyiben a közlésre kötelező európai határozatot forgalmi adatok – kivéve a 3. cikk 10. pontjának fogalom meghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatokat – beszerzése vagy tartalmi adatok beszerzése céljából bocsátották ki, a kibocsátó hatóság a KKEHT-nak a 9. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban a címzett részére történő továbbításával egyidejűleg értesíti a végrehajtó hatóságot a KKEHT-nak az említett hatósághoz történő továbbítása révén.
- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a határozat kibocsátásának időpontjában a kibocsátó hatóság alapos okkal feltételezi, hogy:
- a) a bűncselekményt a kibocsátó államban követték el, követik el vagy valószínűsíthetően ott követik el; valamint
 - b) annak a személynek a lakóhelye, akinek az adatait kéri, a kibocsátó államban található.
- (3) A KKEHT-nak az e cikk (1) bekezdésében említettek szerint a végrehajtó hatóság részére történő továbbításakor a kibocsátó hatóság adott esetben megad minden olyan további információt, amely szükséges lehet annak értékeléséhez, hogy a 12. cikkel összhangban lehet-e hivatkozni valamely megtagadási okra.
- (4) A végrehajtó hatóság e cikk (1) bekezdésében említett értesítése felfüggesztő hatállyal bír a címzett 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeire, kivéve a 3. cikk 18. pontjának fogalom meghatározása szerinti sürgős esetekben.

9. cikk

A közlésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (KKEHT) és a megőrzésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (MKEHT)

- (1) A közlésre kötelező európai határozatot, illetve a megőrzésre kötelező európai határozatot a 7. cikkben meghatározott címzett részére KKEHT, illetve MKEHT útján kell továbbítani.

A kibocsátó hatóságnak vagy adott esetben a hitelesítő hatóságnak ki kell töltenie az I. mellékletben szereplő KKEHT-t vagy a II. mellékletben szereplő MKEHT-t, alá kell írnia azt és igazolnia kell, hogy tartalma pontos és helytálló.

(2) A KKEHT-nak az 5. cikk (5) bekezdésének a)–h) pontjában felsorolt információkat kell tartalmaznia, ezen belül elegendő információt ahhoz, hogy lehetővé tegye a címzett számára a kibocsátó hatóság és szükség esetén a végrehajtó hatóság azonosítását és annak megkeresését.

Amennyiben a végrehajtó hatóságot értesíteni kell a 8. cikk alapján, az e hatóságnak továbbított KKEHT-nak tartalmaznia kell az 5. cikk (5) bekezdésének a)–j) pontjában felsorolt információkat.

(3) Az MKEHT-nak a 6. cikk (4) bekezdésének a)–f) pontjában felsorolt információkat kell tartalmaznia, ezen belül elegendő információt ahhoz, hogy lehetővé tegye a címzett számára a kibocsátó hatóság azonosítását és annak megkeresését.

(4) Szükség esetén a KKEHT-t és az MKEHT-t le kell fordítani egy a címzett által az (EU) 2023/1544 irányelv 4. cikkében előírtak szerint elfogadott uniós hivatalos nyelvre. Amennyiben a szolgáltató nem határozott meg nyelvet, a KKEHT-t vagy az MKEHT-t azon tagállam valamely hivatalos nyelvére kell lefordítani, ahol a szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője található.

Amennyiben a végrehajtó hatóságot értesíteni kell a 8. cikk alapján, az e hatóságnak továbbítandó KKEHT-t le kell fordítani a végrehajtó állam valamely hivatalos nyelvére vagy az Uniónak az említett állam által elfogadott más hivatalos nyelvére.

10. cikk

A KKEHT teljesítése

(1) A KKEHT kézhezvételét követően a címzett haladéktalanul intézkedik a KKEHT-ban kért adatok megőrzése érdekében.

(2) Amennyiben a végrehajtó hatóságot a 8. cikk alapján értesíteni kell, és e hatóság a KKEHT kézhezvételét követően 10 napon belül nem hivatkozott egyetlen megtagadási okra sem a 12. cikknek megfelelően, a címzett gondoskodik arról, hogy a kért adatokat a 10 napos időszakot követően közvetlenül továbbítsák a KKEHT-ban feltüntetett kibocsátó hatóságnak vagy bűnüldöző hatóságoknak. Amennyiben a végrehajtó hatóság már a 10 napos időszak vége előtt megerősíti a kibocsátó hatóságnak és a címzettnek, hogy nem fog hivatkozni semmilyen megtagadási okra, a címzettnek a megerősítést követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb a 10 napos időszak végén intézkednie kell.

(3) Amennyiben a végrehajtó hatóságot a 8. cikk alapján nem kell értesíteni, a címzett a KKEHT kézhezvételét követően biztosítja, hogy a kért adatokat a KKEHT kézhezvételétől számított legkésőbb 10 napon belül közvetlenül továbbítsák a KKEHT-ban megjelölt kibocsátó hatóságnak vagy bűnüldöző hatóságoknak.

(4) Sürgős esetekben a címzett a kért adatokat indokolatlan késedelem nélkül továbbítja, legkésőbb a KKEHT kézhezvételét követő nyolc órán belül. Amennyiben a végrehajtó hatóságot a 8. cikk alapján értesíteni kell, a végrehajtó hatóság dönthet úgy, hogy ha a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelően megtagadási okra hivatkozik, akkor haladéktalanul, de legkésőbb az értesítés kézhezvételétől számított 96 órán belül értesíti a kibocsátó hatóságot és a címzettet arról, hogy ellenzi az adatok felhasználását, vagy hogy az adatokat csak az általa meghatározott feltételek mellett lehet felhasználni. Amennyiben a végrehajtó hatóság megtagadási okra hivatkozik, és a címzett már továbbította az adatokat a kibocsátó hatóságnak, akkor a kibocsátó hatóság törli az adatokat vagy más módon korlátozza azok felhasználását, vagy ha a végrehajtó hatóság feltételeket határozott meg, akkor a kibocsátó hatóság az adatok felhasználása során eleget tesz ezeknek a feltételeknek.

(5) Amennyiben a címzett kizárólag a KKEHT-ban szereplő információk alapján úgy ítéli meg, hogy a KKEHT teljesítése a végrehajtó állam joga szerint sértheti a mentességeket vagy kiváltságokat, illetve a büntetőjogi felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkozó szabályokat, amelyek a sajtószabadságra vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkoznak, a címzett tájékoztatja a kibocsátó hatóságot és a végrehajtó hatóságot a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával.

Amennyiben a 8. cikk alapján nem került sor a végrehajtó hatóság értesítésére, a kibocsátó hatóság figyelembe veszi az e bekezdés első albekezdésében említett információkat, és saját kezdeményezésére vagy a végrehajtó hatóság kérésére határoz a közlésre kötelező európai határozat visszavonásáról, kiigazításáról vagy fenntartásáról.

Amennyiben a 8. cikk alapján sor került a végrehajtó hatóság értesítésére, a kibocsátó hatóság figyelembe veszi az e bekezdés első albekezdésében említett információkat, és határoz a közlésre kötelező európai határozat visszavonásáról, kiigazításáról vagy fenntartásáról. A végrehajtó hatóság dönthet úgy, hogy a 12. cikkben meghatározott megtagadási okokra hivatkozik.

(6) Amennyiben a címzett nem tud eleget tenni a kért adatok közlésére vonatkozó kötelezettségének, mivel a KKEHT hiányos, nyilvánvaló hibákat tartalmaz vagy nem tartalmaz elegendő információt a KKEHT teljesítéséhez, a címzett indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a kibocsátó hatóságot és – amennyiben a 8. cikk alapján a végrehajtó hatóság értesítésére került sor – a KKEHT-ban említett végrehajtó hatóságot, és felvilágosítást kér a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával. A címzett ezzel egyidejűleg tájékoztatja a kibocsátó hatóságot arról, hogy lehetséges volt-e a kért adatok azonosítása és ezen adatok megőrzése az e cikk (9) bekezdésében foglaltak szerint.

A kibocsátó hatóság haladéktalanul, de legkésőbb a formanyomtatvány kézhezvételét követő öt napon belül válaszol. Annak érdekében, hogy eleget tehessen az (1)–(4) bekezdésben meghatározott kötelezettségeinek, a címzett biztosítja, hogy megkaphassa a kibocsátó hatóság által biztosított szükséges felvilágosítást vagy helyesbítést. Az (1)–(4) bekezdésben megállapított kötelezettségek nem alkalmazandók, amíg a kibocsátó hatóság vagy a végrehajtó hatóság nem adja meg az ilyen felvilágosítást vagy helyesbítést.

(7) Amennyiben a címzett neki nem felróható körülményekből eredő de facto kivitelezhetetlenség miatt nem tud eleget tenni a kért adatok közlésére vonatkozó kötelezettségének, akkor indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a kibocsátó hatóságot és – amennyiben a 8. cikk alapján a végrehajtó hatóság értesítésére került sor – a KKEHT-ban feltüntetett végrehajtó hatóságot, ismertetve a de facto kivitelezhetetlenség indokait, a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával. Amennyiben a kibocsátó hatóság arra a következtetésre jut, hogy fennáll az ilyen de facto kivitelezhetetlenség, tájékoztatja a címzettet és – amennyiben a 8. cikk alapján a végrehajtó hatóság értesítésére került sor – a végrehajtó hatóságot arról, hogy a KKEHT-t már nem kell teljesíteni.

(8) Minden olyan esetben, amikor a címzett az e cikk (5), (6) és (7) bekezdésében említettektől eltérő okokból nem adja át, nem teljeskörűen adja át vagy nem a megadott határidőn belül adja át a kért adatokat, a címzett indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében megjelölt határidőn belül tájékoztatja a kibocsátó hatóságot és – amennyiben a 8. cikk alapján a végrehajtó hatóság értesítésére került sor – a KKEHT-ban említett végrehajtó hatóságot ezekről az okokról a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával. A kibocsátó hatóság a címzett által szolgáltatott információk fényében felülvizsgálja a közlésre kötelező európai határozatot, és szükség esetén új határidőt ír elő a címzett számára az adatok közlésére.

(9) Az adatokat a lehetséges mértékben meg kell őrizni egészen azok közléséig – függetlenül attól, hogy a közlést végső soron egy felvilágosítás révén egyértelművé tett közlésre kötelező európai határozat és az ahhoz kapcsolódó KKEHT alapján vagy más csatornákon, például kölcsönös jogsegélyen keresztül kérik – vagy a közlésre kötelező európai határozat visszavonásáig.

Amennyiben az adatok közlése és megőrzése már nem szükséges, a kibocsátó hatóság és adott esetben a 16. cikk (8) bekezdése alapján a végrehajtó hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a címzettet.

11. cikk

Az MKEHT teljesítése

(1) AZ MKEHT kézhezvételét követően a címzett indokolatlan késedelem nélkül köteles megőrizni a kért adatokat. Az adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettség 60 nap után megszűnik, kivéve, ha a kibocsátó hatóság az V. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával megerősíti, hogy közlésre irányuló későbbi kérelem kibocsátására került sor. E 60 napos időszak alatt a kibocsátó hatóság a VI. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával további 30 nappal meghosszabbíthatja az adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettség időtartamát, amennyiben ez a közlésre irányuló későbbi kérelem kibocsátásának lehetővé tételéhez szükséges.

(2) Amennyiben a kibocsátó hatóság az (1) bekezdésben meghatározott megőrzési időtartam alatt megerősíti, hogy közlésre irányuló későbbi kérelem kibocsátására került sor, a címzett addig köteles az adatok megőrzésére, amíg az a későbbi kérelem kézhezvételét követően az adatok közléséhez szükséges.

(3) Amennyiben a megőrzés már nem szükséges, a kibocsátó hatóság erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a címzettet, és a megőrzésre kötelező érintett európai határozat szerinti megőrzési kötelezettség megszűnik.

(4) Amennyiben a címzett kizárólag az MKEHT-ban szereplő információk alapján úgy ítéli meg, hogy az MKEHT teljesítése a végrehajtó állam joga szerint sértheti a mentességeket vagy kiváltságokat, illetve a büntetőjogi felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkozó szabályokat, amelyek a sajtószabadságra vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkoznak, a címzett tájékoztatja a kibocsátó hatóságot és a végrehajtó hatóságot a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával.

A kibocsátó hatóság figyelembe veszi az első albekezdésben említett információkat, és saját kezdeményezésére vagy a végrehajtó hatóság kérésére határoz a megőrzésre kötelező európai határozat visszavonásáról, kiigazításáról vagy fenntartásáról.

(5) Amennyiben a címzett nem tud eleget tenni a kért adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettségének, mivel az MKEHT hiányos, nyilvánvaló hibákat tartalmaz vagy nem tartalmaz elegendő információt az MKEHT teljesítéséhez, a címzett indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az MKEHT-ban említett kibocsátó hatóságot és felvilágosítást kér a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával.

A kibocsátó hatóság haladéktalanul, de legkésőbb a formanyomtatvány kézhezvételét követő öt napon belül válaszol. Annak érdekében, hogy eleget tehessen az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeinek, a címzett biztosítja, hogy megkaphassa a kibocsátó hatóság által biztosított szükséges felvilágosítást vagy helyesbítést. Amennyiben a kibocsátó hatóság az ötnapos időszakon belül nem válaszol, a szolgáltató mentesül az (1) és (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségek alól.

(6) Amennyiben a címzett neki nem felróható körülmények folytán, de facto kivitelezhetetlenség miatt nem tud eleget tenni a kért adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettségének, akkor indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az MKEHT-ban említett kibocsátó hatóságot, ismertetve az ilyen de facto kivitelezhetetlenség indokait a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával. Amennyiben a kibocsátó hatóság arra a következtetésre jut, hogy az ilyen kivitelezhetetlenség valóban fennáll, tájékoztatja a címzettet arról, hogy az MKEHT-t már nem kell teljesíteni.

(7) Minden olyan esetben, amikor a címzett a (4), (5) és (6) bekezdésben említettektől eltérő okokból nem őrzi meg a kért adatokat, a címzett indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a kibocsátó hatóságot ezekről az okokról a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával. A kibocsátó hatóság a címzett által szolgáltatott indokolás fényében felülvizsgálja a megőrzésre kötelező európai határozatot.

12. cikk

A közlésre kötelező európai határozat megtagadásának okai

(1) Amennyiben a kibocsátó hatóság a 8. cikk alapján és az 1. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül értesítette a végrehajtó hatóságot, a végrehajtó hatóság a lehető leghamarabb, de legkésőbb az értesítés kézhezvételétől számított 10 napon belül, vagy sürgős esetekben legkésőbb a kézhezvételtől számított 96 órán belül értékeli a határozatban foglalt információkat, és adott esetben hivatkozik az alábbiakban felsorolt egy vagy több megtagadási okra:

- a) a kért adatokat a végrehajtó állam joga alapján biztosított olyan mentességek vagy kiváltságok védik, amelyek megakadályozzák a határozat teljesítését vagy végrehajtását, vagy a kért adatokra a sajtószabadság vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében a büntetőjogi felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkozó szabályok vonatkoznak, amelyek megakadályozzák a határozat teljesítését vagy végrehajtását;
- b) olyan kivételes helyzet áll fenn, amikor konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy a határozat teljesítése az ügy sajátos körülményei között az EUSZ 6. cikkében és a Chartában meghatározott valamely vonatkozó alapvető jog nyilvánvaló megsértésével járna;
- c) a határozat teljesítése ellentétes lenne a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmának elvével;
- d) az a magatartás, amely miatt a határozatot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek, kivéve, ha a IV. mellékletben foglalt bűncselekmény-kategóriák egyikébe tartozó, a kibocsátó hatóság által a KKEHT-ban megjelölt bűncselekményről van szó, feltéve, hogy e bűncselekmény a kibocsátó állam joga szerint legalább három évig terjedő szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetendő.

(2) Amennyiben a végrehajtó hatóság az (1) bekezdés szerinti megtagadási okra hivatkozik, erről tájékoztatja a címzettet és a kibocsátó hatóságot. A címzett megszünteti a közlésre kötelező európai határozat teljesítését, az adatokat nem küldi tovább, a kibocsátó hatóság pedig visszavonja a határozatot.

(3) Mielőtt a 8. cikk alapján értesített végrehajtó hatóság úgy dönt, hogy megtagadási okra hivatkozik, megfelelő módon kapcsolatba lép a kibocsátó hatósággal, hogy egyeztessenek a meghozandó megfelelő intézkedésekről. Ennek alapján a kibocsátó hatóság határozhat a közlésre kötelező európai határozat kiigazításáról vagy visszavonásáról. Amennyiben ezen egyeztetéseket követően nem születik megoldás, a 8. cikk alapján értesített végrehajtó hatóság dönthet úgy, hogy a közlésre kötelező európai határozat megtagadását indokoló okra hivatkozik, és erről megfelelően tájékoztatja a kibocsátó hatóságot és a címzettet.

(4) Amennyiben a végrehajtó hatóság úgy határoz, hogy az (1) bekezdés szerinti megtagadási okokra hivatkozik, jelezheti, hogy a közlésre kötelező európai határozatban kért valamennyi adat továbbküldését ellenzi, vagy hogy az adatokat csak részben lehet továbbküldeni vagy felhasználni a végrehajtó hatóság által meghatározott feltételek mellett.

(5) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott mentesség vagy kiváltság felfüggesztése a végrehajtó állam valamely hatóságának hatáskörébe tartozik, a kibocsátó hatóság kérheti, hogy a 8. cikk alapján értesített végrehajtó hatóság vegye fel a kapcsolatot a végrehajtó állam említett hatóságával és kérje fel, hogy haladéktalanul gyakorolja e hatáskörét. Amennyiben a mentesség vagy a kiváltság felfüggesztése egy másik tagállam vagy harmadik ország hatóságának vagy valamely nemzetközi szervezetnek a hatáskörébe tartozik, a kibocsátó hatóság kérheti az érintett hatóságtól, hogy gyakorolja e hatáskörét.

13. cikk

A felhasználók tájékoztatása és a titoktartás

(1) A kibocsátó hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a közlésre kötelező európai határozat alapján történő adatközlésről azt a személyt, akinek az adatait kéri.

(2) A kibocsátó hatóság a kibocsátó állam nemzeti jogával összhangban késleltetheti, korlátozhatja vagy mellőzheti azon személy tájékoztatását, akinek az adatait kéri, amennyiben és ameddig az (EU) 2016/680 irányelv 13. cikke (3) bekezdésének feltételei teljesülnek, amely esetben a kibocsátó hatóság az ügyiratban feltünteti a késleltetés, korlátozás vagy mellőzés okait. A KKEHT-t egy rövid indoklással is ki kell egészíteni.

(3) Azon személynek az e cikk (1) bekezdése szerinti tájékoztatásakor, akinek az adatait kéri, a kibocsátó hatóság tájékoztatást nyújt a 18. cikk alapján rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről.

(4) A címzettek és – ha ettől eltérő személyek – a szolgáltatók megteszik a KKEHT és az MKEHT, valamint a közölt vagy megőrzött adatok bizalmas jellegének, titkosságának és integritásának biztosításához szükséges, a technika minden-kori állásának megfelelő operatív és technikai intézkedéseket.

14. cikk

A költségek megtérítése

(1) A szolgáltató kérheti költségeinek a kibocsátó állam általi megtérítését ezen állam nemzeti jogával összhangban, amennyiben a kibocsátó állam nemzeti joga rendelkezik erről a lehetőségéről hasonló helyzetben kibocsátott belföldi határozatok esetében. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot nemzeti költségtérítési szabályaikról, amelyeket a Bizottság közzétesz.

(2) Ez a cikk nem alkalmazandó a 25. cikkben említett decentralizált informatikai rendszer költségeinek megtérítésére.

III. FEJEZET

SZANKCIÓK ÉS VÉGREHAJTÁS

15. cikk

Szankciók

(1) A büntetőjogi szankciók kiszabását előíró nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok a 16. cikk (10) bekezdésével összhangban megállapítják a 10. és a 11. cikk, valamint a 13. cikk (4) bekezdésének megsértése esetén alkalmazandó pénzbeli szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést ezek végrehajtásának biztosítása érdekében. A pénzbeli szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok gondoskodnak továbbá arról, hogy legfeljebb a szolgáltató előző pénzügyi évre vonatkozó, világszintű éves összfordalma 2%-ának megfelelő pénzbeli szankciót lehessen kiszabni. A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot e szabályokról és intézkedésekről, és haladéktalanul bejelentik az ezeket érintő esetleges későbbi módosításokat.

(2) Az adatvédelmi kötelezettségek sérelme nélkül, a tagállamokban nem vonhatók felelősségre a szolgáltatók a felhasználóknak vagy harmadik személyeknek okozott olyan sérelem miatt, amely kizárólag abból fakad, hogy jóhiszeműen eleget tesznek egy KKEHT-nek vagy MKEHT-nek.

16. cikk

Végrehajtási eljárás

(1) Amennyiben a címzett nem tesz eleget a KKEHT-nak a határidőn belül vagy nem tesz eleget az MKEHT-nak, anélkül, hogy a kibocsátó hatóság által elfogadott indokolást szolgáltatna, és – adott esetben – amennyiben a végrehajtó hatóság nem hivatkozott a 12. cikkben előírtak szerint a megtagadási okok egyikére sem, a kibocsátó hatóság felkérheti a végrehajtó hatóságot a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat végrehajtására.

Az első albekezdésben említett végrehajtás céljából a kibocsátó hatóság továbbküldi az érintett határozatot, a címzett által kitöltött, III. mellékletben szereplő formanyomtatványt, valamint minden vonatkozó iratot a 19. cikkel összhangban. A kibocsátó hatóság az érintett határozatot és bármely továbbküldendő dokumentumot lefordítja a végrehajtó állam által elfogadott nyelvek egyikére, továbbá tájékoztatja a címzettet a továbbküldésről.

(2) A kézhezvételt követően a végrehajtó hatóság további alaki követelmények nélkül elismeri a következőket, és megteszi a szükséges intézkedéseket azok végrehajtása érdekében:

- a) a közlésre kötelező európai határozat, kivéve, ha a végrehajtó hatóság úgy ítéli meg, hogy fennáll a (4) bekezdésben meghatározott valamelyik ok; vagy
- b) a megőrzésre kötelező európai határozat, kivéve, ha a végrehajtó hatóság úgy ítéli meg, hogy fennáll az (5) bekezdésben meghatározott valamelyik ok.

A végrehajtó hatóság az érintett határozat elismerésére vonatkozó döntését indokolatlan késedelem nélkül, legkésőbb a határozat kézhezvételét követő öt munkanapon belül meghozza.

(3) A végrehajtó hatóság hivatalosan felszólítja a címzettet, hogy tegyen eleget vonatkozó kötelezettségeinek, és tájékoztatja őt a következőkről:

- a) az érintett határozat teljesítése elleni kifogás emelésének lehetősége a (4) bekezdés a)–f) pontjában vagy az (5) bekezdés a)–e) pontjában felsoroltak közül egy vagy több okra való hivatkozással;
- b) a meg nem felelés esetén alkalmazandó szankciók; valamint
- c) a megfelelésre vagy a kifogás emelésére vonatkozó határidő.

(4) A közlésre kötelező európai határozat végrehajtása kizárólag az alábbi egy vagy több ok alapján tagadható meg:

- a) a közlésre kötelező európai határozatot nem a 4. cikk szerinti kibocsátó hatóság bocsátotta ki vagy hitelesítette;
- b) a közlésre kötelező európai határozatot nem az 5. cikk (4) bekezdésében foglalt bűncselekmény miatt állították ki;
- c) a címzett nem tudott eleget tenni a KKEHT-nak a címzettnek nem felróható körülményekből eredő de facto kivitelezhetetlenség miatt, vagy pedig azért, mert a KKEHT nyilvánvalóan hibákat tartalmaz;
- d) a közlésre kötelező európai határozat nem a szolgáltató által vagy nevében a KKEHT kézhezvételének időpontjában tárolt adatokra vonatkozik;
- e) a szolgáltatás nem tartozik e rendelet hatálya alá;
- f) a kért adatokat a végrehajtó állam joga alapján biztosított mentességek vagy kiváltságok védik, vagy a kért adatokra a sajtószabadság vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében a büntetőjogi felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkozó szabályok vonatkoznak, amelyek megakadályozzák a közlésre kötelező európai határozat teljesítését vagy végrehajtását;
- g) olyan kivételes helyzet áll fenn, amikor pusztán a KKEHT-ban található információkból kiindulva, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy a közlésre kötelező európai határozat teljesítése az ügy sajátos körülményei között az EUSZ 6. cikkében és a Chartában meghatározott valamely vonatkozó alapvető jog nyilvánvaló megsértésével járna.

(5) A megőrzésre kötelező európai határozat végrehajtása kizárólag az alábbi egy vagy több ok alapján tagadható meg:

- a) a megőrzésre kötelező európai határozatot nem a 4. cikk szerinti kibocsátó hatóság bocsátotta ki vagy hitelesítette;
- b) a címzett nem tud eleget tenni az MKEHT-nak a címzettnek nem felróható körülményekből eredő de facto kivitelezhetetlenség miatt, vagy pedig azért, mert az MKEHT nyilvánvaló hibákat tartalmaz;
- c) a megőrzésre kötelező európai határozat nem a szolgáltató által vagy nevében az MKEHT kézhezvételének időpontjában tárolt adatokra vonatkozik;
- d) a szolgáltatás nem tartozik e rendelet hatálya alá;

- e) a kért adatokat a végrehajtó állam joga alapján biztosított mentességek vagy kiváltságok védik, vagy a kért adatokra a sajtószabadság vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében a büntetőjogi felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkozó szabályok vonatkoznak, amelyek megakadályozzák a megőrzésre kötelező európai határozat teljesítését vagy végrehajtását;
- f) olyan kivételes helyzet áll fenn, amikor pusztán az MKEHT-ban található információkból kiindulva, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy a megőrzésre kötelező európai határozat teljesítése az ügy sajátos körülményei között az EUSZ 6. cikkében és a Chartában meghatározott valamely vonatkozó alapvető jog nyilvánvaló megsértésével járna.
- (6) A címzettnek a (3) bekezdés a) pontjában említettek szerinti kifogása esetén a végrehajtó hatóság a címzett által szolgáltatott információk és szükség esetén a kibocsátó hatóságtól a (7) bekezdésnek megfelelően beszerzett kiegészítő információk alapján dönt arról, hogy végrehajtja-e a közlésre kötelező európai határozatot vagy a megőrzésre kötelező európai határozatot.
- (7) A végrehajtó hatóság azt megelőzően, hogy úgy döntene, nem ismeri el vagy nem hajtja végre a közlésre kötelező európai határozatot vagy a megőrzésre kötelező európai határozatot a (2), illetve a (6) bekezdésnek megfelelően, bármely alkalmas eszköz révén konzultál a kibocsátó hatósággal. Ha szükséges, további információkat kér a kibocsátó hatóságtól. A kibocsátó hatóság minden ilyen megkeresésre öt munkanapon belül válaszol.
- (8) A végrehajtó hatóság minden döntéséről haladéktalanul értesíti a kibocsátó hatóságot és a címzettet.
- (9) Amennyiben a végrehajtó hatóság a közlésre kötelező európai határozatban kért adatokat beszerzi a címzettől, ezen adatokat indokolatlan késedelem nélkül továbbítja a kibocsátó hatóság részére.
- (10) Amennyiben a címzett nem tesz eleget egy olyan elismert közlésre kötelező európai határozat vagy megőrzésre kötelező európai határozat szerinti kötelezettségeinek, amelynek végrehajthatóságát a végrehajtó hatóság megerősítette, az említett hatóság pénzbeli szankciót szab ki a 15. cikknek megfelelően. A pénzbeli bírságot kiszabó határozattal szemben biztosítani kell a hatékony bírósági jogorvoslat elérhetőségét.

IV. FEJEZET

JOGSZABÁLYOK ÜTKÖZÉSE ÉS JOGORVOSLATOK

17. cikk

Felülvizsgálati eljárás egymással ütköző kötelezettségek esetén

- (1) Amennyiben egy címzett úgy ítéli meg, hogy egy közlésre kötelező európai határozatnak való megfelelés ütközne egy harmadik ország alkalmazandó joga szerinti kötelezettséggel, akkor a 10. cikk (8) és (9) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány alkalmazásával tájékoztatja a kibocsátó hatóságot és a végrehajtó hatóságot azokról az indokokról, amelyek miatt nem teljesíti a közlésre kötelező európai határozatot (a továbbiakban: az indokolással ellátott kifogás).
- (2) Az indokolással ellátott kifogás tartalmaz minden, a harmadik ország jogával, annak a szóban forgó ügyre történő alkalmazhatóságával és az ütköző kötelezettség jellegével kapcsolatos releváns adatot. Az indokolással ellátott kifogás nem alapulhat a következőkön:
- a) az a tény, hogy a közlésre kötelező határozat kibocsátásának feltételeivel, alaki követelményeivel és az arra vonatkozó eljárással kapcsolatos hasonló rendelkezések nem léteznek a harmadik ország alkalmazandó jogában; vagy
- b) az a pusztán tény, hogy az adatokat harmadik országban tárolják.
- Az indokolással ellátott kifogást legkésőbb a KKEHT címzett általi kézhezvételétől számított 10 napon belül kell benyújtani.
- (3) A kibocsátó hatóság az indokolással ellátott kifogás és a végrehajtó állam által szolgáltatott esetleges információk alapján felülvizsgálja a közlésre kötelező európai határozatot. Amennyiben a kibocsátó hatóság fenn kívánja tartani a közlésre kötelező európai határozatot, a kibocsátó állam illetékes bírósága általi felülvizsgálatot kell kérelmeznie. A közlésre kötelező európai határozat teljesítését a felülvizsgálati eljárás lezárásáig fel kell függeszteni.
- (4) Az illetékes bíróság először azt értékeli, hogy fennáll-e kötelezettségek közötti ütközés, mégpedig annak vizsgálata alapján, hogy
- a) a harmadik ország joga a szóban forgó ügy sajátos körülményei alapján alkalmazandó-e; valamint
- b) a harmadik ország joga – amennyiben az alkalmazandó az a) pontban említettek szerint – a szóban forgó ügy sajátos körülményeire való alkalmazása esetén tiltja-e az érintett adatok közlését.

(5) Amennyiben az illetékes bíróság azt állapítja meg, hogy nem áll fenn az (1) és (4) bekezdés értelmében a kötelezettségek releváns ütközése, fenntartja a közlésre kötelező európai határozatot.

(6) Amennyiben az illetékes bíróság a (4) bekezdés b) pontja szerinti vizsgálat alapján megállapítja, hogy a harmadik ország joga tiltja az érintett adatok közlését, az illetékes bíróság dönt arról, hogy fenntartja-e vagy megszünteti-e a közlésre kötelező európai határozatot. Ennek mérlegelését különösen az alábbi tényezőkre kell alapozni, kellő hangsúlyt fektetve az a) és a b) pontban említett tényezőkre:

- a) a harmadik ország vonatkozó jogszabálya által védett érdek, az alapvető jogokat és az adatok közlését akadályozó egyéb alapvető érdekeket is ideértve, különös tekintettel a harmadik ország nemzetbiztonsági érdekeire;
- b) azon büntetőügy kapcsolatának mértéke a két joghatósági terület valamelyikével, amelyre vonatkozóan a közlésre kötelező európai határozatot kibocsátották, amit többek között az alábbiak jeleznek:
 - i. azon személy tartózkodási helye, állampolgársága és lakóhelye, akinek az adatait kérték vagy a szóban forgó bűncselekmény áldozatának, illetve áldozatainak tartózkodási helye, állampolgársága és lakóhelye;
 - ii. a hely, ahol a szóban forgó bűncselekményt elkövették;
- c) a szolgáltató és a szóban forgó harmadik ország közötti kapcsolat mértéke; ebben az összefüggésben az adattárolás helye önmagában nem elegendő az érdemi jellegű kapcsolat fennállásának megállapításához;
- d) a nyomozást végző állam ahhoz fűződő érdeke, hogy beszerezze az érintett bizonyítékokat, a bűncselekmény súlya és a bizonyítékok haladéktalan beszerzésének jelentősége alapján;
- e) a közlésre kötelező európai határozatnak való megfelelés lehetséges következményei a címzettre vagy a szolgáltatóra nézve, beleértve az esetleges szankciókat is.

(7) Az illetékes bíróság – az (EU) 2016/680 irányelvet és különösen annak V. fejezetét figyelembe véve – tájékoztatást kérhet a harmadik ország illetékes hatóságától, amennyiben az ilyen kérés nem akadályozza a vonatkozó büntetőeljárásokat. A kibocsátó államnak különösen akkor kell tájékoztatást kérnie a harmadik ország illetékes hatóságától, ha a kötelezettségek ütközése alapvető jogokat vagy a harmadik ország nemzetbiztonságával és védelemmel kapcsolatos egyéb alapvető érdekeit érinti.

(8) Amennyiben az illetékes bíróság úgy dönt, hogy megszünteti a közlésre kötelező európai határozatot, erről tájékoztatja a kibocsátó hatóságot és a címzettet. Amennyiben az illetékes bíróság azt állapítja meg, hogy a közlésre kötelező európai határozatot fenn kell tartani, erről tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, valamint a címzettet, és a címzettnek folytatnia kell a közlésre kötelező európai határozat teljesítését.

(9) Az e cikk szerinti eljárások alkalmazásában a határidőket a kibocsátó hatóság nemzeti jogával összhangban kell kiszámítani.

(10) A kibocsátó hatóság tájékoztatja a végrehajtó hatóságot a felülvizsgálati eljárás kimeneteléről.

18. cikk

Hatékony jogorvoslatok

(1) A nemzeti joggal összhangban rendelkezésre álló további jogorvoslati lehetőségek sérelme nélkül, bármely személy, akinek adatait közlésre kötelező európai határozat révén kérték, hatékony jogorvoslatra jogosult az adott határozattal szemben. Amennyiben ez a személy gyanúsított vagy vádlott, úgy hatékony jogorvoslatra jogosult azon büntetőeljárás során, amelyben az adatokat felhasználták. Az e bekezdésben említett hatékony jogorvoslathoz való jog nem érinti az (EU) 2016/679 rendelet és az (EU) 2016/680 irányelv szerinti jogorvoslatok igénybevételéhez való jogot.

(2) A hatékony jogorvoslathoz való jogot a kibocsátó állam bírósága előtt annak nemzeti jogával összhangban kell gyakorolni és az magában kell, hogy foglalja az intézkedés jogszerűsége megtámadásának lehetőségét, beleértve annak szükségességét és arányosságát, nem sértve az alapvető jogok végrehajtó állambeli garanciáit.

(3) A 13. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában kellő időben tájékoztatást kell nyújtani a nemzeti jog szerinti jogorvoslati lehetőségekről, és biztosítani kell azok hatékony gyakorlását.

(4) E rendelet alkalmazásában ugyanazokat a határidőket és egyéb feltételeket kell alkalmazni, mint a hasonló belföldi ügyekben igénybe vehető jogorvoslatok esetében, oly módon, amely garantálja, hogy az érintett személyek hatékonyan gyakorolhassák az e jogorvoslatokhoz való jogukat.

(5) A nemzeti eljárási szabályok sérelme nélkül a kibocsátó állam és bármely más tagállam, amelynek e rendelet alapján elektronikus bizonyítékot továbbítottak, biztosítja, hogy a közlésre kötelező európai határozat révén beszerzett bizonyítékok értékelése során tiszteletben tartsák a védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való jogot.

V. FEJEZET

DECENTRALIZÁLT INFORMATIKAI RENDSZER

19. cikk

Biztonságos digitális kommunikáció és adatcsere az illetékes hatóságok és a szolgáltatók között, valamint az illetékes hatóságok között

(1) Az illetékes hatóságok és a kijelölt telephelyek vagy jogi képviselők közötti, e rendelet szerinti írásbeli kommunikációt – beleértve az e rendeletben előírt formanyomtatványok cseréjét, valamint a közlésre kötelező európai határozat vagy a megőrzésre kötelező európai határozat alapján kért adatok cseréjét – biztonságos és megbízható decentralizált informatikai rendszeren (a továbbiakban: decentralizált informatikai rendszer) keresztül kell végrehajtani.

(2) Minden tagállam biztosítja, hogy a szolgáltatók adott tagállamban található kijelölt telephelyei vagy jogi képviselői saját nemzeti informatikai rendszerükön keresztül hozzáféréssel rendelkezzenek a decentralizált informatikai rendszerhez.

(3) A szolgáltatók biztosítják, hogy kijelölt telephelyeik vagy jogi képviselőik az adott nemzeti informatikai rendszeren keresztül használhassák a decentralizált informatikai rendszert a KKEHT-k és az MKEHT-k átvételére, a kért adatok kibocsátó hatóság részére való megküldésére, valamint bármely más módon történő kommunikációra a kibocsátó hatósággal és a végrehajtó hatósággal, az e rendeletben előírtaknak megfelelően.

(4) Az e rendelet szerinti illetékes hatóságok közötti írásbeli kommunikációt – beleértve az e rendeletben előírt formanyomtatványok és a 16. cikkben előírt végrehajtási eljárás keretében kért adatok cseréjét is –, valamint az illetékes uniós ügynökségekkel vagy szervekkel folytatott írásbeli kommunikációt a decentralizált informatikai rendszeren keresztül kell folytatni.

(5) Amennyiben az (1) vagy (4) bekezdés szerint a decentralizált informatikai rendszeren keresztül folytatott kommunikáció – például a decentralizált informatikai rendszer zavara, a továbbított anyag jellege, technikai korlátok, például az adat mérete, a kért adatok bizonyítékként való elfogadhatóságával kapcsolatos jogi akadályok vagy a kért adatokra vonatkozó igazságügyi szakértői követelmények vagy rendkívüli körülmények miatt – nem lehetséges, a továbbítást a legmegfelelőbb alternatív eszközzel kell végrehajtani, figyelembe véve az olyan információcsere biztosításának szükségességét, amely gyors, biztonságos és megbízható, és lehetővé teszi a címzett számára a hitelesség megállapítását.

(6) Amennyiben a továbbítást az (5) bekezdésben meghatározott alternatív eszközzel hajtják végre, a továbbítás kezdeményezője indokolatlan késedelem nélkül rögzíti a decentralizált informatikai rendszerben a továbbítást, beleértve adott esetben a továbbítás napját és időpontját, a feladót és a címzettet, a fájl nevét és méretét.

20. cikk

Az elektronikus dokumentumok joghatása

Az elektronikus kommunikáció részeként továbbított dokumentumok joghatása nem tagadható meg, és nem tekinthető elfogadhatatlannak az e rendelet szerinti, határokon átnyúló bírósági eljárások összefüggésében kizárólag azon az alapon, hogy elektronikus formátumúak.

21. cikk

Elektronikus aláírások és bélyegzők

(1) Az e rendelet alapján történő elektronikus kommunikációra a bizalmi szolgáltatások igénybevételére vonatkozó, a 910/2014/EU rendeletben meghatározott általános jogi keret alkalmazandó.

(2) Amennyiben valamely, e rendelet 19. cikkének (1) vagy (4) bekezdése szerinti elektronikus kommunikáció részeként továbbított dokumentumot e rendelettel összhangban bélyegzővel vagy aláírással kell ellátni, a dokumentumot a 910/2014/EU rendeletben meghatározott minősített elektronikus bélyegzővel vagy minősített elektronikus aláírással kell ellátni.

22. cikk

A referenciaalkalmazási szoftver

(1) A Bizottság feladata annak a referenciaalkalmazási szoftvernek a létrehozása, karbantartása és fejlesztése, amelyet a tagállamok saját döntésük alapján valamely nemzeti informatikai rendszer helyett háttérrendszerükként alkalmazhatnak. A referenciaalkalmazási szoftver létrehozását, karbantartását és fejlesztését az Unió általános költségvetéséből kell finanszírozni.

(2) A referenciaalkalmazási szoftvert a Bizottság ingyenesen bocsátja rendelkezésre, tartja karban és támogatja.

23. cikk

A decentralizált informatikai rendszer költségei

(1) Minden tagállam maga viseli a decentralizált informatikai rendszer azon hozzáférési pontjai telepítésének, működtetésének és karbantartásának költségeit, amelyekért az adott tagállam felelős.

(2) Minden tagállam maga viseli a releváns nemzeti informatikai rendszereinek a hozzáférési pontokkal való interoperabilitás érdekében történő kiépítésével és kiigazításával kapcsolatos költségeket, valamint viseli e rendszerek igazgatásának, működtetésének és karbantartásának a költségeit.

(3) Az uniós ügynökségek és szervek viselik a felelősségi körükbe tartozó decentralizált informatikai rendszert alkotó elemek telepítésének, működtetésének és karbantartásának költségeit.

(4) Az uniós ügynökségek és szervek viselik az ügyviteli rendszereiknek a hozzáférési pontokkal való interoperabilitás érdekében történő kiépítésével és kiigazításával kapcsolatos költségeket, hogy azokat a hozzáférési pontokkal interoperabilissá tegyék, valamint viselik e rendszerek igazgatásának, működtetésének és karbantartásának a költségeit.

(5) A szolgáltatók viselik a decentralizált informatikai rendszerrel való sikeres integrációjukhoz vagy a velük való egyéb interakcióhoz szükséges valamennyi költséget.

24. cikk

Átmeneti időszak

A 19. cikkben említett decentralizált informatikai rendszeren keresztül történő írásbeli kommunikációra vonatkozó kötelezettség alkalmazását megelőzően (a továbbiakban: az átmeneti időszak) az e rendelet szerinti, az illetékes hatóságok és a kijelölt telephelyek vagy jogi képviselők közötti írásbeli kommunikációra a legmegfelelőbb alternatív eszközzel kell sort keríteni, figyelembe véve a gyors, biztonságos és megbízható információcsere biztosításának szükségességét. Amennyiben a szolgáltatók, a tagállamok vagy az uniós ügynökségek vagy szervek a bűnüldöző hatóságok és az igazságügyi hatóságok által benyújtott adatkérélmek kezelésére külön platformokat vagy más biztonságos csatornákat hoztak létre, a kibocsátó hatóságok dönthetnek úgy is, hogy az átmeneti időszakban a KKEHT-t vagy az MKEHT-t e csatornákon keresztül továbbítják a kijelölt telephelyeknek vagy jogi képviselőknél.

25. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

(1) A Bizottság elfogadja a decentralizált informatikai rendszer e rendelet céljából történő létrehozásához és használatához szükséges végrehajtási jogi aktusokat, amelyek meghatározzák a következőket:

- a) a decentralizált informatikai rendszer céljait szolgáló, elektronikus eszközök útján történő kommunikáció módjait meghatározó műszaki előírások;
- b) a kommunikációs protollokra vonatkozó műszaki előírások;
- c) az információbiztonsági célkitűzések, valamint a vonatkozó műszaki intézkedések, amelyek biztosítják a decentralizált informatikai rendszeren belüli információkezelésre és -közlésre vonatkozó információbiztonsági minimumszabályokat és magas szintű kiberbiztonságot;
- d) a decentralizált informatikai rendszer által biztosított szolgáltatások hozzáférhetőségével kapcsolatos minimumcélok és az ezzel kapcsolatos esetleges műszaki követelmények.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat 2025. augusztus 18-ig kell elfogadni.

26. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk

Nyelvek

Minden tagállam bármikor határozhat úgy, hogy elfogadja a KKEHT-k és MKEHT-k fordítását az Unió egy vagy több hivatalos nyelvén, saját hivatalos nyelve vagy nyelvei mellett, és ezt a döntését közölnie kell a Bizottsághoz benyújtott írásbeli nyilatkozatban. A Bizottságnak a nyilatkozatokat valamennyi tagállam és az Európai Igazságügyi Hálózat rendelkezésére kell bocsátania.

28. cikk

Nyomon követés és jelentéstétel

(1) A Bizottság 2026. augusztus 18-ig részletes programot határoz meg e rendelet eredményeinek és hatásainak nyomon követésére. A nyomonkövetési program meghatározza azokat az eszközöket, amelyekkel, és azokat az időközöket, amilyen gyakorisággal az adatokat gyűjteni kell. Meghatározza a Bizottság és a tagállamok által az adatok gyűjtése és elemzése érdekében teendő intézkedéseket.

(2) A tagállamok 2026. augusztus 18-tól minden esetben átfogó statisztikákat gyűjtenek a releváns hatóságoktól és nyilvántartják azokat. Az előző naptári évre vonatkozóan gyűjtött adatokat minden év március 31-ig meg kell küldeni a Bizottságnak, és azoknak tartalmazniuk kell a következőket:

- a) a KKEHT-k és MKEHT-k száma a kért adatok típusa, a címzettek és a helyzetek (sürgős vagy nem sürgős esetek) szerinti bontásban;
- b) a sürgős esetben történő eltérések alapján kiadott KKEHT-k száma;
- c) a teljesített és nem teljesített KKEHT-k és MKEHT-k száma a kért adatok típusa, a címzettek és a helyzetek (sürgős vagy nem sürgős esetek) szerinti bontásban;
- d) a végrehajtó hatóságok számára a 8. cikk alapján történő értesítések száma, valamint a megtagadott KKEHT-k száma a kért adatok típusa, a címzettek, a helyzetek (sürgős vagy nem sürgős esetek), valamint a felhozott megtagadási okok szerinti bontásban;
- e) teljesített KKEHT-k esetén a KKEHT kibocsátása és a kért adatok beszerzése között eltelt átlagos időtartam, a kért adatok típusa, a címzettek és a helyzetek (sürgős vagy nem sürgős esetek) szerinti bontásban;
- f) teljesített MKEHT-k esetén az MKEHT kibocsátása és a közlésre irányuló későbbi kérelem kibocsátása között eltelt átlagos időtartam, a kért adatok típusa és a címzettek szerinti bontásban;
- g) a végrehajtás céljából valamely végrehajtó államnak továbbított és átvett közlésre kötelező európai határozatok vagy megőrzésre kötelező európai határozatok száma, a kért adatok típusa, a címzettek, a helyzetek (sürgős vagy nem sürgős esetek), valamint a teljesített ilyen határozatok száma szerinti bontásban;
- h) a közlésre kötelező európai határozatokkal szemben benyújtott jogorvoslatok száma a kibocsátó államban és a végrehajtó államban, a kért adatok típusa szerinti bontásban;

- i) azon esetek száma, amikor a 4. cikk (5) bekezdése szerinti utólagos hitelesítésre nem került sor;
- j) a szolgáltatók által a KKEHT-k vagy az MKEHT-k teljesítésével kapcsolatban visszaigényelt költségek, valamint a kibocsátó hatóságok által megtérített költségek áttekintése.
- (3) 2026. augusztus 18-tól a 19. cikk (1) bekezdése szerinti decentralizált informatikai rendszeren keresztül végzett adatszere esetében az e cikk (2) bekezdésében említett statisztikák nemzeti portálokon programszerűen gyűjthetők. A 22. cikkben említett referenciaalkalmazási szoftvert műszakilag fel kell készíteni arra, hogy képes legyen egy ilyen funkcionalitás biztosítására.
- (4) A szolgáltatók a meglévő adatvédelmi elvekkel összhangban gyűjthetnek, nyilvántarthatnak és közzétehetnek statisztikákat. Amennyiben az előző naptári évre vonatkozóan gyűjtenek ilyen statisztikákat, azok március 31-ig megküldhetők a Bizottságnak, és lehetőség szerint a következőket tartalmazhatják:
- a) a beérkezett KKEHT-k és MKEHT-k száma a kért adatok típusa, a kibocsátó állam és helyzetek (sürgős vagy nem sürgős esetek) szerinti bontásban;
- b) a teljesített és nem teljesített KKEHT-k és MKEHT-k száma a kért adatok típusa, a kibocsátó állam és a helyzetek (sürgős vagy nem sürgős esetek) szerinti bontásban;
- c) a teljesített KKEHT-k esetében a kért adatok megadásának átlagos időtartama a KKEHT kézhezvételének időpontjától az adatok megadásának időpontjáig, a kért adatok típusa, a kibocsátó állam és a helyzetek (sürgős vagy nem sürgős esetek) szerinti bontásban;
- d) a teljesített MKEHT-k esetében az MKEHT kibocsátásának időpontja és a közlésre irányuló későbbi kérelem kibocsátásának időpontja közötti átlagos időtartam, a kért adatok típusa és a kibocsátó állam szerint.
- (5) A Bizottság 2027. augusztus 18-tól kezdve minden év június 30-ig jelentést tesz közzé, amely tartalmazza a (2) és (3) bekezdésben említett adatokat összesített formában, a tagállamokra és a szolgáltató típusára bontva.

29. cikk

A tanúsítványok és a formanyomtatványok módosításai

A Bizottság a 30. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az I., a II. a III., az V. és a VI. melléklet módosítására vonatkozóan, annak érdekében, hogy hatékonyan kezeljék a KKEHT-k és az MKEHT-k formanyomtatványai tartalmának, illetve a KKEHT vagy az MKEHT teljesítésének kivitelezhetetlenségéről szóló tájékoztatásra, a megőrzésre kötelező európai határozatot követően egy közlés iránti kérelem kibocsátásának megerősítésére és az elektronikus bizonyítékok megőrzésének meghosszabbítására használandó formanyomtatványok tartalmának javítására irányuló esetleges igényt.

30. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 29. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2026. augusztus 18-tól kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 29. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 29. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

31. cikk

A Bizottság számára küldött értesítések

(1) 2025. augusztus 18-ig valamennyi tagállam értesíti a Bizottságot az alábbiakról:

- a) az a hatóság vagy hatóságok, amely nemzeti jogával összhangban hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a 4. cikknek megfelelően közzére kötelező európai határozatot vagy megőrzésre kötelező európai határozatot, illetve az ezekre vonatkozó értesítéseket bocsásson ki, hitelesítsen vagy továbbítsa;
- b) az a hatóság vagy hatóságok, amely hatáskörrel rendelkezik a 8. cikk alapján értesítéseket kapni és a 16. cikkel összhangban a közzére kötelező európai határozatot vagy a megőrzésre kötelező európai határozatot végrehajtani egy másik tagállam nevében;
- c) az a hatóság vagy hatóságok, amely hatáskörrel rendelkezik a címzettek 17. cikkel összhangban előterjesztett indokolással ellátott kifogásainak elbírálására;
- d) végrehajtás esetén a KKEHT-ről, az MKEHT-ről, a közzére kötelező európai határozatról vagy a megőrzésre kötelező európai határozatról való értesítés és az azok továbbítása tekintetében a 27. cikkel összhangban elfogadott nyelvek.

(2) A Bizottság az e cikk alapján kapott információkat nyilvánosan elérhetővé teszi egy erre szolgáló külön honlapon vagy pedig a büntetőügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat 2008/976/IB tanácsi határozat⁽³³⁾ 9. cikkében említett honlapján.

32. cikk

Kapcsolat más eszközökkel, megállapodásokkal és egyezményekkel

(1) Ez a rendelet nem érinti az olyan bizonyítékgyűjtésről szóló uniós és más nemzetközi eszközöket, megállapodásokat és egyezményeket, amely e rendelet hatálya alá tartozik.

(2) A tagállamok 2026. augusztus 18-ig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett minden olyan meglévő eszközről, megállapodásról és egyezményről, amelyet továbbra is alkalmazni fognak. A tagállamok értesítik a Bizottságot bármely új, a (1) bekezdésben említett megállapodás vagy egyezmény aláírásáról is, az azt követő három hónapon belül.

33. cikk

Értékelés

A Bizottság 2029. augusztus 18-ig értékeli e rendeletet. A Bizottság értékelő jelentést küld az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az európai adatvédelmi biztosnak és az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének. Ezen értékelő jelentésnek tartalmaznia kell e rendelet alkalmazásának és a célkitűzései tekintetében elért eredményeknek az értékelését, valamint e rendelet alapvető jogokra gyakorolt hatásának értékelését. Az értékelést a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó bizottsági iránymutatásoknak megfelelően kell elvégezni. A tagállamok megküldik az értékelő jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.

34. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

⁽³³⁾ A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

(2) Ezt a rendeletet 2026. augusztus 18-tól kell alkalmazni.

Azonban az illetékes hatóságok és szolgáltatók azon kötelezettsége, hogy az e rendelet szerinti írásbeli kommunikációhoz a 19. cikkben létrehozott decentralizált informatikai rendszert használják, a 25. cikkben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadását követő egy év elteltével alkalmazandó.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2023. július 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

P. NAVARRO RÍOS

I. MELLÉKLET

KÖZLÉSRE KÖTELEZŐ EURÓPAI HATÁROZATRA VONATKOZÓ TANÚSÍTVÁNY (KKEHT) ELEKTRONIKUS BIZONYÍTÉK KÖZLÉSÉHEZ

Az (EU) 2023/1543 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében a közlésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (KKEHT) címzettjének teljesítenie kell ezt a KKEHT-t, és a kért adatokat az e KKEHT C. szakaszában meghatározott határidő(k)nek megfelelően kell továbbítania az e KKEHT L. szakaszának a) pontjában megjelölt illetékes hatóságnak.

A címzettnek a KKEHT kézhezvételét követően minden esetben haladéktalanul intézkednie kell a kért adatok megőrzése érdekében, kivéve, ha a KKEHT-ban szereplő információk nem teszik lehetővé ezen adatok azonosítását. Az adatokat mindaddig meg kell őrizni, amíg az adatokat nem közlik, vagy amíg a kibocsátó hatóság vagy adott esetben a végrehajtó hatóság nem jelzi, hogy már nincs szükség az adatok megőrzésére és közlésére.

A címzettnek meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a KKEHT, valamint a közölt vagy megőrzött adatok bizalmas jellegének, titkosságának és integritásának biztosítása érdekében.

A. SZAKASZ: Kibocsátó/hitelesítő hatóság

Kibocsátó állam:

Kibocsátó hatóság:

Hitelesítő hatóság (ha van ilyen):

NB: a kibocsátó és a hitelesítő hatóság adatait a végén kell megadni (I. és J. szakasz)

A kibocsátó hatóság ügyszáma:

A hitelesítő hatóság ügyszáma:

B. SZAKASZ: Címzett

Címzett:

☐ Kijelölt telephely

☐ Jogi képviselő

☐ Ezt a határozatot sürgős esetben adják ki a meghatározott címzettnek, mert a szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője nem reagált a KKEHT-ra az (EU) 2023/1543 rendelet 10. cikkében meghatározott határidőkon belül, vagy az (EU) 2023/1544 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott határidőkon belül azt még nem jelölték ki, illetve nem nevezték ki.

Cím:

Telefonszám/Faxszám/e-mail (ha ismert):

Kapcsolattartó személy (ha ismert):

A címzett ügyszáma (ha ismert):

Az érintett szolgáltató (ha eltér a címzettől):

Egyéb releváns információ:

⁽¹⁾ A büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárást követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló, 2023. július 12-i (EU) 2023/1543 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 191., 2023.7.28., 118. o.).

⁽²⁾ A büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából a kijelölt telephelyek kijelöléséről és a jogi képviselőknél a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról szóló (EU) 2023/1544 európai parlamenti és tanácsi irányelv (2023. július 12.) (HL L 191., 2023.7.28., 181. o.).

C. SZAKASZ: Határidők (jelölje be a megfelelő négyzetet, és szükség esetén töltsé ki)

A KKEHT kézhezvételét követően a kért adatokat a következő határidőn belül kell közölni:

- ☐ a lehető leghamarabb, de legkésőbb 10 napon belül (a végrehajtó hatóság értesítése nélkül)
- ☐ a végrehajtó hatóság értesítése esetén: a 10. nap végén, amennyiben a végrehajtó hatóság az említett határidőn belül nem hivatkozott megtagadási okra, vagy ha a végrehajtó hatóság a 10. nap vége előtt megerősítette, hogy nem fog hivatkozni megtagadási okra, a lehető leghamarabb, de legkésőbb a 10. nap végén
- ☐ indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb nyolc órán belül az alábbival járó sürgős esetben:
- ☐ valamely személy életét, testi épségét vagy biztonságát érintő közvetlen veszély
- ☐ a 2008/114/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 2. cikke a) pontjának fogalommeghatározása szerinti kritikus infrastruktúrát fenyegető közvetlen veszély, amennyiben az ilyen kritikus infrastruktúra megzavarása vagy megsemmisítése közvetlen veszélyt jelentene egy személy életére, testi épségére vagy biztonságára, többek között az alapvető ellátások lakosság számára történő biztosításának vagy az állam alapvető funkciói gyakorlásának súlyos sérelme révén.

Kérjük, jelezze, hogy vannak-e olyan eljárási vagy egyéb határidők, amelyeket figyelembe kell venni e KKEHT teljesítése során:

Kérjük, adjon meg további információkat, amennyiben ezek relevánsak:

D. SZAKASZ: Kapcsolat egy korábbi, közlés/megőrzés iránti kérelemmel (adott esetben, és ha rendelkezésre áll, jelölje be és töltsé ki)

- ☐ A kért adatokat egy olyan korábbi megőrzés iránti kérelemnek megfelelően teljesen/részen megőrizték, amelynek

kibocsátója (adja meg a hatóságot és az ügyiratszámot)

dátuma: (adja meg a kérelem kiadásának dátumát)

továbbítási dátuma: (adja meg a kérelem továbbításának dátumát)

címzettje: (tüntesse fel azt a szolgáltatót/jogi képviselőt/kijelölt telephelyet/illetékes hatóságot, amelyhez a kérelmet továbbították, és ha rendelkezésre áll, a címzett által adott ügyiratszámot).

- ☐ A kért adatok egy korábbi, közlés iránti kérelemhez kapcsolódnak, amelynek

kibocsátója (adja meg a hatóságot és az ügyiratszámot)

dátuma: (adja meg a kérelem kiadásának dátumát)

továbbítási dátuma: (adja meg a kérelem továbbításának dátumát)

címzettje: (tüntesse fel azt a szolgáltatót/jogi képviselőt/kijelölt telephelyet/illetékes hatóságot, amelyhez továbbították, és ha rendelkezésre áll, a címzett által adott ügyiratszámot).

Bármely egyéb releváns információ:

⁽³⁾ A Tanács 2008/114/EK irányelve (2008. december 8.) az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről (HL L 345., 2008.12.23., 75. o.).

E. SZAKASZ: A kért adatok azonosítását alátámasztó információk (kitöltendő, amennyiben ezek az információk ismertek és szükségesek az adatok azonosításához)

IP-cím(ek) és időbélyegzők (beleértve a dátumot és az időzónát):

Telefonszám:

E-mail-cím(ek):

IMEI-szám(ok):

MAC-cím(ek):

A felhasználó(k) vagy más egyedi azonosító(k), például felhasználónév(nevek), belépési azonosító(k) vagy fióknév(nevek):

A releváns szolgáltatás(ok) megnevezése(i):

Egyéb:

Adott esetben a közölni kért adatok időtartománya:

.....

☐ Szükség esetén egyéb információ:

F. SZAKASZ: A közlendő elektronikus bizonyíték

Ez a KKEHT a következő adatokra vonatkozik (jelölje be a megfelelő négyzete(ke)t):

a) ☐ előfizetői adatok:

☐ név, születési idő, postai vagy földrajzi cím, elérhetőségi adatok (e-mail cím, telefonszám) és a felhasználó/előfizető személyazonosságára vonatkozó egyéb releváns információk

☐ az első regisztráció kelte és időpontja, a regisztráció típusa, a szerződés másolata, a regisztráció időpontjában a személyazonosság megállapításának eszközei, az előfizető által szolgáltatott dokumentumok másolatai

☐ a szolgáltatás típusa és időtartama, beleértve az előfizető által használt vagy az előfizető számára az első regisztrációkor vagy aktiváláskor biztosított azonosító(ka)t (pl. telefonszám, SIM-kártya száma, MAC-cím) és a kapcsolódó eszköz(ök)et

☐ profil-információk (pl. felhasználónév, megjelenített név, profilfotó)

☐ a szolgáltatás igénybevételének visszaigazolásával kapcsolatos adatok, mint a felhasználó/előfizető által megadott alternatív e-mail-cím

☐ (a felhasználó által számlázási célokból megadott) bankkártya- vagy hitelkártya-információk, beleértve más fizetési módokat is

☐ PUK-kódok

☐ egyéb:

b) ☐ az (EU) 2023/1543 rendelet 3. cikke 10. pontjának fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok:

☐ IP-kapcsolati nyilvántartások, például IP-címek/logok/hozzáférési számok, valamint egyéb technikai azonosítók, például forrás végpontok és időbélyegzők vagy ezekkel egyenértékű adatok, a szolgáltatás használatával összefüggésben használt felhasználói azonosító és interfész, szükség esetén kérjük, részletezze:

☐ a közölni kért adatok időtartománya (ha eltér az E. szakasztól):

☐ egyéb:

c) ☐ forgalmi adatok:

i. (mobil) telefónia esetében:

☐ kimenő (A) és bejövő (B) azonosítók (telefonszám, IMSI, IMEI)

☐ a kapcsolódások időpontjai és időtartamai

☐ hívási kísérletek

☐ a bázisállomás azonosítója, beleértve a földrajzi információkat (X/Y koordináták), a kapcsolódás kezdetének és befejeződésének időpontjában

☐ az igénybe vett hordozási szolgáltatás/távszolgáltatás (pl. UMTS, GPRS)

☐ egyéb:

ii. internet esetében:

☐ útvonal-információk (forrás IP-cím, cél IP-cím, portszám(ok) böngésző, e-mail fejlécinformáció, üzenetazonosító)

☐ a bázisállomás azonosítója, beleértve a földrajzi információkat (X/Y koordináták) a kapcsolódás kezdetének és befejeződésének időpontjában

☐ az adatok mennyisége

☐ a kapcsolódás(ok) időpontja és időtartama

☐ a csatlakozás vagy a hozzáférési munkamenet(ek) időtartama

☐ egyéb:

iii. tárhelyszolgáltatás esetében:

☐ naplófájlok

☐ ticketek

☐ egyéb:

iv. egyéb

☐ vásárlás-történet

☐ az előzetes fizetési egyenleg feltöltés-története

☐ egyéb:

d) ☐ tartalmi adatok:

☐ (webes) mailbox dump

☐ online tárolási dump (a felhasználó által előállított adatok)

☐ oldaldump

☐ üzenetek naplója/backupja

☐ hangüzenet-dump

☐ szervertartalom

☐ készülék backup

☐ kapcsolatok

☐ egyéb:

☐ További információk, amennyiben azok szükségesek a kért adatok (további) pontosításához vagy az adatok körének korlátozásához:

G. SZAKASZ: A mögöttes körülményekre vonatkozó információk

a) Ez a KKEHT a következő adatokra vonatkozik (jelölje be a megfelelő négyzete(ke)t):

☐ bűncselekménnyel/bűncselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárás;

☐ büntetőeljárást követően legalább négy hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása, amelyet nem a terhelt távollétében hozott határozattal szabtak ki, olyan esetekben, amikor az elítélt megszökött az igazságszolgáltatás elől.

b) Azon bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, amelyekre vonatkozóan a KKEHT-t kibocsátják, és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések ⁽⁴⁾:

.....

c) Ezt a KKEHT-t olyan forgalmi adatokra bocsátották ki, amelyeket nem kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kérnek, vagy tartalmi adatokra, vagy mindkettőre, és a következőkre vonatkozik (adott esetben jelölje be a megfelelő négyzet(ke)t):

☐ olyan bűncselekmény(ek), amelyek büntetési tételének felső határa a kibocsátó államban legalább három év szabadságvesztés;

⁽⁴⁾ Olyan forgalmi adatokra vonatkozó szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása esetén, amelyekre nem kizárólag a felhasználó azonosítása céljából van szükség, illetve tartalmi adatok esetében kérjük, a b) és c) pontban tüntessék fel azt a bűncselekményt, amely miatt a büntetést kiszabták.

- ☐ egy vagy több alábbi bűncselekmény, ha azokat részben vagy egészben információs rendszer felhasználásával követték el:
- ☐ az (EU) 2019/713 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ 3–8. cikkében meghatározott bűncselekmény(ek);
 - ☐ a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ 3–7. cikkében meghatározott bűncselekmény(ek);
 - ☐ a 2013/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ 3–8. cikkében meghatározott bűncselekmény(ek);
 - ☐ az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ 3–12. és 14. cikkében meghatározott bűncselekmények.

d) Adatkezelő/adatfeldolgozó:

A közlésre kötelező európai határozatot az adatkezelőként eljáró szolgáltatóknak kell címezni. Kivételes esetben a közlésre kötelező európai határozat címezhető közvetlenül annak a szolgáltatónak, amely az adatkezelő nevében az adatokat kezeli.

A megfelelő bejelölendő:

- ☐ Ennek a KKEHT-nak az adatkezelőként eljáró szolgáltató a címzettje.
- ☐ Ennek a KKEHT-nak az a szolgáltató a címzettje, aki az adatkezelő nevében kezeli – illetve olyan helyzetekben, amikor az adatkezelő nem azonosítható, feltehetőleg az adatkezelő nevében kezeli – az adatokat, mivel:
- ☐ az adatkezelőt a kibocsátó hatóság észszerű erőfeszítései ellenére sem lehet azonosítani
 - ☐ az adatkezelőnek való címzés hátrányosan érintheti a nyomozást

Ha ennek a KKEHT-nak az adatkezelő nevében adatokat kezelő szolgáltató a címzettje:

- ☐ az adatfeldolgozó tájékoztatja az adatkezelőt az adatközlésről
- ☐ az adatfeldolgozó további értesítésig nem tájékoztathatja az adatkezelőt az adatközlésről, mivel az hátrányosan érinthetné a nyomozást. Kérjük, röviden indokolja meg ⁽⁹⁾:

e) Egyéb releváns információ:

H. SZAKASZ: A felhasználó tájékoztatása

A címzett minden esetben tartózkodik attól, hogy tájékoztassa azt a személyt, akinek az adatait kéri. A kibocsátó hatóság feladata, hogy indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa az említett személyt az adatközlésről.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/713 irányelve (2019. április 17.) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel elkövetett csalás és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök hamisítása elleni küzdelemről, valamint a 2001/413/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 123., 2019.5.10., 18. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 218., 2013.8.14., 8. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

⁽⁹⁾ A kibocsátó hatóságnak az ügyiratban fel kell tüntetnie a késedelem okait, a KKEHT-t csak rövid indokolással kell kiegészíteni.

Kérjük, tüntesse fel (adott esetben jelölje be), ha:

- ☐ a kibocsátó hatóság elhalasztja azon személy tájékoztatását, akinek az adatait kéri, amennyiben az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:
- ☐ el kell kerülni, hogy akadályok gördüljenek a hivatalos vagy jogi vizsgálatok, nyomozások vagy eljárások elé;
- ☐ el kell kerülni, hogy sérelmet szenvedjen a bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása vagy az azokra vonatkozó vádeljárás lefolytatása, vagy a büntetőjogi szankciók végrehajtása;
- ☐ a közbiztonság védelme érdekében szükséges;
- ☐ a nemzetbiztonság védelme érdekében szükséges;
- ☐ mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.

I. SZAKASZ: A kibocsátó hatóság adatai

A kibocsátó hatóság típusa (jelölje be a megfelelő négyzete(ke)t):

- ☐ bíró, bíróság vagy nyomozási bíró
- ☐ ügyész
- ☐ a kibocsátó állam által meghatározott más illetékes hatóság

Ha szükség van hitelesítésre, kérjük, a J. szakaszt is töltsé ki.

Felhívjuk a figyelmet a következőkre (adott esetben jelölje be):

- ☐ Ezt a KKEHT-t előfizetői adatokra, vagy olyan adatokra bocsátották ki, amelyeket kizárólag abból a célból kértek, hogy egy érvényesen megállapított sürgős esetben előzetes hitelesítés nélkül azonosítsák a felhasználót, mert a hitelesítést nem lehetett volna időben megszerezni, vagy mindkettőre. A kibocsátó hatóság megerősíti, hogy egy hasonló belföldi ügyben hitelesítés nélkül kibocsáthatna határozatot, és hogy indokolatlan késedelem nélkül, legkésőbb 48 órán belül utólagos hitelesítést fog kérni (kérjük, vegye figyelembe, hogy a címzett nem kap tájékoztatást).

Azon kibocsátó hatóság vagy képviselője, vagy mindkettő részletes adatai, amely igazolja a KKEHT tartalmának pontosságát és helytállóságát:

A hatóság neve:

Képviselőjének neve:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Cím:

Tel.: (országghívószám) (körzetszám)

Fax: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail:

Beszélt nyelv(ek):

Ha a fentiekől eltér, az a hatóság/kapcsolattartó (pl. központi hatóság), amellyel kapcsolatba lehet lépni az KKEHT teljesítésével kapcsolatos bármilyen kérdést illetően:

A hatóság neve/név:

Cím:

Tel.: (országghívószám) (körzetszám)

Fax: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail:

A kibocsátó hatóságnak vagy képviselőjének aláírása, amellyel igazolja a KKEHT tartalmának pontosságát és helytállóságát:

Dátum:

Aláírás ⁽¹⁰⁾:

J. SZAKASZ: A hitelesítő hatóság adatai (adott esetben töltse ki)

A hitelesítő hatóság típusa

☐ bíró, bíróság vagy vizsgálóbíró

☐ ügyész

Azon hitelesítő hatóság vagy képviselője, vagy mindkettő részletes adatai, amely igazolja a KKEHT tartalmának pontosságát és helytállóságát:

A hatóság neve:

Képviselőjének neve:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Cím:

Tel.: (országghívószám) (körzetszám)

Fax: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail:

Beszélt nyelv(ek):

⁽¹⁰⁾ Ha a decentralizált informatikai rendszert nem használják, kérjük, illesszen be hivatalos bélyegzőt, elektronikus bélyegzőt vagy ezzel egyenértékű hitelesítést is.

Dátum:

Aláírás ⁽¹¹⁾:

K. SZAKASZ: Értesítés és az értesített végrehajtó hatóság adatai (adott esetben)

☐ A KKEHT-ről a következő végrehajtó hatóság kap értesítést:

.....

Kérjük, adja meg az értesített végrehajtó hatóság elérhetőségét (ha rendelkezésre áll):

A végrehajtó hatóság neve:

Cím:

Tel.: (országghívószám) (körzetszám)

Fax: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail:

L. SZAKASZ: Az adatok továbbküldése

a) Az a hatóság, amely részére az adatokat tovább kell küldeni

☐ kibocsátó hatóság

☐ hitelesítő hatóság

☐ egyéb illetékes hatóság (pl. központi hatóság)

Név és elérhetőség:

b) Az adatok továbbküldésének előnyben részesített formátuma/módja (adott esetben):

M. SZAKASZ: További feltüntetendő információk (nem küldendő el a címzettnek – a végrehajtó hatóság rendelkezésére kell bocsátani, amennyiben a végrehajtó hatóságot értesíteni kell)

Az annak megállapítására szolgáló indokok, hogy a megőrzésre kötelező európai határozat megfelel a szükségesség és arányosság feltételeinek:

.....

Az ügy összefoglaló leírása:

.....

⁽¹¹⁾ Ha a decentralizált informatikai rendszert nem használják, kérjük, illesszen be hivatalos bélyegzőt, elektronikus bélyegzőt vagy ezzel egyenértékű hitelesítést is.

Azon bűncselekmény tekintetében, amelynek kapcsán a közlésre kötelező európai határozatot kibocsátották, a kibocsátó államban a büntetési tétel felső határa legalább három évig terjedő szabadságvesztés vagy szabadságelvonnással járó intézkedés, és az szerepel a bűncselekmények alábbi felsorolásában (jelölje be a megfelelő négyzeteket)?

- ☐ bűnszervezetben való részvétel;
- ☐ terrorizmus;
- ☐ emberkereskedelem;
- ☐ gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
- ☐ kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ korrupció,
- ☐ csalás, ideértve az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹²⁾ meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalást és egyéb bűncselekményeket;
- ☐ bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása;
- ☐ pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását;
- ☐ számítógépes bűnözés;
- ☐ környezettel kapcsolatos bűncselekmény, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is;
- ☐ segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz;
- ☐ szándékos emberölés vagy súlyos testi sértés;
- ☐ emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme;
- ☐ emberrablás, a személyi szabadság megsértése vagy túszejtés;
- ☐ rasszizmus és idegengyűlölet;
- ☐ szervezett vagy fegyveres rablás;
- ☐ kulturális javak – köztük régiségek és műtárgyak – tiltott kereskedelme;
- ☐ csalás;
- ☐ zsarolás és védelmi pénz szedése;
- ☐ iparjogvédelmi jogok megsértése és termékhamisítás;
- ☐ okmányhamisítás és hamisított okmányokkal való kereskedelem;
- ☐ fizetőeszközök hamisítása;
- ☐ hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme;

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

- ☐ nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ lopott járművek kereskedelme;
- ☐ erőszakos közöszlész;
- ☐ gyújtogatás;
- ☐ a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
- ☐ légi jármű vagy hajó jogellenes hatalomba kerítése;
- ☐ szabotázs.

Adott esetben kérjük, adjon meg minden olyan további információt, amelyre a végrehajtó hatóságnak szüksége lehet ahhoz, hogy értékelje a megtagadás okaira aló hivatkozás lehetőségét:

.....

II. MELLÉKLET

MEGŐRZÉSRE KÖTELEZŐ EURÓPAI HATÁROZATRA VONATKOZÓ TANÚSÍTVÁNY (MKEHT) ELEKTRONIKUS BIZONYÍTÉKOK MEGŐRZÉSÉHEZ

Az (EU) 2023/1543 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alapján ennek a megőrzésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítványnak (MKEHT) a címzettje az MKEHT kézhezvételét követően köteles indokolatlan késedelem nélkül megőrizni a kért adatokat. A megőrzést 60 nap elteltével meg kell szüntetni, kivéve, ha a kibocsátó hatóság azt további 30 nappal meghosszabbítja, vagy ha a kibocsátó hatóság megerősíti, hogy kiadtak egy közlésre irányuló későbbi kérelmet. Amennyiben a kibocsátó hatóság az említett időtartamokon belül megerősíti, hogy kiadtak egy közlésre irányuló későbbi kérelmet, a címzett addig köteles az adatok megőrzésére, amíg az a közlésre irányuló későbbi kérelem kézhezvételét követően az adatok közléséhez szükséges.

A címzettnek meg kell tennie a szükséges intézkedéseket az MKEHT, valamint a megőrzött adatok bizalmas jellegének, titkosságának és integritásának biztosítása érdekében.

A. SZAKASZ: Kibocsátó/hitelesítő hatóság:

Kibocsátó állam:

Kibocsátó hatóság:

Hitelesítő hatóság (ha van ilyen):

NB: a kibocsátó és a hitelesítő hatóság adatait a végén kell megadni (F. és G. szakasz)

A kibocsátó hatóság ügyszáma:

A hitelesítő hatóság ügyszáma:

B. SZAKASZ: Címzett

Címzett:

☐ Kijelölt telephely

☐ Jogi képviselő

☐ Ezt a határozatot sürgős esetben adják ki a meghatározott címzettnek, mert a szolgáltató kijelölt telephelye vagy jogi képviselője nem reagált az MKEHT-ra, vagy az (EU) 2023/1544 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott határidőkön belül azt még nem jelölték ki, illetve nem nevezték ki.

⁽¹⁾ A büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárást követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló, 2023. július 12-i (EU) 2023/1543 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 191., 2023.7.28., 118. o.).

⁽²⁾ A büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából a kijelölt telephelyek kijelöléséről és a jogi képviselőknél a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról szóló (EU) 2023/1544 európai parlamenti és tanácsi irányelv (2023. július 12.) (HL L 191., 2023.7.28., 181. o.).

Cím:.....

Tel./Fax/e-mail (ha ismert):

Kapcsolattartó személy (ha ismert):

A címzett ügyszáma (ha ismert):.....

Az érintett szolgáltató (ha eltér a címzettől):

Egyéb releváns információ:.....

C. SZAKASZ: A megőrizni kért adatok azonosítását alátámasztó információk (kitöltendő, amennyiben ezek az információk ismertek és szükségesek az adatok azonosításához)

☐ IP-cím(ek) és időbélyegzők (beleértve a dátumot és az időzónát):.....

☐ Tel.:.....

☐ E-mail-cím(ek):

☐ IMEI-szám(ok):

☐ MAC-cím(ek):

☐ A szolgáltatás felhasználója (felhasználói) vagy más egyedi azonosító(k), például felhasználónév (nevek), belépési azonosító(k) vagy fióknév (nevek):.....

☐ A releváns szolgáltatás(ok) megnevezése(i):

☐ Egyéb:.....

Adott esetben a megőrizni kért adatok időtartománya:

☐ Szükség esetén egyéb információ:

D. SZAKASZ: A megőrzendő elektronikus bizonyíték

Az MKEHT a következő adatokra vonatkozik (jelölje be a megfelelő négyzete(ke)t):

a) ☐ előfizetői adatok:

☐ név, születési idő, postai vagy földrajzi cím, elérhetőségi adatok (e-mail cím, telefonszám) és a felhasználó/ előfizető személyazonosságára vonatkozó egyéb lényeges információk

☐ az első regisztráció kelte és időpontja, a regisztráció típusa, a szerződés másolata, a regisztráció időpontjában a személyazonosság megállapításának eszközei, az előfizető által szolgáltatott dokumentumok másolatai

- ☐ a szolgáltatás típusa és időtartama, beleértve az előfizető által használt vagy az előfizető számára az első regisztrációkor vagy aktiváláskor biztosított azonosító(ka)t (pl. telefonszám, SIM-kártya száma, MAC-cím) és a kapcsolódó eszköz(ök)et
- ☐ profil-információk (felhasználónév, megjelenített név, profilfotó)
- ☐ a szolgáltatás igénybevételenek visszaigazolásával kapcsolatos adatok, így például a felhasználó/előfizető által megadott alternatív e-mail-cím
- ☐ (a felhasználó által számlázási célokból megadott) bankkártya- vagy hitelkártya-információk, beleértve más fizetési módokat is
- ☐ PUK kódok
- ☐ egyéb:
- b) ☐ az (EU) 2023/1543 rendelet 3. cikke 10. pontjának fogalom meghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok:
- ☐ IP-kapcsolati nyilvántartások, például IP-címek/logok/hozzáférési számok más azonosítókkal, például forrás végpontokkal és időbélyegzőkkel vagy ezekkel egyenértékű azonosítókkal együtt, a szolgáltatás használatával összefüggésben használt felhasználói azonosító és interfész, amely feltétlenül szükséges az azonosításhoz; kérjük, nevezze meg, ha szükséges:
- ☐ a megőrizni kért adatok időtartománya (ha eltér a C. szakasztól):
- ☐ egyéb:
- c) ☐ forgalmi adatok:
- i. (mobil) telefónia esetében:
- ☐ kimenő (A) és bejövő (B) azonosítók (telefonszám, IMSI, IMEI)
- ☐ a kapcsolódások időpontjai és időtartamai
- ☐ hívási kísérletek
- ☐ a bázisállomás azonosítója, beleértve a földrajzi információkat (X/Y koordináták), a kapcsolódás kezdetének és befejeződésének időpontjában
- ☐ az igénybe vett hordozási szolgáltatás/távszolgáltatás (pl. UMTS, GPRS)
- ☐ egyéb:
- ii. internet esetében:
- ☐ útvonal-információk (forrás IP-cím, cél IP-cím(ek), portszám(ok), böngésző, e-mail fejléccel kapcsolatos információ, üzenetazonosító)
- ☐ a bázisállomás azonosítója, beleértve a földrajzi információkat (X/Y koordináták), a kapcsolódás kezdetének és befejeződésének időpontjában

☐ az adatok mennyisége

☐ a kapcsolódások időpontjai és időtartamai

☐ a csatlakozás vagy hozzáférési munkamenet(ek) időtartama

☐ egyéb:

iii. tárhelyszolgáltatás esetében:

☐ naplófájlok

☐ ticketek

☐ egyéb:

iv. egyéb

☐ vásárlás-történet

☐ az előzetes fizetési egyenleg feltöltés-története

☐ egyéb:

d) ☐ tartalmi adatok:

☐ (webes) mailbox dump

☐ online tárolási dump (a felhasználó által előállított adatok)

☐ oldaldump

☐ üzenetek naplója/backupja

☐ hangüzenet-dump

☐ szervertartalom

☐ készülék backup

☐ kapcsolatok

☐ egyéb:

☐ A kért adatok (további) pontosításához vagy az adatok körének korlátozásához szükséges további információk:...

E. SZAKASZ: A mögöttes körülményekre vonatkozó információk

a) Ez az MKEHT a következőkkel kapcsolatos (jelölje be a megfelelő négyzete(ke)t):

☐ bűncselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárás;

☐ a büntetőeljárást követően legalább négy hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása, amelyet nem a terhelt távollétében hozott határozattal szabtak ki, olyan esetekben, amikor az elítélt megszökött az igazságszolgáltatás elől.

b) A kibocsátott MKEHT tárgyához kapcsolódó bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések ⁽³⁾:.....

F. SZAKASZ: A kibocsátó hatóság adatai

A kibocsátó hatóság típusa (jelölje be a megfelelő négyzete(ke)t):

☐ bíró, bíróság vagy vizsgálóbíró

☐ ügyész

☐ a kibocsátó állam jogában meghatározott egyéb illetékes hatóság

Ha szükség van hitelesítésre, kérjük, a G. szakaszt is töltsse ki.

Felhívjuk a figyelmet a következőkre (adott esetben jelölje be):

☐ Ezt az MKEHT-t előfizetői adatokra, vagy olyan adatokra bocsátották ki, amelyeket kizárólag abból a célból kértek, hogy egy érvényesen megállapított sürgős esetben előzetes hitelesítés nélkül azonosítsák a felhasználót, mert a hitelesítést nem lehetett volna időben megszerezni, vagy mindkettőre. A kibocsátó hatóság megerősíti, hogy egy hasonló belföldi ügyben hitelesítés nélkül kibocsáthatna határozatot, és hogy indokolatlan késedelem nélkül, legkésőbb 48 órán belül utólagos hitelesítést fog kérni (kérjük, vegye figyelembe, hogy a címzett nem kap tájékoztatást).

Ez a sürgős eset egy személy életét, testi épségét vagy biztonságát fenyegető közvetlen veszélyre, vagy a 2008/114/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 2. cikkének a) pontjában meghatározott kritikus infrastruktúrát fenyegető közvetlen veszélyre vonatkozik, amennyiben az ilyen kritikus infrastruktúra megzavarása vagy megsemmisítése közvetlen veszélyt jelentene valamely személy életére, testi épségére vagy biztonságára nézve, többek között azáltal, hogy súlyosan sérti az alapvető ellátások lakosság számára történő biztosítását vagy az állam alapvető funkcióinak gyakorlását.

Azon kibocsátó hatóság és/vagy képviselője részletes adatai, amely igazolja az MKEHT tartalmának pontosságát és helytállóságát:

A hatóság neve:.....

Képviselőjének neve:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):.....

⁽³⁾ Szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása esetében kérjük, tüntesse fel, hogy az ítéletet mely bűncselekmény miatt szabták ki.

⁽⁴⁾ A Tanács 2008/114/EK irányelve (2008. december 8.) az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről (HL L 345., 2008.12.23., 75. o.).

Ügyiratszám:

Cím:

Tel.: (országghívószám) (körzetszám)

Fax: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail:

Beszélt nyelv(ek):

Ha fentiekől eltér, az a hatóság/kapcsolattartó (pl. központi hatóság), amellyel kapcsolatba lehet lépni az MKEHT teljesítésével kapcsolatos bármilyen kérdést illetően:

A hatóság neve/név:

Cím:

Tel.: (országghívószám) (körzetszám)

Fax: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail:

A kibocsátó hatóságnak vagy képviselőjének aláírása, amellyel igazolja az MKEHT tartalmának pontosságát és helytállóságát:

Dátum:

Aláírás ⁽⁵⁾:

G. SZAKASZ: A hitelesítő hatóság adatai (adott esetben töltse ki)

A hitelesítő hatóság típusa:

☐ bíró, bíróság vagy vizsgálóbíró

☐ ügyész

Azon hitelesítés hatóság vagy képviselője, vagy mindkettő részletes adatai, amely igazolja az MKEHT tartalmának pontosságát és helytállóságát:

A hatóság neve:

Képviselőjének neve:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

⁽⁵⁾ Ha a decentralizált informatikai rendszert nem használják, kérjük, illesszen be hivatalos bélyegzőt, elektronikus bélyegzőt vagy ezzel egyenértékű hitelesítést is.

Ügyiratszám:

Cím:

Tel.: (országghívószám) (körzetszám)

Fax: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail:

Beszélt nyelv(ek):

Dátum:

Aláírás ⁽⁶⁾:

⁽⁶⁾ Ha a decentralizált informatikai rendszert nem használják, kérjük, illesszen be hivatalos bélyegzőt, elektronikus bélyegzőt vagy ezzel egyenértékű hitelesítést is.

III. MELLÉKLET

A KKEHT/MKEHT TELJESÍTÉSÉNEK KIVITELEZHETETLENSÉGÉRŐL SZÓLÓ TÁJÉKOZTATÁS

Az (EU) 2023/1543 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében, amennyiben a címzett nem tud eleget tenni az MKEHT keretében kért adatok megőrzésére vagy a KKEHT keretében történő közlésére vonatkozó kötelezettségének, nem tudja betartani a megadott határidőt, vagy nem adja meg kimerítően az adatokat, ezt a formanyomtatványt a címzettnek ki kell töltenie és vissza kell küldenie a kibocsátó hatóságnak, valamint – amennyiben értesítés történt és egyéb esetekben adott esetben – a KKEHT-ban említett végrehajtó hatóságnak, indokolatlan késedelem nélkül.

Amennyiben lehetséges, a címzettnek meg kell őriznie a kért adatokat még abban az esetben is, ha azok pontos azonosításához további információra van szükség, kivéve akkor, ha a KKEHT-ban/MKEHT-ban szereplő információk nem elegendők ehhez. Ha a kibocsátó hatóság részéről pontosításokra van szükség, a címzettnek e formanyomtatvány használatával indokolatlan késedelem nélkül kérelmeznie kell azokat.

A. SZAKASZ: Az érintett tanúsítvány

Az alábbi információk a következőkre vonatkoznak:

- ☐ közlésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (KKEHT)
- ☐ megőrzésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (MKEHT)

B. SZAKASZ: Érintett hatóság(ok)

Kibocsátó hatóság:

A kibocsátó hatóság ügyszáma:

Adott esetben a hitelesítő hatóság:

Adott esetben a hitelesítő hatóság ügyszáma:

A KKEHT/MKEHT kibocsátásának időpontja:

A KKEHT/MKEHT kézhezvételének időpontja:

Adott esetben a végrehajtó hatóság:

Adott esetben a végrehajtó hatóság ügyszáma:

C. SZAKASZ: A KKEHT/MKEHT címzettje

A KKEHT/MKEHT címzettje:

A címzett ügyszáma:

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2023/1543 rendelete (2023. július 12.) a büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárást követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról (HL L 191., 2023.7.28., 118. o.).

D. SZAKASZ: A teljesítés elmaradásának indokai

a) A KKEHT/MKEHT az alábbi ok(ok)ból nem teljesíthető vagy teljesíthető a megadott határidőn belül:

- ☐ hiányos
- ☐ nyilvánvaló hibákat tartalmaz
- ☐ nem tartalmaz elegendő információt
- ☐ nem a szolgáltató által vagy nevében a KKEHT/MKEHT kézhezvételének időpontjában tárolt adatokra vonatkozik
- ☐ a nem a címzettnek, illetve a szolgáltatónak betudható, a KKEHT/MKEHT kézhezvételekor fennálló de facto kivitelezhetetlenség más okai
- ☐ a közlésre kötelező európai határozatot/a megőrzésre kötelező európai határozatot nem az (EU) 2023/1543 rendelet 4. cikkében megjelölt kibocsátó hatóság bocsátotta ki vagy hitelesítette.
- ☐ az olyan forgalmi adatok beszerzésére irányuló, közlésre kötelező európai határozatot, amelyek nem az (EU) 2023/1543 rendelet 3. cikke 10. pontjának fogalommeghatározása szerinti, kizárólag a felhasználó azonosítása céljából kért adatok, vagy amelyet tartalmi adatok beszerzése céljából kértek, az (EU) 2023/1543 rendelet 5. cikke (4) bekezdésének hatálya alá nem tartozó bűncselekmény miatt bocsátották ki.
- ☐ a szolgáltatás nem tartozik az (EU) 2023/1543 rendelet hatálya alá.
- ☐ a kért adatokat a végrehajtó állam joga alapján biztosított mentességek vagy kiváltságok védik, vagy a kért adatokra a sajtószabadság vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében a büntetőjogi felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkozó szabályok vonatkoznak, amelyek megakadályozzák a közlésre kötelező európai határozat / megőrzésre kötelező európai határozat teljesítését.
- ☐ a közlésre kötelező európai határozatnak való megfelelés harmadik ország alkalmazandó jogába ütközik. Kérjük, töltsse ki az E. szakaszt is.

b) Kérjük, fejtsse ki részletesebben a teljesítés megtagadásának a) pontban említett okait, és szükség esetén jelezze és fejtsse ki az a) pontban fel nem sorolt egyéb okokat:

.....

E. SZAKASZ: Harmadik ország jogából fakadó, egymással ütköző kötelezettségek

Harmadik ország jogából fakadó, egymással ütköző kötelezettségek esetén tüntesse fel az alábbi információkat:

— a harmadik ország jogszabályának/jogszabályainak címe:

.....

— az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés(ek) és a releváns rendelkezés(ek) szövege:

.....

— az ütköző kötelezettség jellege, beleértve a harmadik ország jogszabálya által védett érdeket is:

☐ egyének alapvető jogai (jelölje meg):

.....

☐ a harmadik ország nemzetbiztonsággal és védelemmel kapcsolatos alapvető érdekei (jelölje meg):

.....

☐ egyéb érdekek (jelölje meg):

-
- fejtse ki, hogy miért alkalmazandó a jogszabály ebben az ügyben:
-
- fejtse ki, hogy miért véli úgy, hogy ebben az ügyben jogszabályok ütközése áll fenn:
-
- fejtse ki a szolgáltató és a szóban forgó harmadik ország közötti kapcsolatot:
-
- a közlésre kötelező európai határozatnak való megfelelés lehetséges következményei a címzettre nézve, beleértve az esetlegesen felmerülő szankciókat:
-
- Kérjük, adjon meg minden további releváns információt:.....

F. SZAKASZ: Kiegészítő információk /pontosítás kérése (adott esetben töltse ki)

A kibocsátó hatóságtól további információkra van szükség a KKEHT/MKEHT teljesítése érdekében:

.....

G. SZAKASZ: Az adatok megőrzése

A kért adatokat (jelölje be a megfelelő négyzetet és töltse ki):

- ☐ megőrzik az adatok közléséig, vagy addig, amíg a kibocsátó hatóság vagy adott esetben a végrehajtó hatóság nem jelzi, hogy az adatok megőrzése és közlése a továbbiakban már nem szükséges vagy amíg a kibocsátó hatóság nem szolgáltatja az ahhoz szükséges információkat, hogy le lehessen szűkíteni a megőrzendő/közlendő adatok körét
- ☐ nem őrzik meg (ez csak kivételes esetben fordulhat elő, pl. ha a szolgáltató a kérelem kézhezvételekor nem rendelkezik az adatokkal vagy nem tudja kielégítően azonosítani a kért adatokat)

H. SZAKASZ: A szolgáltató kijelölt telephelyének/jogi képviselőjének elérhetőségei

A szolgáltató kijelölt telephelyének/jogi képviselőjének neve:

.....

A kapcsolattartó neve:.....

Betöltött tisztség:.....

Cím:.....

Tel.: (országghívószám) (körzetszám)

Fax: (országghívószám) (körzetszám).....

E-mail:.....

A meghatalmazott személy neve:.....

Dátum:.....

Aláírás ⁽²⁾:.....

⁽²⁾ Ha a decentralizált informatikai rendszert nem használják, kérjük, illesszen be hivatalos bélyegzőt, elektronikus bélyegzőt vagy ezzel egyenértékű hitelesítést is.

IV. MELLÉKLET

A 12. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJÁBAN EMLÍTETT BŰNCSELEKMÉNY-KATEGÓRIÁK

1. bűnszervezetben való részvétel;
2. terrorizmus;
3. emberkereskedelem,
4. gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
5. kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott kereskedelme;
6. fegyverek, lőszerek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;
7. korrupció,
8. csalás, ideértve az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalást és egyéb bűncselekményeket;
9. bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása;
10. pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását;
11. számítógépes bűnözés;
12. környezettel kapcsolatos bűncselekmény, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is;
13. segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz;
14. szándékos emberölés vagy súlyos testi sértés;
15. emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme;
16. emberrablás, személyi szabadság megsértése vagy túszjejtés;
17. rasszizmus és idegengyűlölet;
18. szervezett vagy fegyveres rablás;
19. kulturális javak – ideértve a régiségeket és műtárgyakat is – tiltott kereskedelme;
20. csalás;
21. zsarolás és védelmi pénz szedése;
22. iparjogvédelmi jogok megsértése és termékhamisítás;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

23. okmányhamisítás és a hamisított okmányokkal való kereskedelem;
 24. fizetőeszközök hamisítása;
 25. hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme;
 26. nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
 27. lopott járművek kereskedelme;
 28. erőszakos közöszlélés;
 29. gyújtogatás;
 30. a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
 31. légi jármű vagy hajó jogellenes hatalomba kerítése;
 32. szabotázs.
-

V. MELLÉKLET

KÖZLÉS IRÁNTI KÉRELEM KIBOCSÁTÁSÁNAK MEGERŐSÍTÉSE MEGŐRZÉSRE KÖTELEZŐ EURÓPAI HATÁROZATOT KÖVETŐEN

Az (EU) 2023/1543 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében a megőrzésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (MKEHT) kézhezvételét követően a címzettnek indokolatlan késedelem nélkül meg kell őriznie a kért adatokat. A megőrzést 60 nap elteltével meg kell szüntetni, kivéve, ha a kibocsátó hatóság azt további 30 nappal meghosszabbítja, vagy ha a kibocsátó hatóság megerősíti, hogy kiadtak egy közlésre irányuló későbbi kérelmet az e mellékletben szereplő formanyomtatvány felhasználásával.

E megerősítést követően a címzettnek mindaddig meg kell őriznie az adatokat, amíg az a közlésre irányuló későbbi kérelem kézhezvételét követően az adatok közléséhez szükséges.

A. SZAKASZ: A KKEHT/MKEHT kibocsátó hatósága:

Kibocsátó állam:

Kibocsátó hatóság:

Amennyiben eltér az MKEHT-ban megjelölt kapcsolattartó ponttól, az MKEHT teljesítésével kapcsolatos bármely kérdés tekintetében megkereshető hatóság/kapcsolattartó pont (pl. központi hatóság):

Név és elérhetőség:

B. SZAKASZ: Az MKEHT címzettje

Címzett:

Cím:

Tel. /Fax / e-mail (ha ismert):

Kapcsolattartó személy (ha ismert):

A címzett ügyszáma (ha ismert):

Az érintett szolgáltató (ha eltér a címzettől):

Egyéb releváns információ:

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1543 rendelete (2023. július 12.) a büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárást követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról (HL L 191., 2023.7.28., 118. o.).

C. SZAKASZ: Az MKEHT-tal kapcsolatos információk

Az adatokat a -án/-én (adja meg a kérelem kibocsátásának dátumát) kibocsátott és -án/-én (adja meg a kérelem továbbításának időpontját) továbbított (adja meg az ügyiratszámot) számú MKEHT alapján őrzik meg.

- ☐ A kibocsátó hatóság ..., ügyszám: -án/-én 30 nappal meghosszabbította (jelölje be a négyzetet, és adott esetben töltse ki).

D. SZAKASZ: Megerősítés

Ez megerősíti, hogy a következő közlési kérelmet bocsátották ki (jelölje be a megfelelő négyzetet, és szükség esetén töltse ki):

- ☐ Közlésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány, amelyet (adja meg a hatóságot) bocsátott ki, ... -án/-én (adja meg a kérelem kibocsátásának időpontját), és -án/-én (adja meg a kérelem továbbításának dátumát) továbbítottak, a következő ügyiratszám: (adja meg az ügyiratszámot), a következő címzettnek: (tüntesse fel azt a szolgáltatót/jogi képviselőt/kijelölt telephelyet/illetékes hatóságot, amelyhez a kérelmet továbbították, és ha rendelkezésre áll, a címzett által adott ügyiratszámot).
- ☐ Európai nyomozási határozat, amelyet (adja meg a hatóságot) bocsátott ki, ... -án/-én (adja meg a kérelem kibocsátásának időpontját), és -án/-én (adja meg a kérelem továbbításának dátumát) továbbítottak, a következő ügyiratszám: (adja meg az ügyiratszámot), a következő címzettnek: (tüntesse fel azt az államot és illetékes hatóságot, amelyhez a kérelmet továbbították, és ha rendelkezésre áll, a megkeresett hatóságok által adott ügyiratszámot).
- ☐ Kölcsönös jogsegély iránti kérelem, amelyet (adja meg a hatóságot) bocsátott ki, ... -án/-én (adja meg a kérelem kibocsátásának időpontját), amelyet -án/-én (adja meg a kérelem továbbításának dátumát) továbbítottak, a következő ügyiratszám: (adja meg az ügyiratszámot), a következő címzettnek: (tüntesse fel azt az államot és illetékes hatóságot, amelyhez a kérelmet továbbították, és ha rendelkezésre áll, a megkeresett hatóságok által adott ügyiratszámot).

A kibocsátó hatóság és/vagy képviselőjének aláírása:

Név:

Dátum:

Aláírás ⁽²⁾:

⁽²⁾ Ha a decentralizált informatikai rendszert nem használják, kérjük, illesszen be hivatalos bélyegzőt, elektronikus bélyegzőt vagy ezzel egyenértékű hitelesítést is.

VI. MELLÉKLET

ELEKTRONIKUS BIZONYÍTÉKOK MEGŐRZÉSÉNEK MEGHOSSZABBÍTÁSA

Az (EU) 2023/1543 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében a megőrzésre kötelező európai határozatra vonatkozó tanúsítvány (MKEHT) kézhezvételét követően a címzettnek indokolatlan késedelem nélkül meg kell őriznie a kért adatokat. A megőrzést 60 nap elteltével meg kell szüntetni, kivéve, ha a kibocsátó hatóság megerősíti, hogy kibocsátottak egy közlésre irányuló későbbi kérelmet. A kibocsátó hatóság a 60 napon belül szükség esetén további 30 nappal meghosszabbíthatja a megőrzés időtartamát annak érdekében, hogy a közlésre irányuló későbbi kérelmet az e mellékletben meghatározott formanyomtatvány felhasználásával ki lehessen bocsátani.

A. SZAKASZ: A KKEHT/MKEHT kibocsátó hatósága:

Kibocsátó állam:

Kibocsátó hatóság:

A kibocsátó hatóság ügyszáma:

Amennyiben eltér az MKEHT-ban megjelölt kapcsolattartó ponttól, az MKEHT teljesítésével kapcsolatos bármely kérdés tekintetében megkereshető hatóság/kapcsolattartó pont (pl. központi hatóság):

Név és elérhetőség:

B. SZAKASZ: Az MKEHT címzettje

Címzett:

Cím:

Tel./Fax/e-mail (ha ismert):

Kapcsolattartó személy (ha ismert):

A címzett ügyszáma (ha ismert):

Az érintett szolgáltató (ha eltér a címzettől):

Egyéb releváns információ:

C. SZAKASZ: A korábbi MKEHT-tal kapcsolatos információk

Az adatokat a -án/-én (adja meg a kérelem kibocsátásának dátumát) kibocsátott és -án/-én (adja meg a kérelem továbbításának időpontját) -nak/-nek továbbított (adja meg az ügyiratszámot) számú MKEHT alapján őrzik meg.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1543 rendelete (2023. július 12.) a büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárást követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról (HL L 191., 2023.7.28., 118. o.).

D. SZAKASZ: A korábbi megőrzést elrendelő határozat meghosszabbítása

Az MKEHT szerinti, a C. szakaszban meghatározott adatmegőrzési kötelezettség további 30 nappal meghosszabbodik.

A kibocsátó hatóság és/vagy képviselőjének aláírása:

Név:

Dátum:

Aláírás ⁽²⁾:

⁽²⁾ Ha a decentralizált informatikai rendszert nem használják, kérjük, illesszen be hivatalos bélyegzőt, elektronikus bélyegzőt vagy ezzel egyenértékű hitelesítést is.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/1544 IRÁNYELVE

(2023. július 12.)

a büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából a kijelölt telephelyek kijelöléséről és a jogi képviselők kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A hálózatalapú szolgáltatások bárholonnan nyújthatók és nem igényelnek fizikai infrastruktúrát, helyszínt vagy személyzetet abban az országban, ahol a releváns szolgáltatást kínálják, vagy magán a belső piacon belül. Ennek következtében nehezen alkalmazhatók és érvényesíthetők az érintett szolgáltatókra vonatkozó, nemzeti és az uniós jogban megállapított kötelezettségek, különösen a valamely igazságügyi hatóság határozatának vagy végzésének való megfelelésre vonatkozó kötelezettség. Ez a helyzet különösen a büntetőjog esetében, amelynek területén a tagállami hatóságok nehézségekbe ütköznek határozataik kézbesítése, az azoknak való megfelelés biztosítása és a határozatok végrehajtása terén, különösen abban az esetben, ha a vonatkozó szolgáltatásokat egy területükön kívüli helyszínről nyújtják. Mindezek fényében a tagállamok sokféle eltérő intézkedést hoztak jogszabályaik hatékonyabb alkalmazása és végrehajtása érdekében. Ez többek között a büntetőeljárásban releváns elektronikus bizonyítékok bekérése céljából a szolgáltatók megkeresésére vonatkozó intézkedéseket foglal magában. E célból néhány tagállam a saját területén belül kötelező jogi képviselőt előíró jogszabályokat fogadott el, vagy mérlegeli ezek elfogadását az adott területen szolgáltatást kínáló szolgáltatók számára. Az ilyen követelmények akadályokat gördítenek a belső piacon belüli szolgáltatásnyújtás szabadsága elé.
- (2) Uniós szintű megközelítés hiányában fennáll annak kockázata, hogy a tagállamok megkísérlik felszámolni a büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok gyűjtésével kapcsolatos jelenlegi hiányosságokat azáltal, hogy különböző nemzeti kötelezettségeket írnak elő. Az ilyen eltérő nemzeti kötelezettségek további akadályokat teremtenének a belső piacon belüli szolgáltatásnyújtás szabadsága terén.
- (3) Az uniós szintű megközelítés hiánya a szolgáltatókat és a nemzeti hatóságokat egyaránt érintő jogbizonytalanságot eredményez. A különböző tagállamokban letelepedett vagy szolgáltatásokat kínáló szolgáltatókra vonatkozóan eltérő és esetlegesen egymásnak ellentmondó kötelezettségek alkalmazandók, ami azt eredményezi, hogy az ilyen szolgáltatókat jogsértések esetén különböző szankciókkal sújtják. A büntetőeljárások keretében mutatkozó ilyen különbségek valószínűleg tovább fognak bővülni, mivel mindennapi életünkben és társadalmainkban egyre nagyobb jelentősége van a kommunikációnak és az információs társadalom szolgáltatásainak. Az ilyen különbségek nemcsak a belső piac megfelelő működését akadályozzák, hanem a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló uniós térség létrehozása és megfelelő működése szempontjából is problémákhoz vezetnek.
- (4) A jogi keretben jelentkező különbségek elkerülése és annak biztosítása érdekében, hogy a belső piacon tevékenykedő vállalkozások azonos vagy hasonló kötelezettségek hatálya alá tartozzanak, az Unió számos jogi aktust fogadott el a kapcsolódó területeken, így például az adatvédelem terén, nevezetesen az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾ és a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 88. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2023. június 13-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. június 27-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

irányelvet⁽⁴⁾. Az érintettek védelmi szintjének növelése érdekében az (EU) 2016/679 rendelet úgy rendelkezik, hogy az Unióban nem letelepedett olyan adatkezelőnek vagy adatfeldolgozónak, amely érintettek számára az Unióban belül árukat vagy szolgáltatásokat kínál, vagy érintettek Unióban belül tanúsított magatartását követi nyomon, jogi képviselőt kell kineveznie, kivéve, ha az általa végzett adatkezelés alkalmi jellegű, nem terjed ki a személyes adatok különleges kategóriáinak, vagy a büntetőjogi felelősség megállapításával és bűncselekményekkel kapcsolatos személyes adatoknak nagy számban történő kezelésére, továbbá a kezelés jellegét, körülményeit, hatókörét és céljait tekintve valószínűsíthetően nem jelent kockázatot a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, vagy ha az adatkezelő vagy adatfeldolgozó közhatalmi szerv vagy egyéb, közfeladatot ellátó szerv.

- (5) A tagállamok illetékes hatóságai által a büntetőeljárásban elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából kibocsátott határozatok és végzések átvételével, az azoknak való megfeleléssel és azok végrehajtásával kapcsolatban az Unióban működő egyes szolgáltatók kijelölt telephelyeinek kijelölésére és jogi képviselőinek kinevezésére vonatkozó harmonizált szabályok meghatározásával fel kell számolni a szolgáltatásnyújtás szabadsága előtt álló akadályokat, valamint meg kell előzni e tekintetben a jövőbeli eltérő nemzeti megközelítések előírását. A szolgáltatók számára ezért egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani. Attól függően, hogy a szolgáltatók az Unióban letelepedettek-e vagy sem, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatók kijelöljenek egy kijelölt telephelyet vagy kinevezzenek egy jogi képviselőt. Ezen, a kijelölt telephelyek kijelölésére és a jogi képviselők kinevezésére vonatkozó harmonizált szabályok nem érinthetik a szolgáltatók más uniós jogszabályok szerinti kötelezettségeit. Emellett elő kell segíteni a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló uniós térségen belüli hatékonyabb bűnüldözést.
- (6) Az ezen irányelvben előírt kijelölt telephelyeknek és jogi képviselőknek az (EU) 2023/1543 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾, a 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾, valamint a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény⁽⁷⁾ alapján elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából kibocsátott határozatok és végzések címzettjeiként kell szolgálniuk, ideértve azt az esetet is, amikor e határozatok és végzések továbbítására tanúsítvány formájában kerül sor.

A kijelölt telephely vagy jogi képviselő igénybevételeének összhangban kell lennie a bírósági eljárásokra alkalmazandó jogi eszközökben és jogszabályokban meghatározott eljárásokkal, beleértve azokat az eseteket is, amikor az eszközök lehetővé teszik, hogy határokon átnyúló helyzetekben közvetlenül a szolgáltató kijelölt telephelyének vagy jogi képviselőjének kézbesítsenek végzéseket, vagy az illetékes igazságügyi hatóságok közötti együttműködésen alapulnak. Amennyiben részvételükről jogszabály rendelkezik, a szolgáltató kijelölt telephelyének letelepedési helye vagy jogi képviselőjének lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak a vonatkozó eszközben rájuk ruházott szerepüknek megfelelően kell eljárniuk. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti jogon alapuló, elektronikus bizonyítékok gyűjtését célzó határozatokat és végzéseket a területükön egy szolgáltató jogi képviselőjeként vagy kijelölt telephelyeként eljáró természetes vagy jogi személynek címezzék.

- (7) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azok a szolgáltatók, amelyek 2026. február 18-án szolgáltatásokat kínálnak az Unióban, kötelesek legyenek legalább egy kijelölt telephelyet kijelölni vagy legalább egy jogi képviselőt kinevezni 2026. augusztus 18-ig, és hogy azok a szolgáltatók, amelyek az említett időpont után kezdenek szolgáltatásokat kínálni az Unióban, legalább egy kijelölt telephelyet jelöljenek ki vagy legalább egy jogi képviselőt nevezzenek ki az attól a naptól számított hat hónapon belül, amikor megkezdik szolgáltatásaik kínálását az Unióban. Az adatvédelmi biztosítékok sérelme nélkül az ilyen kijelölt telephely vagy jogi képviselő több szolgáltatót – különösen kis- vagy középvállalkozásnak minősülő szolgáltatókat – is képviselhet.
- (8) A kijelölt telephely kijelölésének vagy a jogi képviselő kinevezésének kötelezettsége azokra a szolgáltatókra vonatkozik, akik az Unióban – vagyis egy vagy több tagállamban – kínálnak szolgáltatást. Ezen irányelv nem terjed ki azokra a helyzetekre, amikor egy szolgáltató valamely tagállam területén letelepedett, és kizárólag az adott tagállam területén kínál szolgáltatásokat.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1543 rendelete (2023. július 12.) a büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárás követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról (Lásd e Hivatalos Lap 118. oldalát).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

⁽⁷⁾ Egyezmény a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről (HL C 197., 2000.7.12., 3. o.), valamint az egyezmény jegyzőkönyve (HL C 326., 2001.11.21., 2. o.).

- (9) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a büntetőeljárásban elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából az uniós joggal és a saját nemzeti jogukkal összhangban továbbra is a területükön letelepedett szolgáltatókat keressék meg a tisztán belföldi helyzetekben. A tagállamok – a hazai jogban a saját területükön működő szolgáltatók megkeresésére vonatkozóan jelenleg biztosított lehetőségektől függetlenül – nem kerülhetik meg az ezen irányelv vagy az (EU) 2023/1543 rendelet alapjául szolgáló elveket.
- (10) Annak megállapítása, hogy egy szolgáltató kínál-e szolgáltatásokat az Unióban, annak értékelését igényli, hogy a szolgáltató lehetővé teszi-e egy vagy több tagállamban természetes vagy jogi személyek számára, hogy igénybe vegyék szolgáltatásait. Ugyanakkor egy online interfész Unióban való pusztán elérhetősége (például a szolgáltató vagy egy közvetítő honlapjának vagy egy e-mail-címnek vagy más elérhetőségeknek a hozzáférhetősége) önmagában nem tekinthető elegendőnek annak megállapításához, hogy egy szolgáltató ezen irányelv értelmében szolgáltatásokat kínál-e az Unióban.
- (11) Annak megállapítása, hogy egy szolgáltató kínál-e szolgáltatásokat az Unióban, annak értékelésén túlmenően, hogy a szolgáltató lehetővé teszi-e egy vagy több tagállamban természetes vagy jogi személyek számára, hogy igénybe vegyék szolgáltatásait, annak megállapítását is megköveteli, hogy érdemi kapcsolat áll-e fenn az Unióval. Úgy kell tekinteni, hogy az Unióval való ilyen érdemi kapcsolat fennáll, ha a szolgáltató az Unióban telephellyel rendelkezik. Ilyen telephely hiányában az Unióval fennálló érdemi kapcsolat meglétének mérlegelésekor olyan konkrét ténybeli kritériumokat kell alkalmazni, mint például az egy vagy több tagállamban található jelentős számú felhasználó megléte vagy pedig az egy vagy több tagállamot célzó tevékenység. Az egy vagy több tagállamot célzó tevékenység meglétét az összes releváns körülmény alapján kell megállapítani, beleértve az olyan tényezőket is, mint az adott tagállamban általánosan használt nyelv vagy pénznem használata, vagy az áruk és szolgáltatások megrendelésének lehetősége.

A valamely tagállamot célzó tevékenység levezethető abból is, ha rendelkezésre áll egy alkalmazás a releváns nemzeti alkalmazás-áruházban, ha helyi hirdetéseket vagy a tagállamban általánosan használt nyelvű hirdetéseket közölnek, vagy ügyfélkapcsolatok kezeléséből, például ügyfélszolgálat biztosításából az adott tagállamban általánosan használt nyelven. Akkor is úgy kell tekinteni, hogy fennáll az érdemi kapcsolat, ha a szolgáltató tevékenysége egy vagy több tagállam felé irányul az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁸⁾ foglaltak szerint. Másfelől a szolgáltatásnak pusztán az (EU) 2018/302 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁹⁾ rögzített hátrányos megkülönböztetés tilalmának való megfelelés céljából történő nyújtása további indokok hiányában nem tekinthető az Unióban található meghatározott területre irányuló vagy azt célzó tevékenységnek. Ugyanezek a megfontolások alkalmazandók annak megállapítása során, hogy a szolgáltató szolgáltatást kínál-e egy tagállam területén.

- (12) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés V. címe 4. fejezetének hatálya alá tartozó különböző eszközök alkalmazandók a tagállamok közötti együttműködésben a büntetőeljárásban történő bizonyítékgyűjtésre vonatkozóan. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló uniós térségben meglévő és „változó geometria” következtében biztosítani kell, hogy ezen irányelv ne könnyítse meg a belső piacon szolgáltatások nyújtása esetében újabb különbségek vagy akadályok létrejöttét azáltal, hogy lehetővé teszi a tagállamok területén szolgáltatásokat kínáló szolgáltatók számára kijelölt telephelyek kijelölését vagy jogi képviselők kinevezését azokban a tagállamokban, amelyek nem vesznek részt a vonatkozó jogi eszközökben. Ezért legalább egy kijelölt telephelyet vagy jogi képviselőt egy olyan tagállamban kell kijelölni, illetve kinevezni, amely részt vesz a vonatkozó uniós jogi eszközökben, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az ezen irányelvben előírt kijelölés vagy kinevezés hatékonyságának gyengítése, és kihasználásra kerüljenek az abból eredő szinergiák, hogy rendelkezésre áll az ezen irányelv hatálya alá tartozó – többek között az (EU) 2023/1543 rendelet, a 2014/41/EU irányelv és a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény szerinti – határozatok és végzések átvételét, az azoknak való megfelelést és azok végrehajtását szolgáló kijelölt telephely vagy jogi képviselő. Emellett a kijelölt telephely kijelölése vagy jogi képviselő kinevezése – amit a nemzeti jogi kötelezettségek betartásának biztosítása érdekében is fel lehetne használni – lehetővé tenné az abból adódó szinergiák kiaknázását, hogy egyértelmű hozzáférési pont áll rendelkezésre a szolgáltatók megkeresésére a bizonyítékok büntetőügyekben történő gyűjtése céljából.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatásról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/302 rendelete (2018. február 28.) a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 60. I, 2018.3.2., 1. o.).

- (13) A szolgáltatók szabadon megválaszthatják, hogy melyik tagállamban jelölik ki kijelölt telephelyüket vagy adott esetben nevezik ki jogi képviselőjüket, és a tagállamok nem korlátozhatják ezt a választási szabadságot, például azzal, hogy megkövetelik egy kijelölt telephely kijelölését vagy egy jogi képviselő kinevezését a területükön. Ezen irányelvnek ugyanakkor bizonyos korlátozásokat is elő kell írnia a szolgáltatók e szabad választási lehetőségével kapcsolatban, különös tekintettel arra, hogy a kijelölt telephelynek olyan tagállamban kell letelepedettnek lennie, vagy adott esetben a jogi képviselőnek olyan tagállamban kell lakóhellyel vagy székhellyel rendelkeznie, ahol a szolgáltató szolgáltatásokat nyújt vagy letelepedett, valamint elő kell írnia azt a kötelezettséget, hogy az ebben az irányelvben említett jogi eszközben részt vevő tagállamok valamelyikében kell kijelölt telephelyet kijelölni vagy jogi képviselőt kinevezni. A jogi képviselő kinevezése önmagában nem tekinthető úgy, hogy a szolgáltató az adott tagállamban letelepedett.
- (14) A büntetőeljáráásban a bizonyítékok gyűjtése szempontjából leginkább releváns szolgáltatók az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, valamint az olyan információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó egyes szolgáltatók, amelyek megkönnyítik a felhasználók közötti kapcsolattartást. Ezért mindkét csoportot ezen irányelv hatálya alá kell vonni. Az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ határozza meg, és azok magukban foglalják az olyan személyközi hírközlési szolgáltatásokat, mint az internetes hangtovábbítási, az azonnali üzenetküldési és az e-mail-szolgáltatások. Indokolt, hogy ezen irányelv alkalmazandó legyen az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásoknak az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ értelmében vett olyan szolgáltatóira is, amelyek nem minősülnek elektronikus hírközlési szolgáltatóknak, azonban lehetővé teszik felhasználók számára, hogy egymással kommunikáljanak, vagy olyan szolgáltatásokat kínálnak felhasználók számára, amelyek a nevükben adatok tárolására vagy más módon történő kezelésére használhatók. Ez összhangban lenne az Európa Tanács 2001. november 23-án Budapesten elfogadott, a számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményében (CETS 185. sz.) – más néven a Budapesti Egyezményben – használt kifejezésekkel. Az adatkezelést technikai értelemben – tehát az adatok létrehozásaként vagy azok manipulálásaként, vagyis az adatok előállítására vagy azok megváltoztatására szolgáló, számítógéppel végzett technikai műveletekként – kell érteni.

A szolgáltatók ezen irányelv hatálya alá tartozó kategóriájába kell tartozniuk például azoknak az online piacoknak, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók és a vállalkozások számára, hogy egymás között kommunikáljanak, valamint az egyéb tárhelyszolgáltatóknak – beleértve azokat, amelyek a tárhelyszolgáltatást felhőalapú számítástechnikán keresztül nyújtják –, továbbá az online játékatplatformoknak és az online szerencsejáték-platformoknak. Amennyiben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltató nem biztosítja felhasználói számára az egymással való kommunikáció lehetőségét, hanem csak a szolgáltatóval való kommunikáció lehetőségét, vagy nem nyújt lehetőséget adatok tárolására vagy más módon történő kezelésére, vagy ha az adattárolás nem meghatározó eleme, azaz lényeges része a felhasználóknak nyújtott szolgáltatásnak – mint az online távolról nyújtott jogi, építészeti és könyvelési szolgáltatások esetében –, akkor nem tartozhat a „szolgáltató” ezen irányelvben meghatározott fogalmának hatálya alá, még akkor sem, ha az adott szolgáltató által nyújtott szolgáltatások az (EU) 2015/1535 irányelv értelmében vett, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások.

- (15) A bejegyzett nevekkal és számokkal kapcsolatos internetes infrastruktúra-szolgáltatók, mint a doménnév-nyilván tartások és -nyilvántartók, valamint titkosítási és proxy szolgáltatók, illetve az internetprotokoll-címek (IP-címek) regionális nyilván tartásai különösen relevánsak a rosszindulatú vagy feltört honlapok mögött álló elkövetők azonosítása céljából. E szolgáltatók birtokában olyan adatok találhatók, amelyek lehetővé tehetik a bűncselekmény elkövetése során használt honlap mögött álló személy vagy szervezet, illetve a bűncselekmény áldozatának azonosítását.
- (16) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a területükön letelepedett vagy szolgáltatást kínáló szolgáltatók biztosítsák kijelölt telephelyeik és jogi képviselőik részére a valamely tagállamból érkezett, az ezen irányelv hatálya alá tartozó határozatoknak és végzéseknak való megfelelés érdekében szükséges jogköröket és erőforrásokat. A tagállamoknak azt is ellenőrizniük kell, hogy a területükön letelepedési hellyel rendelkező kijelölt telephelyek, vagy székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező jogi képviselők megkapták-e a szolgáltatóktól a bármely tagállamból érkezett, az ezen irányelv hatálya alá tartozó határozatoknak és végzéseknek való megfeleléshez szükséges jogköröket és erőforrásokat, és hogy az alkalmazandó jogi kerettel összhangban együttműködnek-e az illetékes hatóságokkal az ilyen határozatok és végzések kézhezvételekor. Az ilyen intézkedések hiánya vagy az említett intézkedések hiányosságai nem szolgálhatnak alapul az ezen irányelv hatálya alá tartozó határozatoknak vagy végzéseknek való meg nem felelés indokául.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

Emellett a szolgáltatók nem indokolhatják az ezen irányelv hatálya alá tartozó határozatok vagy végzések kézhezvétele következtében alkalmazandó jogi keretből eredő kötelezettségeknek való meg nem felelésüket a belső eljárások hiányával vagy hatástalanságával, mivel ők felelősek az ilyen határozatoknak és végzéseknek való megfelelés biztosításához szükséges erőforrások és jogkörök biztosításáért. A kijelölt telephelyek vagy jogi képviselők sem indokolhatják az ilyen meg nem felelést például arra hivatkozva, hogy nincs felhatalmazásuk adatok közlésére. E célból a tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt telephely vagy jogi képviselő és a szolgáltató egyaránt egyetemlegesen feleljenek az ezen irányelv hatálya alá tartozó határozatok és végzések kézhezvétele következtében alkalmazandó jogi keretből eredő kötelezettségeknek való meg nem felelésért, hogy ezáltal bármelyikük meg nem felelése esetén mindegyikükre szankciók legyenek alkalmazhatók. Különösen nem szabad lehetővé tenni, hogy a szolgáltató, a kijelölt telephely vagy adott esetben jogi képviselő felhasználhassa a szolgáltató és a kijelölt telephely vagy jogi képviselő közötti megfelelő belső eljárások hiányát az említett kötelezettségeknek való meg nem felelés indokaként. Az egyetemleges felelősség nem alkalmazandó a szolgáltató vagy a kijelölt telephely vagy adott esetben jogi képviselő azon cselekményeire vagy mulasztásaira, amelyek a szankciókat alkalmazó tagállam joga szerint büncselekménynek minősülnek.

- (17) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a területükön letelepedett vagy szolgáltatást kínáló valamennyi szolgáltató írásban értesítse annak a tagállamnak az ezen irányelv alapján kijelölt központi hatóságát, amelyben a kijelölt telephelye letelepedett vagy jogi képviselője lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, az említett kijelölt telephely vagy jogi képviselő kapcsolattartási adatairól és az azokban bekövetkezett változásokról. Az értesítésnek továbbá tájékoztatást kell nyújtania azokról a nyelvekről is, amelyeken a kijelölt telephely vagy a jogi képviselő megkereshető, amelynek magában kell foglalnia az azon tagállam nemzeti jogában megállapítottak szerinti egy vagy több hivatalos nyelvet, ahol a kijelölt telephely letelepedett vagy a jogi képviselő lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, de ide tartozhatnak az Unió egyéb hivatalos nyelvei, például a központjuk szerinti tagállam nyelve is. Amennyiben a szolgáltató ezen irányelvvel összhangban több kijelölt telephelyet jelöl ki vagy több jogi képviselőt nevez ki, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltató minden egyes kijelölt telephelyre vagy jogi képviselőre vonatkozóan megjelölje a kijelölés vagy kinevezés pontos területi hatályát. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó eszközökben részt vevő valamennyi tagállam területét le kell fedni. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy illetékes hatóságaik az ezen irányelv alapján hozott valamennyi határozatukat és végzésüket a szolgáltató megjelölt kijelölt telephelyéhez vagy jogi képviselőjéhez címezzék. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azok az információk, amelyekről ezen irányelvvel összhangban értesítették őket, nyilvánosan hozzáférhetőek legyenek a büntetőügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat egy erre a célra létrehozott weboldalán annak érdekében, hogy megkönnyítsék a tagállamok közötti koordinációt és a kijelölt telephely vagy jogi képviselő más tagállamok hatóságai általi igénybevételét. A tagállamoknak gondoskodniuk kell az ilyen információk rendszeres naprakészítéséről. Lehetővé kell tenni az információk további terjesztését is annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok könnyebben hozzáférhessenek az említett információkhoz, például külön erre a célra létrehozott intranetes oldalakon vagy fórumokon és platformokon keresztül.
- (18) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozóan, és meg kell hozniuk minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamoknak az említett szabályokról és intézkedésekről az ebben az irányelvben meghatározott időpontig értesíteniük kell a Bizottságot, és haladéktalanul értesíteniük kell a Bizottságot az azokat érintő minden későbbi módosításról is. A tagállamoknak évente tájékoztatniuk kell a Bizottságot a meg nem felelő szolgáltatókról és a velük szemben hozott végrehajtási intézkedésekről és a kiszabott szankciókról. A szankciók semmilyen körülmények között nem eredményezhetik a szolgáltatásnyújtás állandó vagy ideiglenes tilalmát. A tagállamoknak össze kell hangolniuk végrehajtási intézkedéseiket, amennyiben egy szolgáltató több tagállamban kínál szolgáltatásokat. A központi hatóságoknak a koherens és arányos megközelítés biztosítása érdekében koordináltan kell dolgozniuk. A Bizottságnak szükség esetén meg kell könnyítenie a koordinációt, és a Bizottságot minden esetben tájékoztatni kell a szabályok megsértésének eseteiről. Ez az irányelv nem szabályozza a szolgáltatók, a kijelölt telephelyek és jogi képviselők között a rájuk kiszabott szankciók tekintetében a pénzügyi következmények átruházására vagy az ezek alól történő mentesítésre vonatkozó szerződéses megállapodásokat.
- (19) Az illetékes hatóságoknak a szolgáltatók jogsértéseire alkalmazandó megfelelő szankció meghatározása során minden releváns körülményt figyelembe kell venniük, így többek között a szolgáltató pénzügyi képességét, a jogsértés jellegét, súlyosságát és időtartamát, hogy szándékosan vagy gondatlanul követték-e el és azt, hogy a szolgáltatót felelősségre vonták-e korábbi hasonló jogsértésekért. E tekintetben különös figyelmet kell fordítani a mikrovállalkozásokra.
- (20) Ez az irányelv nem érinti a polgári és közigazgatási eljárásban a nemzeti hatóságok hatásköreit, ideértve azokat az eseteket is, amikor az ilyen eljárás szankciókat vonhat maga után.

- (21) Ezen irányelv következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok közötti koordinációra kiegészítő mechanizmusokat kell bevezetni. E célból a tagállamoknak ki kell jelölniük egy vagy több központi hatóságot, amely ezen irányelv alkalmazásához tájékoztatást és segítséget nyújthat más tagállamok központi hatóságainak, különösen akkor, ha az ezen irányelv szerinti végrehajtási intézkedéseket mérlegelnek. Az említett koordinációs mechanizmusnak biztosítani kell, hogy az érintett tagállamok tájékoztatást kapjanak a tagállam végrehajtási intézkedés meghozatalára irányuló szándékáról. Emellett a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a központi hatóságok e körülmények fennállása esetén megoszthassák egymással a releváns információkat és segítséget nyújthassanak egymásnak, és adott esetben együttműködhessenek egymással. A központi hatóságok közötti, végrehajtási intézkedés esetén folytatott együttműködés magában foglalhatja a különböző tagállamok illetékes hatóságai által valamely végrehajtási intézkedés összehangolását. Az ilyen koordinációnak a pozitív vagy negatív hatásköri összeütközések elkerülésére kell irányulnia. A végrehajtási intézkedés koordinációja érdekében a központi hatóságoknak adott esetben a Bizottságot is be kell vonniuk. Az említett hatóságok együttműködési kötelezettsége nem sértheti az egyes tagállamok azon jogát, hogy szankciókat szabjanak ki azokra a szolgáltatókra, amelyek nem tesznek eleget az ezen irányelv szerinti kötelezettségeiknek. A központi hatóságok kijelölése, valamint a rájuk vonatkozó információk közzététele megkönnyítené a szolgáltatók számára a kijelölt telephelyük vagy jogi képviselőjük kijelöléséről és elérhetőségeiről szóló értesítés megtételét azon tagállam felé, ahol a kijelölt telephelyük letelepedett vagy jogi képviselőjük lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik. E célból a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a kijelölt központi hatóságokról vagy hatóságaikról, a Bizottságnak pedig továbbítania kell a kijelölt központi hatóságok jegyzékét a tagállamoknak, és azt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.
- (22) Mivel ezen irányelvnek a célját, nevezetesen azt, hogy a büntetőeljárásban az elektronikus bizonyítékok összegyűjtése keretében a szolgáltatásnyújtás szabadságának akadályait megszüntessék, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – e szolgáltatások határok nélküli jellege miatt – e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubsidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (23) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹²⁾ 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2019. november 6-án ⁽¹³⁾ véleményt nyilvánított.
- (24) A Bizottságnak öt kritérium – hatékonyság, eredményesség, relevancia, koherencia és uniós hozzáadott érték – alapján el kell végeznie ezen irányelv értékelését, és ezen értékelésnek alapot kell szolgáltatnia a lehetséges további intézkedések hatásvizsgálatához. Az értékelést 2029. augusztus 18-ig kell elvégezni annak érdekében, hogy a gyakorlati végrehajtásra vonatkozóan elegendő adat álljon rendelkezésre. Rendszeresen információkat kell gyűjteni ezen irányelv értékelésének elősegítése érdekében,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv megállapítja a büntetőeljárásban elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából a tagállamok illetékes hatóságai által kibocsátott határozatok és végzések átvétele, az azoknak való megfelelés és azok végrehajtása céljára történő, az Unióban szolgáltatásokat kínáló egyes szolgáltatók kijelölt telephelyeinek kijelölésére és jogi képviselőinek kinevezésére vonatkozó szabályokat.

(2) Ez az irányelv az (EU) 2023/1543 rendelet, a 2014/41/EU irányelv és a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bünyogi jogsegélyről szóló egyezmény alapján elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából kibocsátott határozatokra és végzésekre alkalmazandó. Ezen irányelv ugyanúgy alkalmazandó azokra a határozatokra és végzésekre is, amelyeket egy tagállam a nemzeti jog alapján elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából címzett olyan természetes vagy jogi személyhez, aki vagy amely az adott tagállam területén a szolgáltató jogi képviselőjeként vagy kijelölt telephelyeként jár el.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽¹³⁾ HL C 32., 2020.1.31., 11. o.

(3) Ez az irányelv nem sérti a nemzeti hatóságoknak az uniós és nemzeti jog szerinti azon hatáskörét, hogy a büntetőeljárásban elektronikus bizonyítékok gyűjtése céljából a területükön letelepedett szolgáltatókat közvetlenül keressék meg.

(4) A tagállamok az (1) bekezdésben meghatározott célokból nem róhatnak a szolgáltatókra az ezen irányelvből származó kötelezettségeken túl – különösen a kijelölt telephelyek kijelölése vagy a jogi képviselők kinevezése tekintetében – további kötelezettségeket.

(5) Ez az irányelv a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott azon szolgáltatókra vonatkozik, amelyek az Unióban szolgáltatásokat kínálnak. Ez az irányelv nem alkalmazandó azokra a szolgáltatókra, amelyek egyetlen tagállam területén letelepedettek, és kizárólag az adott tagállam területén kínálnak szolgáltatásokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „szolgáltató”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a következő szolgáltatáskategóriák közül egyet vagy többet nyújt, a 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁴⁾ 2. cikke 2. pontjának b) alpontjában említett pénzügyi szolgáltatások kivételével:

a) az (EU) 2018/1972 irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott elektronikus hírközlési szolgáltatások;

b) internetes doménnév- és IP-szám-szolgáltatások, például IP-címek kiosztása, doménnév-nyilvántartási szolgáltatások, doménnév-nyilvántartói szolgáltatások és doménnevekhez kapcsolódó titkosítási és proxyszolgáltatások;

c) az információs társadalomnak az (EU) 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említettek szerinti egyéb olyan szolgáltatásai, amelyek:

i. lehetővé teszik felhasználóik számára az egymással való kommunikációt; vagy

ii. lehetővé teszik adatok tárolását vagy más módon történő kezelését azon felhasználók nevében, akiknek a szolgáltatást nyújtják, feltéve, hogy az adattárolás meghatározó eleme a felhasználó részére nyújtott szolgáltatásnak;

2. „szolgáltatást kínál valamely tagállam területén”:

a) egy adott tagállamban természetes vagy jogi személyek számára lehetővé teszi az 1. pontban felsorolt szolgáltatások igénybevételét; valamint

b) konkrét ténybeli kritériumokon alapuló érdemi kapcsolat áll fenn az a) pontban említett tagállammal; úgy kell tekinteni, hogy az ilyen érdemi kapcsolat fennáll, ha a szolgáltatónak az említett tagállamban van telephelye, vagy ilyen telephely hiányában akkor, ha az említett tagállamban jelentős számú felhasználó található, vagy ha a tevékenységek az említett tagállamot célozzák;

3. „szolgáltatást kínál az Unióban”:

a) egy tagállamban természetes vagy jogi személyek számára lehetővé teszi az 1. pontban felsorolt szolgáltatások igénybevételét; valamint

b) konkrét ténybeli kritériumokon alapuló érdemi kapcsolat áll fenn az a) pontban említett tagállammal; úgy kell tekinteni, hogy az ilyen érdemi kapcsolat fennáll, ha a szolgáltatónak az említett tagállamban van telephelye, vagy ilyen telephely hiányában akkor, ha egy vagy több tagállamban jelentős számú felhasználó található, vagy ha a tevékenységek egy vagy több tagállamot céloznak;

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

4. „telephely”: olyan jogalany, amely valamely gazdasági tevékenységet határozatlan ideig ténylegesen végez olyan állandó infrastruktúrára keresztül, ahonnan a szolgáltatásokat nyújtják vagy a gazdasági tevékenységet irányítják;
5. „kijelölt telephely”: az 1. cikk (1) bekezdésében és a 3. cikk (1) bekezdésében említett célokból, az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi eszközben részt vevő valamely tagállamban letelepedett szolgáltató által írásban kijelölt, jogi személyiséggel rendelkező telephely;
6. „jogi képviselő”: az 1. cikk (1) bekezdésében és a 3. cikk (1) bekezdésében említett célokból, az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi eszközben részt vevő valamely tagállamban nem letelepedett szolgáltató által írásban kinevezett természetes vagy jogi személy.

3. cikk

Kijelölt telephelyek és jogi képviselők

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az Unióban szolgáltatásokat kínáló szolgáltatók legalább egy címzettet jelöljenek ki vagy nevezzenek ki az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított hatály alá tartozó, a büntetőeljárásban bizonyítékok gyűjtése céljából a tagállamok illetékes hatóságai által kibocsátott határozatok és végzések (a továbbiakban: az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított hatály alá tartozó határozatok és végzések) átvételére, az azoknak való megfelelésre és azok végrehajtására, az alábbiak szerint:

- a) az Unióban letelepedett, jogi személyiséggel rendelkező szolgáltatók esetében a szolgáltatók letelepedési helye szerinti tagállamok biztosítják, hogy az ilyen szolgáltatók kijelöljék azt a kijelölt telephelyet vagy kijelölt telephelyeket, amelyek felelősek az e bekezdés bevezető részében leírt tevékenységeikért;
- b) az Unióban nem letelepedett, jogi személyiséggel rendelkező szolgáltatók esetében a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen, a területükön szolgáltatásokat kínáló szolgáltatók kinevezzék azt a jogi képviselőt vagy azokat a jogi képviselőket, aki(k) vagy amely(ek) az 1. cikk (2) bekezdésében említett eszközökben részt vevő tagállamokban felelős(ek) az e bekezdés bevezető részében leírt tevékenységeikért;
- c) az olyan tagállamokban letelepedett szolgáltatók esetében, amelyek nem vesznek részt az 1. cikk (2) bekezdésében említett eszközökben, a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen, a területükön szolgáltatásokat kínáló szolgáltatók kinevezzék azt a jogi képviselőt vagy azokat a jogi képviselőket, aki(k) vagy amely(ek) az ilyen eszközökben részt vevő tagállamokban felelős(ek) az e bekezdés bevezető részében leírt tevékenységeikért.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett címzettek:

- a) olyan tagállamban rendelkezzenek letelepedési hellyel, lakóhellyel vagy székhellyel, ahol a szolgáltatók szolgáltatásait kínálják; valamint
- b) végrehajtási eljárás alanyai lehessenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított hatály alá tartozó határozatokat és végzéseket az e cikk (1) bekezdésével összhangban e célból kijelölt, illetve kinevezett kijelölt telephelynek vagy jogi képviselőnek címezzék.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a területükön letelepedett vagy szolgáltatást kínáló szolgáltatók biztosítsák kijelölt telephelyeik és jogi képviselőik részére a valamely tagállamból érkezett, az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított hatály alá tartozó határozatoknak és végzéseknek való megfelelés érdekében szükséges jogköröket és erőforrásokat. A tagállamok azt is ellenőrzik, hogy a területükön letelepedett kijelölt telephelyek, vagy lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező jogi képviselők megkapták-e a szolgáltatóktól a valamely tagállamból érkezett említett határozatoknak és végzéseknek való megfeleléshez szükséges jogköröket és erőforrásokat, és hogy az alkalmazandó jogi kerettel összhangban együttműködnek-e az illetékes hatóságokkal az említett határozatok és végzések kézhezvételkor.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt telephely vagy jogi képviselő és a szolgáltató egyaránt egyetemlegesen feleljenek az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított hatály alá tartozó határozatok és végzések átvétele következtében alkalmazandó jogi keretből eredő kötelezettségek be nem tartásáért, hogy ezáltal bármelyikük meg nem felelése esetén mindegyikükre szankciók legyenek alkalmazhatók. A tagállamok biztosítják különösen, hogy a szolgáltató vagy a kijelölt telephely vagy adott esetben a jogi képviselő ne használhassa fel a szolgáltató és a kijelölt telephely vagy jogi

képviselő közötti megfelelő belső eljárások hiányát az említett kötelezettségeknek való meg nem felelés indokaként. Az egyetemleges felelősség nem alkalmazandó sem a szolgáltató, sem a kijelölt telephely, sem a jogi képviselő azon cselekményeire vagy mulasztásaira, amelyek a szankciókat alkalmazó tagállamban bűncselekménynek minősülnek.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy azok a szolgáltatók, amelyek 2026. február 18-án szolgáltatásokat kínálnak az Unióban, kötelesek legyenek kijelölt telephelyeket kijelölni vagy jogi képviselőket kinevezni legkésőbb 2026. augusztus 18-ig, és hogy azok a szolgáltatók, amelyek 2026. február 18-át követően kezdenek szolgáltatásokat kínálni az Unióban, kötelesek legyenek kijelölt telephelyet kijelölni vagy jogi képviselőt kinevezni az attól a naptól számított hat hónapon belül, amikor megkezdik szolgáltatásaik kínálását az Unióban.

4. cikk

Értesítések és nyelvek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden egyes, a területükön letelepedett vagy szolgáltatást kínáló szolgáltató írásban értesítse annak a tagállamnak a 6. cikk alapján kijelölt központi hatóságát, amelyben a kijelölt telephely letelepedett vagy jogi képviselője lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, az adott telephely vagy jogi képviselő kapcsolattartási adatairól és az azokban bekövetkezett változásokról.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítésben meg kell határozni az Unió azon – a Tanács 1. rendeletében⁽¹⁵⁾ említett – hivatalos nyelvét vagy nyelveit, amelyen vagy amelyeken a jogi képviselő vagy a kijelölt telephely megkereshető. Az említett nyelvek magukban kell, hogy foglalják az azon tagállam nemzeti jogában megállapítottak szerinti egy vagy több hivatalos nyelvet, ahol a kijelölt telephely letelepedési hellyel, vagy a jogi képviselő lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik.

(3) Amennyiben egy szolgáltató a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban több kijelölt telephelyet jelöl ki vagy több jogi képviselőt nevez ki, a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen szolgáltató az e cikk (1) bekezdésében említett értesítésben meghatározza az említett kijelölt telephelyek vagy jogi képviselők kijelölésének, illetve kinevezésének pontos területi hatályát. Az értesítésben meg kell határozni az Unió vagy a tagállamok azon hivatalos nyelvét vagy nyelveit, amelyen vagy amelyeken az egyes kijelölt telephelyek vagy jogi képviselők megkereshetők.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy azon információk, amelyekről e cikkkel összhangban értesítették őket, nyilvánosan hozzáférhetők legyenek a büntetőügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat erre a célra létrehozott weboldalán. A tagállamok gondoskodnak az említett információk rendszeres naprakésszé tételéről. Az említett információk tovább terjeszthetők az illetékes hatóságok általi hozzáférés megkönnyítése érdekében.

5. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák a 3. és 4. cikk alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről 2026. február 18-ig értesítik a Bizottságot, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról. A tagállamok évente tájékoztatják a Bizottságot a meg nem felelő szolgáltatókról, és a velük szemben hozott végrehajtási intézkedésről és a kiszabott szankciókról.

6. cikk

Központi hatóságok

(1) A tagállamok jogrendszereikkel összhangban kijelölnek egy vagy több központi hatóságot, hogy biztosítsák ezen irányelv következetes és arányos alkalmazását.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az általuk az (1) bekezdés alapján kijelölt központi hatóságról vagy központi hatóságokról. A Bizottság továbbítja a kijelölt központi hatóságok jegyzékét a tagállamoknak, és a jegyzékét nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

⁽¹⁵⁾ A Tanács 1. rendelete az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL 17., 1958.10.6., 385. o.).

(3) A tagállamok biztosítják a központi hatóságaik közötti, és adott esetben a központi hatóságaik és a Bizottság közötti koordinációt és együttműködést, valamint hogy a központi hatóságok megosszák egymással a megfelelő információkat és segítséget nyújtsanak egymásnak ezen irányelv következetes és arányos alkalmazása érdekében. Az ilyen koordinációnak, együttműködésnek, valamint információ- és segítségnyújtásnak ki kell terjednie különösen a végrehajtási intézkedésekre.

7. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2026. február 18-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

8. cikk

Értékelés

A Bizottság 2029. augusztus 18-ig értékeli ezt az irányelvet. A Bizottság az értékelő jelentést megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az értékelést a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó bizottsági iránymutatásoknak megfelelően kell elvégezni. A tagállamok megküldik az említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

10. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2023. július 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

P. NAVARRO RÍOS

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU